

๑๘๑
(สำเนา)

ชุดที่ _____ ของ ๑๘ ชุด

ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๐

(สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันพุธที่ ๑๕ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๗

ศูนย์ข่าวและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 23 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2537

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ 90 (สมัยสามัญ) วันที่ ๒๓ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
ครั้งพิเศษ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๑๐/๒๕๓๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันพุธที่ ๑๕ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๓๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๘.๑๐ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๓๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ลงชื่อเข้าประชุมครบองค์ประชุม
ผมขอดำเนินการตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม
ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้อง
ที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่อง
การเงินได้ภายในกำหนดเวลา เพราะอยู่ในระหว่างการดำเนินงานของ
ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๕ ฉบับคือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอสุโขทัย
จังหวัดนราธิวาส พ.ศ. .... ของคุณอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์ เป็นผู้เสนอ

๒. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. ....
ของคุณทรงธรรม ปัญญาดี และคุณสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ เป็นผู้เสนอ

๓. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ของคุณทรงธรรม ปัญญาดี และคุณสัมพันธ์
เลิศนุวัฒน์ เป็นผู้เสนอ

๔. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรัตนบุรี พ.ศ. ....
ของคุณอร่าม อามระดิษ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๕. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ของคุณอร่าม อามระดิษ กับคณะ เป็นผู้เสนอ
จึงแจ้งที่ประชุมเพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรอง
รายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๘ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๘.๑ ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์
 ของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-
 หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง
 อำเภอดง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล
 อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น
 อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี
 และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๙
 ให้แก่เจ้าของเดิม พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นผู้เสนอ

ขอเรียบเรียงเกี่ยวกับรัฐมนตรี

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์
 ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ใคร่ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
 โอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติ
 เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-
 อุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช
 อำเภอโนนสูง อำเภอคง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา
 อำเภอพล อำเภอบ้านไถ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น
 อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอ
 เมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก่เจ้าของเดิม
 พ.ศ. . . . โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ โอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง
 ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
 สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมือง
 นครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอคง อำเภอประทาย
 อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไถ่ อำเภอ
 เมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี
 อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมือง
 หนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก่เจ้าของเดิม

เหตุผล เนื่องจากที่ดินเลขที่ ๑๐ ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๔๗๖๓ ในท้องที่ตำบลหนองบัว อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี เนื้อที่ ๓๘ ๙/๑๐ ตารางวา ซึ่งแต่เดิมเป็นของ จำสืบเอก อัมพร จันทาไชย และต่อมากรมทางหลวงได้มาโดยการเวนคืนตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางแผ่นดินสายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอคง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๙ ปัจจุบันกรมทางหลวงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ที่ดินดังกล่าวอีกต่อไปแล้ว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินคืนให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาทของเจ้าของเดิม ทั้งนี้ โดยไม่มีการเรียกคืนค่าทดแทนเนื่องจากกรมทางหลวงยังไม่ได้ชำระค่าทดแทนให้แก่เจ้าของเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสกสรร

นายเสกสรร แส่นภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แส่นภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ จากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ กระผมใคร่ขออภิปรายสั้นๆ หนึ่ง เนื่องจากกระผมได้ประสบปัญหาและได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนเป็นจำนวนมากในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง ซึ่งใช้พระราชบัญญัติในการเวนคืนที่ดินของประชาชน กระผมไม่ได้ตั้งใจและไม่ได้มีอคติต่อผู้ที่ได้รับทรัพย์สินคืน แต่ว่าการทำงานของกรมทางหลวง หรือการเวนคืนของรัฐบาลนั้น ประกาศเวนคืนไปแล้วนี้ ทราบไหมว่าขั้นตอนผู้ที่ถูกที่ดินที่ถูกเวนคืนนั้น เขามีปัญหามากมายก่ายกอง แต่อยู่ ๆ ก็ไปเอาที่ดินเขามากจนเกินไป มากจนเกินขอบเขต และที่ระยะเวลาที่มีการประกาศกฎหมายเวนคืนก่อนนั้นก็ใช้เวลาอย่างน้อย ๆ ๓ - ๓ ปี ท่านประธานที่เคารพ ข้อผิดพลาดและข้อบกพร่องดังกล่าวนี้ กระผมเห็นว่าในโอกาสต่อไปที่จะเสนอร่างเกี่ยวกับการเวนคืนที่ดินของประชาชนนั้น น่าจะมีการไตร่ตรองกันให้รอบคอบ น่าจะมีการพิจารณากันให้ถี่ถ้วนที่ กระผมได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนกรณีเกี่ยวกับการเวนคืนที่ดิน กระผมใคร่ขอยกตัวอย่างหลายเส้นทางด้วยกัน ท่านประธานที่เคารพ เส้นทางทางภาคอีสาน

หรือทั่ว ๆ ไป เมื่อประกาศเวนคืน บางทีเอาที่ดินเช่ามากเกินไป แล้วที่ดิน
 ส่วนมากที่ถูกเวนคืนจะเป็นของคนยากคนจน คนที่หาเช่ากินค่า ที่ดินของนายทุน
 แท้ ๆ จริง ๆ นั้นจะไม่ถูกทั้งหมด ตรงนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
 ไปถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่า การเวนคืนที่ดินของราษฎรนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องสนุก
 แล้วคิดอย่างไรถึงไปเวนคืนมากมายก่ายกอง แล้วอีกอย่างหนึ่งค่าเวนคืนนี้
 ไม่ได้จ่ายกันง่าย ๆ แล้วกว่าที่จะกลับไปเป็นการว่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ส่งคืน
 ใให้กับเจ้าของเดิม นั้น ผมไม่มั่นใจว่าร่างนี้จะมีความสมบูรณ์หรือไม่ จะมี
 โอกาสได้ใช้กันหรือเปล่า กระผมเห็นว่าสภาพขณะนี้ก็อยู่ในสภาวะที่ไม่ค่อยจะสงบ
 เท่าไรนัก ผมมีความห่วงใยว่า ถ้าหากกฎหมายนี้เขาตกไป คนที่เป็นเจ้าของที่ดินนั้น
 จะได้รับค่าความลำบาก ที่ผมกราบเรียนอย่างนี้ ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธาน
 ไปถึงกรมทางหลวงว่า คุณจะประกาศมีการเวนคืนเสนอกฎหมายนี้ คุณมีกรอบ
 มีกฎเกณฑ์ให้ดี ไม่ใช่จะไปเอาที่ของใคร เอากว้างเท่าไร ยาวเท่าไร เวลา
 ก็มีหลายพื้นที่เหมือนกัน ท่านประธานครับ ถนนของกรมทางหลวงบางแห่งใช้ระยะ
 จุดห่างจากถนน ๕๐ เมตร บางแห่งก็ ๓๐ เมตร บางแห่งก็ ๒๐ เมตร อย่างนี้เป็นต้น

อย่างผมใคร่ขอขกตัวอย่างเช่น ทางหลวงจากชุมพลบุรีไปอำเภอพุทธไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ ตรงนั้นนะครับ มีการแบบว้าราษฎร เขามีที่ น.ส. ๓ อยู่ พอเขาจะไปออก น.ส. ๓ เป็นโฉนด ทางหลวงก็ไปกินบอกไม่ได้ เขาจะขยายเป็น ๘๐ เมตร อะไรทำนองนี้ ที่ดินนั้นเป็นที่ดินของคนยากจน แค่ ๑๐๐ ตารางวา ๒๐๐ ตารางวา พอได้ปลูกบ้านอยู่ พอได้สร้างที่อาศัย อย่างนี้ไม่มีหลักประกันที่แน่นอนว่ากรมทางหลวงมีหลักประกันอันใดว่า ในทางหลวงระดับใดที่จะมีความกว้างขวางเท่าไร ตรงนี้เป็นปัญหาจริง ๆ ครับท่านประธานที่เคารพ ผมเองมีความกดดันเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง เมื่อเร็ว ๆ นี้ตอนปิดสมัยประชุม ผมเคยพาราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์ มาพบท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านก็ให้เกียรติต้อนรับประชาชนเป็นอย่างดีเกี่ยวกับค่าเวนคืนในถนนบายพาส (By - pass) เลี่ยงเมือง ๒๐๘ นะครับ จากกาฬสินธุ์ ขกตัวอย่างครับ จากกาฬสินธุ์ไปถึงช่องจอม ซึ่งไปถึงตรงจังหวัดสุรินทร์ เขามีการเลี่ยงเมืองออกไป แล้วก็ไปถูกที่ประมาณ ๓๐๐ กว่าไร่ครับ เขาไม่ได้ค่าเวนคืน เจ้าหน้าที่กองจัดการที่ดินของกรมทางหลวงจะบอกมีการ เบี่ยงเบนอยู่ตลอดเวลา ผมพามาร้องเรียนรัฐมนตรี รัฐมนตรี ก็มีความจริงใจที่จะโทรศัพท์ไปถึงเจ้าหน้าที่ว่ารับจ่าย เขาคืน เขาเดือดร้อน ตอนนี้คุณเสกสรรพามา นะครับ ท่านก็ใจดีสั่งการ แต่ประธานโทษ พอไปถึงวันจันทร์ ไปที่แขวงการทางสุรินทร์ นะครับ เจ้าหน้าที่คนนั้น หัวหน้าแขวงปิดประตูไม่ต้อนรับ ผมก็เห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมสั่งโทรศัพท์ไปแล้วยังไม่ปฏิบัติตาม ผมอยากกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า ถ้ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมสั่งการไปขนาดนี้แล้ว ยังไม่ได้มีการปฏิบัติตามน่าจะพิจารณาตัวเองเสียด้วยซ้ำไปในตอนนั้น แต่ว่าช่วงเวลาก็ด้านมา ๓ เดือนแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ช่วงนี้ เขาเพิ่งได้รับ และมีการได้รับเป็นบางราย หมายความว่ามีการขโมย เอาไปให้เขาเป็นราย ๆ ไป แล้วมีการให้ไม่ครบ แต่ว่าเป็นการสมยอม เพราะว่าประชาชนเขาเดือดร้อน พอเขาเวนคืนที่ เขาต้องการค่าเวนคืน ตรงนี้ไปซื้อที่ดินตรงอื่น ท่านประธานครับ ท่านประธานคงจะไม่เข้าใจว่า ปัญหาของความยากจน เวลาถูกเวนคืนที่ดินก็อยากได้ค่าเวนคืน แล้วก็เอาไปซื้อที่ดินที่มันอยู่ห่างไกลจากความเจริญ แต่ราคาถูกออกไป นี่คือสภาพจริง ๆ ที่ผมสะท้อนต่อท่านประธานไปสู่คณะรัฐมนตรีว่าตรงนี้จะต้อง

แก้ไขครับ ถ้าไม่ถูกใครไม่รู้ ไม่รู้ว่ามันเดือดร้อนอย่างไร เพราะฉะนั้น
ตรงนั้นผมอยากกราบเรียนไว้ว่า การที่คุณไปประกาศเวรคืนเขา และก็
อยู่ ๆ ก็มาออกกฎหมายคืนให้เขา ช่วงระยะเวลาที่เขาเสียเวลาตรงนี้
ใครรับผิดชอบเขาบ้าง และถ้ากฎหมายฉบับนี้เกิดมีอันต้องตกไปเนื่องจาก
สาเหตุอันใดก็ตามผมไม่ได้สาปแช่ง ๗พณฯ นายกรัฐมนตรี แต่หมายความว่า
เมื่อเขาไม่มีผลออกมาแล้วจะเป็นอย่างไรต่อไป เขาจะเดือดร้อนสาหัส
สาครรจ์ขนาดไหน ด้วยความเคารพทำหน้าที่ผู้แทนปวงชนแทนพี่น้องประชาชน
ที่มีปัญหาดังกล่าวนี้ กราบขอขอบคุณท่านประธานด้วยความเคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประเทืองศรี

นายประเทือง วิจิตรปรีชา (สิงห์บุรี) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจิตรปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตั้งแต่กระผมเป็นผู้แทนราษฎรมา เห็นว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีข้อยาวที่สุด แล้วก็เห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับแรกที่กระผมได้เคยพบในสภาที่รัฐได้โอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ซึ่งเป็นสมบัติของแผ่นดินให้กับบุคคล ถ้าดูกันตามเหตุผลเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจ แต่ว่าในทางปฏิบัติกระผมไม่ทราบว่าปล่อยปลະ ละเลยกันยกข้างไว้ตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ เว้นคืนที่เขามาแล้วไม่เคยจ่ายเงินสดเด็ดขาดนี่หว่า จนกระทั่งไม่ทราบว่าจะเป็นเจ้าของเองหรือทายาทแล้วถ้าใจว่าคงจะเป็นทายาท เพราะฉะนั้นในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงต้องเขียนว่าให้เจ้าของเดิมหรือทายาท ถ้าใจว่าเจ้าของเดิมก็คงจะเสียสิทธิ์ไปแล้วก็ไม่ได้ แต่ว่าที่น่าสังเกตนั้น ท่านประธานครับ ความจริงแล้วร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมต้องเรียนกับท่านประธานตามตรงว่า กระผมเห็นด้วยที่จะให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนที่ดินมาเป็นสมบัติของกรมทางหลวง แล้วก็ไม่ได้เคยได้รับเงินค่าชดเชย แต่เจ้าของก็ไม่สามารถจะไปฟ้องร้องใด ๆ ได้ แล้วเชื่อว่าเรื่องนี้ก็คงจะต้องมีการพยายามบังคับติดต่อกันยกข้างมากมาย แล้วก็ทำให้ทางกรมทางหลวงหรือทางกระทรวงคมนาคม จะเห็นความจำเป็นว่าน่าจะต้องคืนแล้ว แต่สิ่งที่น่าจะเป็นการแก้ปัญหานี้ก็คือ ในการเวนคืนทุกครั้งเหมือนกรมทางหลวงก็ยึดสิทธิ์ที่ได้พูดไปเมื่อสักครู่นี้ มีการแสดงแนวเขตกว้างขวางเกือบว่าความจำเป็น ปัจจุบันนี้เราจะเห็นได้ว่าทางหลวงหลายสาย เขตทางหลวงบางเส้นทาง ๘๐ เมตร ๑๒๐ เมตรก็ยังมีเขตทางกว้างขนาดนั้น แต่ที่ไว้เป็นผิวจราจรจริง ๆ นั้นเพียงไม่กี่เมตร มี ๘ เมตร ๑๐ เมตร ๑๓ เมตร ๓๘ เมตรอะไรอยู่ในขนาดนี้เท่านั้นเอง นอกนั้นก็ทางถนนก็มีเวนคืนไว้หมด เขามองเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ซึ่งคุณแล้วถ้าคิดในแง่ของเศรษฐกิจมันเห็นว่า เป็นความเสียหายแก่ทางเศรษฐกิจ เป็นอย่างหนึ่งที่ฉันทนาการเกษตรก็ได้ เพื่อกำหนดชยกรรมก็ได้ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้มันไปผูกมัดทำให้กว้างขวางเปล่าโดยไม่มีความจำเป็นเสีย เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะฝากเป็นข้อสังเกตว่า

ประการแรกนั้น ในการจะเวนคืนขอให้คำนึงถึงที่มีความจำเป็นจริง ๆ แต่ว่าที่ประการสำคัญที่สุดในปัจจุบันนี้ที่ในลักษณะนี้ ไม่ใช่มีเฉพาะของกรมทางหลวงแห่งเดียว ของกรมชลประทานก็เช่นเดียวกัน เวนคืนไว้เพื่อจะชดเชย คูล่งน้ำ แต่ตอนหลังโครงการเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงไปในการศึกษาโครงการครั้งแรกได้กำหนดแนวทางที่จะต้องสร้างประตูน้ำ ต้องสร้างเขื่อนในลักษณะเขื่อนที่สมบูรณ์แบบ จะต้องมียกคลองแยกส่งน้ำต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก แต่เมื่อสร้างเขื่อนสร้างประตูน้ำไปแล้ว ปรากฏว่าปริมาณน้ำนั้นไม่เป็นไปตามเป้าหมาย คลองส่งน้ำนั้นก็ต้องยกเลิกไปโดยปริยาย แต่ยกเลิกไปแล้วเจ้าของก็ไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้นคืนมา ยังเป็นทรัพย์สินของกรมชลประทานอยู่ก็มี เหมือนกับอย่างนี้เป็นทรัพย์สินของกรมทางหลวง เจ้าของจะร้องขอก็เป็นเรื่องลำบากยากเย็นไม่สามารถจะกระทำได้ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เป็นแนวทางให้ปฏิบัติกันในต่อไปว่า อสังหาริมทรัพย์ทั้งหลายที่ได้เวนคืนจากเจ้าของเดิมมาแล้ว แม้ที่จะได้จ่ายเงินไปแล้วนั้นก็จริง แล้วเมื่อไม่ได้ทำประโยชน์อย่างใดไปปล่อยให้เจ้าของเดิม เขาต้องนำขึ้นฟ้องกันสู่ศาล แล้วปัจจุบันนี้ก็มีตัวอย่างปรากฏชัดขึ้นมาแล้ว มีการฟ้องกรมชนารักษ์ที่ว่า เวนคืนที่ดินมาไว้เพื่อกิจการหนึ่ง แต่ว่าพอนาน ๆ ไปเอาไปทำอีกกิจการหนึ่ง เจ้าของเดิมหรือทายาทของเจ้าของเดิมก็มีการฟ้องเรียกคืนกันขึ้นมา ตรงนี้เป็นปัญหาจะใช้อำนาจของรัฐเข้าไปแล้วก็ทำให้ประชาชนเขาเสียสิทธิและสิทธิตรงนี้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานเลย เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่เราจะต้องให้ความเคารพต่อสิทธิในการเป็นเจ้าของในทรัพย์สินของเขา แต่ว่าเมื่อรัฐมีความจำเป็นจะต้องเวนคืนมาเพื่อประโยชน์ของรัฐต่าง ๆ แล้วไม่ได้ทำประโยชน์ให้ ตรงนี้น่าจะได้มีการสำรวจตรวจสอบกันอย่างถี่ถ้วน แล้วก็อยากจะให้รัฐบาลในขณะนี้ เอาใจใส่ในเรื่องนี้เป็นกรณีพิเศษ ไทน์ ๆ ก็มีฉบับนี้ออกมาเป็นฉบับนำร่องแล้ว หรือเป็นฉบับหัวหอกขึ้นมาแล้ว ว่าเรามีการเวนคืนในที่ที่เป็นทรัพย์สินของรัฐโอนกลับไปให้เจ้าของเดิมได้ก็น่าจะได้กระทำต่อไป ไม่อย่างนั้นจะเป็นการเลือกปฏิบัติ กระผมต้องการทราบด้วยความจริงใจว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แม้จะเป็นเรื่องแปลก แต่ว่าก็เป็นเรื่องที่น่าสนับสนุน แต่ว่าขออย่าได้ทำกับเจ้านายนี้ รายเดียวเท่านั้น ยังมีรายอื่น ๆ ที่ถูกเวนคืนมาแล้วจำนวนเป็นสิบ ๆ ปี ครบถ้วนประธาน ถ้าท่านประธานขอทราบในรายละเอียดเรื่องนี้

กระผมมีแสดงให้ท่านได้ดูในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ไปเวณคืนของเขามาแล้ว
แล้วก็ตั้งหลายสิบปีมาแล้ว จนกระทั่งโครงการนั้นไปสอบถามทางโครงการ
บอกว่ายกเลิกไปแล้วคลองเส้นนี้ไม่มีการขุดต่อไปแล้ว แต่ว่าที่ดินนั้นก็
ได้กลับไปคืนสู่เจ้าของ ซึ่งเขาเป็นเจ้าของทรัพย์สินอยู่ ตรงนี้ก็อยากฝาก
กราบเรียนกับท่านประธานเป็นข้อสังเกตไว้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พันตำรวจโท สมชาย ตรี

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ
ชาติพัฒนา จากจังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานครับ ต่อเนื่องจาก
ร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวงคืนให้
กับเจ้าของเดิมนั้น ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า ปัญหา
ทั้งหลายนั้นก็คงจะได้ยินได้ฟังจากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเรา
ได้ชี้แจงต่อท่านประธานไปแล้ว อยากจะกราบเรียนว่าจริง ๆ แล้ว
ในเรื่องการเวนคืนนั้นมีปัญหามาโดยตลอดและต่อเนื่องประจำ
เพราะฉะนั้นตรงนั้นแนวทางที่จะแก้ปัญหานั้นก็คงจะต้องเตรียมไว้ให้
เรียบร้อย และควรจะต้องมีการวางมาตรการให้ชัดเจนมากกว่า
ที่เป็นอยู่ ผมอยากจะยกตัวอย่างครับท่านประธาน ถนนสายสระบุรี-
นครราชสีมา เช่นเดี๋ยวกันมีการเวนคืนที่ดินตลอดแนวริมถนนของ
สายมิตรภาพหรือสระบุรี-นครราชสีมา แต่จริง ๆ แล้วที่ดินที่จะทำ
ประโยชน์นั้นอยู่บริเวณทางเข้า เขาใหญ่ หรือบางส่วนที่เป็นถนน
ซึ่งเป็นวงแหวนรอบเมือง พ่อแม่พี่น้องประชาชนก็พากันตระหนก
ตกใจว่า ถ้าอย่างนี้ที่ตรงนั้นควบคุมหมดในเรื่องของการเวนคืนนั้น
ก็ต้องถูกเวนคืนด้วยหรือไม่ ต่างพากันออกมาวิพากษ์วิจารณ์กันต่าง ๆ
นานา ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง แต่ในเวลาเดียวกัน
นั้นการเตรียมการของกรมทางหลวงเองนั้นก็ไม่ได้ชัดเจน ก็ทำให้
เกิดปัญหาอย่างนี้ตามมาโดยตลอด พี่น้องประชาชนหลายคนหลาย
ครอบครัวก็พากันเดือดร้อน เพราะต่างก็จะต้องลงทุนทำธุรกิจใน
บริเวณที่ดินของตัวเองก็ไม่สามารถที่จะทำได้ เพราะไม่มีความแน่ใจ
ว่าที่ดินตรงนั้น เขาครอบครองอยู่ เขามีสิทธิหรือไม่ ปัญหาตามมา
ว่าในกรณีอย่างนี้ เขามีการเตรียมการในการที่จะทำมาหากินได้
อย่างไร ผลกระทบมาสู่พ่อแม่พี่น้องประชาชนตามที่ผมได้กราบเรียน
ไว้แล้ว แล้วที่สำคัญที่สุดอย่างที่เราดูในกรณีร่างกฎหมายฉบับนี้
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๙ แล้วมาแก้ไขคืนให้
กับเจ้าของเดิมในปีนี้ ผลจากการที่ทิ้งระยะเวลาช่วงห่างหลายสิบปี
ตรงนี้เจ้าของที่ดินไม่สามารถจะเอาที่ดินของตัวเองไปทำนิติกรรม
อะไรได้เลย จะไปทำประโยชน์อะไรก็ไม่ได้ ปัญหาของประชาชน

ก็มีอยู่ไม่มีจบไม่มีสิ้น สิ่งที่สำคัญที่สุดครับ ท่านประธานที่เคารพ
 ในขณะนั้นผมอยากจะเรียนว่ามีเจ้าของที่ดินบางแปลงที่ถูกเวนคืน
 ที่ดินไปแล้ว ท่านประธาน บางส่วนโดนเกือบทั้งหมด บางครอบครัว
 โดนเกือบทั้งหมด เขาก็ต้องอาศัยพื้นที่ดินในส่วนของกรมทางหลวง
 นี้ขายของ ขายผลไม้บ้าง ขายน้อยหน้าบ้าง ขายมะม่วงบ้าง
 ริมถนนของกรมทางหลวง ผมเองผมเคยไปกราบเรียนหาหรือ
 ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านประธาน ถามว่า
 ท่านมีความคิดอย่างไร ท่านมีนโยบายอย่างไรในเรื่องนี้ ในกรณี
 ที่พ่อแม่พี่น้องประชาชนถูกเวนคืนที่ดิน บางครอบครัวถูกเวนคืนไป
 เกือบทั้งหมด เพราะฉะนั้นตรงนี้เขาไม่มีที่ที่จะทำอย่างอื่นได้ เขาก็
 ไปหาซื้อผลไม้มาที่จะมาวางขายตามริมฟุตบาท ริมถนน ในขณะ
 ที่ผมเรียนว่าตั้งแต่สระบุรีขึ้นไปถึงนครราชสีมาเต็มไปหมด พี่น้อง
 ทั้งหลายพากันขาย เนื่องจากความยากจน แล้วในที่สุดนี้ตรง
 นี้ท่านเองท่านก็ให้ความคิดว่าถ้าหากไม่กีดขวางทางจราจร ไม่ทำ
 ปัญหาความเดือดร้อนให้กับผู้ใช้รถใช้ถนน ท่านก็คงจะไม่มีการค้าเน
 ติคดีกับผู้ที่ไปขายผลไม้ต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพ
 ผมเรียนว่ามีอยู่จุด ๆ หนึ่งคือบริเวณที่ด่านข้างของปางกาศึก
 ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา มีครอบครัว
 ของพี่น้องประมาณสัก ๑๐ กว่าครอบครัวเท่านั้นเองไม่มากมาย
 เป็นครอบครัวที่ยากจนก็เอาผลไม้เขาก็ไปตั้งร่มขาย เขาก็เก็บ
 กลับบ้าน ก็ทำขายเฉพาะช่วงระยะเวลาที่เขาทั้งหลายเหล่านั้น
 มีผลผลิตทางการเกษตรเท่านั้นเอง ไม่ได้อยู่ทั้งปี อยู่มาวันหนึ่ง
 ก็ปรากฏว่าหลังจากที่ผมไปหาหรือ ฯพณฯ เรียบร้อยแล้ว รับทราบ
 นโยบายของท่านแล้ว ผมก็ไปจุดจุดตรงนี้ว่า ไม่ได้สร้างปัญหาเดือด
 ร้อนใจอะไรให้มากมาย แต่ถามว่า ตรงนี้ขายผิดกฎหมายหรือไม่
 ผมเรียนว่าตรงนี้มีदनแน่นอน เพราะขายอยู่บนบริเวณของกรมทางหลวง
 ถ้าหากว่ากรมทางหลวงจะไล่ไปแล้วออกไปแล้ว จะแจ้งความดำเนิน
 คดีจับ มันก็ผิดกฎหมายแน่นอน แต่ในขณะที่เดียวกันผมถามว่าทั่วประเทศ
 เราขณะนี้พี่น้องประชาชนทางกระทรวงคมนาคมเอง ทางกรมทางหลวง
 & เองสามารถควบคุมให้เกิดความยุติธรรมได้ทุกจุดหรือไม่ ห้ามที่นี้ที่นั่นทำ
 เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นในสังคม กรณีอย่างนี้กรมทางหลวงยังแก้ไข

ไม่ได้ จะผ่อนผันผ่อนปรนตามนโยบายของ ฯพณฯ ได้หรือไม่ แต่ปรากฏว่าเมื่อ ๒ วันนี้ได้มีเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงไปไล่จับเพื่อที่จะจับกุมเอาเจ้าหน้าที่ตำรวจทางหลวงไปด้วยบอกไม่ได้ วางตรงนี้ไม่ได้ผิดกฎหมายจะต้องจับออกไป ท่านประชาชนที่เคารพ นี่คือปัญหาที่เกิดจากการเวนคืนที่ดินและก่อสร้างปัญหาให้กับพี่น้องทั้งหลายอยู่ตรงนั้น เขาก็พากันไปพบกับทางแขวงการทางที่สระบุรี ผมเรียนว่าเขาได้ไปพบแล้วได้ไปชี้แจงแล้ว ว่าเขามาตั้งตอนเช้าเย็น เขาก็กลับไม่มีอะไรก็ตรงทางจตุจักร เขาจะลงไปไหนถนนตรงดินอะไรไม่เดือดร้อนมากมายทอให้เขาได้ขายผลไม้เถอะครับ เพื่อที่จะได้ยังชีพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ร่างอันนี้ใช่ไหมครับ เป็นอีกทีหนึ่งใช่ไหมครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศพระสงฆ์ (นครราชสีมา) : มันเป็นเรื่องเดียวกันครับ ท่านประธานเกิดจากการเวนคืนที่ดิน นี่คือนโยบายในเรื่องของการเวนคืนที่ดิน เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเรื่องต่อเนื่องครับ เขาก็พากันไปหา ผมต้องกราบเรียนข้อเท็จจริง เพราะ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านนี้อยู่ตรงนี้ ท่านรับฟังเสียงประชาชนมาโดยตลอด ท่านเป็นคนที่ยืนยันหนักแน่นในภาระกิจงาน ผมชื่นชมท่าน ผมกราบเรียนว่าตรงนี้นะครับ ปรากฏว่าเขาจะไปพบกับแขวงการทางก็เรียนหาวิธีขอความกรุณา ปรากฏว่ามีตัวแทนเข้าไป ๒ คน ออกมาก็บอกว่าเจ้าหน้าที่เขามอบให้ฟัง เขาก็บอกว่าช่วยไม่ได้-----

คุยไปคุยมาขอเรื่องที่จะขายอยู่ตรงนั้นตามกฎหมายระเบียบที่พอจะอนุมัติได้
 ก็ไม่ยอมให้ เขาก็บอกถ้าอย่างนี้คนยากคนจนจะทำอย่างไรล่ะครับ กรณีถูก
 เวนคืนที่ดินแล้วไม่มีสถานที่ที่จะไปตั้งร้านขายของขายผลไม้ได้ แล้วไปเข้า
 พอเย็นก็กลับไม่ได้ไปกีดขวางอะไรมากมานักพออะลุ่มอล่วยได้ไหม เขาก็บอก
 ไม่ได้ แล้วยังพูดออกมาอีกว่าก็ช่วยไม่ได้ เกิดมาจนแล้วมันก็เป็นอย่างนี้
 เจ้าหน้าที่ของรัฐพูดอย่างนี้ครับท่านประธาน นอกเหนือจากนั้นแล้วเราก้ยัง
 อ้างพี่น้องประชาชนตรงนั้นก็ยังบอกว่า แล้วทำไมตรงอื่นขายได้ พวกเขาก็
 เห็นจริง ๆ ว่าตรงอื่นกรมทางหลวงให้ขายได้ เขาก็บอกว่าตรงไหนที่ขายได้
 คุณก็ไปขายตรงนั้นสิ ท่านประธานครับพูดอย่างนี้ ผมไม่เข้าใจเหมือนกัน
 ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐทำไมถึงพูดอย่างนี้กับพี่น้องประชาชน ถ้าไม่ได้
 ก็พูดกันด้วยความเข้าอกเข้าใจ ชี้แจงเหตุผลแสดงผลกันก็ให้เกิดความเข้าใจ
 เข้าใจกันตรงนี้ เพราะฉะนั้นวันนี้ผมเองผมเรียนว่านี่คือผลกระทบ ผลกระทบ
 จริง ๆ ที่เกิดจากการเวนคืนที่ดินซึ่งมีอีกหลายจุด ก็ในเมื่อกระทรวงคมนาคม
 เอง ในเมื่อของกรมทางหลวงเองยังไม่สามารถที่จะบังคับแต่ละที่นั้นไม่ให้ขาย
 ตามริมทางหลวงแล้ว เราก็ต้องหาทางผ่อนปรนก่อนสิครับ เข้าคณะกรรมการ
 จะช่วยเหลืออย่างไร จะแก้ไขอย่างไรให้โอกาสเขาสักระยะหนึ่ง ไม่ใช่เอา
 ตำรวจไปไล่จับอย่างนี้ นั่นคือสิ่งที่เกิดผลกระทบขึ้นมา ผมถึงกราบเรียน
 ท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านประธานครับ
 ผมกราบเรียนเมื่ออีกนี้ว่า เมื่อมีการเวนคืนที่ดินแล้วมักจะประกาศบอกไปเลยว่า
 ถนนเส้นนี้จากสายนี้ไปตรงนี้ ๆ เวนคืน แต่จริง ๆ แล้วกรมทางหลวงใช้พื้นที่
 ที่จะทำ อินเตอร์ลิงค์ (Interlink) อะไรก็แล้วแต่ ในส่วนถนนวงแหวน
 รอบเมือง ก็มีอีกหลายท่านประธาน ท่านประธานลองขับรถไปที่นครราชสีมา
 เลี้ยวขวาออกสระบุรีไปนครราชสีมา ปรากฏว่าเมื่อท่านผ่านอำเภอปากช่อง
 ไปแล้วออกสี่ควงไปโคราช หากกลับมาถ้าหากว่าท่านเองไม่ออกรอบเมือง
 ท่านจะต้องผ่านตลาด อซากจะเห็นตลาดอซากจะชมตลาด เมื่อเวลาผ่าน
 ตลาดแล้วท่านจะกลับกรุงเทพฯ ท่านเป็นอย่างนี้รัฐไหมครับ ท่านไม่สามารถ
 จะตรงมาได้ละครับ ขยับมาตรงถนนมิตรภาพอย่างที่เคยกลับ ท่านต้องเลี้ยว
 ปากทางเขาใหญ่ แล้วก็อ้อมกลับไปจุดเดิมที่ท่านผ่านมาแล้วอีก ๑๕ กิโลเมตร
 แล้วก็ไปอ้อมอีกครั้งหนึ่งเข้ากรุงเทพมหานคร ผมไม่ทราบว่าการเตรียมการ
 อย่างนี้ การจัดการจราจรอย่างนี้จะอำนวยความสะดวกให้กับพ่อแม่พี่น้อง
 ประชาชนหรือไม่ นี่คือผลกระทบจากการเวนคืนโดยกรมไม่เตรียมการ

แล้วก็ไม่รู้จริงไม่รู้ลึกลงไปในรายละเอียด แล้วทำให้ประชาชนพ่อแม่
 พี่น้องทั้งหลายนั้นเดือดร้อน ขณะนั้นผมกราบเรียนว่าผู้ที่สัญจรไปมา
 ทั้งหลายเหล่านี้เขาไม่ยื่นละครีบ ๑๕ กิโลเมตรแล้วไปอ้อมถนนรอบเมือง
 แล้วเข้ากรุงเทพฯ เขาก็ข้ามสะพาน อินเตอร์ลิงค์ หรือสะพานรอบเมือง
 แล้วก็ไปวกกลับตรงเชิงสะพานแล้วเข้ากรุงเทพฯ เพราะใกล้กว่าตั้ง
 ๑๐ กว่ากิโลเมตร แต่ตรงนั้นมีป้ายห้ามเลี้ยวเอาไว้ ท่านประธานที่เคารพ
 เพราะฉะนั้นตรงนี้ละครีบเรียนท่านประธานให้เห็นถึงความบกพร่อง
 ความที่ไม่ละเอียดรอบคอบที่ทำให้เกิดปัญหาขึ้นมา แม้กระทั่งในปัจจุบันนี้
 กราบเรียนว่าในขณะเดียวกันนั้น อ่าเภอปากช่องเป็นอำเภอที่กำลัง
 เจริญรุ่งเรืองมีถนนเลียบเมืองออกมาเป็นประโยชน์ต่อพ่อแม่พี่น้อง
 เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สัญจรไปมา แล้วเป็นประโยชน์ต่อคนในเมืองนั้นเอง
 ด้วย ก็มีถนนรอบเมืองตามที่กรมทางหลวงเองเป็นผู้จัดดำเนินการให้ -----

ท่านประธาน ผลของการเวนคืนทำให้เศรษฐกิจในอำเภอปากช่องนั้น
 ลดลง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ คนก็ไปใช้ถนนเลียบเมืองมากขึ้น ในขณะนั้นก็ม
 การที่จะย้ายสถานีขนส่งออกไปอยู่ตรงที่อื่นอีก เพราะฉะนั้นพี่น้องตรงนี้
 เขาจะได้รับผลกระทบจากการเวนคืนในเรื่องถนนรอบเมืองแล้ว จะมา
 ย้ายสถานีขนส่งออกไปอยู่ตรงที่อื่นอีก เพราะฉะนั้นตรงนี้เศรษฐกิจก็จะ
 ทรุดลงไปอีกเท่าตัว เขาจะอยู่กันได้อย่างไร ตรงนี้ได้คิดหรือไม่ ประโยชน์
 เกิดแน่นอน ผมเขียนขึ้นขึ้นว่านี่คือประโยชน์ที่จะเกิดจากการเวนคืนท่า
 ถนนรอบเมือง แต่ผลกระทบนี้เกิดขึ้นกับเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นตรงนี้
 ต้องฝากเขียนท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 คมนาคมด้วยว่า ขอให้ท่านได้ตรองผลกระทบที่จะเกิดต่อพี่น้องประชาชน
 ทั้งหลายในประเทศของเราไม่น้อยแค่ไหน จะต้องพิจารณาให้มาก
 เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมขอกราบเรียนท่านประธานโดยสรุปว่า กระทรวง
 คมนาคมเองจะต้องลงมาดูแลควบคุมใกล้ชิด และผมเชื่อในความสามารถ
 ของ ฯพณฯ รัฐมนตรีคมนาคม ท่านมีความตั้งใจตั้งใจในการที่จะแก้ไข
 ปัญหาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ฝากท่านเอาไว้ กราบขอบพระคุณครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพ และต่อด้วย
 คุณเรวัต

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพ จากจังหวัดร้อยเอ็ด
 กระผมตั้งใจที่รัฐบาลชุดนี้เห็นความสำคัญของความเดือดร้อนของประชาชน
 การที่ท่านเสนอกฎหมายยกเลิกหรือว่าโอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์
 ที่กรมทางหลวงนั้น เวนคืนมาแล้วไม่ได้ใช้ประโยชน์ เราก็คืนให้กับพี่น้อง
 ประชาชน แต่สิ่งที่น่าสังเกตก็คือการที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น ก็หมายความว่า
 ทางราชการต้องการที่ดินของราษฎรไปสร้างประโยชน์เพื่อพี่น้อง
 ประชาชนคนส่วนมาก จึงได้ออกกฎหมายขึ้นมา เขาไม่ยินยอมจึงได้ออก
 กฎหมายบังคับให้เขาขายให้รัฐบาล ส่วนรัฐบาลจะชดเชยเงินค่าเสียหาย
 ให้ แต่สิ่งที่ปรากฏ ผมอยากจะเรียนถามตรงนี้ว่า กฎหมายฉบับนี้ พ.ร.บ.
 กรรมสิทธิ์ที่โอนเขาไปเวนคืนไปตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ นั้น ปัจจุบันนี้ปี ๒๕๓๗ ๓๒ ปี
 ท่านแถลงว่ายังไม่ให้เงินเขาเลย ทำไม่ถึงไม่ให้เงินเขาเพราะอะไร
 ดิดขัดตรงไหน ๓๒ ปี แล้วก็มีหลายจุดที่เกิดปัญหานั้นขึ้นมา ระหว่างที่รัฐบาล
 ออกกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น พี่น้องประชาชนเจ้าของพื้นที่นั้น

เขาต้องอพยพออกมา ถ้าไม่ออกก็ถูกจับต้องเสียเงินเสียทองในการไปซื้อที่แปลงใหม่ และเขาขาดประโยชน์ไป ๒๘ ปีกว่า รัฐบาลช่วยอะไร เขาไหมจุดนี้ เหมือนกับที่เกิดขึ้นในเขตท้องที่ของผมเหมือนกัน เป็นตัวอย่างเพื่อที่จะประกอบในการพิจารณาในการพัฒนาบ้านเมืองต่อไปก็คือ ถนนทางหลวงแผ่นดินจากอำเภอเสลภูมิไปบ้านคำโพนสูง อำเภอหนองพอก นั้นสร้างเสร็จแล้ว ปรากฏว่ายังไม่ได้จ่ายเงินค่าชดเชยเขาเลย แล้วก็ปล่อยให้เจ้าหน้าที่ของบริษัทรับเหมานั้นไปหลอกชาวบ้าน จุดนี้คือจุดที่ประชาชนไม่ได้ให้รัฐบาลเวนคืนเลย เขายินดีเห็นดีด้วยที่รัฐบาลตัดถนน สร้างความเจริญไปให้ เราก็บอกสัญญาว่าจะให้เงิน เขาก็ไม่ให้สักที ดีไม่ดี ก็ให้ลูกน้องผู้รับเหมามาไปหลอกชาวบ้านว่าอีก ๒ เดือน ๓ เดือนจะเอาเงินไปให้แล้วก็ทำตาม ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือตอนนี้หลังจากที่ผมได้พาพี่น้องประชาชนในเขตที่โดนถนนของทางหลวงแผ่นดินนี้มาพบกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านมีหนังสือแจ้งไปให้กับพี่น้องประชาชนทราบว่า ทางกระทรวงนั้นกำลังที่จะดำเนินการหาเงินให้โดยด่วนอยู่ ปัญหาที่ตามขึ้นมา ก็คือมีเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงบางคนไปพบพี่น้องประชาชนบอกเขาว่า ตอนนี้รัฐบาลมีเงินจะให้แล้ว ให้ประเมินราคาที่ดิน สมมติว่าเดือนนี้ราคา ๘๐,๐๐๐ บาท เขาจะบอกเจ้าของที่ดินว่าขอ ๑๒๐,๐๐๐ บาทได้ไหม อีก ๘๐,๐๐๐ บาทนั้นเจ้าหน้าที่เขาจะเอาโดยให้ทางนี้เช่นนี้ ผมอยากเรียนถามว่าจุดที่ท่านประกาศโอนคืนนั้นเป็นอย่างไรที่ผมพูดไหม เพราะมีหลายที่การที่เวนคืนที่ดินเข้ามาแล้วไม่ทำประโยชน์ แต่รายนี้อาจจะเป็น รายแรกที่รัฐบาลคืนไป ผมเชื่อว่าก่อนที่จะคืนให้ตามกฎหมายนี้ขึ้นมา ถึงสภานั้นต้องมีหลายขั้นตอน มีเจ้าหน้าที่บ้านเมืองไปเสนอผลประโยชน์ใหม่ ก็เหมือนกับที่เกิดขึ้นระหว่างสายเสลภูมิไปคำโพนสูง ผกกท่านไปสำรวจ ตรวจสอบด้วย และผมเห็นด้วยในการที่ท่านขอโอนกรรมสิทธิ์ใน อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง ซึ่งไม่ได้ใช้ประโยชน์คืนกับเจ้าของเดิม เห็นดีด้วย แต่สิ่งที่อยากจะฝากก็คือ ๒๘ ปีที่อะไรอยู่ไม่เคยเอาเงินไปให้เขา แล้วหลายพื้นที่ยังไม่ให้เงินเมื่อไรจะให้เขา ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเรวัต และก็ต่อด้วยคุณโสภณ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม เรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย ผมใคร่กราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงคมนาคมว่า ในร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์สิ่งหาริมทรัพย์
ของกรมทางหลวง เพื่อคืนให้กับเจ้าของเดิมนี้จะยึดถือปฏิบัติกันต่อไป
อย่างไรหรือไม่ จะยึดถือปฏิบัติต่อไปหรือไม่ ผมเองได้รับคำร้องเรียน
หลายปีก่อนในกรณีการการเสร็จธุรกิจว่า พี่น้องชาวสมุทรสาคร
กรมทางหลวงได้เวนคืนถนนสายปากท่อ-ชนบุรี เมื่อเวนคืนไปแล้วส่วนหนึ่ง
จะเอาไปทำสถานี -----

ก็ปรากฏว่าไม่ได้เอาไปทำ ต่อหลังไม่ได้ไปทำ ไม่ใช่เลย เขาก็มา
ขอคืน กรมทางหลวงก็ไม่ให้ บอกอยากได้ไปฟ้องเอา แล้วปัจจุบันนี้
ที่ตรงนั้นเป็นภัตตาคารเป็นร้านอาหาร อย่างนี้ท่านประธาน เกิดความเสียหาย
ต่อพี่น้อง เกิดความเสียหายต่อเจ้าของเดิม ถ้าปฏิบัติอย่างนี้ได้เรื่อย ๆ
แล้วก็ถือปฏิบัติอย่างนี้กระผมเห็นด้วย กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งครับ
ท่านประธาน แต่ถ้าเมื่อไม่ใช่แล้วน่าจะคืนให้รวดเร็วด้วย ไม่ใช่ตั้งแต่
ปี ๒๕๐๙ แล้วมาคืนปี ๒๕๓๗ ๒๘ ปี มันช้านานมากครับท่านประธาน
เมื่อพูดถึงกรมทางหลวง ขออนุญาตเลขไปนิดหนึ่งว่า ในขณะที่สร้างทาง
ไปนี้ สร้างเสร็จไปแล้ว เวณคืนเสร็จไปแล้ว ในทางหนึ่งที่เส้นทางหรือ
ถนนผ่านสถานที่ราชการ ไม่ว่าจะหน้าอำเภอ กิ่ง กิติ จังหวัด กิติ ตรงนั้นจุดนั้น
น่าจะต้องมีไฟแสงสว่างด้วย กระผมกราบเรียนท่านรัฐมนตรีทั้งในกรรมาธิการ
พิจารณางบประมาณปี ๒๕๓๗ แล้ว ท่านอธิบดีกรมทางหลวงด้วย เดียวนี้
เส้นทางระหว่างผ่านหน้าอำเภอ สายอุทอง-กาญจนบุรี วัลปากว่า
จะตั้งเกาะกลางแล้วติดไฟฟ้าแสงสว่างให้ แต่นั่นถนนกำลังจะสร้างเสร็จแล้ว
ก็ยังไม่ติดตั้งให้ ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่า
ขอได้โปรดกรุณาติดตั้งให้โดยด่วนด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโสภณ และต่อด้วยคุณทรงธรรม

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา
กระผมขอประธานกราบเรียนท่านประธานว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น
เป็นที่น่าสังเกต คือโดยหลักการแต่เดิมทีนั้น กรมทางหลวงแผ่นดินได้กำหนด
แนวเขตเอาไว้ ๕๐ เมตร โดยอ้างว่ามีบ้านเรือนราษฎรมาก จำเป็นต้อง
ถอยร่นลงมาเหลือ ๓๐ เมตร ทั้งนี้ปัญหาที่กระผมอยากจะกราบเรียนถาม
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ตามแผนที่ทำขพระราชบัญญัติฉบับนี้
ที่ตรงอื่นเขานอกจากที่เวณคืนนี้ เงินค่าทดแทนให้เขา ทดแทนให้หรือยัง
ตั้งแต่ปี ๒๕๐๙ เพราะเรื่องนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่ามีปัญหามาก
แทบทุกจังหวัด อย่างเมื่อที่ท่าน ส.ส. เสกสรรค์ แสนภูมิ จากจังหวัดสุรินทร์
ก็ได้กราบเรียนท่านประธานแล้ว กระผมพบครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๕ อำเภอบ้านกรวด
จังหวัดบุรีรัมย์ กรมทางหลวงไปลาดยางตั้งแต่ผมยังเป็นเด็กอยู่ เดียวนี้ผม
๕๕ ปีแล้วท่านประธาน เงินก็ยังไม่ให้เขาเลย ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่า
กรมทางหลวงแผ่นดินนั้นงบประมาณที่จะจ่าย และหลักเกณฑ์จ่ายอย่างไร

ท่านช่วยตอบผมหน่อย ทำไมผมเป็นกรรมมาธิการงบประมาณปี ๒๕๓๘ ผมก็ได้เขียนถาม บอกว่างบประมาณมันน้อย แล้วที่เขาสร้างก่อน ๆ ๓๐ - ๕๐ ปีนั้นทำไมให้เขา ถ้าเป็นที่ดินของอสังหาริมทรัพย์ทางหลวงแผ่นดิน จะรู้สึกเดือดร้อนอย่างไรบ้าง ตรงนี้ท่านประธานเป็นที่น่าสังเกต ทำไมไม่จัดเรียงคิวมาละครับ อำเภอบ้านกรวด สายประโคนชัย บ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ สร้างมา ๓๐ ปีให้ไป ของจังหวัดร้อยเอ็ด ของ ส.ส. เอกภาพ สร้างมา ๒๕ ปีก็ให้ไปชดเชยไปเรื่อย ๆ ท่านลองแถลงข้อเท็จจริงต่อพี่น้องประชาชนสิว่า ในขณะที่กรมทางหลวงแผ่นดินมีเส้นทางที่สายที่ยังค้างค่าชำระเขาอยู่ เป็นเงินเท่าไร ท่านแถลงมาสิครับ ที่ไม่มีให้เพราะอะไร แล้วกรณีที่มาเวนคืนนั้นท่านประธาน ตรงนี้เวนคืนเจ้าของดีใจ เพราะว่าได้สร้างทางไปแล้ว ราคาที่ดินมันเพิ่มขึ้นสูงขึ้น แต่อีกปัญหาที่อยากจะทราบเขียนว่า ตรงที่แนวอื่นให้เงินเขาหรือยัง แล้วต่อไปเป็นที่น่าสังเกตท่านประธาน ต่อไป กรมทางหลวงแผ่นดินจะไปสร้างทางตรงไหนนั้น อย่าไปใช้อำนาจบังคับเขา หรือออกกฎหมายบังคับเขา ถ้าจะเวนคืนท่านต้องเตรียมเงิน ต้องขอเงินจากสำนักงบประมาณไว้ก่อนว่าจะใช้เท่าไร การก่อสร้างเท่าไร ค่าเวนคืนเท่าไร เมื่อได้รับงบประมาณค่าเวนคืนแล้วจึงมาขอออกกฎหมายเวนคืน เอาเขามาก็ให้เขาไป ซึ่งเรื่องนี้คนที่ไม่เจอไม่รู้ อย่างท่านประธานนั้นก็โดนแล้วทางด่วนใกล้ ๆ ท่านก็โดนอยู่ จนกระทั่งว่าขับรถไฟชนแผ่นกันตกกับโรงรถบ้านท่าน เพราะฉะนั้นเรื่องที่เขาเดือดร้อนเสียหาย ท่านต้องเป็นทุกข์เป็นร้อนหน่อย ผมอยากเห็นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผมเคยไปกราบเรียนท่าน ท่านก็บอกว่างบประมาณมันน้อย จะขออนุมัติ ค.ร.ม. ไปกู้เงินเขามาชดเชยให้ขอหรือยัง ค.ร.ม. อนุมัติหรือยัง -----

เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ การทำงานนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า
 ข้าราชการประจำนะทำไปเรื่อย ๆ เรื่องเวนคืนที่ดิน ถ้าอันไหนมีเงินให้
 ๒๐ เพอร์เซ็นต์เร็วหน่อย ถ้าตรงไหนไม่ให้เงินก็ข้ามไปหน่อย ท่านรัฐมนตรี
 คมนาคม ท่านถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ท่านสังข์ทอง
 ศรีธวัช ท่านก็มีปัญหาซึ่งบอกกับผมว่าท่านพูดไม่ได้ ท่านอยู่พรรคร่วมรัฐบาล
 ถ้าพูดไปแล้วมันไม่ดี นั่นก็มีปัญหาเช่นกัน เงินจ่ายนาย ก นาย ข ไม่ให้
 ไปข้าม นาย ค ท่านประธานครับ อันหนึ่งที่ผมเสียดายคืองบประมาณของเรา
 ของภาษีพี่น้องประชาชนต้องสูญเสียเปล่า บ้านไม่มีก็ใส่ว่ามีบ้าน บ้านไม่ถูก
 ก็ใส่เข้าไป ต้นมะพร้าว มะม่วงไม่มีก็ใส่เข้าไป มันเสียหายเรื่องนี้ แล้ว
 ข้าราชการประจำไม่รับผิดชอบ เวลาเขามีเรื่องตรวจสอบเขาก็ช่วยกันไป
 ก็เกมกันไป ข้าราชการการเมือง พวกรัฐมนตรีมาแล้วก็ออกไป เด็ดขาก็ถูกปฏิบัติ
 เด็ดขยับสภาก็ผ่านไป เขาก็หลอกไปวัน ๆ หนึ่ง จุดนี้ที่อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่า
 ให้ช่วยกันตรวจสอบหน่อย มันจะช่วยเหลืองบประมาณแผ่นดินนั้นไปสร้างทางด้านอื่น
 ได้อีกเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นผมยังสงสัยว่า จุดตรงนี้เพียง ๓๘ ตารางวา
 นั้นนอนเจ้าของเขาก็คงจะดีใจ แต่อยากจะเรียนถามว่าส่วนอื่นให้เขาแล้วหรือยัง
 ท่านรัฐมนตรีท่านตอบหน่อย แล้วมีค้างอยู่ที่สาย อำเภอบ้านกรวด ประโคนชัย
 ท่านไปดูหรือยัง เขารายงานหรือยังว่ามันมีที่เจ้าของที่ยังไม่ได้เงิน เป็นเงิน
 เท่าไร มันไม่เท่าไร มันบ้านนอก แต่ก็ไม่ได้ให้เขา เวลาพวกเราไปเยี่ยม
 เขาก็ถามทุกครั้งจนผมอาย เขาบอกว่ามีผู้แทนก็ฟังไม่ได้ ได้ยินโสภณพูด
 อยู่เหมือนกันบ้านกรวด แต่เขาไม่เห็นสนใจเลย เพราะฉะนั้นผมกราบเรียน
 ท่านประธาน อย่างนี้สภาเราจะไม่เป็นที่พึ่งของประชาชน มีปัญหาฟังไม่ได้
 แล้วผมกราบเรียนว่า การจ่ายเงินมันล้กัน คนไหนใกล้ชิดกว่าก็ได้
 คนไหน ๒๐ เพอร์เซ็นต์ก็เร็ว อย่างที่ผมกราบเรียน แล้วผมอยากจะ
 เรียนถามรัฐมนตรีคมนาคม ท่านช่วยตอบผมหน่อย ให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลาย
 มีปัญหาเหมือนกัน ยังมีอีกที่รายที่จะต้องเวนคืนอย่างนี้ มีอีกที่รายทั่วประเทศ
 ที่เอาเขามาแล้วไม่ได้ใช้ แล้วอยากจะเรียนถามว่า ในกรณีที่เจ้าหน้าที่
 ของกรมทางหลวงแผ่นดินไปรังวัด วัดเรียบร้อยแล้ว เขาเค็ดรื้อแล้ว
 และต่อมาปรากฏว่าไม่ได้สร้างมีอีกที่รายในขณะนี้ ท่านช่วยตอบหน่อยครับ
 นั้นจะแสดงว่าท่านรัฐมนตรีท่านสนใจ เอาใจใส่ถึงข้อมูลดังกล่าว ท่านจะได้
 บริหารถูก ถ้าหากท่านจะรับรายงานจากอธิบดีกรมทางหลวงแผ่นดินมาก็รับทราบ
 ก็เก็บไว้ ไม่มีประโยชน์หรอก เราแก้ไขปัญหาให้แก่พี่น้องประชาชนไม่ได้

ไม่สมกับเจตนาธรรมที่เราเป็นผู้แทนแล้วมาอาสา ท่านเป็นรัฐมนตรีท่านต้อง
 แก่จุดนี้ ผมเป็น ส.ส. ก็นำเรื่องปัญหาเดือดร้อนให้ท่านแก้ นี่คือการที่จะแสดง
 ความสามารถของท่าน ว่าท่านสามารถจริงหรือไม่ เข้ามาแล้วท่านทำไปเถอะ
 เป็นอันสงฆ์ พรรคพลังธรรมจะได้มีชื่อ พันเอก วินัย เขาจะได้ว่าท่านเข้ามา
 แล้วแก้ปัญหาได้ ถ้าเป็นมาแล้วแก้ไม่ได้ไม่มีประโยชน์หรอก ไม่มีประโยชน์
 เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าจุดนี้ที่ข้าราชการประจำ เขามองนักรการเมืองว่า
 เด็ดขามาแล้วก็ไป ผ่านมาก็ผ่านไป เพราะฉะนั้นก็หลอกไปวัน ๆ หนึ่ง บริหาร
 บ้านเมืองเราต้องจัดต้องตามว่ามันเป็นอย่างไ ท่านมีข้อมูลในมือหรือยังว่า
 เงินค้างเท่าไร ก็สายที่ยังไม่ได้จ่ายเงินให้เขา แล้วที่จะต้องเวนคืนมีอีกกี่แห่ง
 ท่านจัดเรื่องนี้ ให้อธิบดีกรมทางหลวงดำเนินการ ถ้าทำไม่ได้เปลี่ยนใหม่
 ไม่อย่างนั้นแล้วมันก็อยู่กันไปอย่างนี้ พอเวนคืนที่หนึ่งท่านจะเห็นว่า
 ท่านประธาน พวกเราไม่อยากจะพูดหรอก แต่ก็จำเป็นต้องพูดเพราะว่ามี
 ค้างหนี้ราษฎรเขาอยู่ เราจำเป็นต้องมากราบเรียน เพราะฉะนั้นกฎหมายต่อไป
 เวนคืนเข้ามา ก่อนจะบรรจุผมกราบเรียนท่านถามก่อน จะเวนคืนที่ดินมีเงิน
 ให้เขาหรือยัง งบประมาณมีหรือยัง ถ้าไม่มี อย่างบรรจุเข้ามา เสียประโยชน์
 เราเสียเวลาต้องพูดเรื่องนี้มาตลอด แทนที่จะไปพูดเรื่องอื่น เพราะฉะนั้น
 ผมกราบเรียนว่า อยากจะเห็นท่าน พลเอก วินัย สมพงษ์ นี้แหละ เป็นผู้ซึ่งที่ว่า
 เข้ามาแล้วจะแก้ปัญหาได้ ท่านแก้ได้หรือไม่อย่างไร ท่านลองทำไปดูเถอะ
 แล้วอันสงฆ์จะตกแก่ท่านจะได้เป็นรัฐมนตรีว่าการต่อไป แล้วเป็นนายกรัฐมนตรี
 ในที่สุด ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดเชียงใหม่ พรรคชาติไทย ผมเพิ่งเคยเห็นร่างพระราชบัญญัติลักษณะนี้
 เป็นครั้งแรกเลยตั้งแต่เป็นผู้แทนมานี้ ว่าเวนคืนที่ดินเข้ามาแล้วก็ไม่ได้
 จ่ายเงิน แล้วไม่ได้ใช้ก็คืนเขาไป แล้วทันทันเมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีก็บอกว่า
 คืนให้แก่ จำสิบเอก อัมพร จันถาไชย-----

ท่านบอกว่าจะคืนที่ดินให้แก่เจ้าของเดิม ในท้องที่ตำบลหนองบัว
อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี แล้วผมมาอ่านในตารางข้างหลัง
ที่ท่านแนบมา เนื้อที่ตามหนังสือสำคัญเขามี ๑ ไร่ ๑ งาน กับ
๙ ๘/๑๐ ตารางวา แต่เนื้อที่จะต้องโอนคืนนั้น ๓๘ ๙/๑๐ ตารางวา และ
ท่านก็บอกว่าไม่ได้จ่ายเงิน แล้วทำไมเมื่อไม่จ่ายเงินแล้วที่ ๑-ไร่เศษ ๗
ไร่ของเขาไปหรือเปล่า แล้วทำไมไม่คืนให้เขาหมด ประการหนึ่งก็
อยากจะเวียนถาม ผมคิดว่ามันก็คงจะเป็นอย่างที่คุณสมาชิกหลาย ๆ คน
ได้พูดกัน ผมก็ได้ดูแผนที่ประกอบก็มีแนวเขตทางหลวง มีแนวเขตอะไร
ต่ออะไร โดยเฉพาะเขตทางหลวงผิวจราจร ๓๐ เมตร ไหล่ทางข้างละ
๑๕ เมตร ก็เป็นอีก ๓๐ เมตร เป็น ๖๐ เมตร แต่ที่นี้ปัญหาอยู่ที่ว่ามี
หลายจังหวัดที่อยู่ในพระราชบัญญัติอันเดียวกันนี้ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๙
ผมยังไม่ได้เป็นผู้แทนเลย ผมเป็น ๒๕๑๒ จนเดี๋ยวนี้ผมมาเป็นผู้แทน
ก็เพิ่งมาเจอ แล้วก็เป็นผู้แทนมาตลอดก็ไม่เคยเจอกฎหมายอย่างนี้เลย
ไม่เคยเจอ แล้วจะมีอีกหลายจังหวัดใหม่ที่ท่านจะทำอย่างนี้ ที่ไม่ได้ใช้
แล้วก็คืนเขา เพราะผมไปที่ไหนก็เห็นแต่ที่ทางหลวง เขตทางหลวง
ไปปักหลัก ชาวบ้านจะไปทำอะไรก็ไปปักหลักไปอะไรไว้ในหลาย ๆ แห่ง
ถ้าหากจะคืนก็คืน ไม่คืนก็ให้ราษฎรเขาเข้าไปก็ยังดี ท่านประธานครับ
ที่ผมลุกขึ้นมาอยากจะถือโอกาสนิดเดียวเท่านั้น ที่ท่านโสภณ เพชรสว่าง
บอกว่า ขอภัยที่เอ่ยชื่อท่าน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
พันเอก วินัย สมพงษ์ เป็นผู้แก้ปัญหา บางสิ่งบางอย่างท่านเก่งใน
การแก้ปัญหา แต่ท่านรู้ไหมว่าท่านไปสร้างปัญหาไว้ที่จังหวัดของผม
ในการไปตรวจราชการที่ท่านจะไปตรวจราชการกันบ่อย ๆ นั้น
ไปเถอะครับ ไปหาเสียง ผมไม่กลัวในเขตผม ผมพร้อมสู้ ที่นี้ท่านไป
สร้างปัญหาให้แก่ราษฎร ท่านประธานผมจำเป็นต้องพูด ถึงมันเกี่ยวพัน
นิดหน่อยก็ต้องพูด เพราะเมื่อวันจันทร์ที่แล้วมีม็อบ (Mob) มาหามม
หน้าบ้านกันมาเต็มถนน ตำรวจมาเต็มบ้านผม ผมเป็นคนสีกัดกันม็อบนั้นไว้
แล้วท่านผู้ว่าก็ต้องส่งเจ้าหน้าที่จากศาลากลางจังหวัดมา แล้วเรียกหา
แขวงกาทางก็ไม่อยู่ ในที่สุดก็ได้หมวดกาทางเข้ามาเป็นตัวแทน
หลายชิ้นของชาวบ้านท่านไปตรวจราชการ ท่านถูกเขาหลอก ที่ท่านไป
สั่งให้ปิดเกาะกลางถนนตรงนั้นถนนนั้น ๘ เลนนั้นมีหลายหมู่บ้านทำหนังสือ
ร้องเรียนมาที่ผมขอเปิดเกาะ เพราะเกาะมันอยู่ห่างไกล เกาะที่กลับรถ

หรือที่เราเรียกกันว่า ยูเทิร์น (U-turn) ก็บังเอิญ ยูเทิร์น มันอยู่ที่
หน้าตลาดพอดี ก็ปรากฏว่าตลาดนั้นเป็นของสภาตำบล แล้วสภาตำบลนั้น
เขากำลังขาย ๓๐ ล้านบาท คณะกรรมการสภาตำบลเขาจะได้เงินกัน
เขาก็เกาะติดท่านแจเลย บอกว่าอุบัติเหตุมันบ่อย ท่านก็ปิดตายเลย
และคนที่ขึ้นสินค้ามันต้องมาอ้อมเกาะนี้หน้าสนามบิน ท่านก็นึกออกแล้วใช้ไหม
มันจะขึ้นมาได้อย่างไร มันก็ขึ้นตุลิกทุเลกันขึ้นบนเกาะ แล้วคนจะไป
ซื้อสินค้าอีก นี่เขามาร้องเรียนผมเตรียมมาให้ท่าน เดี่ยวไปเจอกัน
ข้างนอกก็แล้วกัน ถ้าท่านไม่เชื่อว่าท่านถูกหลอกเป็นเครื่องมือ โทรศัพท์
ไปเลย (๐๕๓) ๗๑-๑๑๓๕ ไปถามนายช่างแขวงการทางได้เลย เพราะ
นายช่างแขวงการทางเดี๋ยวนี้ได้อะลุ่มอล่วยในการทำเกาะซิกแซ็กให้
เว้นได้เฉพาะจักรยานกับล้อ เช่นที่ชายของท่านั้น ท่านไปสร้างปัญหา
อย่างเดือดร้อนแสนสาหัสสาครรจ์ให้แก่ประชาชนที่จะมาจับจ่ายซื้อของ
ในตลาดนั้น ตลอดจนพ่อค้าแม่ค้า นี่แหละครับไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหา
เช่นเดียวกันกับการเวนคืน เวนคืนปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ไม่ได้จ่ายเงิน
จนเดี๋ยวนี้ มันไม่ได้มีเฉพาะที่เดียว มันทั่วประเทศเลย เวลาจะเอา
ของเขาไม่ได้บอกเขา อันนี้ผมก็ยังสงสัยอยู่ว่า จำลิบเอก อัมพร
ถ้าหลังจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านวุฒิสภาเป็นกฎหมายไปแล้ว
เขาจะรู้ตัวเขาหรือเปล่านั้น เขาได้มีกฎหมายฉบับหนึ่งผ่านสภา
ออกไปแล้ว เวนคืนที่ดินคืนให้เขา ดีไม่ดีเปลว ๆ เขาอาจจะหาที่ดิน
ตรงนี้ไม่เจอก็ได้ ตั้งที่ปีมาแล้ว พ.ศ. ๒๕๐๕ ผมก็ไม่เคยเห็นกฎหมาย
ลักษณะประเภทนี้เข้าสภา ไหน ๆ จะทำแล้วก็ส่งคายนาท่าทุกแห่ง
สิ่งกรมทางหลวงให้ทำเลย ที่ดินที่ไหนที่เวนคืนเขามาแล้วไม่ได้ใช้
แล้วยังไม่ได้จ่ายเงิน ผมได้มาเข้าสภาที่ไรก็มีแต่เรื่องอย่างนี้
เวนคืนเขามาไม่ได้จ่ายเงิน -----

เวลาเขาไม่จ่ายเงินก็ต้องร้องผู้แทนตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมก็ขอฝากไว้ แล้วเดี๋ยวท่านว่างแล้วผมจะรอฟพบกับท่านข้างนอก เพื่อจะมอบหนังสือนี้ให้ท่าน ว่าท่านกำลังถูกเขาหลอกใช้ท่านแล้วสร้างความสะดวกร้อนให้แก่ประชาชนไว้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เดี่ยวคุณประสพก็หลัง

นายวิชัย ชัยจิตวิมลกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่าน

ประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวิมลกุล ส.ส. อุดรธานี พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ถ้ากระผมไม่ได้พูดเรื่องนี้ก็คงจะทำให้ ชาวอุดร^{บุรี}ไม่ทราบความเป็นมาเป็นไป เพราะพี่น้องท่านสมาชิกอาจจะไม่เข้าใจ ว่าทำไมถึงต้องมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย เนื่องจากเรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อ ปี ๒๕๐๙ และคนที่เดือดร้อนนั้นคือพี่น้องชาวอุดรธานี ซึ่งขณะนี้สถานที่ตรงที่ เวนคืนตอนนี้ บ้านเมืองประชาชนเต็มไปหมด เป็นถนนหึ่งมีชาวบ้านไปอยู่กันหนาแน่น แล้วที่ดินก็ไม่ได้ใช้ตามวัตถุประสงค์ของกรมทางหลวงเอง เพราะฉะนั้นเป็นอันสงส้อย่างประเสริฐ กระผมต้องกราบขอบพระคุณ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมผ่านท่านประธานด้วย ว่าสิ่งที่ท่าน ได้ทำนี้ถูกต้องแล้ว และก็น่าชมเชยเป็นอย่างยิ่ง ขณะนี้เขารอมาถึง ๓๐ กว่าปีแล้ว แล้วทุก ๆ ปีเขาต้องไปหาผู้แทนราษฎร กระผมเองถูก จำสิบเอก อัมพร มาพบอย่างน้อย ๓ ครั้งในเรื่องดังกล่าว เพราะฉะนั้น ในคราวนี้ผมว่าสิ่งที่เขารอคอยด้วยความหวังนี้เป็นจริงแล้ว และไม่เคยมี ร่างพระราชบัญญัติแบบนี้มาก่อน เพราะเป็นคราวแรกจริง ๆ นะครับ

ประการที่ ๒ ผมต้องกราบขอบพระคุณท่านอีก อุดรธานีนั้น

สี่แยกบายพาส ๕ แห่งด้วยกัน ไม่เคยมีไฟสัญญาณจราจรไฟเหลืองแดง มาก่อนเลย คราวนี้ได้รับการอนุมัติจากกรมทางหลวง ๕ แห่งด้วยกัน

เป็นบุญคุณแก่ชาวอุดร^{บุรี} จังหวัดซึ่งใหญ่มาก ประชากรเยอะมากจนกระทั่ง ได้แบ่งออกเป็นจังหวัดหนองบัวลำภู แต่ไม่เคยมีไฟสัญญาณจราจร

๕ แยกมาก่อน แต่อย่างไรก็แล้วแต่กระผมขอฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการ การเวนคืนที่ดินซึ่งท่านสมาชิกสภาผู้ทรงเกียรติหลายท่านนั้นได้กล่าวไปแล้ว การเตรียมแผนการนั้นทำให้เกิดความสะดวกร้อนแก่พี่น้องประชาชนอย่างมาก เหลือเกิน ไม่ว่าจะเป็นการจ่ายเงินทดแทนคืน รวมไปถึงการประเมินราคา ที่ดินไม่ตรงไปตามความเป็นจริงของสภาพปัจจุบันนั้น เฉพาะอุดรธานี

ถนนบายพาส หรือถนนวงแหวนรอบเมืองนั้นขณะนี้บางส่วนยังไม่มีการจ่ายเงิน

ถึงเลยนะครับ ท่านรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นกระผมขอฝากจริง ๆ ว่า
 เขาเดือดร้อนมาก แล้วขณะนี้ถ้าไปเปรียบเทียบราคาที่ดินกับราคา
 ปรุเมินเมื่อ ๓ ปีที่แล้ว ต่างกันอย่างมหาศาล จากไร่หนึ่งเพียงประมาณ
 ๓๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันขึ้นไป ๓๐๐,๐๐๐ บาทเศษแล้วครับ
 ในโอกาสที่กระผมเองก็ต้องกราบขอขอบคุณท่านแทนทุก ๆ คนของคนอุตรธานี
 ที่จะได้มีโอกาสฟังคำสั่งจากไปจรรยาจรทั้งหมดขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประสพครับ

นายประสพ บุชราคุ้ม (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ประสพ บุชราคุ้ม ส.ส. อุตรธานี พรรคชาติพัฒนา ผมเป็นผู้แทน
 ครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๓๒ นะครับ จำสิบ เอก อัมพร ก็มาร้องทุกข์กับผม
 มาร้องทุกข์บอกว่าเวนคืนที่ไปแล้วเงินก็ไม่ได้ ขอที่ดินก็ไม่ให้ ตั้งแต่ปี ๒๕๒๒
 ผมเป็นผู้แทนราษฎร ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าหลังจากที่ผมรับเรื่องราว
 ร้องทุกข์ของ จำสิบ เอก อัมพร จันทาไชย แล้ว ผมในฐานะนักกฎหมาย
 ผมก็เลยมาอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๖ ที่ ๗๗๗ รัฐมนตรี
 ท่านสุดส่าห์เอาใส่ใ้ถามว่าในชื่อประกอบร่างกฎหมาย ในเมื่อผมเป็นนักกฎหมาย
 การเวนคืน การที่เราเอาที่ชาวบ้านตีมาแล้ว การที่จะคืนที่ให้ชาวบ้านนั้น
 กฎหมายรัฐธรรมนูญ เขียนไว้ชัดเจนเลยนะครับ วรรคสุดท้ายนะครับท่านประธาน
 ผมจะอ่านให้ท่านประธานฟัง ว่าการคืนอสังหาริมทรัพย์ให้เจ้าของเดิมหรือ
 ทายาทตามวรรคสาม และ กฎหมายไว้คำว่า และ และการเรียกคืนค่าทดแทน
 ที่ชดเชยไว้ให้ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ในฐานะที่ผมเป็นนักกฎหมาย
 ผมเห็นเรื่องของ จำสิบ เอก อัมพร จันทาไชย แล้ว ผมก็คิดไม่ออกเหมือนกันว่า
 เราจะคืนที่ดินนี้ให้เขาอย่างไร เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญ เขียนไว้ชัดเจนว่า
 จะต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย แปลว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 มาตรานี้จะต้องมีกฎหมายรองรับถึงจะปฏิบัติได้-----

มาถึงวันนี้ผมตั้งใจว่าท่านรัฐมนตรีได้คืนให้ นั่นตั้งใจนะครับ แต่อยากถาม
ท่านว่า ท่านเอากฎหมายไหนมาบังคับในการปฏิบัติ พอผมได้รับเรื่องราว
ร้องทุกข์จาก จำลิบ เอก อัมพร จันทาไชย แล้ว ผมเลยร่างกฎหมาย
วิธีการเวนคืนว่าจะคืนที่ให้เขาทำอย่างไร ผมก็เลยส่งกฎหมายผ่าน
ท่านประธานไปตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ เสร็จแล้วเท้าไปถึงมือกฎหมายในช่วงนั้น
คิดท่านมีชัย ฤชุพันธุ์ ผมก็เป็นกรรมการประสานงานด้วย ปรากฏว่า
กฎหมายผมจนปานนี้ ท่านมีชัยสมัยนั้นท่านบอกว่าผมก็ไม่รู้จะเขียนกฎหมาย
อย่างไร การคืนไม่ทราบว่าจะคืนอย่างไร พอมาถึงวันนี้กฎหมายที่ออกมา
รองรับยังไม่มี ถ้ายังไม่มีแล้ว คยากถาม ๗พพฯ รัฐมนตรีว่าท่านอาศัย
ท่านทำตามกฎหมายไหน ในเมื่อกฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนเอาไว้แล้ว
เขาจำเป็นจะต้องมีกฎหมายรองรับ ผมอยากชี้เข้าตรงนี้ ท่านอาจจะ
เถียงผมว่าอย่างนี้ เถียงบอกว่าการที่เขาที่ช่องจำลิบเอกไปแล้ว ท่าน
ไม่ได้จ่ายค่าเวนคืน ท่านอย่าเถียงตรงนี้นะครับว่าไม่ได้จ่ายค่าเวนคืน
แล้วก็ไม่จำเป็นจะต้องมีกฎหมายมารองรับในการเรียกค่าทดแทนคืน
ท่านอาจจะเถียงว่าอย่างนี้ แต่จริง ๆ แล้วกฎหมายให้ค่าว่า และ
ตัวอย่างทอง จำลิบเอก อัมพร หัดเจน เอาที่ของเขามา ๓๘ ตารางวา
เอาของเขามาแล้วตั้ง ๒๘ ปี และถึงเวลาก็บอกว่าไม่เป็นไรหรอก
ผมใจดี ผมคืนที่ให้ท่าน แล้วเวลา ๒๘ ปี ผลประโยชน์ ถ้าเขาเอาที่
ตรงนี้ไปทำประโยชน์แล้ว จำลิบเอกคนนี้เขาจะได้ประโยชน์มากขึ้น
แค่ไหน เพราะฉะนั้นถ้าหากมีกฎหมายมารองรับ มันจะแยกออกเป็น
๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ ว่าเอาที่ของเขามาแล้วไม่จ่ายค่าเวนคืน
ตอนคืนที่ให้เขาจะเอาแต่ที่ไปคืนให้ได้ยังไงไร จะต้องให้ค่าเสียหาย
ค่าที่เขาจะได้รับประโยชน์ด้วยสิครับ แต่ที่นี้ท่านบอกว่าในกรณีของ
จำอัมพรแปลว่าเราไม่ได้จ่ายค่าทดแทนให้เขา เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็น
จะต้องมีกฎหมายมารองรับ ไม่ใช่นะครับ ผมเห็นด้วยในการจะให้คืน
แต่การคืน ถ้าลักษณะนี้แปลว่ากรมทางหลวงเคาเปรี๊ยะบ จำลิบเอก
อัมพร จันทาไชย เอาเปรี๊ยะบเหลือเกิน ถ้าเราอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ย้อนคืน ย้อนคืนบอกว่า การกำหนดค่าทดแทนต้องเป็นธรรม โดยคำนึงถึง
ราคาเกินตามปกติการได้มา แต่ปรากฏว่ามาถึงวันนี้ เอาที่ของเขามา
มาดองไว้ตั้ง ๒๘ ปี ถึงเวลาก็คืนที่ให้เขา ผลประโยชน์อย่างอื่นไม่ให้

เขาเลย เพราะฉะนั้นผมถือว่ากฎหมายนี้ถึงแม้จะออก ถึงแม้จะผ่าน แต่ผมเห็นว่ากฎหมายแบบนี้เอาเปรียบประชาชน เอาเปรียบมาก เหลือเกิน ถ้าเป็นท่านล่ะ เขาเอาที่ของท่านไป ๑๐ ไร่ เอาไปแล้ว ๒๘ ปี แล้วท่านไม่ได้ทำประโยชน์อะไรเลย เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นตรงที่ว่า การเวนคืนที่ไหน ปัจจุบันนี้ชาวบ้านร้องไห้ ถูกเวนคืนที่ไหน ชาวบ้านร้องไห้ทั้งน้ำตา และเวลาคืนให้เขา เดียวนี้เขาก็รับเอา ทั้งน้ำตา ผลประโยชน์ก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า ผมเกรงว่าท่านจะปฏิบัติผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญ กฎหมายที่รองรับมาถึงวันที่ไม่มี เพราะว่าผมทีละเป็นคนเสนอกฎหมายนี้ เข้าสู่สภา แล้วผมยังไม่เคยเห็นรัฐบาลไหนที่จะออกกฎหมายมารองรับ กฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ ยังไม่มีกฎหมายรองรับเลย การที่มีกฎหมายรองรับ ผมอยากจะให้ท่านถามทางกฤษฎีกาก็ได้ คนร่างกฎหมายผ่านมาว่า การที่ท่านจะคืนที่ให้ชาวบ้านจะต้องมี ๒ อย่าง อย่างหนึ่งท่านจ่ายค่าเวนคืนไปแล้ว แล้วท่านจะเรียกค่าเวนคืนคืนอย่างไร อย่างที่ ๒ ท่านไม่จ่าย ท่านจะให้ค่าเสียหายเท่าใดบ้าง ผมติดตามเรื่องนี้มาตั้งแต่ ๑๐ ปี เพิ่งได้โอกาสวันนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีได้ตอบ ให้ชัดเจนว่า ท่านเอากฎหมายรองรับกฎหมายไหนที่เอามาคืนให้เขา กฎหมายรองรับตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๖ ในความเห็นของผมว่ายังไม่มี เพราะฉะนั้นถ้ายังไม่มีการรองรับ ท่านนำกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๖ นำมาปฏิบัติได้อย่างไร เป้านี้เป็นเป้าที่สำคัญที่สุด เป็นข้อกฎหมายด้วย และผมก็ส่งกฎหมายนี้เข้าสภานานแล้ว จนปานนี้ไม่มีรัฐบาลไหนที่จะมารองรับ กฎหมายรัฐธรรมนูญต้องมีกฎหมายรองรับถึงปฏิบัติได้

ประเด็นที่ ๓ มันเป็นเรื่องเห็นกรรมใหม่ที่ท่านเอาของเขา มาไว้ ถึงแม้ท่านจะไม่ให้ค่าทดแทน เอาของเขามาคงไว้ตั้งแต่ ๒๘ ปี แล้วท่านก็คืนที่ดินให้เขาเฉย ๆ หรือท่านจะบอกว่าที่ดินของคุณเอามา คราวก่อนมันตารางวาละ ๓ บาท ตอนนีตารางวาละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท แล้วคุณได้คืนก็บุญแล้ว อย่างนี้ใช้ไหมครับ เพราะฉะนั้นผมว่าสิ่งเหล่านี้ ไม่เกิดความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชน ผมอยากเรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรี ตอบให้ชัดเจนในวันข้างหน้าครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจิรมิตรและต่อด้วย
นายแพทย์สุรวิทย์ศรี

นายจิรมิตร อุดมธรรมภักดี (สกลนคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม จิรมิตร
อุดมธรรมภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร พรรคชาติพัฒนา
กราบเรียนท่านประธาน ผมมีความดีใจที่สภาแห่งนี้ได้มีโอกาสพิจารณา
ในร่างพระราชบัญญัติที่จะคืนที่ดินที่กรมทางหลวงได้เวนคืนมาแล้วคืนให้
กับเจ้าของเดิม และก่อนอื่นผมต้องขอชมเชยท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคมท่านนี้ คือ พันเอก วิชัย สมพงษ์ ที่มีความเอาใจใส่
ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง และที่รวมถึงท่านอธิบดีกรมทางคนปัจจุบันซึ่งได้รับฟัง
ปัญหาในเรื่องของความเดือดร้อนที่ราษฎรต้องถูกเวนคืนที่ดินไปสร้างทางหลวง
ผ่านคืนนี้จำนวนมาก ท่านประธาน อย่างไรก็ตามผมยังอยากจะขอ
เรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า
ในเรื่องการเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างทางหลวงผ่านคืนนั้น ราษฎรทั่วประเทศ
ทั้งแผ่นดินมีความเดือดร้อน ผู้ที่ถูกเวนคืนยังไม่ได้รับเงินค่าชดเชยค่าที่ดิน
และสิ่งปลูกสร้างจำนวนมากมายเหลือเกิน และจนถึงนี้สมาชิกหลายท่าน
ได้เรียนถามรัฐมนตรีว่า ท่านทราบหรือยังว่าความเดือดร้อนเหล่านั้น
เป็นมูลค่าสักเท่าไร และมีจำนวนสักกี่รายทั้งประเทศ ท่านประธาน
มีปัญหาในเรื่องซึ่งจะต้องพูดกันถึงในเรื่องของการเวนคืนที่ดิน ในโอกาสนี้
ก็เนื่องจากว่ากรมทางหลวงเมื่อจะมีการสร้างทางหลวงที่ใดก็ประกาศ
ออกพระราชบัญญัติ ประกาศเขตทางออกไป และปรากฏว่าในพื้นที่ต่าง ๆ
ที่กรมทางหลวงได้ประกาศเขตทางไปนั้น ราษฎรผู้ถือครองทำกินและ
อาศัยอยู่ ไม่ใช่เป็นป่าสงวน ไม่ได้เป็นที่ดินต้องห้าม รัฐยังไม่ทำเอกสารสิทธิ์
ให้ราษฎรเหล่านั้นเลย และกรมทางหลวงจะไปจ่ายค่าชดเชยค่าเวนคืน
เหล่านั้นให้เขาอย่างไร ที่ดินเหล่านั้นมีมากมาย ซึ่งเหตุการณ์อันนี้ก็เกิดขึ้น
ที่จังหวัดสกลนครเมื่อเดือนที่แล้ว ราษฎรต้องเดินขบวนไปที่ศาลากลางจังหวัด
และก็ปรากฏว่าราษฎรผิดหวัง เนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่ตัวแทนของ
กรมทางหลวงซึ่งอยู่ในพื้นที่นั้นไม่ได้ให้ความกระจ่างและก็ไม่ได้ให้
ความหวังกับประชาชนเลย ซึ่งที่ดินซึ่งลักษณะเช่นนี้ผมว่ารัฐจะต้อง
รับผิดชอบ เพราะเขาได้ถือครองมาโดยบริสุทธิ์และก็เป็นที่ดินทำกิน
ซึ่งชอบโดยกฎหมาย เพียงแต่รัฐยังไม่ออกเอกสารสิทธิ์ให้เขา และก็

ประกาศเป็นเขตทาง ก็เลยทำให้ผมคิดอยู่ตามภาษาชาวบ้านว่า
 กรมทางหลวงก็คงจะต้องปล้นเอาที่ดินเหล่านั้นไปเป็นของรัฐโดยปริยาย
 ท่านประธาน ในเรื่องของการสอบสวนสิทธิในเขตทางเหล่านี้ กรมทาง
 ขอมรับหรือไม่ว่า กระทรวงคมนาคมขอมรับไหมว่า กำลังคนของท่าน
 ที่มีในปัจจุบันซึ่งเพิ่มมาทุกปีแล้วนี้ ยังสอบสวนสิทธิในเขตทางต่าง ๆ
 ซึ่งประกาศเขตทางมาหลายสิบปีแล้วยังไม่เสร็จเลย ส่วนใหญ่ไม่เสร็จ
 ควรจะก้าวไปพิจารณาถึงว่า ควรจะให้บริษัทเอกชนที่มีความรู้ความสามารถ
 เข้ามาช่วยในการสอบสวนสิทธิเบื้องต้นให้กับกรมทางได้หรือไม่ ถ้าท่าน
 ทำได้เช่นนี้ การสอบสวนสิทธิต่าง ๆ จะได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และราษฎร
 จะสามารถได้รับเงินชดเชยในเรื่องค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้างนั้นกลับไป
 ได้มากยิ่งขึ้น ท่านประธานครับ สำหรับในเรื่องของการที่กรมทางได้มี
 พิจารณาลดเขตทาง ในกรณีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่จะคืนที่ดินให้กับ
 เจ้าของเดิมนั้น ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปว่า ยังมีในเรื่อง
 ลักษณะเขตทางเช่นนี้อีกจำนวนมากมาย ซึ่งกรมทางมักจะประกาศเขตทาง
 นั้นไว้กว้างขวางตลอดแนวทาง โดยมีได้คำนึงถึงว่าในเขตทางนั้น
 อยู่ในย่านชุมชนที่หนาแน่นเพียงใด ก็จะเอาเขตทางกว้างขวางไว้
 เช่นเดี๋ยวกัน แต่เมื่อถึงเวลาที่กรมทางจะต้องมีการปรับปรุงย่านชุมชน
 เหล่านั้น ก็สมควรจะต้องมีการพิจารณาในการลดเขตทางลงมา
 เพราะชุมชนที่อยู่หนาแน่นเหล่านั้นความเจริญต่าง ๆ มีความเปลี่ยนแปลง
 มีความเจริญเข้ามาสู่พื้นที่นั้นแล้ว พื้นที่ซึ่งเป็นย่านธุรกิจ ย่านชุมชนหนาแน่น
 ย่านท่ามาค้าขายเหล่านั้น ค่าที่ดินต่าง ๆ ก็มีมูลค่าสูงขึ้นตามมา ก็สมควร
 จะต้องมีการพิจารณาลดเขตทางให้เป็นไปตามความเป็นจริง และคืนที่ดิน
 เหล่านั้นให้กับพี่น้องประชาชนไป เพื่อเขาเหล่านั้นจะได้มีหลักประกัน
 มีทรัพย์สินในการที่จะเป็นหลักประกันจากการทำมาหากิน และก็ประกอบ
 อาชีพต่อไป-----

ย่านชุมชนชุมชนเช่นนี้ซึ่งมีเรื่องที่เกิดในเรื่องของที่ท่านจะทำความเสียหาย นอกจากจากความเสียหายนั้นเกิดแก่พี่น้องประชาชนแล้ว ยังทำให้กรมทางหลวง และกระทรวงคมนาคมและรัฐบาลเสียหายอีก อย่างที่ท่าน ส.ส. ทรงธรรม ได้เขียนไปสักครั้งนั้น ผมก็ได้ประสมมาหลายแห่ง ย่านชุมชนชุมชนเขตทางยิ่ง แคบอยู่แล้ว แต่ฝ่ายออกแบบของกรมทางปรับปรุงย่านชุมชนและขยายเขตทาง ชอบไปทำเกาะกลาง เกาะกลางซึ่งอยู่กลางย่านชุมชนเขตทางที่แคบ เกาะกลางกินพื้นที่ผิวจราจรไปแล้ว ๓ เมตร ซึ่งในเรื่องเช่นนี้ก็เกิดขึ้นที่บ้านผม ที่ทางหลวงหมายเลข ๒๐๙๑ สายสว่างแดนดิน-โคกสี ซึ่ง ท่านรัฐมนตรีก็กรุณาอนุมัติงบประมาณให้ไปปรับปรุงย่านชุมชนนี้ในงบประมาณ ปีที่แล้ว ผมก็เห็นว่าในเขตทางตรงนี้คับแคบอยู่แล้ว ก็ขอให้มีการประสาน ให้มีการลดเกาะกลาง ยกเลิกเกาะกลางนั้นเสีย แต่เจ้าหน้าที่กรมทางในพื้นที่ ไม่ให้ความร่วมมือ บอกว่าแบบนั้นออกมาแล้วต้องดำเนินการไปตามนั้น แก้อะไรไม่ได้ทั้งสิ้น ซึ่งข้อเท็จจริงแล้วผมติดต่อมายังท่านอธิบดีกรมทาง และรองอธิบดีกรมทางของท่านรัฐมนตรี ท่านบอกสามารถแก้ไขได้ แต่เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ไม่ปฏิบัติ และยังพูดต่อไปว่า การที่ผู้แทนมาร้องเรียนนั้นเป็นเรื่องของการทำประโยชน์เพื่อส่วนตน ฉะนั้นพื้นที่ซึ่งเป็นย่านชุมชนเขตทางกว้างแค่ ๓๐ เมตร มีเกาะกลางเสียอีก และถนน ๘ เลน และยังมีพุดบาทอีก ซึ่งลักษณะเช่นนี้ไม่ใช่มีแต่ที่บ้านผม ยังมีอีกหลาย ๆ แห่ง ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องทำ และในการสร้างเกาะกลางทำให้เจ้าหน้าที่เกิดมีช่องทางในการทุจริต จุดไหนที่กำลังค้าขายดีก็ทำเกาะกลางขวางเสีย และทำจุดยุติไว้ ไปโน้นที่เขาไม่ใช้กัน ที่เขาต้องการใช้ก็ไม่ทำ นอกจากว่ามีการมาร้องเรียน ต่อรองอะไรเกิดขึ้น เปิดเกาะให้ ลักษณะเช่นนี้มีหลายแห่งท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีท่านกรุณาพิจารณาในเรื่องนี้ ผมว่าเรื่องย่านชุมชนซึ่งจะต้อง พิจารณาให้ลึกซึ้งต่อไปว่า เขตทางนี้ไม่จำเป็นก็ลดลงมา ในปัจจุบันนี้ ในการออกพระราชบัญญัติกำหนดเวนคืนที่ดินในการสร้างเขตทางต่าง ๆ พระราชบัญญัติในปัจจุบันนี้มีจะประกาศเขตทางไว้ ๒๐๐ เมตร ๓๐๐ เมตร มันร้ายยิ่งกว่าฉบับของเก่า ฉบับนี้ประกาศไว้ ๕๐ เมตร แต่ลดลงมา เหลือ ๓๐ เมตร ฉะนั้นในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติที่จะออกในปัจจุบัน ที่จะออกเขตทางไปประกาศเขตทางไว้ว่าภายในเขตทาง ๒๐๐ เมตร ๓๐๐ เมตรนี้ หากผู้ใดหรือบุคคลใดจะใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อสร้างอะไรก็แล้วแต่ ให้ทำความตกลงและขออนุมัติกรมทางก่อน นี่ก็เป็นช่องทางหนึ่งซึ่งทำให้เสีย

บรรยากาศการลงทุน เสียบรรยากาศการใช้ที่ดินของพี่น้องประชาชนในพื้นที่
 ซึ่งจะขอให้กระทรวงคมนาคมและกรมทางหลวง ได้ประกาศเจตนารมณ์
 จริง ๆ ให้พี่น้องประชาชนได้เข้าใจว่า การที่ประกาศไปเช่นนั้นเพื่อ
 หวังผลอะไร ถ้าไม่ประกาศเช่นนั้นผลเสียหายแก่รัฐจะมีอย่างไร นอกจากนี้
 ผมอยากจะขอให้ท่านรัฐมนตรีคมนาคมว่า ในขณะที่งบประมาณปี ๒๕๓๘
 ที่กำลังจะเข้ามาสู่สภาแห่งนี้ ขอให้กรมทางหลวงได้พิจารณาในเรื่องของ
 ยอดเงินเวนคืนที่จะให้กับพี่น้องประชาชนในพื้นที่เดือดร้อนต่าง ๆ เหล่านั้น
 ว่ามีจำนวนสักเท่าไรกันแน่ และในเรื่องของการสอบสวนสิทธิเหล่านั้น
 ขอให้ดำเนินการโดยรวดเร็วที่สุดและวิธีใด ๆ ก็แล้วแต่ แต่ว่าถ้าท่าน
 ยังที่จะต่อวันที่จะใช้เฉพาะเจ้าหน้าที่ของกรมทางแล้ว ผมว่าไม่สามารถ
 ทำเสร็จได้ในชาตินี้หรือครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์สุรวิทย์ครับ
 และประเดี้ยวคุณยุทธศิลป์

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (ชื่อนาท) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่ กระผมเห็นด้วย
ในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินของกรมทางหลวงที่ได้มา
ตามพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดิน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายโคราช-
อุบลกัน-อุดรธานี-หนองคาย เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ดีราคาซึ่งมาเกือบ
๓๐ ปี ผ่านมาหลายรัฐบาล แต่ก็ไม่ได้รับการแก้ไข มาได้รับการแก้ไขใน
รัฐบาลชุดปัจจุบัน ซึ่ง ผมฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม พันเอก วินัย
สมพงษ์ และท่านอธิบดีกรมทางหลวงในยุคปัจจุบันนี้ได้ให้ความสำคัญ
กระผมถือว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เป็นผลงานชิ้นโบแดงของกระทรวงคมนาคม
ที่ได้หยิบยกปัญหานี้ ซึ่งเป็นปัญหาความเดือดร้อนติดค้างมาหลายรัฐบาล
ปล่อยมา ราษฎรติดต่อขอคืนก็ไม่ได้รับการแก้ไข ในส่วนนี้กระผมถือว่าเป็น
เรื่องที่น่าชมเชยในผลงานของกระทรวงคมนาคมชุดนี้เป็นอย่างยิ่ง
อย่างไรก็ตามในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น กระผมก็มีข้อเสนอแนะ
ที่จะกราบเรียนถึงกระทรวงคมนาคมว่า อาจจะให้ตรวจสอบดูว่ายังมี
เรื่องที่อยู่ลักษณะเดียวกันนี้ที่ติดค้างอยู่หรือไม่ คือ

ประการแรก มีที่ดินที่ได้รับการเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดินสายอื่น ๆ ที่เวนคืนมาแล้วไม่ได้ใช้ให้เกิดประโยชน์ตามเป้าหมาย
วัตถุประสงค์ของการเวนคืน ถ้าหากมีลักษณะเช่นนี้ก็ขอให้ดำเนินการ
ออกพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินในลักษณะเช่นนี้อีก ซึ่งจะเป็นการ
แบ่งเบา เป็นการช่วยเหลือ แก้ปัญหาความเดือดร้อนของราษฎรในส่วนนี้
เป็นอย่างยิ่ง

ประการที่ ๒ อาจจะให้สำรวจว่า ที่ดินที่กรมทางหลวงเวนคืน
มาแล้ว แต่ยังไม่ได้จ่ายเงินชดเชยยังมีอยู่อีกมากน้อยเพียงใด ถ้าหาก
มีเหลืออยู่ ก็ขอให้กรมทางหลวงได้ดำเนินการจ่ายเงินค่าเวนคืนต่าง ๆ
ให้กับราษฎรผู้ที่ได้เสียสละในส่วนนี้ให้กับทางราชการ

สำหรับประการที่ ๓ กระผมเห็นด้วยกับที่ท่านสมาชิก-
สภาผู้แทนราษฎรอาวุโสจากจังหวัดอุดรธานี ท่านประสพ บุษราคัม
ท่านได้ให้ความเห็นว่า ในกรณีที่ดินที่กรมทางหลวงเวนคืนที่ดินเอามาแล้ว
ค้างอยู่ ๒๐ - ๓๐ ปี จะคืนให้กับราษฎรนั้น จะสมควรหรือไม่ที่จะคืน
เฉพาะที่ดิน จะมีการชดเชยอะไรอีกหรือไม่ กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ในส่วนนี้ เพราะว่าเพื่อความ เป็นธรรมกับราษฎรที่ยอมเสียสละที่ดิน
ในส่วนนี้

ประการที่ ๕ ในการเวนคืนครั้งต่อ ๆ ไปที่กรมทางหลวง
จะเวนคืนนั้น กระผมเห็นว่าควรจะมีความพร้อมที่จะก่อสร้าง พร้อมทั้งจะ
มีเงินชดเชยให้กับราษฎร จึงจะทำการเวนคืนที่ดินของราษฎร ขอฝาก
ทางกรมทางหลวงใน ๔ ข้อใหญ่ ๆ เหล่านี้ อย่างไรก็ตามในฐานะที่ผมเป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ ผมเองได้รับคำร้องเรียนจากราษฎร
ในจังหวัดชัยภูมิในเรื่องลักษณะเช่นนี้เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
การก่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายอำเภอนองบัวแดง-วังใหญ่
จังหวัดชัยภูมิ ขณะนี้ราษฎรร้องเรียนว่า บ้านเรือนราษฎรซึ่งจะต้อง
เคลื่อนย้ายออกนอกเขตทางหลวงซึ่งขยายออกไปนั้นยังไม่ได้รับการ
เหลียวแลจากทางราชการเท่าที่ควร ก็ขอฝากทางกรมทางหลวง
สายหนองบัวแดง-วังใหญ่ และอีกสายหนึ่งที่กำลังจะก่อสร้างใน
จังหวัดชัยภูมิ คือสายท่ามะไฟหวาน อำเภอกำแพงศรี จังหวัดชัยภูมิ
ก็เช่นเดียวกัน ขณะนี้กำลังจะก่อสร้าง ผมก็ฝากว่าให้ทางกระทรวงคมนาคม
ได้ให้ความสำคัญ ความสนใจในส่วนนี้

สำหรับในเรื่องอื่น ๆ ที่ผมอยากจะฝากทางกรมทางหลวง
ก็คือว่า ไฟฟ้าส่องสว่างบนถนนในย่านชุมชน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรวิทย์มันไกลเกินไปแล้ว
ฝากเรื่องที่ดินได้ ถ้าฝากเรื่องไฟฟ้ามันไม่ได้เกี่ยวกับที่ดิน

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (ชัยภูมิ) : ลีน ๆ นิดเดียว
เพียงแต่หัวข้อเท่านั้นเอง ฝากว่าในส่วนนี้ขอให้จัดงบประมาณเพิ่มขึ้นด้วย
เพราะผมเคยสอบถามแล้ว ฝากอีกนิดหนึ่งศาลาพักคนโดยสารที่ก่อสร้าง
บางแห่งปิดทงน้ำทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม และสะพานที่แคบที่ต่อเติม
โหล่งทางนั้นทำให้เกิดอุบัติเหตุ ก็ขอฝากเพิ่มเติมเพียง ๓ ข้อ ในฐานะ
ที่เกี่ยวข้องกับกรมทางหลวง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณยุทธศิลป์ครับ

นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล พรรคชาติพัฒนา
จากจังหวัดนครราชสีมา ร้าง พ.ร.บ. โอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์
กรมทางหลวง ตามรายละเอียดที่เพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้กล่าว
มาแล้วนั้น กระผมเห็นด้วย แต่ว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้ผมรู้สึกว่ามันไม่เป็นธรรม
แก่สังคมไทย ไม่เป็นธรรมแก่คนไทยเลย ไประบอบออกมาได้อย่างไร
ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๙ มาถึง พ.ศ. ๒๕๓๗ รวมเป็นระยะเวลา ๒๘ ปี
ท่านลองคิดถึงลูกถึงหลานท่านดู ว่าอะไรมันเกิดขึ้นบ้างในบ้านในเมือง
ไปทั้งระยะเวลาอย่างนั้นมาได้อย่างไรตั้ง ๒๘ ปี ผมก็ยังไม่ทราบว่า
ท่านจำสิบเอกคนนี้ จ.ส.อ. คนนี้ตายหรือยัง ดังนั้นเรื่องนี้จะทำให้
ความเป็นธรรมกับเขา ทรัพย์สินสมบัติของเขา อสังหาริมทรัพย์ของเขา
ถ้าอยู่กับเขา เขาอาจจะไปสร้างคอนโดก็ได้อาจจะไปสร้างเรือนแถวก็ได้
อาจจะไปสร้างปั้มน้ำมันก็ได้ ฐานะของเขาก็จะดีขึ้น แต่อันนี้ท่านระบุ
ออกมาชัดเจนแจ้งเลขบอก ว่า ตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ด้วยเหตุผลสมควร
โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินคืนให้แก่เจ้าของเดิม โอ.เค. ส่วนนี้ผมเห็นด้วย
หรือทนายทของเจ้าของเดิม ทั้งนี้โดยไม่มีภาวะเรียกคืนค่าทดแทน
เนื่องจากกรมทางหลวงยังไม่ได้ชำระค่าทดแทนให้แก่เจ้าของเดิม
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ เอาเปรียบประชาชนมากเกินไป
ท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังนั้นในฐานะ
ที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ก่อนที่จะเสนอเรื่องนี้
เข้า ค.ร.ม. ท่านมาจากการเลือกตั้ง ก็เห็นใจประชาชนมาก ๆ หน่อย
ลูกสาวนาทั้งนั้นละครับ ท่านก็มาจากสูงเนินผมทราบดี ที่ดินแปลงนี้

เพียง ๓๘ ๙/๑๐ ตารางวาเท่านั้นเอง ไม่น่าไปทำกับประชาชน
 ตาค่า ๆ เช่นนี้ ขอให้มิคณธรรมในบ้านในเมืองกันหน่อย ในเรื่อง
 การเวนคืนสร้างทางหลวงแผ่นดิน ผมก็ได้พูดมาแล้วครั้งหนึ่ง
 ได้อภิปรายมามาก โดยเฉพาะเรื่องอัตราค่าเช่าเงินค่าเวนคืน
 ให้แก่ประชาชนรู้สึกไม่สมดุลกัน แล้วครั้งที่แล้วผมก็พูดแล้วผมก็คงจะไม่พูด
 ในส่วนนั้นอีก ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้ด้วยว่า พื้นที่ถึงแม้ว่าจะอยู่
 ใกล้เคียงกัน อำเภอต่ออำเภอติดเขตกัน ในส่วนอำเภอหนึ่งได้มาก
 ในส่วนอีกอำเภอหนึ่งได้น้อย มันเป็นเรื่องที่ไม่สมดุลกันในทางสังคม

ที่นี้ผมอยากจะขอพูดในเรื่องถนน ทางหลวงแผ่นดินที่ไป
 สร้างทาง โดยเฉพาะกระทรวงคมนาคมไปสร้างทางเขา ไม่ใช่
 สร้างทางเฉพาะที่ท่านวิ่งไปวิ่งมาเท่านั้น ท่านต้องเข้าหมู่บ้านใช้ไหม
 รถต้องอยู่ในหมู่บ้าน ต้องอาศัยหมู่บ้านดูแลด้วย อย่าให้มันเหมือนภาคใต้
 ภาคใต้บางทีมีการเผารถกันจริงไหมครับท่าน จริง ผมตอบเลย
 ดั่งนั้นรถต้องฝากหมู่บ้านเขาด้วย ครูบาอาจารย์เขาก็มีอยู่ ชาวบ้าน
 ก็มีอยู่ แต่ปรากฏว่าเมื่อวิ่งเอาลูกวิ่งไปลงผ่านในหมู่บ้านเขา
 ปรากฏว่าถนนเส้นนั้นมันเสียหาย ใครจะรับผิดชอบ ผมยกตัวอย่างเช่น
 ถนนสายเข้าหมู่บ้านสาขชนวน กุดชนวน อำเภอสีคิ้ว ตั้งแต่แยกออกไป
 เส้นทางที่ท่านทำ ๘ เลน เส้นนี้ท่านต้องรับผิดชอบ ในหมู่บ้าน
 เขาร้องเรียนมา แล้วผมทำหนังสือถึงท่านแล้ว ตอนนั้นผมยังไม่ได้รับ
 คำตอบจากท่าน รับผิดชอบต่อเร็วด้วย แล้วขอความกรุณาว่า
 ได้รับทราบไว้ชิ้นหนึ่งแล้วผลเป็นประการใดจะแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง
 มันอะไรก็ไม่รู้ ระดับรัฐมนตรีต้องตัดสินใจอย่างเด็ดขาด ตัดสินใจได้
 ถนนเส้นหนึ่งไม่ก็บาทหกรอก แต่ที่นี้ทำเบ้อเริ่มทำได้ แล้วอีกเส้นหนึ่ง
 ก็คือเส้นจากบ่อทอง จากบ่อทองออกมาที่หนองจาน ทางนี้ก็เสีย
 ไปใช้ของเขามาตลอด ดังนั้นเมื่อใช้ของประชาชนแล้วมันจะเป็น
 งบประมาณการบริหารส่วนจังหวัดก็ตาม หรืองบ ส.ส. ที่เอาไปลงก็ตาม
 ต้องทำให้เขาเต็มทีหรือดีกว่า เพราะท่านวินัยท่านมีฝีมืออยู่แล้ว
 ฝีมือจริง ๆ อันนี้ผมไม่ยกขอบป็นท่าน แล้วก็เหตุการณ์มันเกิดขึ้นมา
 ท่านคงจะทราบ ตอนนั้น ส.ส. พรรคกิจสังคม รถไปคว่ำอยู่ที่ทางเข้า
 บ่อทอง สาเหตุเพราะอะไร สาเหตุมันก็ต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องการเวนคืน

๓๑

สผ. ๑๐/๒๕๓๗ (ส. ๒)

นภา ๑๖/๓

ที่ดินถึงสร้างถนนได้ ท่านประธานขอว่าไม่เกี่ยว ๑. เรื่องไฟฟ้า
มีให้เขาไหมตามแยก ไม่มีครับ จุดที่บ่อทองไฟฟ้าไม่มีเลขตรงทางแยก
ผมทำเรื่องมาหาท่านรัฐมนตรีแล้ว ยังไม่ตอบอีกเช่นกัน-----

- ๑๗/๑

๒. จุดที่หนองสาหร่าย ทางแยกหนองสาหร่ายไปนิคม ถ้าเกอบปากช่อง
ไม่มีไฟอีกเหมือนกัน ตายไม่รู้ก็ลืบศพแล้วท่านไปให้ตำรวจนับคูสิครับ
ท่านผ่านไปวันไหนบอกผมหน่อยเถอะครับ โทรศัพท์บอกหน่อย แล้วผมจะ
ไปรอรับท่านแล้วจะไปดูคดีมันเกิดเท่าไรแล้วตรงนั้น ตายกันไม่รู้ก็ลืบศพ
ดังนั้นความเจริญอย่าไปทับถมคนตาย จะเจริญก็เจริญไปเถอะครับ
โลกานู่วัตรอย่างไรรู้ก็โลกานู่วัตรไป แต่คนไทยอย่าให้ตาย รักษามันสมองไว้
อันนี้ผมก็ขอฝากท่านรัฐมนตรี ฝากนะครับ ฝากแล้วก็ขอให้ได้เถอะครับ

ต่อไปครับ ที่นี้ในเรื่องของการเวนคืนอีกเช่นกัน ตามริมทาง
ต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงชอบไล่ โอ.เค. ครับ ไล่ไม่ว่า
แต่ดูรถเขาหน่อยนะครับ รถเขา ประชาชนเขาฟ้องได้ รถเขาสามารถ
เคลื่อนย้ายได้ เขาขายเข้าตอนเย็นเขาเอากลับได้ แต่ก็ไล่จับเขา
ไปชวนพวกตำรวจท้องที่บ้าง ตำรวจทางหลวงบ้างชวนเขาจับ จับแล้วก็
มาร้องเรียนกับผม เมื่อวันก่อนมา ๑๐ กว่าราย ผมก็ขอความอนุโลมเขาไป
อันนี้รู้สึกว่าจะมีการเสียเงินเสียทองกันด้วยนะครับ ท่านประธานที่เคารพ
แต่ผมไม่ยืนยันอันนี้ เหตุผลที่ผมไม่ยืนยันเพราะว่าผมบอกให้ประชาชน
ไปเขียนมาว่าเอาเงินเท่าไร หลายสตาจันะครับ กว่าเขาจะมาขาย
ผลไม่ได้ พืชผลทางการเกษตร รัฐบาลก็ต้องดูแลอยู่แล้ว พอเขาได้พืชผลมา
เขาจะมาขายริมทางหน่อยเอาอีก ปัญหาเจออีก นี้ละครับคือเจ้าหน้าที่รัฐ
บางส่วน ท่านประธานที่เคารพครับ นี้ทั้งห้ามันยังไม่เท่ากัน ท่านจะให้
เท่ากันทั้งหมดเป็นไปไม่ได้ ดังนั้นนี้ว่าไหนไม่ดี ท่านประธานครับ ฝากผ่าน
ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่าน พันเอก วินัย สมพงษ์
คนอีสาน คนสูงเนิน ให้แก้ปัญหามันในส่วนนี้ด้วย เรียกเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ มา
อบรมหน่อย อบรมให้หมดเลยตามเส้นทางมิตรภาพตั้งแต่สระบุรีไปหา
โคราชมันเป็นอย่างไรกัน ไปเรียกร้องเขาได้อย่างไร แล้วรถหลวงคู่ด้วย
รถหลวงของกระทรวงคมนาคม กรมทางหลวง ที่ไปทำที่ เอาไปใช้
นอกเวลาราชการหรือเปล่า ใช้หาประโยชน์ส่วนตัวหรือเปล่า ประชาชน
ร้องเรียนกับผมด้วยวาจา ผมกราบเรียนเช่นนั้นด้วยวาจา เขายังไม่กล้า
เขียนหลักฐานอะไรให้ ผมบอกไปหาหลักฐานมาหน่อย ไปหาถ้ารูปมาหน่อย
อันนี้ผมพูดชัดแจ้งเมื่อวันก่อนนี้เอง อันนี้ผมขอฝากท่านด้วย เจ้าหน้าที่
ของรัฐต้องเป็นมือเป็นเท้าของรัฐ ทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ จัง ๆ
ประชาชนเดือดร้อนตรงไหนช่วยกันแก้ ถ้าจะให้แต่คณะรัฐมนตรีแก้ทุกวัน ๆ

แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐสวนทางกัน ไม่มีทางหรือครอบครัวบ้านเมืองไม่มีทาง
ที่จะไปสู่ความเจริญก้าวหน้าได้ เอาละครับ ผมคงจะขอพูดเพียงเท่านี้
ก็ขอฝากนะครับ ไม่ฝากหรือครอบครัวบอกเลย ให้ทำจริง ๆ จัง ๆ แล้วก็
ถนนเส้นที่ผมกล่าวมาชัดเจนเขาหน่อย ไม่ใช่ที่ว่าไปทำของเขาเสียหาย
เสร็จแล้ว อ้อไปฟังลูกน้องมากนะครับ อ้อไปฟังว่าลูกน้องบอกว่า
ผมไม่ได้ไปนอนพักตรงนั้น ผมไม่ได้เอารถวิ่งตรงนั้น ผมขอยืนยัน
ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมทราบผมเข้าใจปัญหา
วิ่งผ่านทุกวันเห็นทุกวันอยู่แล้ว ๆ นั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อิสสระ สมชัย ประชาธิปัตย์
จากอุบลราชธานี กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เนื่องจากกระผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าจะเกิดประโยชน์กับราษฎร
ซึ่งมีที่ดินอยู่ ๒ ไร่ทางดังกล่าวนี้ เนื่องจากว่าทางซึ่งกรมทางหลวง
ได้เวนคืนไปนั้นเมื่อไม่ได้มีการใช้ประโยชน์ก็สมควรอย่างยิ่งที่จะ
โอนคืนให้กับราษฎรเจ้าของเดิม ท่านประธานที่เคารพ แต่ผม
มีข้อสังเกตเกี่ยวกับกรณีการเวนคืนที่ดิน ๒ ไร่ทางเพื่อสร้าง
ทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งเท่าที่ผมได้ตรวจสอบและเปรียบเทียบกันแล้ว
ในการเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงนั้น ทางกรมมักจะถือเอาตามราคา
ประเมินซึ่งทางราชการกำหนด แต่เมื่อมาเปรียบเทียบกับกรณีการเวนคืน
เพื่อสร้างทางพิเศษของทางพิเศษแห่งประเทศไทย ซึ่งจะสร้าง
ในกรุงเทพมหานคร ท่านประธานที่เคารพ ในการจ่ายเงินค่าเวนคืน
ส่วนนี้จะเห็นว่ามีแตกต่างกับการเวนคืนที่สร้างทางหลวงของ
กรมทางหลวงเป็นอย่างยิ่ง -----

เพราะเหตุว่าในการเวนคืนสร้างถนนของการทางพิเศษนั้น นอกจากจะพิจารณาจากคณะกรรมการกำหนดราคาเวนคืนแล้ว โดยจะยึดถือเอามาตรฐานราคาประเมินเป็นหลัก นั้นเป็นข้อพิจารณาในเบื้องต้น และก็ปรากฏว่าโดยข้อเท็จจริงแล้วราคาซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการจะถือเอาราคาประเมินนั้นมีราคาต่ำกว่าสภาพเป็นจริงในการซื้อขายกันในทางพาณิชย์ จึงได้มีการตั้งคณะกรรมการอีกคณะหนึ่ง เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางในการจัดหาที่ดินเพื่อมาใช้ในประโยชน์ของส่วนราชการ เพราะฉะนั้น คณะกรรมการนี้จะถือเอาราคาซื้อขายเป็นเกณฑ์ การเวนคืนที่เพื่อสร้างทางพิเศษในกรุงเทพมหานครนั้นไม่ได้ถือเอาราคาประเมินเป็นหลัก ถือเอาราคาซื้อขายตามความเป็นจริง เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นใจพี่น้องราษฎรในต่างจังหวัดเป็นอย่างยิ่ง และในบางถนน ผมได้ฟัง ส.ส. ผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายถึงการก่อสร้างถนนหลายเส้นทางเสร็จไปหลายปีแล้ว ปรากฏว่าขณะนี้ก็ยังไม่ได้มีการจ่ายเงินกันเลย แต่ในขณะที่เดียวกันการก่อสร้างทางในกรุงเทพฯ ไม่ว่าจะ เป็นทางด่วนพิเศษก็ดี หรือว่ารถไฟฟ้ามหานครก็ดี หรือว่าโทลเวย์ก็ดีหรือว่าไฮปเวย์ลก็ดี ได้มีการจ่ายเงินกันเรียบร้อยเกือบจะเรียบร้อยทั้งสิ้น ผมจะขอยกตัวอย่างถนนเส้นหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี คือทางหลวงหมายเลข ๒๑๗๒ สายดอนจิก-โพนเรียง เป็นทางหลวงเชื่อมระหว่างอำเภอพิบูลมังสาหาร และอำเภอบุณฑริก ท่านประธานที่เคารพ ปรากฏว่าในการจ่ายเงินค่าเวนคืนถนนเส้นนี้ ได้จ่ายให้กับราษฎรเพียงครึ่งเดียวเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่เป็นถนนสายเดียวกัน ปรากฏว่ามีบ้านเรือนราษฎรอยู่ประมาณ ๒๐ หมู่บ้าน ได้จ่ายเงินจริง ๆ จ่ายเงินเวนคืนไปแล้วเพียง ๑๐ หมู่บ้าน และที่เหลืออีกนั้นยังไม่ได้มีการจ่ายเงินเลย กรมทางหลวงได้อ้างว่าที่ดังกล่าวนี้ยังไม่ได้จ่ายเงิน เพราะเหตุว่าเป็นที่อยู่ ในเขตป่าสงวน ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเราคิดถึงสภาพจิตใจของพี่น้องประชาชนซึ่งอาศัยอยู่ ๒ ข้างทางถนนเส้นเดียวกัน ประชาชนในประเทศหรือในท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการใช้ถนนเส้นนี้อย่างเสมอหน้ากันแต่ปรากฏว่าในการต้องเสียที่ดินมาเพื่อจะมาสร้างถนน หมายเลข ๒๑๗๒ นี้มีการจ่ายเงินชดเชยสิ่งปลูกสร้างและก็เวนคืนที่ดินให้เพียงบางส่วนแค่นั้นเอง และอีกบางส่วนก็ได้เสียสละที่ดินเสียสละบ้านเช่นเดียวกัน แต่ปรากฏว่าจนกระทั่งบัดนี้ยังไม่ได้รับเงินค่าเวนคืนเลย ได้มีการดำเนินการตามขั้นตอน โดยการขออนุญาตต่อกรมป่าไม้เพื่อขอใช้ที่ ตั้งแต่พี่น้อง

ราษฎรอำเภอพุทธทริกทุกหมู่บ้านตั้งแต่บ้านนาโพธิ์ บ้านโพนงาม บ้านคอแลน บ้านโนนเรืองและอีกหลาย ๆ หมู่บ้านซึ่งเป็นที่อยู่ในเขตป่าสงวน กระผมได้ทราบว่าการกรมป่าไม้ได้อนุญาตให้กรมทางหลวงใช้ที่ดินพื้นที่นี้มาเป็นเวลาปีเศษแล้ว แต่จนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่มีการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ราษฎรแต่ประการใด จริงอยู่ครับ การจ่ายเงินชดเชยในกรณีที่เป็นที่ในเขตป่าสงวนนั้นไม่สามารถจะจ่ายเงินเป็นลักษณะเป็นเงินเวนคืนได้ เพราะเหตุว่าเป็นที่ของกรมป่าไม้ แต่กรมทางหลวงก็เคยบอกว่าจะหาวิธีชดเชยค่าเสียหายให้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ว่าได้กรุณาตรวจสอบด้วยว่าราษฎร ๒ ช้างทาง ซึ่งอ้างว่าอยู่ในเขตป่าสงวน จนกระทั่งบัดนี้กรมป่าไม้ได้อนุมัติให้ใช้แล้ว เป็นเวลาปีเศษแล้ว ก็ยังไม่ดำเนินการจ่ายเงินให้แก่ประการใด ทั้ง ๆ ที่กรมทางหลวงได้อ้างว่าขณะนี้เงินพร้อมอยู่แล้ว นั้นเส้นทางหนึ่ง-----

อีกเส้นทางหนึ่ง สายท่าโพธิ์ศรี-น้ำยั้น ท่านประธานที่เคารพครับ
ถนนเส้นที่ว่านี้ กระทบเคยร้องเรียนมาที่กรมทางหลวงตั้งหลายครั้ง
เนื่องจากว่าเป็นถนนเชื่อมระหว่างหลาย ๆ อำเภอ แต่จะเรียกว่าเป็น
ถนนหัวใจจากอำเภอน้ำยั้นเข้ามาสู่จังหวัดอุบลราชธานี ในการทำถนน
ลาดยางเส้นนี้เดิมผิวจราจรกว้างเพียง ๓.๕๐ เมตร กระทบทำเรื่อง
ขอให้ขยายเขต แล้วได้ไปพูดคุยกับราษฎร ๒ ช้างทางมาโดยตลอด
ราษฎรยินดีจะขยายขยับหมู่บ้านให้ ขยายเส้นทางให้ ยินดีจะให้ความ
ร่วมมือ แม้ว่าจะไม่มีเงินชดเชยก็ยังยินดี ท่านประธานที่เคารพครับ
๒ ปีเศษแล้ว กระทบได้รับหนังสือจากท่านรัฐมนตรีกิตติ ท่านเลขาของ
ท่านกิตติ หรือแม้กระทั่งอธิบดีกรมทางหลวงกิตติ ตอบผมมาโดยตลอด
ปีนี้ก็ตอบมาอีกบอกว่าจะจัดตั้งงบประมาณให้ในปี ๒๕๓๘ ถนน
หมายเลข ๒๑๓๑ ที่เรียกว่าท่าโพธิ์ศรี-น้ำยั้น ก็ตอบผมมาอีกว่าปีนี้จะให้
ในปี ๒๕๓๘ ผมไม่แน่ใจเพราะว่าไปติดต่อหลายครั้ง ท่านก็พยายามบ่าย ๆ
เบี่ยง ๆ จึงอยากจะขอฝากไว้ด้วยว่า ปัญหา ๒ ช้างทางของถนน
เส้นนี้ไม่มีมือช่างแน่นอน เพียงแต่ขอให้ทางกรมทางหลวงได้พิจารณา
เสนองบประมาณดำเนินการในปี ๒๕๓๘ ตามที่กระทบได้เสนอไว้ด้วย
ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ศาสตราจารย์มารุต บุณนาค
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากยั้งลังก์ โดยมอบให้นายวันมูหะมัดนอร์
มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยกมืออีก
หลายท่าน ขอความกรุณาผู้ที่ได้อภิปรายกรุณากระชั้นหน่อยนะครับ
คุณณรงค์เลิศ สุรพล ก่อนครับ

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ
กระทบ ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย
กระทบขอเรียนท่านประธานว่า ที่ต้องมีความพยายามในการที่จะพูดจ
ว่ากล่าวในเรื่องนี้ เพราะเหตุว่ามันผ่านบ้านผม ผ่านขอนแก่น กระทบ
ขอเรียนเบื้องต้นก่อนว่า การที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ขึ้นมาก็แสดงให้เห็นถึงว่า ตลอดเวลาที่ผ่านมาในการเวนคืน
ที่ดินสำหรับการสร้างทางมีข้อบกพร่อง เพราะฉะนั้นจะไม่มีกรออก
กฎหมายมาโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินคืนให้เอกชนอย่างแน่นอน ถ้าหากไม่มี

ข้อบกพร่อง เพราะฉะนั้นตรงนั้นก็ เป็นข้อยืนยันได้ว่า ถ้าหากจะกระทำ การต่อไปให้เกิดข้อบกพร่องอย่างนี้แล้ว จะมึงงานเข้าซ้อนให้คณะรัฐมนตรี ต้องปฏิบัติอยู่เรื่อยไป สำหรับร่างพระราชบัญญัติที่น่าเสนอนี้ กระทบ ขอเรียนท่านประธานว่า ในแง่ของหลักการทำได้ เห็นด้วย ก็คงจะไม่ ขัดข้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๖ กระทบเองมีข้อเห็นด้วยที่ว่า ในที่กรณีที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์นั้นเอามาโอนคืนให้กับประชาชนนั้น ประเด็นแรกก็คือว่า มันถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ ประเด็นที่ ๒ มันก็ถูกต้อง ตามความเป็นธรรมในการที่จะคืนกับเจ้าของเดิม ท่านประธานครับ มีข้อสังเกตน่าจะพึงระวัง เกี่ยวกับการนำเสนอกฎหมายดังนี้ ประเด็นแรก มาตรา ๓๖ วรคส. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี ๒๕๓๕ เขียนไว้ ชัดเจนบอกว่า ในการโอนที่ดินนั้นจะต้องให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย รวมทั้งการเรียกคืนค่าทดแทนด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ ในข้อนี้เอง ผมจะตั้งข้อสังเกตว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมไม่บอกว่าขัด แต่ตั้งข้อสังเกตเอาไว้ว่าขัดหรือไม่ เพราะเหตุว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๖ วรคส. นั้น เขียนเอาไว้ชัดเจนว่า กรณีเกี่ยวกับ เรื่องโอนคืนให้กับเจ้าของที่ดิน ทายาทและการเรียกคืนซึ่งค่าทดแทน จะต้องระบุไว้ในกฎหมาย แต่นี่กลับไม่มี อันนี้เป็นประเด็นหลัก ก็ขอให้พึง สังวรในการนำเสนอกฎหมายเข้าสู่สภา

ประเด็นที่จะตั้งข้อสังเกตอีกประเด็นหนึ่ง รวมทั้งจะตั้ง คำถามผ่านท่านไปยังรัฐมนตรีด้วยว่า ในขณะนี้ถ้าหากมีการเวนคืนตาม พระราชบัญญัติเวนคืน ๒๕๐๘ ตามที่อ้างมา กระทบขอเรียนผ่านท่านประธานว่า ถ้าหากเวนคืนที่ดินมาเพื่อใช้ประโยชน์ในการใดแล้ว เขากำหนดระยะ เวลาเอาไว้ อาจจะเขียนถามว่า ๒๘ ปี ใช้เวลาที่เขากำหนดหรือไม่ หรือว่าเลขผ่านมานานแล้วถึงได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินคืนเจ้าของเขาไป นี้เป็นประเด็นหนึ่งนะครับ

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งนั้น กรณีออกกฎหมายฉบับนี้เป็น การออก เฉพาะราย ที่กระทบเขียนยืนยันอย่างนี้ก็เพราะว่ามีการระบุชื่อบัญชีท้าย ร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า จะโอนที่ดิน ๓๘ ตารางวาเศษคืนให้ จำสิบเอก อัมพร จันณาไชย กระทบคัดค้านว่า ไม่ให้โอนให้เขาอย่างนั้นใช่ไหม ไม่ใช่ครับ ไม่คัดค้านคัดค้านว่าไม่ถูกต้องอย่างนั้นใช่ไหม ไม่ใช่ครับ กระทบเห็นดีด้วย แต่ว่าอาจจะตั้งคำถามผ่านท่านประธานไปว่า ตรงนี้รอบคอบหรือยังถนน

สายมันขาวจากโคราชถึงอุดรธานี ท่านประธานครับใช้มีเพียงรายเดียว
นี้หรือไม่ ถ้าหากยังมีตกหล่นตกค้างอยู่รบกวนขอร้องที่ได้ออกพระราชบัญญัติ
เวนคืนเมื่อปี ๒๕๐๙ แล้วและไม่ได้ใช้ ไม่ได้ใช้มาก่อสร้างทาง เรียกกัน
สั้น ๆ ง่าย ๆ เรียกว่า ถนนเมตรภาพ -----

ถ้าหากว่าไม่ได้ใช้มีผู้คนมากมายที่อยู่รอบข้างถนน เป็นกรณีคล้ายคลึงกันนี้ เป็นกรณีคล้ายคลึงกับ จำสิบเอก อัมพร จันทาไชย นี้ประชาชนเขาจะมีความรู้สึกอย่างไร อาจจะสอบถามผ่านท่านประธานไปถึงรัฐมนตรีว่าได้ตรวจสอบละเอียดรอบคอบหรือไม่ เพราะผมเป็นห่วงว่ากรณีอย่างนี้เมื่อเข้าไปประชาชน ถ้าหากเขาเปิดวิญญูฟัง จะกลายเป็นว่ารัฐบาลเลือกปฏิบัติ อันนี้ก็ขอให้ระมัดระวัง เอาไว้ให้รอบคอบ แล้วขอฝากผ่านท่านประธานอีกนิดหนึ่งว่า ในกรณีในการกันเขตทางที่จะให้กองจัดการทรัพย์สินของกรมทางหลวงไปจัดการในการนี้สร้างทาง ขอบอกว่ามันมากเกินไปขอบเขต เอาไว้ข้างละ ๒๕ เมตรก็มี เอาไว้ข้างละ ๑๕ เมตรก็มี ถนนเล็ก ๆ ผิวจราจร ๖ - ๘ เมตร แต่ว่ากันเอาไว้มากมาย กระผมเป็นห่วงเพราะเหตุว่ามันกระทบถึงความเป็นอยู่ของประชาชน โดยเฉพาะคนที่ เป็นเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา ถ้าหากไปกระทบถึงที่อยู่อาศัยทำให้เขาเดือดร้อน สดางค์ที่ได้มาจากรัฐบาลในการจ่าย เป็นค่าทดแทนมันก็ไม่พอที่จะไปจัดหาที่อยู่อาศัยใหม่ได้ ไม่พอที่จะไปซื้อหาที่ทำกินใหม่ได้ อันนี้ขอเรียนเป็นประเด็นไว้ อีกประเด็นหนึ่งค่าทดแทนที่ให้ก็มักจะไม่ว่างได้ค่านึงถึงรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๖ วรรคสาม ซึ่งเขาบอกว่าในการพิจารณานั้นให้พิจารณาอย่างเป็นธรรม วรรคสามของมาตรา ๓๖ นั้นระบุเอาไว้ว่า ความเป็นธรรมที่ว่านั้น จะต้องอยู่บนพื้นฐานของราคาซื้อขายกันตามปกติ อันนี้ขอฝากท่านรัฐมนตรีเอาไว้ว่าตลอดเวลาที่ผ่านมานี้เขาจะกำหนดไว้ ๓๐,๐๐๐ - ๖๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเดี๋ยวนี้ราคาซื้อขายปกติอย่างนี้ไม่ได้แล้วครับ ขอฝากท่านไว้ ยกตัวอย่างเช่นทางหลวงเส้น ๒๑๘๓ จากอำเภอเมืองขอนแก่นถึงอำเภอน้ำพอง ชาวบ้านเดือดร้อนมาก ฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรี ขอให้ดูแลกำกับเรื่องนี้ ซึ่งเรื่องนี้ผมได้มีหนังสือมาถึงท่านรัฐมนตรีแล้ว กรุณาให้ความกระจ่างกับประชาชน เขาจะได้มีความรู้สึกว่าเขาได้รับความเป็นธรรม ถ้าหากเขาไม่ได้รับความเป็นธรรมแล้ว ในการสร้างทางทุก ๆ สาย มันจะก่อให้เกิดปัญหาทางมวลชน เขาไม่พอใจแต่เขาไม่รู้จะทำอย่างไร สถานการณ์ความไม่พอใจหมกมุ่นอยู่ภายในไม่ต่างอะไรกับระเบิดเวลาไฟ ถ้าหากมันระเบิดขึ้นมาก็ต้องร้อน รัฐบาลก็ต้องอุ่นว้าย เดี่ยวจะไม่มีเวลามาทำงานดูแลปัญหาปากท้องของประชาชนนะครับ ขอเรียนฝากท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปัญญา ศรีปัญญา และคุณประวิทย์ต่อครับ

นายปัญญา ศรีปัญญา (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภา

ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ปัญญา ศรีปัญญา พรรคชาติพัฒนา จากขอนแก่น ท่านประธานที่เคารพครับ ก็เป็นที่น่ายินดีที่ทางสภาได้มีการพิจารณาเกี่ยวกับ พ.ร.บ. เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลที่มีที่ทางที่ถนนตัดผ่าน สำหรับกระผมแล้วเห็นว่าในส่วนที่ดินนั้นก็เป็นการดี ส่วนที่จะถูกต้องตามหลักการหรือวิธีการหรือไม่นั้น ก็เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาว่ากล่าวกันต่อไป แต่ในส่วนการเวนคืนที่ทางต่าง ๆ ที่ทางท่านรัฐมนตรีได้เสนอเข้ามา นั้น กระผมอยากจะขอกราบเรียนผ่านทางท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรี เกี่ยวกับถนนทางหลวงสาย ๒๑๘๓ ที่ทางท่านณรงค์เลิศ สุรพล ได้พูดไปเมื่อตะกี้ที่ว่า ถนนเส้นทางสายนี้คือถนนสายจากอำเภอหน้าพอง ตลาดหนองกุง ไปที่อำเภอเมือง บ้านหนองกุง หนองงูเหือง ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ระหว่าง การก่อสร้างและมีกรเวนคืนที่ทางต่าง ๆ ผมขอกราบเรียนตั้งนี้ว่าสถานที่ก่อสร้างถนนเส้นทางสายนี้นั้น ในผืนที่แถบนี้เป็นผืนที่ที่ชาวบ้านได้ประกอบอาชีพในการทำนา เป็นที่ดินที่ถ้าหากซื้อขายตามราคาท้องตลาดแล้ว จะมีราคาสูงมาก แต่การที่กองการจัดการทรัพย์สินของทางราชการที่เป็นเส้นที่เวนคืนนั้น ที่ได้จ่ายเงินให้กับราชการนั้น ปรากฏว่าอัตราการจัดเก็บนั้น ไม่เหมาะสมไม่ควร ไม่เหมาะสมเท่ากับสถานการณ์ปัจจุบัน ยกตัวอย่าง บางครอบครัวที่มีพื้นที่ทำกินเอาไว้เลี้ยงชีพตลอดปี และก็มีลูกหลานหลาย ๆ คนที่สืบทอดกันมา-----

ปรากฏว่าบางครอบครัวนั้นก็มีที่นา และดินที่ทางไปทั้งหมดหรือเกือบหมด

ประการที่ ๒ ก็คือเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่อาศัย ซึ่งขณะนี้ทางเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงได้ไปสั่งให้ชาวบ้านได้หรือถนนที่ที่เขาอยู่อาศัยขณะนี้ เพื่อที่จะดำเนินการในการก่อสร้าง ปรากฏว่าทางชาวบ้านนั้นยังไม่สามารถที่จะซื้อหรือจะยกเลิกในสิ่งก่อสร้างนั้นได้ เพราะเนื่องจากว่าถ้าหากซื้อถนนไปแล้วก็ไม่ทราบว่าจะมีที่อยู่อาศัยอยู่ต่อไปหรือไม่

ประการต่อมาก็คือว่า ไม่มีความมั่นใจในทางของราชการที่จะคืนเงินค่าทดแทนให้เขาเมื่อไร หรือนานแค่ไหนที่เขาจะรอได้

ประการต่อมา ก็เกี่ยวกับเรื่องทางเบี่ยง เกี่ยวกับทางเบี่ยงนั้นได้เกิดปัญหาขึ้นไม่ว่าถนนสายเส้นนี้ หรือถนนทางหลวงอื่น ๆ จะเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับเรื่องทางเบี่ยง ซึ่งผู้รับเหมาจะเอาแต่ผลประโยชน์จะเอาแต่กำไร ไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความสะดวกสบายของชาวบ้าน เพราะฉะนั้นก็ฝากท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรี ได้พิจารณาเกี่ยวกับทางหลวงที่กระผมได้กล่าวเมื่อต้นนี้ด้วย

อีกอย่างหนึ่ง ก็เกี่ยวกับพืชผลขึ้นต้น ซึ่งได้มีหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะไปคำนวณเกี่ยวกับราคา เกี่ยวกับต้นมะพร้าวของชาวบ้านที่ปลูกกันมาเป็นเวลาหลายปีนั้นก็ให้ต้นละ ๑๐๐ บาท ต้นมะม่วงก็ต้นละ ๗๐ บาท ต้นมะเฟือง ๕๐ บาท ต้นขนุน ๗๐ บาท ซึ่งในส่วนนี้มันไม่เพียงพอสำหรับราษฎรที่เขาอดสำรที่จะปลูกไม้ผลขึ้นต้นเพื่อที่จะเก็บกิน ปรากฏว่าไปให้ค่าตอบแทนนั้นไม่ส่งผลให้เขาได้รับความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนให้ท่านที่เกี่ยวข้องได้โปรดพิจารณาในส่วนนี้ด้วย และกระผมก็ขอฝากท่านประธานอีกเรื่องหนึ่งก็คือ นอกเหนือจากในเรื่องเกี่ยวกับกรมทางหลวงแล้ว ปัญหาต่าง ๆ อาจจะไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็คือเรื่องของกรมชลประทาน ก็ฝากผ่านไป อีกนิดหนึ่ง เพราะว่าเดี๋ยวนี้ปัญหาเกี่ยวกับมีกาวเวนคืนที่ชลประทาน เกี่ยวกับน้ำที่จะท่วมถึง ปรากฏว่าเดี๋ยวนี้ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ชาวบ้านเดี๋ยวนี้กำลังเตรียมตัวที่จะมาร้องเรียน เพื่อที่จะขอในส่วนของที่คืนที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ อันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่ง ก็ขอฝากไปทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรด้วย ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประวิทย์ อดตะโมตครับ

นายประวิทย์ อุดตะโฆะ (จันทบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม ประวิทย์ อุดตะโฆะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จากจังหวัดจันทบุรี พรรคชาติพัฒนา กระผมเห็นด้วยในร่างพระราชบัญญัติ
ซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลเสนอที่จะมอบกรรมสิทธิ์ให้กับเอกชน ถึงแม้ว่าจะเป็น
ราชเดี่ยวก็ตาม ผมคงจะต้องมีเรื่องฝากท่านประธานไปถึงรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคม ก็เรื่องถนนสุขุมวิท สายที่ ๓ คงจะต้องฝาก
รัฐมนตรีไว้สัก ๓ - ๔ ประการ แต่ก่อนอื่นผมคงจะต้องขอขอบคุณท่าน
รัฐมนตรี ที่กระผมเองได้พาราษฎรในเขตของจังหวัดจันทบุรีกับอำเภอคลอง
มา เข้มเขັນแล้วก็มาขอค่าปรึกษาจากท่านรัฐมนตรีในช่วงที่ปิดสมัยประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ก็ได้รับการต้อนรับจากท่านเป็นอย่างดีนะครับ แต่ว่า
ผลที่ได้รับออกมาก็ยังเหมือนเดิม คือชาวบ้านก็ยังรอความหวัง ส่วนประเด็น
ที่ผมอยากจะฝากก็คือว่า ถนนสาย ๓ ช่วงจากจังหวัดจันทบุรีไปอำเภอคลอง
ระยะทางแค่ ๒๓ กิโลเมตรเศษ ซึ่งปัจจุบันนี้ก็ได้มีการประมูลทำสัญญา
อะไรเรียบร้อยแล้ว แต่ที่ชาวบ้านนี้เขาไม่เข้าใจก็คือว่า จากช่วงถนน
ต้นสาย ปลาย ๆ สายมันไม่เหมือนกัน คือจากต้นสายนี้ทำ ๒ ข้าง ข้างละ
๓๐ เมตร ชาวบ้านก็ไม่รู้ว่าอะไรเป็น ๖๐ เมตร แต่พอไปได้สักประมาณ
๖ กิโลเมตรเศษ ตอนนี้อย่างกรมทางไม่รู้เอาแผนอะไรออกมา เอาแบบ
อะไรออกมา ทำข้างเดียวท่านประธาน ทำข้างเดียวก็ทำให้ประชาชน
แถบบริเวณ ๕ ตำบล ๓ อำเภอ มีความเดือดร้อน ท่านประธานคงจะ
นิภาพออกณะครับว่า ราษฎรของจังหวัดจันทบุรีของกระผมส่วนมากจะ
เป็นไม้ผลเสียส่วนมาก ซึ่งปลูกมานาน ถ้าคิดถึงยุคก็เป็น ๑๐๐ ปีก็มี ----

แต่ทางการก็ให้เหตุผลว่า ที่จะต้องทำแบบนี้ก็เพราะต้องการจะสงวน
รักษาสิ่งแวดล้อม โดยเอาต้นมะขามหวาน หรือมะขามหวานหรือไม้หวานเน้
ผมไม่ทราบได้ ที่ทางการจะรักษาไว้บอกว่า เพื่อที่จะอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
แต่ในขณะที่เดียวกันผมอยากจะถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี
ด้วยว่า ต้นมังคุด ต้นเงาะ ต้นทุเรียน ต้นลำปาง พวกนี้เป็นสิ่งที่ควร
สงวนไหมครับ เป็นที่จะอนุรักษ์ธรรมชาติได้ไหมครับ เพราะชาวบ้าน
ปลูกกันมานาน แต่ว่าเรียกชื่ออย่างไร รัฐมนตรีผมเสียดยอดหนึ่ง
ท่านเป็นคนดี ผมยอมรับว่าท่านเป็นคนดี แต่ท่านอาจจะเอียงออกไป
ฟังข้าราชการประจำเสียส่วนมาก ฟังแล้วก็ไม่ได้ผล พามาครั้งที่ ๒
ก็ไม่รับปาก เพราะฉะนั้นชาวบ้านก็ยังคงมีความเดือดร้อนอยู่ปัจจุบันนี้
อันนี้ผมอยากจะเรียนท่านประธานฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีด้วย
เพราะปัจจุบันถนนสายนี้ได้สร้างปัญหาให้กับประชาชน โดยเฉพาะ
ประชาชนผู้ประกอบการเป็นอย่างมาก อันนี้ประการแรก
ที่ผมอยากจะฝาก

ส่วนประการที่ ๒ มาพูดถึงเรื่องงบเวนคืน ผมกลัวครับ
ที่ผมบอกผมกลัวก็คือว่า จากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลใช้เวลา
๒๘ ปี แต่กว่าจะได้รับเงินค่าเวนคืน หรือกว่าจะโอนไปเป็น
กรรมสิทธิ์เดิมของเขา ที่ผมบอกว่างบประมาณของกระทรวง
คมนาคม ในงบเวนคืนซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้เพิ่มให้ตลอด เพราะ
สภาผู้แทนราษฎรรู้ปัญหาว่าชาวบ้านเมื่อได้ถูกเวนคืนแล้วหาที่อยู่ไม่ได้
และก็จะไปอยู่ที่ไหนก็ไม่ได้เพราะรอเงิน เงินยังไม่มาเสียทีหนึ่ง
เพราะฉะนั้นถนนสุขุมวิทหมายเลข ๓ ซึ่งปัจจุบันนี้มีปัญหาอีกจุดหนึ่ง
ก็คือ จุดช่วงแกลงกับจังหวัดจันทบุรี โดยเฉพาะเขตสุขาภิบาลหนองคล้า
ซึ่งราษฎร ๕๘ คนที่ทางการได้ส่งค่าเวนคืนไปให้เขาคือค่ารัถถอนนั้น
เขาบอกเขารับไม่ได้ สาเหตุที่เขารับไม่ได้ก็เพราะว่า ผมขอเรียน
ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยว่า สาเหตุที่เขารับไม่ได้ก็
เพราะว่า ผมยกตัวอย่าง อย่างหนึ่งกรณีชาวสวนที่อัครวิเชียร
มีบัตรอะไรทุกอย่างจากทางราชการเรียบร้อย ทุเรียนถูกทางการที่
ตัดทิ้งไปประมาณ ๒๐ ตัน บวกกับค่าเสา ทางการให้ค่ารัถถอนเท่าไร
รู้ไหมครับ ๑๓,๐๐๐ บาท เลาไปท่าอะไร ๑๓,๐๐๐ บาทค่ารัถถอน
เพราะฉะนั้นเขาก็เลยไม่เห็น มาปรึกษาผม ผมบอกอย่าเพิ่งเห็น

แถมทางการซึ่งไปบอกเขาอีกว่าให้เซ็นเสียก่อนแล้วค่อยออกฤทธิ์ ถ้า
 ออกฤทธิ์ก็คงใช้เวลาอีกนาน เพราะฉะนั้นผมอยากเรียนถามฝาก
 ท่านรัฐมนตรีไปด้วยว่า ค่าเวนคืน ค่ารื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง จะรวม
 ค่าที่ดินด้วยได้หรือไม่ เพราะปัจจุบันนี้ราคาที่ดินที่ทางการให้
 มันไม่คุ้มอยู่แล้ว ซึ่งปัจจุบันนี้ที่ดินแถบบริเวณสุขุมวิทราคาไร่ละล้านบาท
 ต้องถือว่าถูกมาก ซึ่งปัจจุบันนี้ไม่ใช่ ผมก็ทำหนังสือร้องเรียนไปยังท่าน
 ว่า ราคาปัจจุบันนี้ ธนาคาร ธ.ก.ส. ซึ่งไปซื้อเอกชน ซื้อเมื่อปีที่แล้ว
 ไม่ได้สุขุมวิทด้วย ห่างเข้าไปอีก ๕๐ เมตร เขาซื้อขายกันเท่าไรรู้ไหม
 ตารางวาละ ๑๖,๐๐๐ บาท ไร่ละ ๖ ล้านกว่าบาท แต่ทางการให้เขา
 ล้านหนึ่ง มันเป็นธรรมตรงไหน เพราะฉะนั้นอยากจะฝากท่านประธาน
 ผ่านไปทางรัฐมนตรีด้วยว่า ขอให้พิจารณาค่ารื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง
 ทั้งหลาย บวกกับค่าเวนคืนที่ดิน ให้พิจารณาให้ความเป็นธรรมหน่อย
 ผมทำหนังสือก็ได้รับตอบมาจากท่านรองอธิบดีกรมทาง บอกตอนนี้ได้ตั้ง
 คณะกรรมการแล้วในวันที่ ๑๗ มีนาคม ปี ๒๕๓๗ ที่เพิ่งตั้งคณะกรรมการไป
 แต่ว่าเรื่องรายละเอียดไม่ได้แจ้งให้ทราบเลยว่าจะให้ความเป็นธรรมกับ
 ราษฎรอย่างไร ผมก็บอกหลายครั้ง ถ้าเอาค่าประเมิน ราคาประเมิน
 มาบวกกับราคาซื้อขายปัจจุบันเสีย แล้วก็หารด้วย ๒ ประชาชนยินดี
 ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามราคาซื้อขายปัจจุบันนี้-----

ถ้าเอาราคาประเมินมาบวกกับราคาซื้อขายปัจจุบันเสีย แล้วหารด้วย ๒
 ประชาชนยินดี ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามราคาซื้อขายปัจจุบันนี้
 แต่เอาราคาประเมินมาบวกกันเสีย มาบวกกับราคาซื้อขายปัจจุบัน แล้ว
 หารด้วย ๒ เป็นราคาที่ยุติธรรมต่อประชาชน เพราะฉะนั้นก็ขอฝากท่าน
 รัฐมนตรีไว้ด้วย ฝากกราบเรียนไว้ด้วยว่า ขอให้พิจารณาถนนซึ่งกำลังสด ๆ
 ชิง ๆ เลย

ส่วนประเด็นที่ ๓ ที่อยากจะฝากก็คือว่า ที่มีปัญหาอยู่ขณะนี้

แขวงการทาง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประวิทย์ศรี
 ผมขอสัน ๆ หน้อยได้ไหมครับ

นายประวิทย์ อดตะโमत (จันทบุรี) : ครับ ผมจะสรุปแล้ว
 ท่านประธาน ประเด็นสุดท้ายแล้ว ที่อยากจะฝากก็คือว่า ในเขตแขวงการทาง
 ของจังหวัดจันทบุรี ซึ่งเมื่อก่อน เมื่อ ๒ - ๓ ปีที่แล้ว ยังอยู่ในความรับผิดชอบ
 ของแขวงการทางของจังหวัดจันทบุรีอยู่ ปัจจุบันนี้ถนนสาย ๓ จากจังหวัด
 จันทบุรีไปอำเภอคลอง เข้าไปสิ้นสุดอำเภอคลองโนน ปัจจุบันนี้อยู่ในแขวง
 ความรับผิดชอบดูแลของแขวงจังหวัดตราด เพราะฉะนั้นประชาชนที่จะขออนุมัติ
 เชื่อมทางกับกรมทางหลวง ก็ต้องไปขอที่จังหวัดตราด ก็ต้องไปขอที่แขวง
 จังหวัดตราด ผมก็ได้สอบถามมาว่าทำไมต้องเป็นอย่างนั้น มีแต่การทางเขาตั้ง
 หน่วยงานเพื่อที่จะรองรับความเดือดร้อนของประชาชน แต่ไม่ อยู่ ๆ ให้คน
 จังหวัดจันทบุรีไปขออนุมัติจากจังหวัดตราด ท่านประธาน เพราะฉะนั้นเลยมี
 ปัญหาสืบสนตรงนี้ แล้วก็สืบสาวมาว่าต้องการอย่างเดียว คือต้องการเพิ่ม ซี.
 ให้กับข้าราชการ ให้กับแขวงคนนั้นเท่านั้นเอง แต่ทำความเดือดร้อนให้กับ
 ประชาชนเท่าไรไม่รู้ เพราะฉะนั้นก็ฝากเรื่องนี้ไว้กับท่านประธานผ่านไประ
 รัฐมนตรีอีกว่า พิจารณาเรื่องนี้ให้ด้วยว่า แขวงในจังหวัดไหนก็ควรจะอยู่ใน
 จังหวัดนั้น อย่าให้คนจังหวัดอื่นต้องไปอยู่จังหวัดนั้นเลย ทำความเดือดร้อน
 ให้กับคนในจังหวัดนั้นเปล่า ๆ แล้วพอดีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจาก
 จังหวัดสุรินทร์ พรรคเดโมแครตถามผม คือท่านกำชัย เรื่องกาญจนเสวษฐ์
 ได้ฝากถามรัฐมนตรีมาด้วยว่าที่เวนคืนที่วัดสระแก้ว อำเภอตาคลี
 ตำบลแดล อำเภอศรีธรรมภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ยังไม่ได้ค่าเวนคืนเลยครับ
 ให้พุทธธรรม อุตธรรมไปตั้งนานแล้วก็ยัง ที่ของวัดแท้ ๆ เพราะฉะนั้น
 ก็ฝากถามมาว่าอย่าไปเบี้ยวของวัดเสียละ เดียวจะมีบาปเปล่า ๆ ก็คงต้อง

ขอขอบคุณท่านประธานเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับผู้ที่จะอภิปรายต่อไป ขอความกรุณาว่าถ้าไม่ใช่เกี่ยวกับถนนที่เรากำลังจะขอเวนคืน กรุณาขออื่น ๆ ที่จะฝากรัฐมนตรี เพราะว่าเราใช้เวลามาก ถ้าเป็นเรื่องในนี้ก็ว่าไปได้ในรายละเอียด รายละเอียดถ้าทำนุฝากรัฐมนตรีขออื่น ๆ เลขคุณชาติครับ

นายชาติ พิริยะกิจไพบูลย์ (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม ชาติ พิริยะกิจไพบูลย์ ส.ส. อุบลราชธานี พวคชาติไทย สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมเองอาจจะกล่าวคำว่าไม่ค่อยเห็นด้วย หรือไม่ค่อยสนับสนุน แต่ว่าที่เจอนกรมสิทธิที่ดินคืนให้แก่เจ้าของเดิมนี้ผมเห็นด้วย เพราะน่าเห็นใจตั้งเป็น ๑๐ ปี ใช้เวลานานมาก เงินก็ยังไม่ได้ แถมเวลาโอนคืนแล้วจะต้องไปชดใช้ให้แก่กรมทางหลวงอีก เป็นไปได้หรือท่านประธานที่เคารพ พลัดบังเอิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านหนึ่งอยู่พอดี ผมมองหานานตะกี้เห็นท่านเดินออกไปแล้วกลับเข้ามา ผมก็อยากจะสอบถามท่านหน่อยคือเพื่อนสมาชิกผมในเขตเดียวกันที่จังหวัดอุบลราชธานีนั้น ได้พูดถึงเกี่ยวกับเรื่องถนน ซึ่งท่านได้เวนคืนไปสายดอนจิก-โนนเวียง ถนนสายนี้จริง ๆ แล้วไม่ใช่ถนนกรมทางหลวง ตั้งแต่ก่อนเป็นหมู่บ้านซึ่งชาวบ้านเขาอาศัยอยู่มาช้านานปี แล้วอยู่ ๆ ประกาศออกมาบอกว่าเป็นเขตป่าสงวนพอลกรมทางหลวงจะเข้าไปสิ่งเขา ชาวบ้านเขาจึงถอนท่านจะให้เขาไปอยู่ที่ไหน ท่านรัฐมนตรีครับ ผมอยากจะถาม ท่านลองคิดว่าราษฎรรายได้วันหนึ่งเท่าไร แล้วอยู่ ๆ จะไล่ที่เขาโดยที่ไม่ให้ค่าชดเชยอะไรเลยจนกระทั่งทุกวันนี้ยังไม่ได้ แล้วไม่ใช่เฉพาะถนนสายนี้ด้วย ถนนสายบุญทริก-นาจะหลวง อีกสายหนึ่ง บ้านหัวแค ถ้าพูดถึงภาษากลาง ก็คือบ้านหัวจระเข้ ตำบลโพรงงาม อ่างทองบุญทริก ยังมีอยู่ ๓ ราย ถนนสร้างเสร็จแล้ว หลายปีแต่ก็ยังไม่ได้รับเงินชดเชยที่เวนคืนให้เขา บ้านก็รื้อออก ไปหลอกเขาเช่นชื่ออย่างไรผมไม่ทราบ เงินตอนนั้นตกอยู่กระเป๋ใครไม่ทราบ พอถนนอีกสายหนึ่งท่านคงจะจำได้ดี เห็นหน้าคนที่ขึ้นพูด ชาติริมาแล้วเจ้าเก่า ท่านรัฐมนตรีว่าการท่านจำได้ดี ผมถามเรื่องถนนสายท่าโพธิ์ศรี ตั้งแต่ท่านเข้ามาเป็นรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงคมนาคม คู่กันข้างนอกก็แล้ว หนังสือถึงท่านก็แล้ว ก็ไม่ได้รับ
 การพิจารณา ไม่ได้รับความกรุณา เลขที่ท่านก็ตอบหนังสือมา บอกเสียไม่ได้
 คือบอกว่าเรากำลังส่งให้กรมทางหลวงพิจารณาอยู่ อยู่ที่อำนาจของท่าน
 รัฐมนตรีว่าการเอง ท่านจะสั่งให้สร้างถนนสายท่าโพธิ์ศรี-น้ำยีน ไม่ยาก
 แค่นี้เลย ท่านนำมาสร้างถนนทางด่วนในกรุงเทพฯ เท่าไร แล้วภาคอีสาน
 ไม่ได้เสียภาษีหรือ ผมอยากจะเวียนถามท่านหน่อย แล้วขณะนี้ผมทราบว่า
 เริ่มที่พิจารณาสารวจออกแบบ จริงหรือเปล่าไม่ทราบ แต่ก็ไปออกแบบเป็น
 ชอยซีเมนต์ ผมขอร้องทีเถอะครับ อย่าไปทำแบบสกปรกพวกนี้ไม่ดีแน่
 ถนนชอยซีเมนต์คือเอาลูกรังมาผสมกับซีเมนต์ มาเทถนน-----

แล้วใช้ไม่นานก็พัง เสียหาย เงินเป็นร้อย ๆ ล้าน จะใช้วัสดุก็ขอให้ใช้ วัสดุที่มันดีกว่านั้น และเสร็จแล้วผิวบนก็ให้เคลือบเป็นชิบ ซีล (Chib seal) เป็นถนนลื่นซึ่งรถที่ใช้ในการคมนาคมนั้นตั้งลางวันหนึ่งไม่รู้กี่คืน ตายไม่รู้ เดือนหนึ่งก็ศพ เฉพาะสายท่าโพธิ์ศรี-น้ำยั้นนั้น ผมต้องขอทราบเงื่อนไขว่า เป็นถนนที่เก่าแก่มานานแล้ว ผมได้ทราบรายงานว่าทหารก็ใช้เส้นทางนี้ ล่าเลียงอาวุธออกไป เขตแดนเขมร แล้วกองทัพก็ตั้งอยู่ที่ส่วนหน้าที่บ้านบ่อขาม ท่านยังไม่คิดเหลียวแลหรือครับ จะไปพัฒนาแต่ที่อื่น ถนนที่ท่านก็ไปไกลถึง แต่ถนนที่มันเสีย มันใช้การไม่ได้ มันชำรุดเป็นหลุมเป็นบ่อ ผมไม่เห็น นี่เพิ่งไม่กี่วัน พอทราบว่า จะพูดในสภา เริ่มไปเกรดเสียแล้ว เกรดไหลล่นเข้ามา พอหลบหลุมหน่อย เพื่อนายไปจะได้หน้าได้ตาบ้าง อันนี้ผมต้องขอทราบฝาก ท่านรัฐมนตรีว่าการผ่านท่านประชาชนด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รู้สึกสมาชิกจะมี คำถามท่านรัฐมนตรีมาก ถ้าตอนนี้ท่านรัฐมนตรีจะตอบเลขก็ได้ เชิญครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ก่อนอื่นกระผมใคร่ขอทราบขอบพระคุณที่ท่านสมาชิกที่ได้กรุณาให้ การสนับสนุนต่อร่างพระราชบัญญัติการโอนที่ดินให้กับประชาชน กระผม ใคร่ขอทราบขอบพระคุณที่ท่านสมาชิกได้กรุณาให้ข้อท้วงติง ให้ข้อคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ กระทรวงคมนาคมสามารถดำเนินการมาได้สนองตอบความต้องการของพี่น้องประชาชนได้จนทุกวันนี้ ผมยอมรับว่า เป็นเพราะท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาเป็นหูเป็นตา ได้ให้ข้อคิดเห็น ฝาก คำพิงผมและเจ้าหน้าที่ก็คงจะไม่สามารถดูแลอะไรได้ทั่วถึง แต่เป็นเพราะท่านทั้งหลายได้ช่วยดูแล ท้วงติง ได้ร้องทุกข์ นำเอา ความทุกข์ของประชาชนมาบอกกล่าวเล่าสิบผม จึงทำให้กระผมและ เจ้าหน้าที่พอจะสนองตอบความต้องการของท่านได้บ้าง ท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผมได้จดบันทึกข้อท้วงติง ข้อท้วงโง ความคิดเห็นของท่าน ทุกอย่างและกระผมจะขอเทปที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาอภิปราย นำไปถอด ถ้าเกี่ยวข้องกับท่านใด เกี่ยวข้องกับ ส.ส. ท่านใด ผมก็จะ ให้เจ้าหน้าที่ได้ตอบคำถามโดยเฉพาะจนกระทั่งใน ณ ที่นี้ วันนี้กระผม

อยากจะขอทราบเรียนตอบเฉพาะหลักการ เฉพาะเรื่องที่เป็นปัญหา
 ส่วนรวม ผมจะขอเว้นปัญหาของท่านใดท่านหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะ
 กระทบจะตอบท่านเป็นลายลักษณ์อักษร ท่านที่เคารพ กระทบใคร่ขอ
 กราบเรียนว่าผมเองก็มีความรู้สึกไม่สบายใจที่ทำไมกรรมทางหลวง
 กระทบวงคมนาคมได้ เวนคืนที่ดินของจำสับเอกท่านหนึ่งมาทำถนนแล้วเวลา
 เกือบ ๓๐ ปีจึงนึกได้นึกคิดไปคืนที่ให้กับประชาชน กระทบใคร่ขอ
 กราบเรียนว่าตั้งแต่กระทบได้เข้ามาดูแลรับผิดชอบกระทบวงนี้กระทบ
 ได้ให้หลักการไว้เสมอว่า ที่ดินที่เวนคืนมาเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
 ที่ดินที่เวนคืนมาเพื่อสร้างอะไรก็แล้วแต่ ไม่ว่าจะ เป็นสนามบิน
 ไม่ว่าจะ เป็นที่ตั้งสำนักงานของกรมการขนส่งทางบกหรือหน่วยงานใด
 แม้กระทั่งที่ดินของกรมเจ้าท่า การทำเรือ ถ้าเวนคืนมาแล้วไม่ได้ใช้
 ตรงตามวัตถุประสงค์นั้นจะต้องคืนที่ดินให้กับประชาชน เพราะกระทบ
 ทราบดีว่าเป็นความเจ็บปวดของพี่น้องประชาชนที่อยู่ดี ๆ วันหนึ่ง
 วันดีคืนดีราชการก็มาเวนคืน ซึ่งคำว่า เวนคืน นั้นแท้ที่จริงก็คือ
 การบังคับซื้อ บังคับขายนั่นเอง และกระทบก็ทราบว่าราคาที่ให้กับ
 ประชาชนเป็นค่าเวนคืนนั้นสุดแสนจะถูก -----

ท่านประธานสภาที่เคารพครับ จากแนวทางดังกล่าวนี้เอง กระทบถึง
 ได้พยายาม ที่ตรงไหนแปลงไหนที่พอจะคืนได้ เราก็จะโอนคืนให้กับ
 พี่น้องประชาชน พระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ เป็นฉบับแรก ๆ ที่กระทบได้นำ
 ใ้ทำสัญญา และถ้าแม้ที่ดินของกรมทางหลวง ที่ดินของกระทรวงคมนาคม
 แปลงใดที่ไม่ได้ใช้ตามวัตถุประสงค์ และทางราชการไม่มีแผนจะใช้
 หมายแน่นอน กระทบจะพยายามออกให้พระราชบัญญัติเพื่อคืนให้กับ
 ประชาชนให้แล้วต่อไป

ขั้นที่ ๒ เป็นปัญหาส่วนรวม กระทบใคร่ขอทราบเรียนว่า
 การเวนคืนที่ให้กับประชาชนนั้น มีกฎหมายอะไรเป็นที่รองรับ กระทบ
 ใคร่ขอทราบขอบพระคุณต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติบางท่านที่ได้กรุณา
 หารือสิ่งเกิดอันนี้ กระทบอยากจะขอทราบเรียนว่า เรื่องนี้กระทบได้
 ปรึกษากับอธิบดีกรมการกฤษฎีกา หลังจากที่เราชี้แจงว่า
 การเวนคืนที่เขามาถ้าไม่ได้ใช้ก็ต้องคืนเขา ผมกราบเรียนว่า แรงผลักดัน
 ที่สำคัญอย่างยิ่งก็ต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินี้เอง ที่ท่านได้ทรงตั้งผม
 ไว้ดำรงตำแหน่งว่า คุณต้องคืนที่ตรงนั้นตรงนี้ ชาวบ้านร้องทุกข์ ร้องเรียน
 จนทำให้เรื่องเรียนตกลงท่านนี้เองจึงได้เกิดการโอนที่ให้กับประชาชน เป็น
 ฉบับแรกโดยวิธี กระทบได้ปรึกษากับทางคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า
 การเวนคืนนั้นจะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติเวนคืน เมื่อเวนคืนมาแล้ว
 ไม่ได้เอาที่ดินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ ต้องคืนที่ดินให้กับประชาชน
 ตามรัฐธรรมนูญ แต่เนื่องจากว่าในขณะที่ยังไม่มียกหมายรองรับ ดังที่
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาพูด เป็นความจริง เพราะฉะนั้นเมื่อไม่มี
 กฎหมายรองรับ การจะคืนที่ให้กับประชาชนจึงต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ
 เวนคืนให้กับประชาชน เป็นเฉพาะราย เป็นครั้ง ๆ ไป ทั้งนี้กระทบได้
 ปรึกษากับอธิบดีกรมการกฤษฎีกา เพราะฉะนั้นกระทบก็ขอทราบเรียนว่า
 ได้กระทำตามคำแนะนำของคณะกรรมการกฤษฎีกา

ประเด็นต่อไป กระทบใคร่ขอทราบเรียนในปัญหาส่วนรวมว่า
 การเวนคืนนั้น เป็นปัญหาที่กรมทางหลวงมีความหนักอกเห็นอย่างยิ่ง กระทบ
 เคยปรารภเสมอว่า การที่จะให้กระทรวงคมนาคมให้กรมทางหลวงสร้างทาง
 ใหม่ๆจะบนดิน มุดดิน สร้างอะไรก็แล้วแต่ กระทบไม่มีความหนักใจ
 ใดๆปัญหาทางสร้าง ทางวิศวกรรมแม้แต่น้อย แต่สิ่งที่กระทบมีความหนักใจ
 เห็นอย่างยิ่งและหนักใจมากที่สุดก็คือ การจัดการมรดกที่ดิน การเวนคืนที่ดิน

ถ้าอย่างไร เราจึงจะเอาที่ดินประชาชนมาใช้หนี้ เขา ใช้เงินคืนเขาแล้ว
 เราจึงจะทำถนนได้อย่างง่าย ๆ ไม่ถูกسابแข่ง ไม่ถูกค่า ไม่ถูกท้วงติง
 ไม่ถูกติติงอย่างที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน ท่านที่เคารพ ด้วยความตั้งใจอันนี้
 เพื่อมองเห็นปัญหาว่า การสร้างถนนนั้นไม่ใช่เรื่องใหญ่โต แต่ว่าการเวนคืนนั้น
 เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เพราะถ้าทำไม่ได้ มองไม้ดีก็เหมือนกับไปรังแก
 ประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้ เหม่งวดกวาดขันในเรื่องการจ่าย
 ค่าเวนคืน กระผมมีครุฑกราบเรียนว่า ตั้งแต่ตอนที่จะมีสภาชุดนี้
 สภาชุดก่อน ๆ รัฐมนตรีกระทรวงนี้ในก่อน ๆ ในอดีตนั้นหลายสิบปีมาแล้ว
 ผมออกกราบเรียนว่าในแต่ละปี กระทรวงคมนาคม กรมทางหลวง จะได้
 เงินค่าเวนคืนน้อยมาก ปีหนึ่ง ๕๐๐ ล้านบาท ๕๐๐ ล้านบาท แต่เป็นพระคุณ
 ของสภาชุดนี้ได้กรุณาให้ค่าเวนคืนต่อกระทรวงคมนาคม ครั้งแรกที่ผมมา
 รับหน้าที่ปี ๒๕๓๕ - ๒๕๓๖ สภาชุดนี้ได้กรุณาอนุมัติเงินงบประมาณถึง
 ประมาณ ๒,๗๐๐ ล้านบาท ซึ่งผมใช้ไปเพียงประมาณ ๖ - ๗ เดือน
 ก็ใช้หมด ปี ๒๕๓๗ ที่กำลังห่างคางอยู่นี้ ได้กรุณาให้งบประมาณมา
 ๓,๙๙๕ ล้านบาท ผมได้ใช้งบประมาณเหล่านี้ค่าเวนคืนหมดสิ้นไปแล้ว
 ตั้งแต่เมื่อเดือนที่แล้ว และเนื่องจากไม่ผล กระผมได้ทำเรื่องขอ
 งบประมาณเพิ่มเติมของบกลางจากรัฐบาลมาเป็นค่าเวนคืนเพื่อใช้หนี้
 ประชาชนเพิ่มอีก ๑,๘๙๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๓๗ ซึ่งขณะนี้ทางรัฐบาล
 กำลังพิจารณาว่าพอจะมีความสามารถเอางบกลางมาใช้จ่ายได้หรือไม่
 ท่านประธานสภาที่เคารพครับ ปี ๒๕๓๘ กระผมได้ตั้งงบประมาณเป็น
 ค่าเวนคืนถึงประมาณกว่าหมื่นล้านบาท กระผมมั่นใจว่าถ้าสภาแห่งนี้
 ได้กรุณาให้ความสำคัญต่อการเวนคืนเงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทมากกว่าที่ผม
 ตั้งมาเป็นเงินค่าเวนคืนผ่าน กระผมมั่นใจว่าจะ เป็นหนทางหนึ่งที่จะ
 แก้ไขปัญหาความทุกข์ร้อนของประชาชนซึ่งได้รับความเดือดร้อน
 อันเนื่องจากการเวนคืนของกรมทางหลวง ท่านประธานสภาที่เคารพ
 เนื่องจากความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนที่ได้ถูกเวนคืนมา บางท่าน
 ๑๐ ปี บางท่าน ๒๐ ปี บางท่าน ๓๐ ปี เป็นความจริงครับ -----

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดความจริงในสภาแห่งนี้ กรมทางหลวง ได้ค้างค่าเวนคืนเขา ๒๐ - ๓๐ ปี ก็มี กระทบไม่ได้นั่งนอนใจครับ กระทบได้ทำเรื่องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีเป็นที่เรียบร้อย ถนนทุกเส้นทั่วประเทศไทย ถนนที่กรมทางหลวงได้รับผิดชอบอยู่นั้น ย้อนหลังไป ๒๐ - ๓๐ ปี มีเส้นใดบ้างที่ยังค้างค่าเวนคืน ค้างใใครอยู่เท่าไร กระทบให้รวบรวมเงินหนี้ที่เป็นค่าเวนคืนที่กรมทางหลวงค้างเขาอยู่ ทั้งหมด รวมแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๒๖ เป็นต้นไป รวมแล้ว ๒๓,๐๐๐ ล้านบาท กระทบได้นำความนี้ไปปรึกษาหารือในคณะรัฐมนตรี ซึ่ง ค.ร.ม. ก็ได้ให้ความเห็นชอบในหลักการ ได้อนุมัติ ได้เห็นชอบที่จะให้กรมทางหลวง ชดใช้ค่าเวนคืน กรมทางหลวงได้ทำเรื่องเสนอ ค.ร.ม. เพื่อให้ กระทรวงการคลังได้ออกพันธบัตรชำระหนี้ค่าเวนคืนของพี่น้องประชาชน ถือได้ว่าเป็นการล้างหนี้ค่าเวนคืนครั้งแรก เป็นจำนวนเงินประมาณ ๒๓,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเรื่องนี้กระทบจะพยายามติดตามความคืบหน้าว่า ทางกระทรวงการคลังจะดำเนินการอย่างไร เมื่อประชาชนไม่สามารถ ได้รับเงินสดจากรัฐบาล แต่ได้รับพันธบัตรชำระหนี้ ก็สามารถจะเอา พันธบัตรนั้นไปแลกเปลี่ยนเงินสดจากธนาคารได้ ซึ่งกระทบมั่นใจว่าถ้า เพื่อโครงการนี้ออกไป ๒๓,๐๐๐ ล้านบาทเป็นการล้างหนี้แล้ว การเวนคืน ต่าง ๆ ก็จะไม่คลี่คลายขึ้น

อีกประการหนึ่ง กระทบใคร่ขอกราบเรียนว่า กระทบตระหนัก เป็นอย่างดีว่าค่าเวนคืนนั้น ค่อนข้างจะได้รับต่ำกว่าหน่วยงานบางหน่วยงาน เนื่องจากว่าการใช้หนี้ค่าเวนคืน หรือการจ่ายค่าเวนคืนของกรมทางหลวงนั้น จะต้องอิงราคาประเมินของสำนักงานที่ดินของกรมที่ดิน อย่างไรก็ตามแล้วแต่ กระทบใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภาว่า ถ้าแม้ประชาชนยังไม่พอใจ ในราคาประเมินของกรมที่ดิน ซึ่งกรมทางหลวงไม่สามารถจะจ่ายเกินกว่า ราคาประเมินได้ ก็ขอให้ประชาชนที่ถูกเวนคืนนั้นได้กรุณาอุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง กระทบขอกราบเรียนว่า ๔๙.๔๙ เพอร์เซ็นต์ ของประชาชนที่อุทธรณ์มานั้น มักจะได้รับค่าเวนคืนเพิ่มขึ้น ๑ เท่า ๒ เท่า สุดแท้แต่ ซึ่งกระทบได้ตั้ง คณะกรรมการ ซึ่งในแต่ละพื้นที่ของการเวนคืนนั้น เขามีนักการเมือง นักปกครองท้องถิ่น ตั้งแต่ ส.จ. ส.ท. กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตลอดจน นายอำเภอ เป็นสักขีพยานในการกำหนดราคาที่ดินนั้น เรื่องการกำหนด ราคาที่ดินนั้น กระทบใคร่ขอกราบเรียนว่า มันมีทั้งได้มีทั้งเสีย ประชาชน

ที่ถูกประเมินราคาที่ดินแพง คนที่ถูกเวนคืนก็ได้เงินสูง แต่สำหรับประชาชน
ที่เอาที่ดินไปทำมาหากิน ราคาประเมินแพงก็ต้องเสียภาษีแพง นี่แหละครับ
คือกระดิ่ง ๒ ข้าง ที่ตีกับคนถูกเวนคืน แล้วก็อาจจะไม่มีดีสำหรับคนที่เอา
ที่ดินนั้นไปทำมาหากิน เพราะการเอาที่ดินไปทำมาหากินนั้นก็ต้องเสีย
ภาษีบำรุงท้องที่โดยอาศัยราคาประเมินนั้นเป็นฐานในการเสียภาษีด้วย
เช่นกัน

อีกประการหนึ่ง กระทบใคร่ขอกราบเรียนปัญหาส่วนรวมว่า
ทำไมบางคนเวนคืนมาแล้ว ๑๐ ปี เอาถนนไปทำแล้ว จึงยังไม่ได้รับ
ค่าเวนคืน กระทบใคร่ขอกราบเรียนภาพรวมนะครับว่า การเวนคืนที่
ในการเอามาทำถนนนั้น ถนนแต่ละเส้นอาจจะมีประชาชนเพียงประมาณ
ส่วนน้อย ประมาณสัก ๕ เพอร์เซ็นต์ ประมาณสัก ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ที่ต้อง
ออกกฎหมายเวนคืน ส่วนอีก ๙๐ เพอร์เซ็นต์นั้นไม่ต้องออกเวนคืน
เพราะประชาชนส่วนนั้นได้รับการเจรจาติดต่อ มีการปรองดอง มีการ
ซื้อขาย การยอมรับราคากันตั้งแต่แรก ประชาชนอีกประมาณส่วนน้อย
๕ เพอร์เซ็นต์ ๑๐ เพอร์เซ็นต์ ที่ไม่ยอม ที่ต้องมีการออกกฎหมายเวนคืน
ซึ่งกว่าจะออกกฎหมายเวนคืนของถนนแต่ละเส้นนั้น บางสายใช้เวลา
๑๐ ปี ๑๒ ปี ๑๕ ปี เพราะฉะนั้นจึงต้องได้รับค่าเวนคืนช้า เนื่องจากว่า
ไม่ยอมกันตามกฎหมาย ฉะนั้นกระทบใคร่ขอกราบเรียนเพื่อทราบ สำหรับ
ข้อเท็จจริงในกรณีรายของ จำสิบเอก อัมพร จันทาไชย นั้น กระทบ
ใคร่ขอกราบเรียนข้อเท็จจริงว่า สำหรับรายนี้ในตอนแรกที่จะมีการ
เวนคืนเพื่อสร้างถนนเมื่อสมัยเกือบประมาณ ๓๐ ปีที่แล้วมานั้น เดิมทีเดียว
เราก็ตั้งใจว่าจะสร้างถนนหลวง ซึ่งทำเป็น ๕ เลนหรือ ๖ เลน
ฉะนั้นกรมทางหลวงตอนนั้นเมื่อสมัยเกือบ ๓๐ ปี จึงได้กำหนด
จุดศูนย์กลาง เซ็นเตอร์ ไลน์ (Centre line) จะเวนคืนทางซ้าย
๓๐ เมตร ทางขวา ๓๐ เมตร-----

ครั้นพอถึงจังหวัดอุดรธานีบริเวณอำเภอบ้านบัวที่ว่าเนื่องจากเป็นเขตชุมชน
เห็นว่าถ้าเพื่อขยายไหล่ทางกว้าง ขยายไปข้างละ ๓๐ เมตร จะก่อ
ให้เกิดปัญหาอย่างมากมายเพราะว่าผ่านไปย่านชุมชน เพราะฉะนั้น
กรมทางหลวงจึงลดเขตทางที่จะเวนคืนเหลือข้างละ ๑๕ เมตร ขอท่าน
ได้กรุณาดูตามรูปว่า ๑๕ เมตรลดลงมา ทั้งนี้เมื่อลดลงมาก็เผชิญไปเจรจา
กับเจ้าอัมพร ท่านเกิดใจดีเห็นว่าถนนผ่านหน้าบ้านคงจะเจริญรุ่งเรือง
รีบโอนโอนคดีให้ แต่พอกรมทางหลวงบอกว่าที่มากเกินไปไม่ใช่ก็เลย
ต้องคืน กระผมใคร่ขอกราบเรียนที่ ๓๘ ตารางวา ทางกรมทางหลวง
ถึงไม่ได้ทำอะไร เพราะยังอยู่ในการครอบครองของเจ้าสิบบเอก อัมพร
และขณะนี้ท่านก็ยังมั่งมีดีอยู่ เนื่องจากว่าท่านรู้ดีว่าวันหนึ่งทางราชการ
ต้องคืนที่ให้ท่าน โอนที่ให้ท่าน จึงยังไม่ได้มีการจ่ายเงิน ซึ่งถ้าแม้
จะมีการจ่ายเงินที่ ๓๘ ๖๖ ประมาณ ๙๗๒.๕๐ บาท ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่น่าเชื่อ

สำหรับข้อสังเกตของท่านสมาชิกบางท่านว่าครอบครองที่เขา
ไว้บ้าน แล้วไปโอนที่ดินให้เขาเกือบ ๓๐ ปี เขาทำอะไรไม่ได้ ทำไม่
ไม่จ่ายเงินค่าชดเชย กระผมขอกราบเรียนว่าเรื่องนี้ยังมีวิธีปฏิบัติ
แต่กระผมจะพยายามนำเอาข้อสังเกตของท่านไปปรึกษาหารือกับภคณีอีกว่า
ถ้าแม้จะมีกรณีอย่างนี้ต้องโอนคืนที่ให้เขาไป ต้องจ่ายเงินชดเชยไปด้วย
ถ้าสภาแห่งนี้ยินยอม กระผมก็จะนำความนี้ไปปรึกษาหารือกับภคณี *ภคณี*
ท่านประธานสภาที่เคารพ กรมทางหลวงนั้นก็จะมีเจ้าหน้าที่มากมาย
ถ้าแม้ว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กรุณาช่วยเหลือ ช่วยกันจับทุจริต
ก็คงถึงดลรั้งสืบได้ก็ขอได้โปรดแจ้งมาทางผม

อีกประเด็นหนึ่ง ท่านสมาชิกบางท่านได้กรุณาพูดแล้วก็
ถึงดังมาโดยตลอดในเรื่องการขอสร้างถนนหนทางในเขตเลือกตั้ง
ของท่านหรือว่าอะไรก็แล้วแต่ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าขอท่าน
อย่าเพิ่งถือแค้นใจ ตัวกระผมเองก็เคยขอบางที่ขอ ๓ ปี ๔ ปี ๕ ปี
ไม่ได้สักทีหนึ่ง กระผมนั้นมีความเห็นใจท่านเป็นอย่างยิ่งในฐานะรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคมนั้น กระผมไม่ได้มีอำนาจอะไรมากกว่าท่าน
จริง ๆ แล้วอำนาจของสภาแห่งนี้ คืออำนาจชี้ขาดงบประมาณที่ท่าน
ให้กับกรมทางหลวงนั้น ทุกบาททุกสตางค์ ท่านจะกำหนดเบ็ดเสร็จว่า
ท่านจะให้กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคมไปทำถนนเส้นไหน ราคา
เท่าไร ทำอย่างไร ท่านกำหนดไว้หมดเรียบร้อย มาเหมือนอย่างผมนั้น

ก็เป็นเหมือนคนรับใช้ที่ทำงานเป็นนายจ้าง ให้ผมไปซื้อกับข้าว ให้เงินมา ๑๐๐ บาท งบประมาณแต่ละปีใน พ.ร.บ. การใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดิน คล้าย ๆ กับว่าผมเป็นผู้รับใช้ กำหนดให้ผมเอาเงิน ๑๐๐ บาท ไปซื้อ กับข้าว หมู เห็ด เป็ด ไก่ ในเงิน ๑๐๐ บาท ส่วนเกินที่ทำงานขอที่ต้องการ มากกว่าหมู เห็ด เป็ด ไก่นั้น กระทบใคร่ขอกราบเรียนว่า กระทบขอหากจะ สนองตอบท่านเป็นอย่างยิ่ง แต่บางครั้งก็จำกัดเรื่องงบประมาณ เนื่องจาก ว่าถนนทุกเส้น งานทุกอย่างที่กระทบจะทำในรอบปีนั้นต้องเป็นไปตาม พ.ร.บ. งบประมาณ บางครั้งไม่ปรากฏอยู่ในงบประมาณก็เป็นการยากที่ กระทบจะทำให้ท่านได้ เพราะฉะนั้นกระทบใคร่ขอกราบเรียนว่า ถ้า งบประมาณปีนี้เข้ามา พยายามอย่าตัด สิ่งเดียวที่กระทบพอจะช่วยท่านได้ ซึ่งก็ได้ทำไปก็คือ งบราดยาง การราดยางเส้นทางสั้น ๆ ๓ กิโลเมตร ๕ กิโลเมตร มีเงินกองอยู่ก้อนหนึ่ง ท่านใดขอก็พยายามเอานี้ละไป เลียดแบ่งปันกัน กระทบใคร่ขอกราบเรียนว่ากระทบจะพยายามอย่างยิ่ง ที่จะเสนอโครงการต่าง ๆ เข้ามาสู่การพิจารณาของสภา เพียง แต่ว่าขอความกรุณาท่านอย่าตัดงบประมาณ ปัญหาอีกหลายอย่างที่เป็น ปัญหา เฉพาะตัวนั้นกระทบจะขออนุญาตตอบเป็นการเฉพาะตัว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นว่า เราเราได้พิจารณา เรื่องนี้ท่านพอสมควรแล้ว และประเด็นเกี่ยวกับ กฎหมาย เวลาคืนนี้ก็ได้รับการชี้แจงชัดเจนแล้ว เพราะฉะนั้นผมจะขอ พิจารณาที่ประชุมว่า เราสมควรจะปิดอภิปราย เรื่องนี้ได้หรือยัง ถ้าไม่มี ความเห็น เป็นอย่างอื่นก็ถือว่าปิดอภิปราย ต่อไปผมจะถามมติจากที่ ประชุมว่า เราสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณ ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือช่วยครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด ไม่เห็นสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือ ช่วยครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ
เป็นว่ามติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต่อไปกรรมมาธิการ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน
กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระผม
ใคร่ขอเสนอตั้งคณะกรรมการเต็มสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอตั้ง
กรรมการเต็มสภา ที่ประชุมจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีถือว่า
กรรมการเต็มสภา เชิญเลขาธิการดำเนินการ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่างพระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตาม
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
สาขานครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมือง
นครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอคง อำเภอประทาย
อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่
อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี
อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมือง
หนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๕ ให้แก่เจ้าของเดิม

พ.ศ. ....

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของ
กรมทางหลวง ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย
 ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักรราช อำเภอโนนสูง อำเภอดง
 อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่
 อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี
 อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย
 จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก่เจ้าของเดิม

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
 โอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตาม
 พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
 สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมือง
 นครราชสีมา อำเภอจักรราช อำเภอโนนสูง อำเภอดง อำเภอประทาย
 อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่
 อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี
 อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมือง
 หนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก่เจ้าของเดิม
 พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
 วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง
 ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
 สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมือง
 นครราชสีมา อำเภอจักรราช อำเภอโนนสูง อำเภอดง อำเภอประทาย
 อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่
 อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี
 อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมือง
 หนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๙ ภายในแนวเขตตามแผนที่
 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่เจ้าของเดิมตามบัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัตินี้
 หรือให้แก่ทายาทของเจ้าของเดิม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ
 นายประสพ บุชราคม (อุดรธานี) : พอดีกฎหมายเปิดช่อง
 ให้แปรญัตติได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ
 นายประสพ บุชราคม (อุดรธานี) : ผมขอแปรญัตติ
 มาตรา ๓ ขอแปรญัตติเพิ่มเติมไปกว่า รวมทั้งคำทดแทนด้วยความเป็นธรรม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตรงไหนครับ
 นายประสพ บุชราคม (อุดรธานี) : ก้ายเลขครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก้ายเลขนะครับ
 นายประสพ บุชราคม (อุดรธานี) : ครับ ให้แก่เจ้าของเดิม
 ตามบัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือให้แก่ทายาทของเจ้าของเดิม
 รวมทั้งคำทดแทนด้วยความเป็นธรรม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีกรรมวิธีการ
 ท่านประสพ ให้เพิ่มเติมถ้อยคำต่อจาก หรือให้แก่ทายาทและเจ้าของเดิม
 ของอีกครึ่งหนึ่งให้ชัดเจนขึ้นครบคุณประสพ

นายประสพ บุษราคัม (อุตรธานี) : ผมขอเพิ่มวรรคสุดท้าย
 ที่บอกว่า ให้แก่เจ้าของเดิมตามบัญชีรายชื่อท้ายพระราชบัญญัตินี้ หรือให้แก่
 ทายาทของเจ้าของเดิมรวมทั้งค่าทดแทนด้วยความเป็นธรรม อันนี้ผมขออภิปราย
 เพิ่มเติมว่า เหตุที่ขอแปรญัติเพิ่มก็เพราะว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญเขียนไว้
 ชัดเจนเลขนะครีบว่า การที่เราเอาที่ชาวบ้านมานี้ ไม่ว่าจะเอามาหรือว่า
 จะคืนให้ก็ต้องให้ความเป็นธรรมแก่เจ้าของที่ดิน เพราะว่าถ้าลักษณะที่
 รัฐบาลเขียนมานี้แปลว่าเอาที่ดินเขามา เมื่อกี้ ๗๗ รัฐมนตรีท่านพูดว่า
 ถ้าประมาณ ๕,๐๐๐ บาท หรือ ๕๐๐ บาทนี้ผมจำไม่ได้ แต่ถ้าราคานั้น
 ผมว่ามันตั้งแต่ปี ๒๕๐๕ เดียวนี้ท่านอย่าลืมว่า ที่ดินเมืองอุตรดิตถ์ราวกลาง
 เท่าไรแล้ว เพราะฉะนั้นผมถือว่าผมมีโอกาสที่จะช่วยเหลือประชาชนได้
 ในฐานะที่เราเป็นผู้แทนราษฎร ว่าทำไมผมถึงแปรญัติเอาค่าทดแทน
 เข้าไปด้วย เพราะเขาถือว่าการที่จะเอาที่ชาวบ้านมา หรือการที่จะเอา
 ที่ดินชาวบ้านนั้น กฎหมายเขายังบังคับว่าจะต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ
 แปลว่าต้องผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ดูแลพี่น้องประชาชนจริง ๆ
 การที่เอาของเขามาตั้ง ๒๕ ปี แล้วถึงเวลาก็เอาคืนเขาเฉย ๆ อย่างนี้
 ผมว่าไม่น่าจะให้เกิดความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นไหน ๆ กฎหมายฉบับนี้
 น่าจะเป็นกฎหมายแรกในประวัติศาสตร์การเมืองของไทย ในการที่ดิน
 ที่ชาวบ้าน ผมว่าไหน ๆ เราทำเป็นครั้งแรก ประวัติศาสตร์การเมือง
 จะได้จารึกเอาไว้ นอกจากที่เราจะคืนที่ชาวบ้านแล้วนี้ ทางรัฐบาล
 ก็น่าจะคืนค่าทดแทนด้วยความเป็นธรรมด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพินิจ
 จันทร์สมบูรณ์ ครับ

นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์ (กาญจนบุรี) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พินิจ จันทร์สมบูรณ์ พรรคพลังธรรม
 ท่านประธานครับ ผมเองคงจะเห็นตามร่างเดิมที่มีอยู่ ด้วยเหตุผลที่
 ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงไว้ว่า เจ้าของที่ดินนั้นได้มอบให้ด้วยใจเสนาหา
 และอีกกรณีหนึ่งที่สำคัญก็คือว่า เจ้าของที่ดินนั้น เขาก็จะต้องอยู่ในที่ดินนั้น
 ไม่ได้แยกย้ายไปอยู่ที่อื่นเลย ด้วยความเคารพ ขอเรียนตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม เอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพ จากจังหวัดร้อยเอ็ด กระผมเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติเมื่อคืน ที่จริงแล้วเป็นสิ่งที่ดี แต่ว่าอันนี้เป็นกฎหมายแรกที่รัฐบาลนี้ทำ ถ้าเกิดเราไปทำตามที่ท่านผู้เสนอ เขาแปรญัตติมา ถ้ารัฐบาลไม่มีเงิน รายอื่นที่รอที่จะเอาคืนก็ไม่มีสิทธิได้ ผมว่าน่าจะเป็นตามร่างเดิมนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้แปรญัตตินะครับ

เชิญคุณมานะครับ

นายมานะ คุสกุล (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม มานะ คุสกุล ผมเห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตติ เพราะว่าการที่ราษฎรจะต้องเสียสิทธิในการครอบครองที่ดินนั้น ทำให้เขาเสียผลประโยชน์รายได้ เพราะฉะนั้นในกรณีที่ทางรัฐบาลไม่ใช้ ในเมื่อจะคืนเขาไปก็สมควรที่จะให้เขามีสิทธิที่จะได้รับผลประโยชน์กลับคืนไป เพราะว่าในการเวนคืนของกรมทางหลวงหลายแห่ง ไปเวนคืนที่ไว้ตั้งเขอะแยะ แต่เสร็จแล้วก็ไม่ได้ใช้ประโยชน์ เพราะว่าไม่มีงบประมาณที่จะไปทำแล้วก็ต้องคืนเขาไป อย่างพระราชบัญญัติเวนคืนของกรมทางหลวงซึ่งกำหนดไว้ ๕ ปี ใน ๕ ปีนี้ผู้ที่เขาจะใช้ประโยชน์ก็ทำอะไรไม่ได้เลย เขาจะก่อสร้าง เขาจะค้าจะขายอะไรก็ไม่ได้ ถึงเขาจะมีสิทธิครอบครองอยู่ เขาจะอยู่ในที่ตรงนั้น แต่เขาก็เสียสิทธิในบางอย่างทำนิติกรรม ทำอะไรก็ไม่ได้ จะซื้อจะขายก็ไม่ได้ อย่างบางคนไปติดที่จำนองธนาคาร จำเป็นต้องถอนออกมา แล้วก็ไปกู้จากนายทุน ดอกเบี้ยร้อยละ ๕ ดอกเบี้ยร้อยละ ๑๐ จนกว่าพระราชบัญญัติฉบับนั้นจะหมดกำหนดไป เพราะฉะนั้นน่าจะให้สิทธิ ผมเห็นด้วยกับผู้ขอแปร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมไม่เห็นด้วยกับผู้ขอแปรญัตติ เหตุผลที่กระผมไม่เห็นด้วยนั้น ถึงแม้ว่างบประมาณหรือจำนวนเงินที่จะคืนให้กับเจ้าของที่ดินเดิม นั้นจะมีมากหรือน้อยเท่าใดก็ตาม อันนั้นไม่ใช่สิ่งที่เป็นสาระสำคัญของกฎหมาย สิ่งที่เป็นสาระสำคัญของกฎหมาย ผมกราบเรียนท่านประธานว่า การได้ที่ดินนี้มาในตอนแรกนั้นเป็นการได้มาโดยผลของกฎหมายตามพระราชบัญญัติเวนคืน แต่ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ท่านได้ชี้แจงต่อสภาแล้วว่า ที่ดินที่ออกกฎหมายเวนคืนในครั้งนี้ เจ้าของที่ดิน
เดิมนั้นไม่ได้เสียสิทธิในที่ดิน กล่าวคือที่ดินนั้นยังอยู่ในความครอบครองของ
เจ้าของตลอดเวลา -----

เพราะฉะนั้นเป็นขั้นตอนของกฎหมายที่เราจะคืนที่ดินนั้นให้กับเจ้าของ
 ผสมกราบเรียนท่านประธานว่าในลักษณะอย่างนี้ ถ้าเราไปสร้างหลักการ
 ขึ้นมาว่า เมื่อคืนที่ดินให้กับเจ้าของที่ดินแล้วต้องเสียค่าชดเชยเพิ่มขึ้น
 ของที่ดิน จะเป็นการสร้างหลักเกณฑ์ใหม่ของกฎหมายขึ้นมา ซึ่งต่อไปนั้น
 เวลาเราออกกฎหมายลักษณะอย่างนี้ เมื่อสภาแห่งนี้ได้มีการออกกฎหมาย
 ในวันนี้ตามที่ผู้ขอแปรญัตติได้เสนอมานี้แล้ว ในครั้งต่อไปจะเป็นการสร้าง
 ปัญหาให้กับสภานิติบัญญัติของเรา ซึ่งเราจะต้องออกกฎหมายในลักษณะ
 อย่างนี้ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับถึงแม้ว่าเงินนั้นจะมีมากน้อยเพียงใด
 ก็ตาม แต่เราต้องรักษาหลักการไว้ กระผมไม่เห็นด้วยกับผู้ที่ขอแปรญัตติครับ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้มีการอภิปราย
 ค่าแปรญัตติพอสมควรแล้ว ผมจะขอถามมติจากที่ประชุม

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้
 สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือจะถามว่า
 จะเห็นด้วยกับค่าแปรญัตติของกรรมาธิการท่านหนึ่ง หรือว่าจะให้คงตาม
 ร่างเดิม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องไว้ตามร่างเดิม กรุณายกมือขึ้นครับ
 (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
 เห็นด้วยกับค่าแปรญัตติของกรรมาธิการ กรุณายกมือขึ้นครับ
 (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนน้อย
 เพราะฉะนั้นเห็นด้วยตามร่างเดิมนะครับ เชิญเลขาธิการต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการ
 ตามพระราชบัญญัตินี้

....."
 แผนที่ทำยพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์
 บัญชีรายชื่อเจ้าของเดิมทำยพระราชบัญญัติ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถือว่าจบ

การพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาถ้อยคำ ท่านสมาชิก
ท่านใดเห็นว่าสมควรจะปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำตรงไหนบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี
ก็ถือว่าผ่านการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓
ผมจะขอลามติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้
สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก
ท่านใดสมควรจะให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณา
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นว่าไม่สมควรให้ความเห็นชอบ กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี
เป็นอันว่าให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นอันว่าจบ
การพิจารณาในวาระที่ ๓ ก็จะส่งให้ทางวุฒิสภารับไปพิจารณาต่อไป
ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระ ๕.๒ ร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ) เชิญครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม เฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

เหตุผล โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติหลายประการที่ยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการผู้ประสบภัยจากรถ การกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน นอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถด้วยความรวดเร็ว เปลี่ยนแปลงอัตราเงินสมทบที่บริษัทต้องจ่ายให้แก่กองทุน และกำหนดให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถได้ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป เพื่อให้ผู้ประสบภัยจากรถได้รับการชดเชยความเสียหายได้ทันที่รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเรวัต
 นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวก่อน
 คุณเรวัต ขอโทษ เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังมีผู้เสนอ
 เป็นร่างพระราชบัญญัติเดียวกันอีก ๒ ท่าน เพราะฉะนั้นผมจะขอให้
 ผู้เสนอได้เสนอให้จบก่อน ร่างพระราชบัญญัติต่อไป คือร่างพระราชบัญญัติ
 คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายสวัสดิ์
 คำประกอบ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งได้บรรจุไว้ในระเบียบวาระที่ ๕.๘
 ผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติของคุณสวัสดิ์ และอีกฉบับหนึ่งของคุณสังข์
 กัดเกษม คุณนิพนธ์ วิเศษรัฐยุทธศาสตร์ เป็นร่างพระราชบัญญัติเดียวกัน
 ถ้าหากที่ประชุมไม่ขัดข้องจะขอนามารวมพิจารณาในวาระนี้เลย ฉะนั้น
 ถ้าวาทที่ประชุมไม่ขัดข้อง ต่อไปขอเชิญคุณสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
 แม้ว่าจะเป็นการแก้ไขพระราชบัญญัติผู้ประสบภัยจากรถเหมือนกัน แต่
 การแก้ไขฉบับของรัฐบาลกับฉบับที่กระผมได้เสนอนั้น หลักการต่างกันมาก
 ซึ่งไม่อาจที่จะรวมพิจารณาในวาระเดียวกันได้ ของรัฐบาลนั้นท่านยังคงใช้
 พระราชบัญญัติผู้ประสบภัยจากรถอย่างเดิมทุกรูปแบบ เหมือนฉบับที่ใช้
 อยู่ในปัจจุบันนี้ แต่ของรัฐบาลนั้นมีการแก้ไขวิธีการบ้างเล็กน้อย เช่นวิธีการ
 จ่ายเงินให้รวดเร็วยิ่งขึ้น และมีวิธีการบางอย่างเพื่อให้รัดกุม แก้ไข
 ข้อขัดข้องในทางปฏิบัติ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้ปฏิบัติไปแล้ว ทำความยุ่งยาก
 ให้เกิดขึ้น ก็แก้ไขให้รัดกุม รัฐบาลแก้ไขอย่างนั้น แต่สำหรับของกระผม
 ไม่ได้แก้ไขอย่างของรัฐบาล และไม่ใกล้เคียงกันเลย ของกระผม
 เกือบจะกล่าวว่า ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ทั้งฉบับ โดยแก้ไขว่า รถตาม
 ความหมายที่จะใช้กฎหมายนี้บังคับนั้น ต้องเป็นรถขนาดใหญ่ มีน้ำหนัก
 เกินกว่า ๑๖ ตันขึ้นไป หรือ ๑,๖๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป คือหมายความ
 รถสิบล้อ รถสิบล้อหรือรถที่มีขนาดใหญ่เท่านั้น จึงจะอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์
 ของกฎหมายฉบับนี้ จะเป็นรถปิคอัพ รถอีแต่น รถแท็กซี่ รถเก๋ง รถอะไร
 ก็แล้วแต่ที่มีน้ำหนักบรรทุกต่ำกว่า ๑๖ ตันจะไม่อยู่ในข่ายของกฎหมายนี้
 ใช้บังคับ คือกระผมแปลความหมายของคำว่า รถ ไปอีกแบบหนึ่ง
 รถในกฎหมายของกระผมที่มีความหมายนั้น หมายความว่ารถซึ่งมีน้ำหนักเกิน

๑๖ ดันขึ้นไป รวมความว่าเจตนาของกรรมนั้น มีเจตนาต้องการจะไม่ใช่
กฎหมายฉบับนี้เลยทีเดียว แต่ก็ให้มีใช้อยู่บ้าง เพียงแต่รถขนาดใหญ่คือ
รถสิบล้อเท่านั้น ที่จะต้องถูกบังคับตามกฎหมายฉบับนี้ ให้อัตโนมัติ
จากรถ เพราะฉะนั้นความมุ่งหมายจึงต่างกัน แตกต่างกันไปมาก กรรม
จึงขอประทานกราบเรียนว่า ของกรรมไม่อาจที่จะรวมพิจารณาถึงของ
รัฐบาลได้ ถึงแม้จะเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน แต่การแก้ไขแตกต่างกัน
โดยสิ้นเชิง จึงขอให้พิจารณาเฉพาะของรัฐบาลไป เมื่อจบของรัฐบาล
เสร็จเรียบร้อยแล้ว ลงมติเป็นอย่างไรมาก่อน จึงพิจารณารับของกรรม
ซึ่งมีความมุ่งหมายเกือบจะกล่าวได้ว่า จะยกเลิกกฎหมายประกันภัยจากรถ
เกือบทั้งฉบับ ซึ่งต่างกันมาก จึงขอประทานความกรุณาต่อท่านประธาน
และที่ประชุมนี้ว่า หลักการไม่เหมือนกันแตกต่างกันไปมากมายอย่างนี้
เราน่าจะพิจารณาคณะครั้ง ว่ากันไปคณะเรื่อง จึงขอประทาน
กราบเรียนที่ประชุมนี้ว่า กรรมยังไม่เห็นพ้องด้วยที่จะให้มีการพิจารณา
รวมกันกับฉบับของรัฐบาล ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์
คำประกอบ ซึ่งเป็นเจ้าของกฤษฎีกาได้ชี้แจงเหตุผลแล้วว่า ไม่อยากจะทำ
รวมการพิจารณากับรัฐบาล หลักการอาจจะแตกต่างกันไปแม้ว่าจะเป็น
การแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน เมื่อได้ฟังเหตุผลอย่างนั้นแล้ว
ผมเห็นว่าของคุณสวัสดิ์ยังไม่นำมาพิจารณาตอนนี้ ส่วนจะเลื่อนวาระ
อย่างไรก็ว่ากันอีกตอนหนึ่ง ต่อไปของคุณส่งสุข จะมีความเห็นเป็นอย่างไร

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ส่งสุข ภักเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ กระผมขอ
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า ผมมีความเห็นเช่นเดียวกับท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครสวรรค์ที่เสนอไปเมื่อสักครู่นี้ ขอท่านประธาน
ได้โปรดกรุณาอนุมัติด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : การแก้ไข
หลักการไม่คล้ายกันนะครับ ถึงแม้ว่าจะเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน
เพราะฉะนั้นในเมื่อเจ้าของร่างพระราชบัญญัติได้ชี้แจงให้เราทราบแล้ว
เพื่อไม่ให้สับสน เพราะฉะนั้นตอนนี้อย่าได้พิจารณาเฉพาะกฎหมายที่รัฐบาล
เสนอมาคือ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เชิญครับคุณเรวัต

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี
พรรคชาติไทย ท่านประธาน ตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ซึ่งจะแก้ไขให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถมีวิธีการที่จะกำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน
นอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถด้วยความรวดเร็ว
ท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้เป็นการศึกษาที่จะแก้ไขกฎหมายฉบับปี ๒๕๓๕
ซึ่งสภาได้พิจารณาอนุมัติไปแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนั้น
ที่ออกไปเป็นกฎหมายที่มีกำไรอภิปรายกันมากถึงผลที่จะก่อความเดือดร้อน
ผลที่จะปฏิบัติไม่ได้ ทั้งนี้เมื่อเป็นอย่างนี้ท่านประธานก็เป็นเรื่องจริงที่
เกิดขึ้นว่ารัฐบาลก็ต้องแก้ไข ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาแก้ไขปี ๒๕๓๕
ผมอยากจะกราบเรียนว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในกฎหมายฉบับปี ๒๕๓๕ นั้น
ปฏิบัติไม่ได้เห็นชัด ๆ ท่านประธาน ในเรื่องรถจักรยานยนต์ก็ดี
ในเรื่องบริษัทประกันภัยก็ดี มีความเห็นกันในช่วงนั้นว่าเป็นประโยชน์ต่อ

บริษัทประกันภัย แล้วก็ เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นท่านประธาน เดียวนี้
 ท่านประธานจะไปต่อทะเบียนรถ ท่านประธาน ต่อไม่ได้ครับถ้าไม่มีการ
 ประกันบุคคลที่ ๓ รถเก๋ง ๑,๕๕๐ บาท รถกระบะ ๑,๕๕๐ บาท
 แล้วมีหน้าซ้ายยิ่งกว่านั้น มีรถตู้ของบริษัทประกันภัยไปจอดอยู่ที่กรมการขนส่ง
 รับประกันตรงนั้นเลย นี่คืออะไร แล้วเห็นชัด ๆ ว่าเป็นประโยชน์ต่อ
 บริษัทประกันภัย แล้วที่ปฏิบัติไม่ได้และเป็นความเกิดความเสียหาย
 ความเดือดร้อนให้กับผู้เอาประกัน กฎหมายฉบับนั้นบอกจ่ายทันทีเมื่อเกิด
 อุบัติเหตุเสียชีวิต ๕๐,๐๐๐ บาท ท่านประธาน ผมได้รับคำร้องเรียนจาก
 พี่น้องชาวจังหวัดกาญจนบุรี ต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่าน นายภาณุพงษ์
 โชติกโสภณ ผู้ปกครองเขามาบอกผม เสียชีวิตไปแล้ว แข่งแรลลี่ที่เวียนโลก
 จันทบุรี ชนกับรถทัวร์เสียชีวิตทันที จนบัดนี้เกือบ ๒ เดือนแล้วยังไม่ได้
 รับเงินแม้แต่บาทเดียว ท่านประธานลองคิดดูว่าเกิดประโยชน์ตรงไหน
 ผมได้รับคำร้องเรียนผมโทรศัพท์ไปบอกท่านผู้ว่าจันทบุรี คือท่านอมร
 อนันตชัย ต้องขอร้องเอ่ยนามท่านด้วย ท่านก็ตอบว่าจะจัดการให้โดยด่วน
 และในช่วงนั้นท่านก็ทำบุญมา ต้องถือโอกาสนี้กราบขอบคุณด้วย ท่านทำบุญ
 มาให้ ๑๐,๐๐๐ บาท -----

ญาติเขาไปติดต่อหลายครั้งหลายหน เขาไม่ได้รับเลขแม้แต่บาทเดียว จากบริษัทประกันภัยอย่างนี้ท่านประธาน นี่คือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น นี่คือ ความเสียหายความเดือดร้อนในช่วงนั้นที่กฎหมายฉบับปี ๒๕๓๕ จะออกไป เราก็พูดกันมาก เมื่อเป็นอย่างนี้ก็ต้องมีการแก้ไขให้ดีขึ้น ธรรมดาผมก็เห็นด้วยว่า ถ้าแก้ไขดีขึ้นก็เป็นประโยชน์ การแก้ไขธรรมดาผมเองก็อยากจะฝากว่า ถ้าคณะกรรมการตั้งขึ้นมาสิ่งที่บกพร่องของกฎหมายฉบับปี ๒๕๓๕ นั้น ในข้อประการแรกเกี่ยวกับการจ่ายเงิน การจ่ายเงินบริษัทประกันภัย ไม่มีกำหนดเวลา แต่การเรียกชำระเบี้ยประกันมีกำหนดเวลา ตรงนี้ ท่านประธานก็เอาความเดือดร้อนไปทั่ว แล้วเวลาเกิดปัญหาว่าจะจ่าย แต่ละครั้งทะเลาะกันตลอดเวลา ไม่ทราบที่ท่านประธานเคยไปบริษัท ประกันภัยไหม เกิดความเสียหายท่านไปดูเถอะครับ ผู้เอาประกันกับบริษัท ทะเลาะกันตลอดเวลา สิ่งตรงนี้เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นว่าเกิดความเดือดร้อน ในร่างพระราชบัญญัติที่แล้ว และการแก้ไขฉบับนี้ถ้าหากว่าแก้ไขไม่ดี ท่านประธานก็เกิดความเสียหาย เกิดความเดือดร้อนขึ้นอีก เพราะฉะนั้น ก็อยากจะฝากว่าถ้าแก้ไขแล้วคณะกรรมการทำงานอย่างเต็มที่ แล้วก็ ทำงานให้ได้ผลอย่างเต็มที่ธรรมดาผมก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์ แต่สิ่งที่ธรรมดา จะฝากไว้ในเรื่องประการแรกที่ทราบเรียบร้อยแล้วก็ขอให้กำหนดเวลา เวลาเกิดอุบัติเหตุขึ้นมากำหนดเวลาและก็จ่ายรวดเร็ว จ่ายเป็นไปตาม กฎหมาย

ในประการที่ ๒ อย่างผู้ประสบอุบัติเหตุ บริษัทประกันภัยก็คิด จะเจาะจง ดูฐานะ ถ้าโรงพยาบาลที่ใกล้จะเข้าไปก่อนถ้าเป็นโรงพยาบาล ที่ดีเข้าไม่ได้ ต้องไปโรงพยาบาลที่ไม่ดี ต้องดูฐานะผู้เอาประกันด้วย อย่างนี้เป็นต้น ปัญหาตรงนี้ท่านประธานเกิดอุบัติเหตุตรงไหน ใกล้ที่ไหนเราก็ ต้องไปที่นั่น ตรงนี้ก็ต้องฝากคณะกรรมการที่จะพิจารณาเรื่องนี้ด้วย

ในประการต่อมาท่านประธาน เมื่อเกิดความเสียหายแล้ว เกิดการขาดงานแล้ว ก็สามารถที่จะเรียกร้องได้ด้วยและก็จ่ายให้รวดเร็วด้วย ท่านประธาน ความจริงร่างพระราชบัญญัติทุกฉบับที่ออกไป ผมเองได้ฟัง การอภิปรายของท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน ทางไหนที่เราบอกว่าตรงนั้นไม่เกิด ประโยชน์ ตรงนั้นจะเกิดความเสียหายก็เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นเสมอ เมื่อเป็นอย่างนี้ท่านประธานครับ เมื่อการแก้ไขฉบับนี้ให้ดีขึ้น ผมก็อยากจะ เห็นว่ากฎหมายออกไปเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ก็ฝากเรื่องนี้ไว้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณเสกสรร
 นายเสกสรร แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม นายเสกสรร แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
 เขต ๒ พรรคชาติไทย ด้วยความเคารพต่อท่านประธาน และกฎหมาย
 ฉบับนี้กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงคณะรัฐมนตรีผู้เสนอว่า
 ตอนที่เราเปิดประชุมสภาขึ้นใหม่ ๆ หลังเลือกตั้งเราได้อภิเษงกัน
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งความจริงแล้วเป็นกฎหมายที่เป็นผลพวงมาจาก
 รัฐบาลชุดก่อนมาขอความเห็นชอบจากสภา แต่วันนี้จริง ๆ แล้วกระผม
 สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะอย่างน้อย ๆ ส่วนที่ปรับปรุง
 แก้ไขในบางมาตราเป็นความคิดจากผู้แทนราษฎร หรืออย่างน้อย ๆ
 ก็เป็นความคิดจากคณะรัฐมนตรีที่กลั่นกรองมาแล้ว -----

เพราะฉะนั้นการอภิปรายของกรรมนั้นไม่เชิงเป็นการคัดค้าน ไม่เชิงเป็นการไม่สนับสนุน แต่กรรมใคร่ขออนุญาตท่านประธานอภิปรายผ่านไปถึงรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ ซึ่งในส่วนตัวนั้นกรรมรักใคร่ชอบพอกับท่าน แล้วท่านก็เคยทำคู่มือเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ อันเป็นฉบับกระเป๋ามาแจกไว้ตามบรรดาผู้แทนราษฎรในตึกกระทรวงของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งกรรมมาดูแล้วเห็นว่าก่อให้เกิดประโยชน์มาก กรรมก็เลยเอาข้อแนะนำหรือว่าการปฏิบัติการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวไปซีร็อกซ์ (Xerox) ถ่ายเอกสารอีก ๑๐๐ ฉบับ เพื่อไปแจกจ่ายแก่บรรดาผู้ที่สนใจ ท่านประธานที่เคารพ ความจริงแล้วกรรมอยากจะกราบเรียนว่าร่างพระราชบัญญัติในส่วนที่แก้ไขปรับปรุงดังกล่าวนี้คือ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถของคณะรัฐมนตรีที่เสนอนี้เป็นการแก้ไขบางมาตรา ในหลักการและเหตุผลก็หมายความว่า เป็นการแก้ไขปัญหาความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ท่านประธานที่เคารพ แต่กรรมเห็นว่ามาตราที่เกี่ยวข้องหลายมาตราไม่มีการแก้ไข เช่น กรรมใคร่ขอหยิบยกร่างเดิม หมวด ๒ ค่าเสียหายจากประสบการณที่กรรมได้พบเห็นและการร้องเรียน กรรมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในสภาพจริงนั้น การให้ค่าตอบแทนต้องภายใน ๗ วัน แต่สภาพจริงมันไม่เป็นอย่างนั้นท่านประธาน เดียวนี้บริษัทประกันภัยจะไม่สนองตอบจุดนี้ตามพระราชบัญญัติที่มีผลบังคับไปแล้ว มีบางแห่งท่านประธาน มีการโยกโย้และมีการเข้าข้างฝ่ายตำรวจคือไม่ลงบันทึกประจำวัน ท่านประธาน การที่ไม่ลงบันทึกประจำวันนั้นเป็นเหตุการณ์หนึ่งซึ่งจะหลีกเลี่ยงเหตุการณ์ดังกล่าวไปได้คือการเกิดอุบัติเหตุ ถ้าไม่ลงบันทึกประจำวันนี้ อีกสักกระยะหนึ่งผู้ที่ประสบภัยหรือว่าได้รับเคราะห์กรรมช้ำหัก แขนหักนั้น แผลหายไป ก็จะไม่มียหลักฐาน เรื่องนี้เป็นเรื่องเกิดขึ้นจริง ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นในหมวด ๒ ค่าเสียหาย จะมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ ก็ตามแต่ จะอยู่ในลักษณะเดิม กรรมใคร่ขออนุญาตท่านประธานหยิบยกลูกอาวุธใหญ่บ้านคือ อำเภอสำโรงทาง ขั้มมอเตอร์ไซค์ถูกรถปิคอัพชนช้ำหัก ๒ ท่อน ท่านประธาน ช้ำหัก ๒ ท่อน ไม่ได้รับค่าตอบแทนใด ๆ เลย เขามาร้องเรียนกับผมเองก็ไปเห็นถ่ายภาพและร้องเรียนผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ แต่ไม่ทราบว่าท่านได้ส่งมาให้รัฐมนตรีช่วยที่ดูแลด้านนี้อยู่หรือไม่ อันนี้คือข้อเท็จจริง

ท่านประธาน นี่คือผลในการบังคับว่าจะต้องชดใช้ค่าเสียหายภายใน ๗ วัน
 ทั้งนี้ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ตรงนี้ไม่ค่อยจะได้รับความสำเร็จ กรณี
 อีกร้อยหนึ่งท่านประธาน กระผมอยากขอหยิบยกสภาพจริงที่เกิดขึ้น
 เมื่อ ๒ เดือนที่ผ่านมา คนขับรถของนายขาว ราษฎรจากอำเภอท่าตูม
 ไปขับรถชนที่อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม มีคนขี่จักรยานตัดหน้า
 ตายทันทีท่านประธาน แต่ว่าชดใช้ค่าเสียหายเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท
 ที่ผมกราบเรียนอย่างนี้ เพราะว่าบริษัทประกันภัยจะโยนโยนปัญหา
 ของกฎหมายจรรยาบรรณแก้คดี ซึ่งในร่างนี้จะไม่มีการเอาความผิด
 หรือการผิดพลาดของคนขับนั้นมา เป็นการลดหย่อน ไม่มีเลขท่านประธาน
 ในเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ดี แต่ส่วนหนึ่งที่ปฏิบัติไม่ได้นั้น กระผม
 อยากกราบเรียนท่านประธานไปถึงรัฐมนตรีที่รับผิดชอบว่าสภาพจริง
 เป็นอย่างนี้ อีกกรณีหนึ่งท่านประธาน สด ๆ ร้อน ๆ เงินยังไม่ได้รับ
 การประกันเลย เหตุเกิดที่คลองไผ่ อำเภอสีคิ้ว จังหวัดนครราชสีมา
 รถโดยสาร ๙๙ สายรัตนบุรี-กรุงเทพฯ ประสบอุบัติเหตุที่
 ที่คลองไผ่ อำเภอสีคิ้ว เมื่อเร็ว ๆ นี้เป็นข่าวหน้า ๑ ทางหนังสือพิมพ์
 คนตายทันที ๓ ศพ นางรวน ไม่ทราบนามสกุลตายทันที ๓ ศพ เวลา
 ญาติพี่น้องก็ยังไม่ได้คำตอบอะไรเลย เขาวิ่งมาหากระผม ผมก็แนะนำ
 ตามคู่มือที่กรมรัฐมนตรีแจกให้ แต่ปรากฏว่าไปทางพาณิชย์ ฝ่ายประกันภัย
 ของจังหวัดสุรินทร์ เขาก็บอกว่าให้มาติดต่อที่เกิดเหตุคือ อำเภอสีคิ้ว
 จังหวัดนครราชสีมา ผู้ใหญ่บ้านของผู้ตายก็มาช่วยเหลือมาที่สีคิ้ว
 เขาก็บอกว่าให้รอก่อน ที่กระผมยกตัวอย่างมานี้ท่านประธาน กระผม
 ไม่ได้ขัดแย้งในหลักการของกฎหมาย กระผมเห็นด้วยในลักษณะ
 ความหวังดี แต่ว่าสภาพเป็นจริงอย่างนี้จะปฏิบัติอย่างไร -----

การแก้ไขบางมาตราเท่าที่กระผมดูก็เป็นลักษณะบางมาตราที่กระผม
 หยิบยกมานี้ไม่ได้รับการแก้ไข อย่างไรก็ตามแต่ท่านประธาน ปัญหา
 ดังกล่าวนี้อยู่เป็นประจำ คือบริษัทประกันภัยจะหยิบยกเอากรณี
 การจรรยา ซึ่งมีการวางบางแห่ง นายร้อยเวรบางท้องที่มักจะมาข่มขู่
 ผู้ที่ถูกรถชน ผู้ที่บาดเจ็บและกักตัวหนีไป นี่คือปัญหาใหญ่ กระผมเคย
 อภิปรายและล้อมวลชนบางแขนงก็ได้บอกว่า ส.ส. ที่คัดค้านการเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อในอดีตเป็นไดโนเสาร์เต่าล้านปี กระผม
 ก็อยู่ในอันดับที่ ๕ ของไดโนเสาร์ แต่สภาพจริงเกิดขึ้นแล้วเป็นอย่างที่
 ฝ่ายค้านได้ต่อสู้และได้กราบเรียนสภาแห่งนี้ แต่วันนี้กระผมก็ยังคิดว่า
 รัฐมนตรีที่มาจากผู้แทนของปวงชนได้มีการเสนอร่างมา อย่างน้อย ๆ
 ก็คงจะมีพื้นที่ของทวงประสบบัญญาดังที่ผมกราบเรียนมา อย่างไรก็ตาม
 แต่ด้วยหลักการและกระผมก็ยังสนับสนุน แต่ก็ฝากข้อบกพร่องที่ได้หยิบยก
 ตัวอย่างมานั้นว่า ท่านรัฐมนตรีได้ประสบบัญญาอย่างนี้หรือไม่ แล้วเมื่อประสบบ
 แล้วจะให้เขาทำอย่างไร ผมลืมไปนิดหนึ่งครับท่านประธาน ในกรณีนี้
 เขาผิดพลาด หมายความว่ากรรจรรานั้นผิดไปเลยชั่วบริบทหน้าโดย
 ประมาทอะไรต่าง ๆ ซึ่งไม่มีการหยิบยกกฎหมายจรรยาขึ้นมาอ้างอิง
 เขาชนตายกันที่ยังได้แค่ ๑๐,๐๐๐ บาทเดี๋ยวอย่างนี้ผิดหรือไม่ ไม่ได้ถึง
 ๕๐,๐๐๐ บาทครับท่านประธาน ผมขอฝากเรื่องนี้ไปถึงรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ซึ่งเป็นเจ้านายเก่าของกระผม ซึ่งกระผมยังมีความ
 กตัญญูทางการเมืองกันอยู่และไม่เคยโจมตีท่านเลย ให้โอกาสท่านตลอด
 ดีใจด้วยที่ท่านได้เป็นใหญ่เป็นโต ด้วยความเคารพท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เชิญคุณสุวโรช พะลัง

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร
 พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณ
 ท่านประธานที่ให้โอกาสผมลุกขึ้นมาอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
 ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอในวันนี้ โดยหลักการและโดยเหตุผลที่ท่านรัฐมนตรี
 ได้กรุณาชี้แจงต่อที่ประชุมสภาทั้งหมดนี้ ผมเห็นด้วยในหลักการ เพราะในอดีต
 ที่ผ่านมานับตั้งแต่กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับจนกระทั่งปัจจุบันนี้นั้นสภาพของปัญหา

ที่เกิดขึ้นเราต้องขอรับความจริงว่ากฎหมายมีหลักการที่ดี แต่วิธีปฏิบัติในการเบิกจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นเพื่อแก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องประชาชนที่ได้รับ ความเสียหายจากรถดังกล่าวยังล่าช้า ไม่เป็นไปตามกำหนดเวลา คือ ภายใน ๗ วันนับตั้งแต่วันที่ผู้เสียหายได้ยื่นคำร้องขอ ทั้งนั้นและทั้งนี้ก็เนื่องมาจากเหตุผลหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการโยกย้ายหรือการปิด ความรับผิดชอบของบริษัทประกันภัยก็ดีหรือไม่ว่าจะเป็นเรื่องความไม่ค่อยเอาใจใส่ของเจ้าพนักงานของรัฐที่ประจำอยู่ที่สำนักงานพาณิชย์แต่ละ จังหวัดก็ดี หรือไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่ยังไม่ได้ข้อยุติเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลและผู้ได้รับความเสียหายดังกล่าวนี้จะต้องมีรายละเอียดให้ได้ข้อยุติเสียก่อนว่าค่าเสียหายดังกล่าวมีแค่ไหนเพียงไรก็ดี ในสิ่งเหล่านี้ ในกฎหมายเดิมนั้นมิได้พูดในรายละเอียดเอาไว้ แต่ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ที่ได้แก้ไขนี้ ได้มีการพูดในรายละเอียดดังกล่าวไว้ในเรื่องเหล่านี้ไว้อย่างชัดเจน แต่อย่างไรก็ตามผมเองยังมีความรู้สึกว่างกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ ถ้าหากได้มีการมอบอำนาจให้กับบริษัทหรือสาขาหรือตัวแทนของบริษัทของสำนักงานใหญ่ ซึ่งในบางบริษัทเราต้องขอรับความจริงว่าสำนักงานใหญ่นั้นมีอยู่ที่ กรุงเทพมหานคร แต่บริษัทสาขานั้นยังมีอยู่บางจังหวัดเท่านั้นเอง ไม่ได้ครบถ้วนทั้ง ๗๕ - ๗๖ จังหวัดที่มีอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าหากเกิดปัญหาเกี่ยวกับการชดใช้ค่าเสียหายเบื้องต้นจากผู้ได้รับความเสียหายจากพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วความสับสน ความโอ้อ้อของบริษัทยังจะเกิดขึ้น ความเสียหายดังกล่าว นั้นก็จะได้รับกับผู้ที่ได้รับความเสียหายดังกล่าว ดังนั้นการที่จะมอบอำนาจให้กับสาขาที่มีอยู่ในแต่ละจังหวัดก็ดี หรือถ้าหากจังหวัดใดไม่มีสาขาของบริษัทประกันภัยดังกล่าวนี้ อยู่ ก็หน้าที่จะให้ เป็นเรื่องของสำนักงานพาณิชย์แต่ละจังหวัดที่มีอยู่ทุกจังหวัดแล้วเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว ก็จะเป็น การดี-----

ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้ ผมทราบมาว่าทางคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่
 เกี่ยวข้องก็ได้ดำเนินการในเรื่องนี้อยู่ แต่สิ่งหนึ่งที่ผมออกจะเป็นห่วง
 นั่นก็คือเรื่องเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลที่ปรากฏในโรงพยาบาล ในโรงพยาบาล
 ต่าง ๆ ก็ต้องขอรับความจริงว่ามีอยู่บ้างที่มีการใช้กลไกของรัฐ มีการใช้
 ช่องว่าง ช่องโหว่ที่มีอยู่สมคบที่โรงพยาบาลบางแห่ง ผมขอรับซึ่งมีส่วนน้อย
 ซึ่งอาจจะมึผลกระทบจนกระทั่งทำให้ทางบริษัทไม่อาจที่จะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น
 ให้กับผู้ที่ได้รับความเสียหายได้ เพราะจะต้องมีการตรวจสอบว่าค่าเสียหายจริง
 มีเท่าไร ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้ถ้าหากปล่อยให้เหตุการณ์ลามปามหรือลุกลาม
 เป็นเรื่องใหญ่โตก็จะต้องรอให้มีการพิสูจน์กันที่ศาล ซึ่งผมคิดว่าถ้าหาก
 เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ได้มีการพิสูจน์ความผิดกันที่ศาลแล้วก็จะผิดกับเจตนารมณ์
 ของกฎหมายฉบับนี้ เพราะกฎหมายฉบับนี้เจตนารมณ์จริง ๆ เป็นการบรรเทา
 ความเสียหายในเบื้องต้นที่เกิดขึ้นในทันทีที่เกิดเหตุ ส่วนใครจะเป็นฝ่ายผิด
 หรือใครจะเป็นฝ่ายถูกนั้นก็ไปพิสูจน์กันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 ในข้อหาละเมิด ซึ่งเป็นเรื่องกฎหมายทั่วไปที่มีอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
 การตั้งอนุญาโตตุลาการในเรื่องดังกล่าวนี้ ถ้าหากเป็นไปได้ก็จะเป็นการดี
 ในการแก้ปัญหาเหล่านี้ ก็ฝากเป็นข้อสังเกตให้กับท่านรัฐมนตรีไปลองพิจารณาดู

อีกเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องกฎหมายเดิมไม่ได้ระบุเอาไว้ เพราะ
 ในคำนิยามปรากฏอยู่ในมาตรา ๔ ซึ่งก็มีรายละเอียดอยู่แล้ว แต่ในหลักการ
 เหตุผลที่กฎหมายฉบับนี้ได้มีการระบุเพิ่มเติมขึ้นมา ท่านประธานที่เคารพ ท่านดูได้
 ในมาตรา ๑๐ จะเห็นได้ว่าในมาตรา ๑๐ นั้น มีข้อความตอนหนึ่งระบุว่า
 บริษัทต้องรับประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ แล้วแต่กรณี
 รวมทั้งต้องจัดให้มีสถานที่ทำการเพื่อบริการเกี่ยวกับการรับประกันภัยและ
 การจ่ายค่าสินไหมทดแทน นี่เป็นส่วนหนึ่งคือค่าสินไหมทดแทน และในมาตรา ๑๔
 ในวรรคสอง ก็มีการระบุเกี่ยวกับการจ่ายค่าสินไหมทดแทนขึ้นมาอีก จะเห็น
 ได้ว่าในกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมนี้มีค่าจำกัดความเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทน
 ซึ่งในร่างเดิมจะไม่ปรากฏในเรื่องเหล่านี้เอาไว้ จะพูดไว้แต่เพียงความเสียหาย
 ค่าเสียหายเบื้องต้นเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมเองคิดว่าเราจะต้องมาทบทวน
 มาดูว่าค่าจำกัดความหรือคำนิยามของคำว่า ค่าสินไหมทดแทนนั้นคืออะไร
 ท่านประธานที่เคารพ ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๓๘
 วรรคสอง ได้มีการระบุค่าจำกัดความหรือคำนิยามของคำว่า ค่าสินไหมทดแทน
 ดังต่อไปนี้ ค่าสินไหมทดแทน นั้นได้แก่การคืนทรัพย์สินอันผู้เสียหายต้องเสียไป

เพราะละเมิดหรือใช้ราคาทรัพย์สินนั้นรวมทั้งค่าเสียหายอันจะพึงบังคับให้ใช้
 ความเสียหายอย่างใด ๆ อันได้ก่อให้เกิดขึ้นนั้นด้วย นั่นคือประมวลกฎหมายแพ่ง
 และพาณิชย์ มาตรา ๕๓๘ วรรคสอง นอกจากนั้นในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 มาตรา ๕๓๓ ได้มีการระบุไว้ถึงในกรณีที่ทำให้เขาถึงแก่ความตาย ว่าค่าสินไหม
 ทดแทนนั้นหมายถึงค่าปลงศพรวมทั้งค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอย่างอื่น ๆ อีกด้วย
 ซึ่งในกรณีเช่นนั้นผมขอยกเป็นตุ๊กตาชิ้นมาสักหนึ่งเรื่อง นั่นก็คือหมายความว่า
 ถ้าหากมีการเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับรถชนกันตาย แต่ยังไม่ได้อายุถึง
 ท่านประธาน จะต้องมีการเอารถนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาล ค่าใช้จ่าย
 ในการนำผู้บาดเจ็บส่งโรงพยาบาลนั้นจะถือเป็นค่าสินไหมทดแทนหรือไม่
 ซึ่งถ้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว เป็นค่าสินไหมทดแทน แต่ถ้า
 ท่านไปดูในร่าง พ.ร.บ. ฉบับดังกล่าวในร่างเดิม ค่าเสียหายเบื้องต้น
 ก็จะใช้ค่าจำกัดความหรือค่านิยามของค่าเสียหายเบื้องต้นนั้นมีจำกัดความ
 ที่ใกล้เคียงกับค่าสินไหมทดแทนที่ปรากฏอยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 คงต่างกันแต่เพียงข้อความที่ว่ารวมทั้งค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายอันจำเป็นอื่น ๆ
 อีกด้วยเท่านั้นเอง นั่นก็สรุปได้ว่าพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนั้น
 คงจะคุ้มครองเกี่ยวกับชีวิตร่างกายอนามัยเท่านั้น แต่ไม่ได้หมายความว่า
 รวมถึงค่าใช้จ่ายในการที่ขนย้ายคนจากที่บาดเจ็บไปสู่โรงพยาบาล -----

แต่ถ้าหากท่านใช้คำว่า ค่าสินไหมทดแทน จะต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่าย
ในการขนย้ายคนจากสถานที่บำบัดเจ็บส่งโรงพยาบาลด้วย ซึ่งตรงนี้
ผมคิดว่าจะขัดต่อหลักการเดิมของร่างกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ จึงขอ
อนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี เกี่ยวกับปัญหา
ข้อกฎหมายดังกล่าวนี้ เพื่อที่จะไม่ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ เพราะว่า
เมื่อมีคดีขึ้นถึงโรงถึงศาลแล้ว ผลสุดท้ายก็ต้องมาตีความตามตัวบท
กฎหมายกันอีก ดังนั้นผมเองขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไปยัง
ท่านรัฐมนตรี ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ที่กราบเรียนทั้งหมด ขอขอบคุณมากครับ
(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้
นายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติ
หน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณดุษฎี
นายดุษฎี วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม ดุษฎี วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
ศรีสะเกษ พรรคกิจสังคม ก่อนที่ผมจะแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ
การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมจะต้องขอทำความเข้าใจ
ความเป็นมาของพระราชบัญญัติฉบับนี้ เสียก่อน เพราะว่าผมเป็นคนหนึ่ง
ที่เห็นด้วยในหลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่จะให้ความเป็นธรรม
กับชีวิตของพี่น้องประชาชนที่ประสบอุบัติเหตุและอุบัติเหตุบนท้องถนน
ประชาชนจะได้รับผลประโยชน์จากผลพวงของพระราชบัญญัติฉบับนี้
แต่ผมไม่เห็นด้วยในเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฉบับเดิมเลย
ผมเป็นคนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับเนื้อหาสาระ เพราะผมพูดอยู่ตลอดเวลา
เมื่อมีการอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาของการประกันภัยตามพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักประกันที่พี่น้องประชาชนจะได้รับจาก
การที่จะไปขอรับสินไหมทดแทน หรือค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้นจาก
บริษัทประกันภัย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความพร้อมของบริษัท
ในการที่จะให้บริการกับพี่น้องประชาชน มีหลายประเด็นที่ผมได้พูดจา
เอาไว้ถึงความบกพร่องในเนื้อหาสาระของพระราชบัญญัติฉบับนี้
เมื่อการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร ผมได้

ที่กล่าวถึง ดิฉัน และบอกกล่าวว่า รัฐบาลควรจะแก้ไขในเนื้อหาสาระให้
 ได้เกิดความเป็นธรรม และประโยชน์ตกอยู่กับพี่น้องประชาชนให้ได้
 เสียก่อน เราจึงจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปบังคับใช้กับพี่น้อง
 ประชาชน บัดนี้ระยะเวลาได้ผ่านมา เหตุการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งที่ยัง
 ได้พูดเอาไว้ได้ปรากฏชัดให้พี่น้องประชาชนโดยทั่วไปที่ได้รับจากผล
 จากพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วว่า ผลประโยชน์ที่พี่น้องประชาชนจะได้รับ
 อย่างที่ได้คาดหวังเอาไว้วันนั้น ไม่ได้ประสบผลสำเร็จ ไม่ได้ประสบผล
 อย่างไรที่เจตนาารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ออกบังคับใช้กับพี่น้อง
 ประชาชน ผมได้เฝ้าติดตามอยู่ตลอดเวลาถึงการทำงานของบริษัท
 ประกันภัย กรมการประกันภัย และกระทรวงพาณิชย์ที่มีหน้าที่ดูแล
 รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้ความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชน ที่ถืออยู่
 ในมือของผม เป็นผู้ที่มีปฏิบัติเกี่ยวกับการพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบ
 ภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นรูปอย่างเด่นชัดแล้วก็ดูแล้วจึงง่าย
 ผมให้พี่น้องประชาชนได้ไปดูและไปอ่าน เขาเข้าใจ ว่ากฎหมายฉบับนี้
 สลอบมาแจ้งที่จะคุ้มครองผู้ประสบอุบัติเหตุจากรถ แต่เหตุการณ์ที่เขา
 ประสบกลับตรงกันข้าม ดูไปก็เห็นไว้ว่า ประโยชน์ที่จะได้รับจากการ
 ประกันภัย บริษัทประกันภัยจะกดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ประสบภัยหรือ
 ภายภาคแทนท่านดังต่อไปนี้ ค่าเสียหายเบื้องต้นที่เราจะได้รับค่ารักษา
 พยาบาล ก็ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าในกรณีเสียชีวิตก็จะได้รับ
 ๑๐,๐๐๐ บาทก่อน โดยไม่ต้องรอผลคดีใด ๆ ทั้งสิ้น แต่ในความเป็นจริง
 ค่าที่ประสบ ผมกลัวพูดได้อย่างเต็มปากเต็มคำว่า ผู้แทนราษฎรทุกคน
 คงจะประสบปัญหาเหล่านี้ การร้องเรียนจากราษฎรว่า ทำอย่างไร
 เขาจะได้รับความสะดวกสบายกับกฎหมายฉบับนี้ ในทางที่จะได้รับ
 ความคุ้มครองตามเจตนาารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตลอดระยะเวลา
 ที่ผ่านมานั้น ผมได้รับการร้องเรียนมากมายจากพี่น้องประชาชน ผมไม่เห็น
 ความกระตือรือร้นอะไรของ บริษัทประกันภัยในทางที่จะขยายสาขาในการ
 ที่มาจ่าย เบี้ยทดแทนให้กับพี่น้องประชาชนตามต่างจังหวัด ตามอำเภอต่าง ๆ
 หรือตามตำบลต่าง ๆ อะไรก็ตาม แต่ผมเห็นสำนักงานที่รับทำประกัน
 สำนักงานหลายแห่งรับทำประกันภัยจากพี่น้องประชาชน แต่สำนักงาน
 เหล่านั้นไม่รับที่จะจ่ายค่าสินไหมทดแทนในทางที่จะเสียชีวิตรักษาพยาบาล

เบื้องต้นให้กับพี่น้องประชาชน หลายสิ่งหลายอย่างถึงความบกพร่องใน
เนื้อหาสาระในพระราชบัญญัติเดิม ซึ่งผมได้ท้วงติงอยู่ตลอดเวลาว่า
ประโยชน์ที่พี่น้องประชาชนจะได้รับจะไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรใด ๆ ทั้งสิ้น

บริษัทประกันภัยจะได้รับประโยชน์อย่างนี้จากพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เต็มเม็ดเต็มหน่วย ความกระตือรือร้นตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้
 ไม่เคยมีการแสดงออกให้เห็นถึงเจตนารมณ์ในการที่จะคุ้มครองผู้ประสบอุบัติเหตุ
 อย่างแท้จริง ผมมีประสบการณ์ ได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชน
 เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมได้เฝ้าติดตามดูการทำงานอยู่
 ตลอดเวลา ผมได้รับหนังสือเป็นมติของที่ประชุมเกี่ยวกับการแถลงนโยบาย
 ของท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ ที่ห้องประชุมกรมส่งเสริมการส่งออก
 เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๓๗ มีเนื้อหาสาระที่พอจะสรุปได้ดังนี้ เขาบอกว่า
 ปัญหาในการปฏิบัติของสำนักงานสาขาหรือตัวแทนของบริษัทประกันภัยให้
 บริษัทมอบอำนาจให้สำนักงานสาขาหรือตัวแทน มีอำนาจในการพิจารณา
 จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยและให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดย
 เคร่งครัด โดยให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยภายใน ๗ วัน
 นับแต่ได้รับคำร้องขอจากผู้ประสบภัยตามมาตรา ๒๕ ตั้งแต่ ๒๗ มกราคม ๒๕๓๗
 นี้เดือนมิถุนายน มีที่รายครับที่ได้รับค่าทดแทนภายใน ๗ วัน และการที่บอกว่า
 ให้จ่ายค่าสินไหมทดแทนหรือค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้นภายใน ๗ วันนับแต่
 ร้องขอ คำว่า ร้องขอ นั้นคืออะไร การปฏิบัติทุกวันนี้ คำว่า ร้องขอ นั้นก็คือ
 จะต้องเอาหลักฐานต่าง ๆ ไปแจ้งให้กับบริษัทประกันภัย บริษัทประกันภัย
 จะถือว่านั้นได้รับการร้องขอแล้ว แต่การประสบอุบัติเหตุหรืออุบัติเหตุ
 กว่าจะไปส่งโรงพยาบาล กว่าจะรักษาพยาบาล ภาระหน้าที่แทนที่จะเป็นของ
 ผู้ทำประกันคือเจ้าของรถ กลับเป็นภาระหน้าที่ของพี่น้องผู้บาดเจ็บได้รับ
 ภาระเหล่านี้ไปติดตามกับบริษัทประกันภัยเอง บริษัทประกันภัยที่ไม่มีอำนาจ
 ในการจ่ายสินไหมทดแทนก็ไม่รับผิดชอบ จะต้องผลักภาระไปให้สำนักงานตัวแทน
 ที่ถูกต้องที่มีอำนาจในการจ่ายสินไหมทดแทน ภาระเหล่านี้เป็นผลให้
 พี่น้องประชาชนไม่ได้รับความสะดวกสบายตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย
 ฉบับนี้เลย ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาผมมีประสบการณ์กับตัวผมเองได้มีโอกาส
 ไปติดต่อกับบริษัทประกันภัยหลายครั้งหลายหน ถ้าราษฎรไปติดต่อเอง
 ไม่มีหรือคิดว่าครั้งเดียวจะเสร็จ หลักฐานต่าง ๆ ในการประกอบ
 ถ้าว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดก็มี ๔ อย่างด้วยกัน คือใบเสร็จรับเงิน บริษัทประกันภัย
 จะวงเล็บไว้ด้วย ต้องเป็นโรงพยาบาลของรัฐ สำเนาทะเบียนบ้าน หรือ
 สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้บาดเจ็บ สำเนาประจำวันของตำรวจ
 แล้วก็สำเนากรมธรรมที่ได้ทำประกันไว้ แล้วในกรณีที่เสียชีวิตก็ใช้มรณบัตร

ไปแสดงแทน แต่ผลเป็นอย่างไรละครับ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ผมเคย
ให้ราษฎรถือหลักฐานเหล่านี้ไปติดต่อกับบริษัทประกันภัย ไม่เคยประสบผลสำเร็จ
เลย ๗ ครั้ง ๘ ครั้ง ต้องเดินทางเป็นระยะเวลาทางไกล ระยะเวลานาน
เสียค่าใช้จ่ายมากมาย ตรงนี้ใครเป็นผู้รับผิดชอบ บางครั้งเสียค่ารักษาพยาบาล
เพียง ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ บาท ไปติดต่อบริษัท ๗ ครั้ง ๑๐ ครั้ง ไม่ได้รับ
การอนุมัติ ไม่ได้รับเงินค่าสินไหมทดแทน ไม่มีใครจะไปติดต่ออีกแล้วละครับ
เพราะเขาต้องเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าค่าที่จะได้รับค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้น
เหล่านั้น ผมเคยไปติดต่อให้กับราษฎรของผม กับบริษัทประกันภัย เอาหลักฐาน
๔ อย่างนี้ไป ไม่ประสบผลสำเร็จเหมือนกัน ผมไม่ได้แสดงตัวว่าผมเป็น
ผู้แทนราษฎร บริษัทประกันภัยบอกต้องไปเอารูปถ่ายที่เกิดอุบัติเหตุมา ไปชุด
แชสซีส์ (Chassis) รถมอเตอร์อะไหล่รถต้องตามกรรมธรรม์หรือไม่

เอาใบขับขึ้นมา เอาคนขับรถมาให้ปากคำกับบริษัทประกันภัย ความยุ่งยาก
เหล่านี้เกิดขึ้นจากอะไร เป็นความบกพร่องของผู้ดูแลบริษัทประกันภัยหรือไม่
ผมอยากจะกราบเรียนว่า เจตนากรรมของกฎหมายต้องกรรที่จะให้เกิด
ประโยชน์กับพี่น้องประชาชน แต่เจตนากรรมกำลังจะถูกทำลายไปจาก
ผู้ที่รักษากฎหมายนั่นเอง สิ่งเหล่านี้ผมได้มองเห็นหลายสิ่งหลายอย่างว่า
เราจะทำอย่างไรในการที่จะให้ประชาชนเขาได้รับผลประโยชน์จาก
กฎหมายที่ออกไปจากสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากกาเลือกตั้งของ
พี่น้องประชาชน มีหลายสิ่งหลายอย่างจากมติที่ประชุม ยังมีอีกในข้อ ๓
เขาเขียนว่า ในกรณีที่จังหวัดใดไม่มีสำนักงานสาขาหรือตัวแทนของ
บริษัทประกันภัยอยู่ในจังหวัดนั้น ให้ผู้ประสภภัยยื่นขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น
ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองโดยผ่านทางสำนักงานพาณิชย์จังหวัด หรือฝ่าย
กิจการประกันภัยก็ได้ ตรงนี้ที่ผมถามถึงว่า ความกระตือรือร้นของบริษัท
ประกันภัยตั้งแต่กฎหมายฉบับนี้ออกมาบังคับใช้มีอะไรขึ้นมาบ้าง ไปติดต่อ
พาณิชย์จังหวัดผมก็ไปด้วยตัวเอง นัดหมายกันว่าจะติดต่อบริษัทประกันภัย
มาคุยแล้วให้มาทราบผลการเจรจาใหม่ ในขณะนี้มีผมมีอยู่รายหนึ่ง
ผมไม่เอ่ยชื่อ แต่ผมจะพูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีคนขับรถ มีผู้โดยสารไปด้วย
๒ คน คนขับด้วยรวมเป็น ๓ คน ขับรถไปค้อฟ ขับไปถึงระหว่างทางตัดกัน
ระหว่างถนนกับทางรถไฟ รถไฟวิ่งอยู่เหลืออีก ๒ ตูโบก็ชนจนก็จะหมดชบวนแล้ว
รถคันนี้ไม่ทราบว่าเป็นอะไรวิ่งเข้าชนรถไฟ ผู้โดยสาร ๒ คนตาย คนขับไม่ตาย
เพิ่งทำบุญ ๑๐๐ วันไปเมื่อ ๒ อาทิตย์ก่อนนี้ เพิ่งได้รับเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทแรก
ผมถามว่าตรงนี้ต้องรอพิสูจน์ผิดถูกหรือไม่ และการที่บอกว่าได้รับค่ารักษา
พยาบาลเบื้องต้น ส่วนที่เหลือจะต้องรอผลพิสูจน์ความผิดความถูกของผู้ทำประกันรถ
คันนั้นไว้ ตรงนี้เป็นช่องว่างให้บริษัทประกันภัยโยกโยกกับพี่น้องประชาชนได้ คำว่า
ผลพิสูจน์ผิดถูกรอกันตรงไหน จะให้เจ้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ชี้ หรือรอศาล
มีหลายคดี ผู้ขับที่หลบหนี ส่งฟ้องกันอย่างไร ไปรอผลพิสูจน์ผิดถูกอย่างไร คนหนึ่ง
ถูกรถชนตายไปแล้ว ได้รับเงินเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท อีก ๕๐,๐๐๐ บาทไปรอตรงไหน
อีกก็ปีกี่ชาติจะได้ เราอยากให้เห็นประโยชน์เขาได้รับ ประชาชนเขาได้รับประโยชน์
จากกฎหมายฉบับนี้อย่างจริง ๆ จัง ๆ จากผู้ดูแลรับผิดชอบ สิ่งหนึ่งที่ต้องยอมรับ
และผมพูดอยู่ตลอดเวลาว่า ธุรกิจการประกันภัย คือ ธุรกิจการหากำไร แต่การมาหา
กับพี่น้องประชาชนผู้บริสุทธิ์ พี่น้องประชาชนคนยากคนจนไม่น่าจะทำ เรามีกฎหมาย
ฉบับนี้ออกมาใช้ด้วยความเจตนากรรมต้องการที่จะให้เกิดประโยชน์คุ้มครอง

ผู้ประสบอุบัติเหตุ ทุกวันนี้กลายเป็นผู้ประสบอุบัติเหตุต้องคืนรน เมื่อก่อนยังไม่มียกกฎหมายฉบับนี้ ถ้าเรารู้ตัวว่าเจ้าของรถ มีการเจรจา ชดใช้ค่าเสียหาย ชดใช้ค่าบาดเจ็บ หรือแม้แต่ค่าเสียชีวิต ตั้งแต่มีกฎหมายฉบับนี้ออกใช้ เจ้าของรถจะผลัดภาระหน้าที่ไปให้กับผู้ได้รับบาดเจ็บ หรือญาติพี่น้องของผู้ได้รับบาดเจ็บอยู่ตลอดเวลา สร้างภาระให้กับผู้ที่ได้รับบาดเจ็บอยู่ตลอดเวลา ต้องไปติดต่อกับสำนักงานประกันภัย ยังมีอีกในข้อ ๕ ที่ท่านเขียนไว้ว่า ในการรับประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบอุบัติเหตุจากรถ สำหรับรถจักรยานยนต์ที่จดทะเบียนกับกรมการขนส่ง ในกรณีนี้มีกฎกระทรวงออกมา ประกาศยกเว้นรถจักรยานยนต์เก่าว่าไม่ต้องทำประกันก็ได้ แต่มีบางคนเขาเห็นประโยชน์ของการทำประกัน เขามีรถจักรยานยนต์เก่าไปขอทำประกัน บริษัทประกันปฏิเสธ ผมถามว่าผิดมาตรา ๓๘ หรือไม่ ในเมื่อผิดมาตรา ๓๘ มีบทลงโทษอย่างไร และมีการแก้มาตรานี้ด้วยในร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้ ตรงนี้ผมอยากจะให้ผู้มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบช่วยเหลืออำนวยความสะดวก การที่บริษัทประกันปฏิเสธการทำประกันภัยนั้นมีผลอะไรกับบริษัทประกันภัยบ้าง ในเมื่อมีกฎหมายออกมาแล้ว มีโทษปรับ หลายสิ่งหลายอย่างที่ผมได้ไปติดตาม ติดต่อทวงถาม เกี่ยวกับบริษัทประกันภัยไม่จ่ายสินไหมค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้น ในระยะเวลา ๓ วัน มีบริษัทหลายบริษัทจ่ายให้ แต่ผมอยากถามว่า เราได้ลงโทษอะไรบริษัทประกันภัยหรือไม่ ถ้าเราไม่ได้ลงโทษอะไรบริษัทประกันภัย ก็จะมีปัญหาเหล่านี้ติดตามมาตลอดเวลา หลายสิ่งหลายอย่างที่พี่น้องประชาชนประสบปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีมากมาย-----

ทุกวันนี้ประโยชน์ที่พี่น้องประชาชนจะได้รับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมเฝ้าติดตามดูว่ารัฐบาลจะได้เห็นอกเห็นใจกับพี่น้องประชาชนในการที่จะแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อย่างไรบ้างให้เกิดความเรียบร้อย แก้อ้ออย่างไรบ้างที่จะให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ผมก็ได้มานั่งดูเหตุผลที่ทางคณะรัฐบาลได้เสนอมานี้ เหตุผลว่าสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจากรถตามกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนด ให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบอุบัติเหตุจากรถด้วยความรวดเร็ว เปลี่ยนแปลงอัตราเงินสมทบที่บริษัทต้องจ่ายให้แก่กองทุน รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ผมก็พยายามมองหาเจตนารมณ์ของการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไล่ไปที่ละมาตรา มาตรา ๓ เขาบอกให้เพิ่มคำนิยามว่า คณะกรรมการก็มีนะครับ ก็เป็นคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นตามมาตรา ๖ ก็เป็นผู้ที่น่าเชื่อถือได้ แต่ผมสงสัยอยู่ในมาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วก็ให้ใช้ข้อความต่อไปในความเดิมในมาตรา ๕ วรรคสองว่าการออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยเพื่อความเสียหายตามมาตรา ๗ และจำนวนเงินค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้กระทำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจากรถตามมาตรา ๖ อันนี้พระราชบัญญัติอันเดิม การที่จะประกาศอะไรหรือการที่จะเกี่ยวกับค่าเสียหายเบื้องต้นนั้นให้กระทำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการคุ้มครอง ในฉบับแก้ไขเพิ่มเติมก็ไปตัดออก นั่นก็แสดงว่าไปเพิ่มอำนาจให้กับรัฐมนตรีในการที่จะกำหนดอัตรา ในการที่จะชำระค่าเสียหายเบื้องต้น ตรงนี้ผมก็พยายามที่จะสังเกตดูว่าการไปเพิ่มอำนาจให้รัฐมนตรีนั้น แต่ก็ยังมีอยู่ข้อหนึ่งในมาตรา ๖/๑ ใน (๑) ว่าให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ ใน (๑) ให้แนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๐ และประกาศตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง ท่านคุณฉบับเดิม ฉบับเดิมให้กระทำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ให้กระทำโดยคำแนะนำ เพราะฉะนั้น

แนะนำมาการกระทำทุกอย่างจะต้องได้รับคำแนะนำ แต่ใน (๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี เพราะฉะนั้น ๒ คำนี้ความหมายแตกต่างกัน ในฉบับเดิมให้กระทำโดยคำแนะนำเป็นการบังคับไปในตัว แต่ในฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมใน (๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง อย่างนี้หมายความว่าให้คำแนะนำไปจะทำก็ได้ จะไม่ทำก็ได้ ตรงนี้เท่ากับเป็นการไปเพิ่มอำนาจให้กับรัฐมนตรีผู้ที่รับผิดชอบ ผมไม่ได้มองในแง่ร้าย แต่ผมคิดว่าถ้าในกรณีถ้ามีอะไรที่มีผลประโยชน์เกี่ยวกับบริษัทประกันภัย อำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมานั้นมันจะไม่ตรงไปตรงมา ประเด็นตรงนี้ในการแก้ไขผมว่าอันเดิมก็ได้อยู่แล้ว ตั้งคณะกรรมการที่น่าเชื่อถือได้ก็ให้เขากระทำโดยคำแนะนำ อย่าไปมีอำนาจหน้าที่โดยการให้คำแนะนำกับท่านรัฐมนตรีเพราะให้คำแนะนำเฉย ๆ จะไปทำก็ได้ จะไม่ทำก็ได้ อีกมาตราหนึ่งในมาตรา ๖ ท่านบอกว่าให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แล้วก็ให้ใช้คำต่อไปนี้ว่า มาตรา ๑๐ บริษัทต้องรับประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ แล้วแต่กรณี รวมทั้งต้องจัดให้มีสถานที่ทำการเพื่อบริการเกี่ยวกับการรับประกันภัย และการจ่ายค่าสินไหมทดแทน ในจังหวัดที่บริษัทมีตัวแทนผู้มีอำนาจทำสัญญาประกันวินาศภัยในนามของบริษัท ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด มันก็เหมือนเดิมแก้ไขอะไรตรงไหน ในกรณีที่จะให้ตัวแทนของบริษัทยังไปบอกเขาไว้ด้วย แทนที่จะบอกว่าให้ตัวแทนของบริษัทที่รับประกันมีอำนาจในการจ่ายสินไหมทดแทน หรือจ่ายค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้น -----

นี่กลับไปเขียนไว้ว่า จัดให้มีสถานที่ทำการเพื่อบริการเกี่ยวกับการรับประกันภัยและจ่ายค่าสินไหมทดแทนในจังหวัดที่มีบริษัท มีตัวแทน และเป็นผู้มีอำนาจทำสัญญาประกันวินาศภัยในนามของบริษัท มันมีที่แห่งสาขาของบริษัทที่ได้รับมอบอำนาจโดยตรง ผมอยู่ศรีสะเกษ สาขาที่ได้รับมอบอำนาจโดยตรงที่จะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น จ่ายค่าสินไหมทดแทนของบริษัทประกันภัยอยู่จังหวัดอุบลราชธานีดูแล ๓ จังหวัด มันก็เหมือนเดิมทำไมเราไม่เขียนบอกว่า ทุกแห่งที่รับประกันภัยต้องพร้อมที่จะจ่ายค่าสินไหมทดแทน เมื่อกี้ท่านผู้มีเกียรติท่านหนึ่งก็บอกว่า บริษัทประกันภัยขนาดเอารถตู้ไปอยู่ที่กรมการขนส่งรอรับทำประกัน รับทำแล้วเวลาจะไปเคลม (Claim) ไปที่ไหน เวลาอยากจะได้เงินก็อยากจะทำ แต่เวลาจะจ่ายเงินมันลำบากยากเย็นเหลือเกิน ท่านบอกว่าได้รับการร้องขอภายใน ๗ วัน ผมถูกกับตัวผมเองเลย นำหลักฐานไปขอรับ ท่านนัดหมายมาอีก ๑๐ วันข้างหน้าให้มารับเช็ค เช็คขีดคร่อมหรือผู้ถืออะไรเรียบร้อยเสร็จต้องไปเคลียร์ที่ต่างจังหวัดอีก ๒ อาทิตย์ อะไรเกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนของผม คนยากคนจนทั้งนั้น กระทรวงสาธารณสุขก็มีส่วนเกี่ยวข้องในการรักษาพยาบาล ในการให้บริการ ผมไม่เข้าใจว่าเวลามีผู้ประสบอุบัติเหตุจากรถไปถึง รู้แล้วว่าเกิดอุบัติเหตุ เมื่อรักษาพยาบาลแล้วทำไมเรียกเก็บเงินจากผู้ประสบภัยเหล่านั้น ก็รู้แล้วว่าเรามีพระราชบัญญัติคุ้มครองอยู่ เป็นหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขที่จะต้องสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง ญาติของผู้เจ็บป่วยว่าถูกรถชน รถคันนั้นหนีไปหรือไม่ มีประกันภัยหรือไม่ ประกันกับบริษัทอะไร กระทรวงสาธารณสุขให้บริการหน่อยได้ไหม เพื่อให้เกิดประโยชน์ให้พี่น้องประชาชนเขาได้เห็นว่าคุณหมายแต่ละฉบับที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรออกไปนั้นมีประโยชน์คุ้มครองกับชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชน ยังมีอีกประเด็นหนึ่งในมาตรา ๓๖ ว่าให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนทุกรอบ ๓ เดือน ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกัน จากเดิมร้อยละไม่เกิน ๒ มองดูแล้วมันก็เหมือนจะเพิ่มขึ้นกว่าเดิม แต่คำว่า ไม่เกินร้อยละ ๑๐ อาจจะเป็น ๒ เท่าเดิมก็ได้ ร้อยละ ๑๐ ตรงนี้ที่ผมถามว่า แก้วไขตรงนี้ได้ประโยชน์อะไร บริษัทประกันภัยมีผลกระทบอะไรกับการแก้ไขมาตรานี้ แล้วยังมีมาตรา ๓๖/๑ ว่าบริษัทใดไม่จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา ๓๖

ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของเงินสมทบที่ไม่ได้จ่าย
 ร้อยละ ๑ เท่ากับร้อยละ ๑๒ ต่อปี ถูกกว่าเงินกู้ธนาคาร คงไม่มี
 บริษัทประกันภัยเอาไป ยอมเสียค่าปรับดีกว่า เหตุผลต่างๆ ทำไม่ถึง
 ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ตั้งเอาไว้ว่า เพื่อคุ้มครอง
 ผู้ประสบอุบัติเหตุจากรถเลย ทำไมดูเหมือนกลับจะเป็นคุ้มครองบริษัท
 ประกันภัยให้ได้รับประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ ผมไม่เข้าใจ ทำไม
 เราไม่ช่วยกัน ให้พี่น้องประชาชนได้เห็นว่าการกฎหมายที่เขาได้รับนั้น
 ให้ความคุ้มครองอย่างแท้จริงไม่ได้คุ้มครองผู้ประกอบการประกันภัย
 การกีดกันนี้ไม่ได้เกิดผลประโยชน์อะไรให้กับพี่น้องประชาชน ยังมีอีก
 มาตรา มาตรานี้สำคัญมาก ๆ ในมาตรา ๓๗ ผมก็ถือว่าประชาชนจะ
 ได้รับ เพราะเป็นการลดโทษลงมา มาตรา ๓๗ ว่า เจ้าของรถผู้ใด
 ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
 หนึ่งหมื่นบาท จากเดิม ๕๐,๐๐๐ บาท -----

ตรงนี้ประชาชนได้รับ เพราะโทษรุนแรงจริง ๆ แต่มาดูตรงมาตรา ๓๘ ว่า บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท คำว่า ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทนั้น ปรับร้อยเดียวก็ได้ ในขณะที่กฎหมายเดิมเขาปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาทถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาท บริษัทประกันภัยยังไม่กลัว ยังกระทำการผิดกฎหมายอยู่ ไม่จ่ายสินไหมทดแทนเป็นที่รวดเร็วภายในระยะเวลา ๗ วัน ผมถามที่แก้ไขตรงนี้ใครได้ประโยชน์ บริษัทประกันภัยได้รับประโยชน์แน่นอนจากการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทำไมเราไม่รักษาผลประโยชน์ให้กับพี่น้องประชาชนบ้าง ผมยังเห็นสมควรว่าถ้าบริษัทประกันภัยไม่ปฏิบัติตามกฎหมายต้องถอนใบอนุญาต หรือลงโทษ ๗ วัน ๑๐ วัน อะไรก็ต้องว่ากันไป ให้ประชาชนเขาได้เห็นที่บ้านเมืองนี้มีผู้มีแปมีผู้รักษากฎหมาย มีผู้ต้องการที่จะให้ประชาชนได้รับประโยชน์อย่างแท้จริงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ได้ออกมาบังคับใช้พี่น้องประชาชน บทลงโทษตรงนี้ผมถามจริง ๆ ว่าประโยชน์ที่จะได้รับประชาชนได้รับอะไรบ้าง มาตราสุดท้ายในมาตรา ๕๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๕ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท จากเดิมปรับ ๑๐,๐๐๐ บาทถึง ๕๐,๐๐๐ บาท กฎหมายเดิมปรับบริษัทประกันภัยขั้นต่ำต้อง ๑๐,๐๐๐ บาท นี้ลดไปต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท แลดูเหมือนกับต้องการจะไปลงโทษบริษัทประกันภัย แต่ถ้าอ่านดูให้ชัดเจนแล้วกลายเป็นการช้อนเงื่อน ต้องการที่จะรักษาผลประโยชน์ให้กับบริษัทประกันภัยปรับร้อยเดียวก็ไม่ผิดกฎหมาย ผมอยากถามดูว่าเจตนารมณ์จริง ๆ เราต้องการอะไรในการออกพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถไปบังคับใช้พี่น้องประชาชน ถ้าต้องการที่จะให้พี่น้องประชาชนได้รับผลพวงจากกฎหมายฉบับนี้ ได้รับการคุ้มครองด้วยเจตนาบริสุทธิ์แล้วละก็ผมอยากให้เราได้ช่วยกันแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนให้ได้มากที่สุด ผมยินดีที่จะให้ความสนับสนุนหลักการเป็นหลักการที่ดีมาก ทุกคนยืนยันทันทีอยู่ตลอดเวลาว่าต้องยึดถือหลักการ แต่เนื้อหาสาระไม่ทราบว่าการนั้นคืออะไร ตรงนี้ขอกราบเรียนไว้ต้องขอกราบขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะ
แล้วก็คุณไพจิตร คุณโสภณ

นายมานะ คุสกุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผม มานะ คุสกุล ชาติพัฒนา จังหวัดนครพนม ท่านประธานครับ
ผมอ่านครุฑร่างพระราชบัญญัติที่ทางรัฐบาลได้เสนอเข้าสู่สภานี้แล้ว ผมไม่เห็น
มีตรงไหนที่จะช่วยเหลือประชาชนได้เลย ผมไม่คิดว่ารัฐบาลนี้จะคิดสั้น ๆ
แค่นี้ ท่านน่าจะมองเห็นความจำเป็นของประชาชน ท่านน่าจะบังคับให้
บริษัทประกันภัยได้ทำในสิ่งที่ เป็นเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้
แต่เมื่อกี้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปแล้วว่าท่านมาเขียน
บทกำหนดโทษไว้จากเดิมซึ่งมีโทษอัตราขั้นต่ำ แต่ท่านก็ไม่เขียนไว้
ทำไมทางรัฐบาลไม่เขียนโทษจำไว้ด้วย เพราะบริษัทประกันภัยชอบเบี้ยว
ชอบเบี้ยวประชาชนอยู่เป็นประจำ ขนาดราษฎรไปติดต่อเกี่ยวกับเรื่อง
อุบัติเหตุของรถไม่ได้รับความเป็นธรรมเป็นอย่างมาก ขนาดคนของ
รัฐบาลเองก็คือโรงพยาบาล ซึ่งรักษาบุคคลซึ่งเกิดอุบัติเหตุจาก
รถยนต์ก็ตี จากมอเตอร์ไซค์ก็ตี หมอส่งใบรักษาพยาบาลไปให้ อีกรี่เดือน
ถึงจะได้ ก็ไปโงกไปโง้ เขาบอกว่ามีบัตรสงเคราะห์บ้าง มีบัตรประกัน
สุขภาพบ้างก็ใช้ตรงนั้นสิ และเขียนกฎหมายขึ้นมาทำไม ในเมื่อเขียนมา
ต้องบังคับนายทุนให้ได้ หรือว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของนายทุนไปแล้ว----

ผมเห็นท่านแก้ ผมนึกว่าท่านจะแก้ในสิ่งที่จะบังคับบริษัทประกันภัย ให้
 ความเป็นธรรมกับประชาชน กลับหนักเข้าไปกว่าเดิมอีก ตามมาตรา
 ต่าง ๆ ที่ท่านขอแก้มานั้น มันไม่ตรงกับประเด็น บริษัทประกันภัยไปยุ
 เจ้าของรถเป็นประจำ เหตุเกิดที่อำเภอท่าพนม มอเตอร์ไซด์กับรถยนต์
 ชนกัน เจ้าของรถจะรับผิดชอบ รถรถผมวิ่งไปชนมอเตอร์ไซด์ บอกถ้าคุณ
 รับผิดชอบจะต้องเป็นคนจ่ายเงินค่าซ่อมมอเตอร์ไซด์ ค่ารักษาคนเจ็บเอง
 ตาย ๑ ศพ บาดเจ็บ ๑ คน ซ้ำอีก ๒ ซ้ำ เจ้าของรถก็ไม่กล้ารับ
 พอไม่กล้ารับแล้วทำอย่างไร ประกันภัยให้คนขับหนีต่อ ผลปรากฏว่า
 บริษัทประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบ และอีกที่หนึ่งเกิดที่หน้าวิทยาลัยเกษตรกรรม
 นครพนม ตอนนั้นญาติของผู้เสียชีวิตฟ้องต่อศาล อยากรู้แต่เงินบาทหนึ่ง เลขครึ่ง
 ที่ว่า ๑๐,๐๐๐ ที่ว่าค่ารักษาพยาบาล และค่าทำศพ ๑๐,๐๐๐ บาทก็ไม่เห็นครึ่ง
 บริษัทประกันภัยบอกว่าอยากได้ไปฟ้องเอา และเขียนกฎหมายฉบับนี้ออกมา
 ทำไม ท่านรัฐมนตรีท่านก็ทราบ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นเหมือนกัน
 ทุกจังหวัด บริษัทประกันภัยโยกโย้ไม่จ่ายหาเรื่องอย่างนั้นอย่างนี้ตลอดเวลา
 หากคนขับรถมาไม่ได้ ผมถามว่าถ้าขับรถไปชนคนตาย โดยเฉพาะรถบรรทุก
 ๑๐ ล้อ คนขับมันก็ต้องหนี ถ้าอยู่มันก็ต้องคุก จะผิดหรือถูกไม่รู้แผ่นดินเสียก่อน
 ผลปรากฏว่าเงินค่าประกันก็เสียไปแล้ว กฎหมายก็บังคับว่าถ้าชนมา
 บริษัทประกันต้องจ่าย ผิดหรือถูกก็ต้องจ่าย ท่านรัฐมนตรีซึ่งรับผิดชอบตอน
 พ.ร.บ. ฉบับนี้เข้าสู่สภา ท่านขึ้นชี้แจงฉอด ๆ อยู่ในสภานี้ว่าถ้าว่าชนตม
 ได้ ๑๐,๐๐๐ บาทถ้าตาย ถ้าไม่ตายรักษาไปหมด ๘,๐๐๐ พอรักษา
 ไป ๘,๐๐๐ แล้วตายได้อีก ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้า ๑๐,๐๐๐ บาทไม่พอได้
 ถึง ๕๐,๐๐๐ ค่าทำศพ วันนั้นผมยังอภิปรายอยู่ตรงนี้ว่าชีวิตของคนเอา
 อะไรมาวัด ว่าได้ค่าศพ ๑๐,๐๐๐ บาท กับ ๕๐,๐๐๐ บาทก็ไม่มีความ
 จากสภา ไม่มีคำตอบจากท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ ซึ่งท่านเสนอกฎหมาย
 ฉบับนี้เข้าสู่สภา ทุกวันนี้กระทรวงพาณิชย์ก็ยังไม่มีความตอบให้ ว่าหมอ
 รักษาพยาบาลคนเจ็บคนตายอยู่นั้นจะไปเอาเงินที่ไหน ค่ายาค่าอะไร
 เอาที่ไหน เอากับใคร ผมดูแล้วว่าทางบริษัทประกันเองนั้นมาเล่น
 เงื่อนโยกโย้ ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมดูเจตนาารม
 ของพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วว่า ในเมื่อเกิดอุบัติเหตุ ทางบริษัทประกัน
 จะต้องจ่าย ไม่ว่าผู้เอาประกันนั้นจะผิดหรือถูก ตอนนี้อย่างนี้เริ่มโยนมา
 ให้กองทุน ผมถามว่าต่อไปนี้ ถ้าทางท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ยังปล่อยไว้

บริษัทประกันภัยเล่นเหลื่อมอยู่อย่างนี้ เงินกองทุนไม่พอจ่าย ส่วนที่เป็นกำไรเอาเข้ากระเป๋าบริษัท ส่วนที่จะต้องจ่ายคืนให้ประชาชนก็ต้องไปเอาเงินกองทุนมา เพราะว่าผิดเงื่อนไข แล้วบริษัทประกันก็ชอบชู้เจ้าของรถว่า ถ้าคุณไปรับผิด คุณต้องจ่ายเอง ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องประกันสิครับ รู้จักแต่รับ ไม่รู้จักเสีย เสียบ้าง กฎหมายเขียนไว้ชัดเจนว่าบริษัทประกันต้องอย่างนั้นอย่างนี้ ผมถามว่าตอนนี้บริษัทประกันภัยของเมืองไทยมีกี่บริษัท แล้วมีสาขาทุกจังหวัดไหม มีสาขาทุกอำเภอไหม ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งนั่งอยู่ที่ ๒ ท่าน ทั้งว่าการและรัฐมนตรีช่วยซึ่งรับผิดชอบ ตอนไปประกันมีแต่บริษัทประกันเต็มไปหมด อยู่แถว ๆ หน้าบริษัทขนส่ง มีเยอะแยะเลยครับ ก็อสมุคบิลไป ๑ เล่ม เอาไหมประกันไหม ผมประกันให้ พอประกันเสร็จ พอไปตามมันบอกไปตามที่บริษัทใหญ่ แล้วชาวบ้านจะไปตามที่ไหนบริษัทใหญ่กรุงเทพฯ คนชนบทบางคนตั้งแต่เกิดมาไม่เคยมากรุงเทพฯ เลยไปไม่ถูก อ่านได้แต่ชื่อบริษัท โทร. ไปก็บอกว่าให้เจ้าหน้าที่ไปประสานงาน รออยู่ ๓ เดือน ๕ เดือน ก็ยังไม่เห็น โดยมากจะบอกให้เจ้าของรถว่าอย่าว่ารับผิด ถ้ารับผิดบริษัทประกันภัยไม่รับผิดชอบ ก็ถามว่าแล้วผมประกันตามพระราชบัญญัติไปแล้ว ที่ว่าจะต้องจ่ายให้เขา ๑๐,๐๐๐ บาทเป็นค่าทำศพ บริษัทบอกถ้าคุณรับผิด คุณก็จ่ายเอง นี่ประชาชนเสียเปรียบอยู่ตลอดเวลา ใจผมอยากจะให้ท่านรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกทั้งหมด ว่าไม่ต้องให้บริษัทประกันภัยทำ แต่เงินที่จะทำนั้นเอาไปเสียตอนเสียทะเบียนรถ แล้วทำเป็นกองทุนทั้งหมด -----

สำหรับรถบางประเภทอย่างรถบรรทุก ๑๐ ล้อ หรือรถโดยสารวิ่งระหว่างจังหวัด ท่านจะบังคับให้ประกันประเภท ๑ หรือว่าจะกลับไปเหมือนของเดิม ซึ่งให้เขาซื้อพันธบัตร เพราะว่าพันธบัตรมันน้อยไปก็เพิ่มจะทำให้เป็นคันละ ๑ ล้านบาท ๒ ล้านบาท รถคันหนึ่งเขาซื้อมา ๓ - ๔ ล้านบาท เขาซื้อได้ ผมเชื่อมั่นว่า เขาก็ประกันรถของเขาได้โดยการซื้อพันธบัตร อันนี้ปีหนึ่งเสียไปฟรี ๆ เรื่องบริษัทประกันผมกราบเรียนท่านประธาน ผมประสบด้วยตัวผมเอง ผมประกันอยู่บริษัทหนึ่งชื่อไม่ใช้ของคนไทย อยู่แถวถนนรัชดา แต่ผมไม่ขอเอชชี่ ผมขับรถไปวิ่งตามท้ายรถบรรทุก ผลปรากฏว่าถูกหินร่วงใส่กระจกแตก แต่รถเป็นกระจกแบบ ๒ ชั้น มันก็ไม่แตกละเอียดออกไปเลยก็แตกเป็นรู ผมก็ส่งเข้าบริษัท บริษัทโตโยต้า ก็ออกไปเสิร์ฟรับเงินออกอะไร เพราะว่าเขาเปลี่ยนกระจกให้ผมใหม่ ผมก็แจ้งมาทางบริษัทที่กรุงเทพฯ ตามเบอร์โทรศัพท์ เขาก็บอกว่าให้ คุณเปลี่ยนไปเลย ท่านประธานทราบไหมครับ รถผมประกันประเภท ๑ นี้ ๓ ปีแล้วผมยังไม่ได้เงินค่ากระจกผม เบี้ยวกันหน้าตาเฉยนี้แหละครับ ขนาดประกันประเภท ๑ และประกันตาม พ.ร.บ. ที่ท่านรัฐมนตรีจอด ๆ อยู่ในสภาแล้วก็ผ่านกันไปในั้น มันยังไม่อยู่ในสายตาของบริษัทประกันเลย เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าท่านก็ใหม่เถอะครับ อ้อท่านก็เข้ามาแค่นี้ ก็ไม่ต้องให้บริษัทประกันเขาทำ ถ้าจะบังคับว่าประกันประเภท ๑ ไปเฉพาะรถที่น้ำหนักเป็นรถบรรทุกหรือรถโดยสารตั้งแต่ ๑๒ คนขึ้นไป เพราะท่านแก้มานี้ดูแล้วว่ากฎหมายฉบับที่ท่านขอแก้มานี้ ท่านก็ทำอะไรไม่ได้ และตัวท่านรัฐมนตรีเองซึ่งท่านอยู่ชลบุรีและก็อยู่จังหวัดอุดรธานี ผมเชื่อว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้เหตุเกิดที่อุดรธานีและชลบุรี ท่านก็แก้มไม่ได้ บริษัทประกันก็โยกไปโยกมา เพราะอะไรครับ เพราะบอกว่าถ้ามอเตอร์ไซด์ซึ่งชนกับรถที่เอาประกันนั้น ถ้ามอเตอร์ไซด์ผิด ให้ไปฟ้องเอา และประเด็นเป้าหมายของ พ.ร.บ. ฉบับนี้บอกว่า ถ้าใครเกิดอุบัติเหตุจากรถ ไม่ว่าจะรถคันที่เอาประกันจะผิดหรือถูก จะต้องช่วยเหลือผู้ประสบภัย แต่เขาไม่ได้รับความช่วยเหลือ เจ้าของรถบางที่ด้วยความมีมนุษยธรรมก็ไปเจรจากับคนเจ็บแล้วก็จ่ายเอง โดยบริษัทประกันไม่เกี่ยวข้อง บริษัทประกันก็รับแต่เงินอย่างเดียว ผมกราบเรียนว่าผมไม่ใช้หมอคู้ แต่ผมขอพูดในที่ประชุมแห่งนี้ว่า เงินกองทุนประกันภัยนั้นจะไม่เหลือแม้แต่บาทเดียว รัฐบาลจะต้อง

ตั้งเงินเพิ่มมาเพื่อช่วยเหลือประชาชน แต่บริษัทประกันภัยก็จะร้องเอา
และผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีพาณิชย์คงจะไปบังคับบริษัทประกันภัยไม่ได้
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพจิต

นายไพจิต ศรีวรชาน (นครพนม) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ไพจิต ศรีวรชาน สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ
โดยหลักการของพระราชบัญญัติฉบับนั้นเป็นเจตนาที่สำคัญที่รัฐบาลเอง
ได้เห็นข้อบกพร่องของพระราชบัญญัติประกันภัยผู้ประสบภัยจากรถ
ซึ่งได้เป็นข้อถกเถียงกันค่อนข้างมากและกว้างขวางก่อนที่จะมีการ
บังคับใช้ ด้วยเจตนาที่สำคัญผมเห็นด้วยในหลักการที่จะต้องแก้ไข
ข้อบกพร่องการเคร่งครัดเพื่อประโยชน์ของประชาชน ไม่ว่าจะเป็น
เรื่องของการกำหนดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
กำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในกาที่จะดำเนินการให้เกิดความเป็นธรรม
ต่อทุกฝ่าย และขณะเดียวกันในเรื่องของการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อที่จะ
เร่งรัดเวลาในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนของผู้ได้รับความเสียหาย
ให้เกิดความเป็นธรรมยิ่งขึ้น นั่นคือเจตนาและความมุ่งหมายของกฎหมาย
ที่สำคัญ และได้เขียนไว้ในเรื่องของหลักการค่อนข้างกว้างขวางว่า
ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถ ซึ่งนั่นหมายความว่าในแง่ของการที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
กฎหมายฉบับนี้ให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นนั้น ก็ชอบที่จะทำได้ค่อนข้าง
กว้างขวาง นอกเหนือจากที่รัฐบาลได้เขียนไว้ในร่างที่ได้เสนอต่อ
สภาแห่งนี้ -----

ซึ่งผมเชื่อมั่นว่ายังมีอีกหลายประเด็นที่จะต้องพิจารณาและเพิ่มเติมแปรรูปคดี เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในส่วนที่สมาชิกเองได้เสนอไว้ในวันนี้ ซึ่งตรงนี้ ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลเองก็อยากเห็นความสมบูรณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ก็ได้รับการต่อว่า ได้รับการฝาก ได้รับการเรียกร้องจากประชาชนค่อนข้างมาก แล้วผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้รับฟังแล้ว รัฐบาลนี้คงใจกว้างในการที่จะดำเนินการต่อข้อสังเกตต่าง ๆ แนวทางในการที่จะปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธาน ขออนุญาตเพิ่มเติมข้อสังเกต เพื่อที่จะเรียนต่อท่านประธานให้ได้รับทราบ ว่า แต่ละครั้งที่เกิดอุบัติเหตุ ของรถที่มีประกันภัยตามพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นจะเกิดข้อยุติตรงกันก็คือ ความล่าช้าในการได้รับค่าทดแทนจากบริษัทประกันภัยทุกกรณี ผมเองนั้น ได้รับทราบปัญหานี้จากประชาชนและโดยฐานะในการที่จะต้องแก้ปัญหา นี้ก็จะพยายามประสานงานกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นพาณิชย์ จังหวัดกิติ ไม่ว่าจะเป็นกรมประกันภัยกิติ แต่ว่ามาตรการในการที่จะเร่งรัด เพื่อให้บริษัทประกันภัยดำเนินการในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนต่าง ๆ นั้น ดูค่อนข้างล่าช้า นั้นเป็นข้อสรุปด้วยกันทั้งหมด กรณีคดีที่เกิดขึ้นร่วม ๒๐ ราย ที่ผมได้เรียนต่อทางกรมประกันภัย เพื่อให้ช่วยเร่งรัดหน่อยก็รู้สึกว่าจะเป็น เรื่องที่ค่อนข้างชักช้า แล้วก็ได้รับการปฏิบัติไม่รวดเร็วตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่บอกว่า ได้ทันที ๑๐,๐๐๐ บาท จนขณะนี้ยังไม่มีการจ่าย ๑๐,๐๐๐ บาท ผมทราบว่าท่านรัฐมนตรี เล่งท่านก็ทราบปัญหานี้เกิดขึ้นแล้ว และกำลังแก้ไขอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าหากเราได้เริ่มต้นกฎหมายในเรื่อง หลักการอย่างนี้ได้ทำให้เป็นที่ประทับใจต่อประชาชนแล้ว เราไม่ต้อง โทษณาหรือก เขาจะรีบไปเอาประกันเพื่อความยุติและเป็นธรรม ในสิ่งที่เกิดขึ้นของผู้เสียหาย เพราะฉะนั้นอันนี้ผมกราบเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าหากอย่างกรณีอย่างนี้รถ ๒ คัน ถ้าหากประกันภัย ๒ คัน ทั้ง ๒ คัน รถชนกันก็ไม่ว่าว่าจะเอาของใครเป็นผู้จะต้องเสียค่าใช้จ่าย บอก ต้องไปเอาคนนี้ คนนี้ก็เข้ามาบอก ต้องเอารถมอเตอร์ไซด์ มอเตอร์ไซด์ ก็บอก ต้องไปเอารถยนต์ ก็เก็ชงกันอยู่อย่างนี้แล้วจนปานนี้ก็ไม่มีใคร จะจ่าย นี่คือการพยายามที่จะไม่จ่ายให้ยึดให้ชักช้าออกไป ซึ่งน่าจะมี ข้อยุติที่ถูกต้องว่า ใครรับผิดชอบตรงไหน และประการสำคัญ ท่านประธาน เขาจะใช้เงื่อนไขในการดำเนินคดีเป็น เรื่องสำคัญเลย ว่า ถ้าหากเป็น ฝ่ายผิดก็รับไป ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าเขาใจดีก็รับไป ๑๐,๐๐๐ บาท แล้ว

ถ้าผลบอกว่า ข้อเสียหายที่เกิดขึ้นเป็นฝ่ายประมาท เขาก็ไม่ต้องจ่าย แล้วคนจนหรือรถจักรยานหรือมอเตอร์ไซด์ชนกับรถยนต์ รถสิบล้อ รถสิบล้อ ก็เอาเงินไปให้ ทำคดีให้หน่อย ซึ่งเป็นไปได้ในความเป็นจริง ตำรวจได้รับทรัพย์แล้วคดีคนจนซึ่งไม่รู้เรื่องตายก็ตายไปแล้วถ้าถูกเป็นฝ่ายผิดเป็นฝ่ายประมาท พอไปอย่างนี้ก็จบ บริษัทก็ตอบมาอธิบดีกรมประกันภัยก็ยื่นหนังสือ แจ้งผมว่า ราษฎรโดยส่วนรวแล้วเป็นฝ่ายประมาทบริษัทจึงไม่ต้องรับผิดชอบ ไม่ต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทน นี่คือข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นความเป็นธรรมในการเร่งรัดเหล่านี้ก็อยากจะทำเหตุในการที่จะคุ้มครองว่า ทำอย่างไรถึงจะให้ เกิดประโยชน์ความเป็นธรรมต่อคนชากคนจน

อีกประการหนึ่งที่ผมกราบเรียนว่า เรื่องของกำหนดบทลงโทษ ที่ผมเห็นเจตนาของกฎหมายฉบับนี้ที่เขียนไว้ค่อนข้างตายตัวว่า จะต้อง ๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาทอย่างนี้ เดิมจะเขียนไว้อย่างนี้ในการที่จะลงโทษ ต่อการฝ่าฝืนกฎหมายฉบับนี้ ผมเห็นด้วยในการที่จะทำให้ยืดหยุ่นขึ้นในการที่จะเกิดความเป็นธรรม แต่ขณะเดียวกันในเรื่องของบริษัทประกันภัยที่ฝ่าฝืน ในการที่จะรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นควรจะต้องปรับใหม่ให้เกิดความเด็ดขาด ผมเห็นว่าบทที่ให้ชะลอใบอนุญาตอะไรทั้งหลายน่าจะใช้วิธีการเด็ดขาดแล้วในขณะนี้ เพราะข้อสรุปตรงกันก็คือว่า บริษัทประกันภัยไม่ค่อยรับผิดชอบต่อ

ให้กระดาษเขาไป แต่เวลาจะจ่ายเงินไม่อยากจะจ่าย นี่ต้องใช้ความเด็ดขาด
 เข้ามาในช่วงของจุดนี้ แล้วทางหนึ่งที่น่าจะเอามาดำเนินการ ท่านประธาน
 ต้องเร่งรัดทางกรมประกันภัยแล้ว ผมเชื่อว่าทางเจ้าหน้าที่ประกันภัยที่
 โอนไปจากหน่วยงานต่าง ๆ ไปประจำอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ สำนักงาน
 พาณิชยจังหวัดไม่ค่อยจะทันเกม ไม่ค่อยจะรู้เรื่อง อาจจะโอนไปจาก
 หน่วยงานอื่น จากครูบ้าง จากอะไรบ้าง ไปแล้วก็ไปเจอเรื่องอย่างนี้
 ซึ่งปัญหามันกำลังเกิดขึ้นค่อนข้างรุนแรง ทำอย่างไรเจ้าหน้าที่เหล่านี้
 ถึงจะมีประสิทธิภาพ ตัวพาณิชยจังหวัดเองก็ต้องเข้าใจในเรื่องของ
 การคลี่คลาย การที่จะต้องควบคุมบริษัทประกันต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมี
 สำนักงานสาขาอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ แล้วในการที่จะแก้ปัญหาประชาชน
 ถ้าท่านให้พาณิชยจังหวัดคุมเจ้าหน้าที่ประกันภัยระดับ ๕ ระดับ ๖ ตาม
 สำนักงานพาณิชยต่าง ๆ เหล่านี้ จะฝากนโยบายของเราไว้กับเจ้าหน้าที่
 เหล่านี้ ถ้าหากไม่เคร่งครัด ไม่เร่งรัดประสิทธิภาพ ผมว่ามีความจำเป็น
 ที่ต้องทำ และนโยบายอีกอย่างหนึ่งที่ผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีท่านแถลงพูดไว้
 แต่แรก ๆ น่าจะทำให้ปัญหาความเอาใจใส่ของบริษัทประกันภัยดีขึ้นก็คือ
 อย่าไปจัดการของประกันภัยที่มีอยู่แล้วในขณะที่อยู่เพียงเท่านั้น
 เพราะเดี๋ยวนี้เราบังคับประชาชนต้องประกันภัย เพราะฉะนั้นการเปิด
 บริษัทประกันภัยมาก ๆ บริษัท เปิดเยอะ ๆ ให้เขาแข่งขันกัน แล้วไม่ได้
 ปิดไป ถอนใบอนุญาตเหมือนบริษัทส่งคนไปนอกที่หลอกประชาชนปิด อย่า
 ไปเมตตาสงสารมาก ผมว่าเราให้เวลามากพอสมควรแล้ว เพราะฉะนั้น
 นโยบายประกันภัยเสรีที่ท่านพูดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับอะไรหลายอย่าง
 น่าจะนำมาใช้ในขณะที่ด้วยความตั้งใจ ผมคิดว่าบริษัทใดที่มีประวัติไม่ดี
 ปิดไปเลย แล้วก็เปิดบริษัทให้ใหม่ ผมมีความเชื่อในความสุจริตของ
 ท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบว่าจะต้องแก้ปัญหานี้ได้ และก็ไม่ได้คิดว่า
 การที่จะไปเปิดบริษัทประกันภัยแล้วจะเป็นการไม่สุจริต ผมคิดว่า
 ถ้าหากเราจัดการให้มีโอกาสให้คนที่ตั้งใจในการที่จะมา
 นำงานธุรกิจด้านนี้ด้วยความซื่อสัตย์ไม่เอารัดเอาเปรียบ ก็จะเป็น
 การให้โอกาสและแก้ปัญหาไม่อย่างนั้นเราก็จะจัดการบังคับให้
 ประชาชนไปประกันก็จะได้รับผลประโยชน์ต่อบริษัทประกัน ซึ่งมีอยู่
 จำกัดอยู่ในขณะนี้ ผมคิดว่าแนวทางที่เสนอนี้น่าจะได้รับการพิจารณา
 ค่อนข้างกว้างขวางในชั้นที่ ๒ ในการปฏิบัติ ในขั้นแรกด้วยหลักการ

ด้วยการปรับปรุงกฎหมายให้ดีขึ้น ผมคิดว่าสภานแห่งนี้ น่าจะรับหลักการ
เพื่อประโยชน์ของประชาชน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโสภณ
นาชโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์
พรรคชาติพัฒนา กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย
จากรถ ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้เสนอนั้น ก็ขอกราบเรียนตามตรงว่า มีทั้ง
เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานคงจะ
จำได้ว่า ทางพรรคฝ่ายค้านเราไม่ได้เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
ซึ่งทางรัฐบาลเสนอมานี้ เมื่อมีการพิจารณาในคราวก่อน โดยเฉพาะ
ผู้อาวุโสจากจังหวัดนครสวรรค์ ท่านสวัสดิ์ คำประกอบ ท่านผู้อาวุโส
จากราชบุรี ท่านทวิช กลิ่นประทุม รวมทั้งกระผมก็ได้คัดค้านมาตลอด แต่
เมื่อรัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติมาแล้ว ดำเนินการไปแล้ว ท่านประธาน
ที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายนั้น ผมขอกราบเรียนว่าเป็นความจริง ผมไม่ไหว
คำพูดว่า ข้อเท็จจริงนะครับ เป็นความจริง เพราะว่าโดยอาชีพ กระผม
เป็นทนายความและเป็นผู้แทน เมื่อพี่น้องมีปัญหา ท่านประธาน เขาก็ต้อง
มาหวังพึ่งทนายความ พึ่งผู้แทนซึ่งเป็นคนคนเดียวกัน พึ่งทั้งผู้แทนด้วย
พึ่งทั้งทนายด้วย เพราะฉะนั้นปัญหาดังกล่าวที่เพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้
อภิปรายมานั้น ผมกราบเรียนว่าเป็นเรื่องจริง สิ่งซึ่งอยากจะกราบเรียน
ท่านประธานต่อไปก็คือว่า ผมเห็นใจรัฐบาล เห็นใจรัฐมนตรีหรือก็ พิมพ์ใจชน
โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์คนใหม่ ท่านเฉลิมพล
ท่านเห็นปัญหาจึงเอามาแก้ แต่ท่านประธานครับ ด้วยความห่วงใยว่า
ที่จะแก้กันนั้นมันจะเกิดผลดีขึ้นแก่พี่น้องประชาชนผู้เอาประกันภัยหรือเปล่า
ผมขอกราบเรียนว่า ในมาตรา ๕ ซึ่งยกเลิก มาตรา ๕ มาตรา ๖
ได้ใช้มาตรา ๕ ใหม่ ซึ่งเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว ก็เป็นเรื่องที่
อยากจะกราบเรียนว่า ความจริงแต่เดิมนั้นให้อำนาจรัฐมนตรีออก
กฎกระทรวง ซึ่งกระผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะว่ากฎกระทรวงนั้น
จะออกได้ก็โดยที่ต้องผ่านมติ ค.ร.ม. รัฐมนตรีร่วมรัฐบาลจะได้ช่วยกัน
คิดว่า ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่มีอำนาจตามพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เสนอมานี้ หลักการถูกต้องหรือไม่ จะเป็นโทษเป็นภัยแก่

พี่น้องประชาชนหรือไม่ แต่ให้อำนาจในการประกาศนั้น ผมเข้าใจว่า
เพื่อความสะดวกรวดเร็ว แน่นนอน ท่านประธานครับ รัฐมนตรีที่มี
ความบริสุทธิ์ จริ่งใจ ก็ประกาศให้เกิดผลประโยชน์แก่ประชาชนไม่
เข้าข้างบริษัทประกันภัย ซึ่งเรื่องนี้ก็หวังว่าเป็นอย่างนั้น ท่านประธาน
ในมาตรา ๖ ที่มีอำนาจให้คณะกรรมการเพิ่มขึ้น แต่งตั้งคณะกรรมการ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถเพิ่มขึ้น-----

ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่น่าสังเกต ผมอยากจะทราบเรื่อง
 ประธานว่าในการทำงานของข้าราชการที่ดี หรือแม้แต่ ขอประทานโทษ
 ต้องดำเนินตัวเองในคณะกรรมการมาธิการของ ส.ส. ก็ดี ถ้ามีจำนวนมากแล้ว
 ทำงานลำบาก จะประชุมก็ไม่ค่อยครบ ความเห็นบางเรื่องตัวนิดเดียว
 คำว่า และ กับคำว่า กับ เท่านั้นแหละเถียงกันหมดวันหมดคืน ๓ วัน
 ๓ คืน ก็ไม่จบ เพราะฉะนั้นผมไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมรัฐบาลจึงได้
 เสนอเพิ่มเติมคณะกรรมการขึ้นมา อย่างเช่นเพิ่มเติมผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย
 โอดามาทำไม ผู้แทนกระทรวงกลาโหมมันไม่เกี่ยวกับการประกันภัยเลย
 มันไม่เกี่ยวข้องจริง ๆ ถ้าเกี่ยวข้องอย่างเช่น ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผมเห็นด้วย
 ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ ผู้แทนกระทรวงการคลังเห็นด้วยที่เพิ่มมาใหม่ ท่านประธาน
 ตอนนั้นมีผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัยเอาเข้ามาเกี่ยวข้องเพราะเขาต้องมีส่วน
 ผู้แทนสมาคมนายหน้าประกันภัยเอาเข้าอีก แต่ถามว่าแล้วผู้แทนของรถยนต์
 ผู้ที่จะเอาประกันภัยมีเข้ามาใหม่ ในการที่จะมาถ่วงดุลกันในการที่จะมา
 วิเคราะห์ เพราะว่ากรรมการชุดนี้มันมีอำนาจ ท่านประธาน ท่านดูตาม
 มาตรา ๖/๑ ในร่างที่เสนอมานั้นให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออก
 กฎกระทรวง ตามมาตรา ๗ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๑๐ วรรคสอง
 มาตรา ๗ ก็คือว่าให้กำหนดเกี่ยวกับเรื่องเงินเอาประกันภัย คณะกรรมการ
 ตรงนี้มีอำนาจมากแล้ว ผมไม่เชื่อว่านายหน้าประกันภัย ตัวแทนสมาคม
 ประกันวินาศภัย เขาจะเห็นแก่ประชาชนเห็นแก่เจ้าของรถ ไม่มีทางหรอกครับ
 ท่านประธานคงได้ยินนะครับ เขามีคำกล่าวว่าการเมืองนั้นมีแต่ให้
 นักธุรกิจมีแต่เอา เพราะฉะนั้นเมื่อกรรมการไปตั้งขึ้นมาจากสมาคมวินาศภัย
 สมาคมนายหน้า ซึ่งมันไม่เป็นธรรมสำหรับผู้ใช้รถเลยครับ ผู้ที่เป็นเจ้าของรถ
 ไม่มีเลยเป็นตัวแทน นอกจากนั้นท่านประธาน กรรมการดังกล่าวยังมี
 การกำหนดรายการ และจำนวนค่ารักษาพยาบาลค่าใช้จ่ายอันจำเป็น
 เกี่ยวกับรักษาพยาบาล ซึ่งเพื่อนสมาชิกอภิปรายไปมากแล้ว ผมอยากจะ
 เขียนท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วการกำหนดค่าใช้จ่ายไม่ต้องมากหรอก
 ท่านประธาน รัฐมนตรีพาณิชย์ทำหนังสือถึงรัฐมนตรีสาธารณสุขขอ
 ขอทราบข้อมูลต่าง ๆ ก็ได้ แต่ตั้งกรรมการยึดขาว ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์
 สำหรับบริษัทประกันภัยมากกว่าท่านประธานครับ นอกจากนี้อยากจะ
 กราบเรียนเพิ่มเติมให้ท่านประธานได้รับทราบมีการแก้ไขมาตรา ๑๐ เพิ่มขึ้น
 ซึ่งเรื่องนี้เป็นการบังคับบริษัทประกันภัย ท่านประธานก็ทราบนะครับว่า

บริษัทประกันภัยนั้น เขาต้องมุ่งเบี้ยประกันภัยผลประโยชน์ในการตอบแทน
มันจะคุ้มค่าหรือไม่ ท่านจะเห็นว่าเดี๋ยวนี้บริษัทประกันภัยต่าง ๆ นั้น
มีมากมายประกันชีวิต ประกันวินาศภัย เรือรถมีอยู่แล้ว ที่งานประชาชน
มีรถลื้อเขาวิ่งไปหาเลย ประกันภัยชั้นหนึ่งไหม ประกันภัยชีวิตไหม
ให้ตัวเองให้ลูกให้เมีย เพราะอะไรครับ เพราะเบี้ยประกันภัยมันได้คุ้ม
มันเป็นกฎที่หากำไรคุ้มเกินคุ้มอีก -----

แต่ท่านประธานครับ การที่จะไปบังคับเขา เขาไม่ต้องการอย่างเช่นเราจะเห็นว่ามอเตอร์ไซด์ เขาไม่อยากหรอก เพราะเบี้ยประกันต่ำ แต่คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นมีอำนาจพิจารณาด้วย แล้วมีการบังคับที่จะให้เขาจัดตั้งสำนักงานขึ้น ผมเห็นด้วยท่านประธาน ข้อนี้เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะเราเคยพูดไว้แล้ว เคยตั้งรัฐมนตรีรู้ๆ ใจไว้แล้วว่า กฎหมายออกมาแล้วบริษัทประกันภัยตามอำเภอตามจังหวัดมีไหม นั่นก็เป็นจริงอย่างที่ฝ่ายค้านได้อภิปรายไปแล้วว่า นั่นคืออุปสรรคที่เกิดขึ้นตั้งที่เพื่อนสมาชิกอภิปรายไปแล้วผมจะไม่อภิปรายซ้ำ อันนี้การแก้ปัญหาต้อง แต่บทกำหนดโทษท่านประธาน ที่รัฐบาลออกมาบังคับสำหรับบริษัทประกันภัยไม่จัดตั้งตามมาตรา ๑๐ คือไม่ตั้งที่ทำการของบริษัทที่รับผิดชอบต่าง ๆ นั้น ท่านประธาน มีความผิดตามมาตรา ๑๐ ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผมกราบเรียนท่านประธาน บริษัทเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เรื่องเล็กสำหรับเขา การทำธุรกิจไม่ได้กลัวในเรื่องของเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ปรับเท่าไรก็ได้ เป็นอำนาจดุลพินิจของศาล แต่ท่านประธาน ถ้าเราเติมไปมีโทษจำคุก เสียหน่อย ผมรับรองบริษัทประกันภัยจะเกรงจะกลัว เขากลับคิดคุกเงินไม่กลัว เพราะว่ากำไรหนึ่งหลายพันล้าน เขากลับคิดคุก นี่ประการหนึ่งแล้วผมเห็นด้วยกับท่าน ส.ส. ไพจิต ศรีวรชาน จังหวัดนครพนม ที่เสนอไว้ มันต้องมีมาตรการลงโทษถ้าหากว่าบริษัทประกันภัยนั้นฝ่าฝืนตามประกาศของรัฐมนตรีหรือฝ่าฝืนกฎกระทรวง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาต สิ่งพักใบอนุญาต ซึ่งจะทำให้เขาต้องขาดรายได้ เขากลับตรงนี้ท่านประธาน เพราะพวกบริษัทนั้นเป็นคนที่มีเงินเป็นนายทุนอยู่แล้ว เขากลับ กลัวที่จะไม่ได้เปิดกิจการ กลัวที่จะต้องถูกโทษจำคุก เราต้องเอามาตรการนี้เข้าไปบังคับเขา เพื่อที่เขาจะได้ทำตาม เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานแต่เบื้องต้นว่าผมในบางส่วนก็เห็นด้วย แต่บางส่วนก็ไม่เห็นด้วย ท่านประธาน บทลงโทษผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าในบางเรื่องที่คนใช้รถ เจ้าของรถต้องได้รับความเดือดร้อน ท่านประธานโทษนั้นลดลง ผมต้องขอบคุณท่านรัฐมนตรีด้วย เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์จริง ๆ แล้ว ไม่ควรจะกำหนดว่าไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท มันควรไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาทก็พอแล้ว คนยากคนจนเงิน ๕,๐๐๐ บาท ก็ต้องวิ่งกู้วิ่งยืมเขาแล้ว อย่าไปหวังพวกนายทุนทั้งหลายให้ห่วยคนจน เราเป็นผู้แทนมาจากคนจนมาจากชาวบ้านให้ห่วยชาวบ้านที่นายทุนจะไปปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับ

พวกเศรษฐีนี้มันมีค่าเท่ากับเงิน เป็นล้านของพวกคนจน เพราะฉะนั้นผม
 กราบเรียนว่าในชั้นแปรรูปที่ดิน ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่าน
 รัฐมนตรีท่านอุทัย ท่านรัฐมนตรีช่วยเฉลิมพลอยู่ที่ช่วยแปรรูปที่ดินลดลง เกิดควีน
 อัตราทอชสำหรับที่จะบังคับกับคนจนสำหรับคนเจ้าของรถทั่วไป เพราะเราไป
 บังคับเขาให้มาประกันในบางอย่างที่มีชนิดผลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ควรจะให้
 โอกาสเขา ท่านประธานก็ทราบดี ถ้าไปกำหนดโทษสูงอย่างเช่นขอประกันโทษ
 เปรียบเทียบเช่น พระราชบัญญัติจราจร กฎหมายจราจรพร้อมอัตราเพิ่มโทษมากขึ้น
 เวลาเขาปรับศาลเด็ก แต่ก่อนกระตังแดงทวดเด็วก็เอา เด็วไม่ได้แล้วควีน
 อย่างต่ำตัดลง ๑๐๐ บาท ถ้าไม่ ๑๐๐ บาท ไปโรงพัก ถ้าไปโรงพักก็รู้กันโรงพัก
 ตัดปรับไม่ต่ำกว่า ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ผมกราบเรียนว่า
 ในบางอย่างที่เราได้รับความจริงมาอย่างไรก็นำมาเพื่อให้สภาแก้ไขเป็นสภา
 ของประชาชน ท่านประธาน ประการสุดท้ายที่ผมขอกราบเรียนสั้น ๆ ก็คือว่า
 ในขณะนี้ต้องยอมรับว่ารัฐบาลนั้นประกาศนโยบายการค้าเสรีการประกันภัยนั้น
 งอกมาจากไหน งอกมาจากธนาคาร ธนาคารทั้งหลายนั้นก็มาตั้งพวกไฟแนนซ์
 ตั้งบริษัทรับประกันชีวิต รับประกันภัย มันเป็นการผูกขาดอยู่ในเครือข่ายไม่กับบริษัท
 เป็นการผูกขาด -----

เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยที่เพื่อนสมาชิก ขอประทานโทษ ต้องเอ่ยนามอีก
 สักครึ่งหนึ่ง ท่าน ส.ส. ไพจิตร ศรีวรรชาน จังหวัดนครพนม ที่เสนอแนะว่า
 ควรจะเปิดประกันภัยเสรี แล้วผมก็เคยได้ยินถ้าผมฟังไม่ผิดว่า ท่านรัฐมนตรีอุทัย
 พิมพ์ใจชน นั้นท่านเคยประกาศจะให้มีการประกันภัยเสรี ท่านประธานครับ
 ที่มีการจำกัดเอาไว้เนั้น เราเคยมีปัญหาในเรื่องเปิดให้ที่บริษัทเพิ่มเติมขึ้น
 และก็มีครหาว่า คนนี้ได้รับค่าสินบนไปนั้นเป็นอดีต ในขณะที่รัฐบาลประกาศ
 ขีดการค้าเสรี ท่านรัฐมนตรีอุทัยประกาศเลย กระทรวงพาณิชย์มีนโยบาย
 จะประกาศการค้าเสรี คนไหนมีหลักเกณฑ์อย่างนี้ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ มาจดทะเบียนได้
 ตรงนี้ละครับ เป็นทางช่วยทางหนึ่ง เขาจะได้แข่งขันกันลดเบียดประกัน
 กระทรวงพาณิชย์ไม่ต้องไปบังคับเขาว่าต้องเท่าโน้นเท่านี้ เขาจะแย่งกัน
 และจะเกิดแข่งขันการบริการ บริษัทไหนถ้าตายไม่ได้ เงินประชาชนรู้เอง
 ได้ช่วยกันโฆษณาไม่ประกันกับบริษัทนั้น นี่เป็นเรื่องที่อยากจะกราบเรียน
 ผากเอาไว้ว่า กระทบเห็นด้วยในระบบ เมื่อเราประกาศนโยบายเสรีแล้ว
 ต้องเสรี ท่านประธาน เพราะฉะนั้นในเรื่องเหล่านี้เนั้น ผมอยากจะเรียน
 อยากจะเห็น ท่านเอาจริงเอาจังสั่งการครับ ข้าราชการประจำนั้นเราต้องใจ
 ถ้ารัฐมนตรีสั่งการแล้วไม่ใจ ท่านประธาน ระบบราชการท่านก็รู้อยู่ พอไป
 ถึงอธิบดีสั่งไปรองอธิบดีไปหาเลขานุการ กว่าจะไปถึงผู้อำนวยการกอง
 หัวหน้าแผนก ประจำแผนก คนทำจริง ๆ คือประจำแผนกกว่าจะขึ้นมา
 ดันอีกลิ้มแล้ว เพราะฉะนั้นงานมันถึงไม่ออกมา หนังสือพิมพ์ถึงวิจารณ์ว่า
 ผลงานรัฐบาลถึงไม่ออกมาตรงนี้ ผมกราบเรียนว่า เราต้องจัดตั้งไซ
 ต้องให้ เขาสั่งการให้มีกำหนดเวลาดำเนินการ เพราะฉะนั้นในร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้เนั้น ผมกราบเรียนท่านประธานนะครับว่า กระทบเห็นด้วย แต่ขอติง
 ไว้ว่าในบางข้อย่างนั้นเราจะต้องไปดำเนินการในชั้นแปรญัตติ ก็ฝากเพื่อน
 สมาชิกที่เป็นกรรมาธิการวิสามัญแปรญัตตินั้นได้พิจารณาโดยรอบคอบ
 เพราะกฎหมายฉบับนี้ออกมาทำให้เขาเสียเงิน แต่เป็นเจตนาดีของรัฐบาล
 ที่จะแก้ปัญหา กฎหมายออกมามกพร่องก็แก้เสีย เดียวนี้การเมืองบ้านเรา
 มันเล่นกันแบบช้อนหน้ากัน บังตากันเอาไว้ ไม่พูดความจริงกัน ข้านบอก
 มกพร่องอย่างนี้ ใช้ได้ เอามาแก้กันเสียให้ถูกต้อง แต่ต้องแก้กันอย่างไป
 ห่วงบริษัท ต้องลงโทษบริษัทที่ผิด ที่เอาเปรียบแสนเดียวไม่พอละครับ
 ท่านประธาน ค่าของเงินแสนหนึ่งเดี๋ยวนี้เขาเที่ยวคืนเดี๋ยวหมดแล้วพวกนายทุน
 แต่ให้ห่วงคนจนลดอัตราโทษลงสำหรับคนจนและก็ปรับลงโทษจำคุก และก็มี

อำนาจเพิกถอนใบอนุญาต ท่านรัฐมนตรีมีอำนาจเพิกถอนเขาจะได้
 เกรงกลัวท่าน ท่านประชาชน ผมหวังว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อเข้าสู่
 การพิจารณาแล้ว ขึ้นกรรมาธิการวิสามัญจะได้แก้ไขกัน แต่อีกประการ
 สุดท้ายท่านประชาชน สุดท้ายจริง ๆ ถ้าเป็นไปได้ ผมเห็นด้วยกับท่าน
 ส.ส. สวัสดิ์ คำประกอบ รัฐบาลทำเองให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการ
 เองเลย เอาเงินกองทุน เอาภาษีของพี่น้องประชาชนมาตั้ง ถ้าข้าราชการ
 ทำเองมันง่าย มันจ่ายไม่ยาก แต่ของบริษัทย่อมจ่ายก็ต้องให้ทนายมา
 ไอ้เอ็งว่าจะจ่ายเขา เขาไม่อยากจะจ่าย เขามีแต่เอา จะจ่ายเขา
 ไม่ค่อยจ่ายตรงนี่คือปัญหา เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้เห็นว่าถ้าเป็นไปได้
 ให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการเอง เก็บเงินจากขนส่ง เงินภาษีรถยนต์
 ที่เสียไป ที่พี่น้องประชาชนเสียไป เอาตรงนั้นแหละมาตั้งเป็นกองทุนทดแทน
 มีปัญหาสิ่งจ่ายเลยครึ่ง ๑๐,๐๐๐ บาท อันนี้ก็จะได้มากก็ลำบาก ความจริง
 อาจจะกราบเรียนให้มาก แต่เห็นเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายกันไว้มากแล้ว
 และก็มีอีกหลายคนที่จะชี้แนะ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนท่านประชาชนว่า
 ต้องขอบคุณรัฐบาลที่เสนอขอแก้ แต่ก็ขอตีงว่า ให้แก่นั้นให้แก่วัยคนจน
 อย่าไปห่วงคนรวย ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เตียวผม
 อ่านรายชื่อชนิดหนึ่ง คุณกุเทพ คุณศิริศักดิ์ พลตำรวจตรี วุฒิ คุณบุญเสริม
 คุณสุรศักดิ์ คุณณรงค์เลิศ คุณลำพอง คุณส่งสุข คุณยุทธศิลป์ และก็คุณประเทือง
 เชิญเลยครึ่ง

ร้อยโท กุณฑ วิศวกรจำรอง (ตรีสะเกษ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ร้อยโท กุณฑ วิศวกรจำรอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม ท่านประธานครับ กระผมจำได้ว่า
 เมื่อเปิดสภาครั้งแรกของชุดที่สองนี้ กระผมได้ยื่นขึ้นพูด เป็นครั้งแรก
 ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถึงพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำได้ว่าได้ชี้ถึง
 ความไม่พร้อมที่เราจะบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ในสังคมชนบท ซึ่งวันนั้น
 กระผมได้ชี้ไปที่ประเด็นของความไม่พร้อมทางด้านเทคโนโลยีสาขาของ
 บริษัทประกันภัย กระผมได้พบว่าข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น บริษัทประกันภัย
 สามารถแก้ปัญหาความไม่พร้อมตรงนั้นได้ค่อนข้างรวดเร็ว แต่เราก็ไป
 พบปัญหาอีกอันหนึ่งซึ่งไม่คิดว่าจะเกิดขึ้น คือความไม่พร้อมในจิตใจ
 ของคนที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในบริษัทประกันภัย ความไม่พร้อมในด้านที่จะแสดง
 ความรับผิดชอบ ท่านประธานครับ ในบริเวณที่พวกกระผมปฏิบัติหน้าที่
 อยู่เน้นบริษัทประกันภัยที่มีอำนาจในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนตั้งอยู่ที่
 จังหวัดอุบลราชธานี เหมือนกับที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งได้พูดไปแล้ว
 ท่านประธานคิดว่าตนประสบอุบัติเหตุที่จังหวัดศรีสะเกษ พร้อมทั้งจะ
 ไปรับค่าสินไหมทดแทนที่จังหวัดอุบลราชธานี พร้อมทั้งจะนำหลักฐานที่ท่าน
 กำหนดไว้ ๔ อย่าง ๕ อย่าง แล้วก็กลับมาที่สำนักงานของ ส.ส.
 เพียงแต่บอกว่าไม่สามารถรับค่าสินไหมทดแทนได้ และก็วิ่งกลับไปกลับมา
 ที่จะเอาค่าสินไหมทดแทนในวงเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท และที่ว่า
 ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ นั้นตามที่บอกก็จริงตามใบเสร็จรับเงินก็อาจจะประมาณ
 ๔๐๐ - ๕๐๐ บาทก็มี แต่ต้องวิ่งรถเหมารถไปที่จังหวัดอุบลราชธานี
 กลับไปกลับมา โดยที่ว่าเมื่อรับค่าสินไหมทดแทนมาแล้วก็ยังไม่พอ เพียง
 ต่อค่าน้ำมันรถ ท่านประธาน นี่คือการไม่พร้อมทางด้านจิตใจของ
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในวงการประกันภัยบ้านเรา กระผมได้พบข้อเท็จจริงตรงนี้
 จึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีให้ทราบ
 เหตุผลที่ท่านได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาที่สมอำนาจแล้วประทับใจมาก
 ก็ตรงที่บอกว่า เพื่อให้ผู้ประสบภัยจากรถได้รับการชดเชยความเสียหาย
 ได้ทันที่จริงก็ ตรงนี้กระผมพยายามเปิดดูบทบัญญัติมาตราที่ท่านพยายาม
 แก้ไข กระผมไม่อภิปรายมากในวันนี้ แต่อยากจะได้รับคำตอบจาก
 ท่านรัฐมนตรีว่า เหตุผลตรงนี้จะ เป็นเหตุผลที่ชัดเจนและยืนยันได้ใช่ไหม
 ว่าเมื่อแก้กฎหมายฉบับนี้เสร็จแล้ว ผู้ประสบภัยจากรถจะได้รับการชดเชย

ความเสียหายได้ทันที ซึ่งตรงนั้นกระผมจะไม่ถามว่ากี่วัน แม้แต่
ภายใน ๗ วันตามร่างที่บอกไว้เดิม กระผมก็คงจะพอใจ

ประเด็นที่ ๒ ตามกฎหมายบอกว่าเราจะได้ค่าเสียหายเบื้องต้น
ทันทีโดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความผิด แต่ในหลักปฏิบัติจริง ๆ แล้วบริษัท
ประกันภัยภัยภัยบอกว่าการเป็นฝ่ายผิดก็ยังไม่จ่ายค่าเสียหาย
ทดแทนให้ และนอกจากนี้หลักฐานที่บอกว่าจะต้องมี ๕ อย่าง ๕ อย่าง
ไม่ได้บอกใบชี้ข้อของผู้ชี้บวกล แต่บางบริษัทบางครั้งก็ต้องบอกว่าไปเอา
ใบชี้ข้อของผู้ชี้บวกรมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีลักษณะการเตะถ่วง เพราะบางครั้ง
ผู้ชี้ข้อชี้ได้หนีไป เพราะฉะนั้นตรงนี้กระผมอยากทราบว่า เรียนถามไปยัง
ท่านรัฐมนตรีว่า การที่บริษัทประกันภัยได้บ้าง เหตุผลตรงนี้ถือว่าเป็นการ
ปฏิบัติหน้าที่ผิดต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้หรือไม่

ประเด็นต่อมา ตั้งแต่มี พ.ร.บ. ฉบับนี้มาตำรวจก็ปวดหัว
บอกกับผู้แทนราษฎรว่าสมัยก่อนยังพอตกลงกันได้ ได้ค่าเสียหายมากกว่านี้
แต่พอมี พ.ร.บ. ฉบับนี้มา มีการกำหนดรวม จึงมีการกำหนดค่าเสียหาย
ที่ตำรวจจะได้รับ ก็เป็นอันว่าไปตกลงกันได้เฉพาะตรงนั้น ที่เคยได้รับ
๕๐,๐๐๐ - ๖๐,๐๐๐ บาท กลับจากตำรวจเรารออีกก็ไม่ได้รับ เพราะยังมีเหตุว่า
มันมีเหตุอันที่เราสามารถได้ ตรงนี้ก็ เป็นข้อเท็จจริงอีกข้อหนึ่งผมจะไม่ถาม
แต่เรียนให้ท่านทราบ สรุปค่าความของกระผมก็คือว่า

ข้อแรก เราจะได้ประกันหรือว่าเราจะได้ค่าเสียหายทันทีที่
มีกฎหมายถึงว่า รัฐที่นำสิ่งไปบอกบ้าง

๒. สิ่งที่กระผมทราบเรียนถามในเรื่องหลักฐานที่จะขอรับ
ค่าเสียหายนั้นไม่เกี่ยวข้องกับใบชี้ข้อใช้หรือไม่

๓. ท่านประธานเองก็คงจะได้รับเอกสารฉบับนี้ส่งไปตาม
รังนกกระจอก ส่งไปตามที่อยู่ผู้แทนราษฎร เป็นเอกสารของชมรม
ผู้ประกอบการเดินรถประจำทาง เขาบอกว่าเขาได้เสียวางหลักทรัพย์
ประกันภัยกับกรมการขนส่งทางบกอยู่แล้ว และเขาอยากจะยกเว้นจาก
พ.ร.บ. ฉบับนี้ และผมพยายามอ่านดูเรื่องนี้เคยเข้ากรรมาธิการการคมนาคม
แล้วก็ได้เสนอไปทางท่านรัฐมนตรี แล้วคำตอบก็ยังไม่ชัดเจน -----

แต่มีคำตอบจากสำนักนายกรัฐมนตรี โดยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีพูดถึงเรื่องนี้ และคำสั่งท้ายที่ตอบในจดหมายบอกว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้นำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีบัญชาให้ส่งเรื่องให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณา ตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้ยังไม่ได้รับคำตอบว่า พิจารณาอย่างไร ผมอยากจะให้ท่านทำความเข้าใจในจุดนี้เพื่อเราจะได้ตอบคำถามของผู้ประกอบการรถประจำทางต่อไป กระผมขอกราบเรียนถามฯลฯ รัฐมนตรี ๓ ข้อ ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณศิริศักดิ์

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมเองขออนุญาตที่จะต้องแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมแห่งนี้ เพื่อว่าข้อมูลบางประการที่ผมได้แสดงออกนั้นจะได้เป็นประโยชน์สำหรับท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่อง พ.ร.บ. ฉบับนี้ด้วย อย่างน้อยที่สุดเราก็ยอมรับกันว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นประโยชน์กับพี่น้องประชาชนทั่ว ๆ ไป แต่อาจจะเป็นเพราะว่าความไม่เข้าใจในกฎหมายฉบับนี้ หรือความสับสนในการที่เราอ่อนต่อการประชาสัมพันธ์หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ยังไม่เข้าใจกฎหมายฉบับนี้อย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นปัญหานั้นถึงได้เกิดขึ้นมากมายทั้งในข้อเท็จจริง แล้วผมคิดว่าพี่น้องประชาชนเป็นจำนวนมากยังไม่เข้าใจกฎหมายฉบับนี้เท่าที่ควร และเหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ประชาชนคนยากคนจนเวลาเกิดอุบัติเหตุขึ้นมา พอติดต่อประสานงานกับทางบริษัทประกันเมื่อเขาไม่ได้รับการสนองตอบ และบางครั้งบริษัทประกันบางบริษัทถึงกับทำทาสให้ไปฟ้องร้องต่อศาล ผมอยากจะเรียนว่า ชาวบ้านธรรมดา ๆ ปกติแล้วก็ไม่มีปัญหาที่จะไปสู้รบปรบมือกับใคร แล้วทำไมถึงจะต้องไปค้าความอีกด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมได้คิดว่า ประโยชน์ที่เราจะมอบให้กับประชาชนนั้น น่าที่จะได้รับการเหลียวแลจากรัฐบาล น่าที่จะได้มีการติดตามประเมินผลว่าหลังจากที่กฎหมายฉบับนี้ได้มีผลบังคับใช้แล้ว ได้มีการดำเนินการประสพความสำเร็จมากน้อยเพียงไร ผมทราบดีครับว่า ท่านรัฐมนตรีท่านให้ความสนใจต่อเรื่องนี้และรับทราบว่าถึงขนาดท่านได้มีหนังสือเวียนไปยังบริษัทประกันกับทุกบริษัท มีหนังสือเวียนไปยังเจ้าหน้าที่กิจการประกันภัยของกรมการประกันภัยที่ประจำอยู่แต่ละจังหวัด ผมยกตัวอย่าง อย่างค่าเสียหายเบื้องต้นที่บอกว่า

ให้ทางบริษัทต้องจ่ายภายใน ๗ วันหลังจากที่ได้รับแจ้ง ที่อื่นผมไม่ทราบ
 แต่ที่จังหวัดชุมพรบ้านผมไม่เคยเลขสีกรายเดี๋ยวนั้นที่จะได้รับเงินค่าเสียหาย
 เบื้องต้น ก็ในกฎหมายฉบับนี้ระบุไว้ว่า ต้องจ่ายให้ภายใน ๗ วันหลังจาก
 ที่ได้รับแจ้ง ไม่มีครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีไม่เชื่อลองไปตามเจ้าหน้าที่
 ฝ่ายกิจการประกันภัยของกรมการประกันภัย ที่ประจำอยู่ที่พาณิชย์จังหวัด
 ชุมพรดูว่ามีหรือไม่ และผมขอเรียนให้ท่านได้รับทราบว่า เจ้าหน้าที่
 ของทางเราต้องประสบกับปัญหาที่จะต้องต่อสู้กับบริษัทประกันภัย ต่อสู้
 อ่างไรครับ ต่อสู้เมื่อเขาได้รับเรื่องร้องเรียนจากพี่น้องประชาชน
 ว่า เขาไม่ได้รับความเป็นธรรม เหตุเกิดแล้วก็ไม่ได้รับค่าเสียหาย
 เบื้องต้น รอดแล้วรออีก-----

จาก ๑ อาทิตย์ ๒ อาทิตย์ ๓ อาทิตย์เป็นเดือน หลาย ๆ เดือนเข้า
 เมื่อเขาวิงวอนจากสมาชิกสภาผู้แทนบอกว่า ถ้าไม่ได้รับความเป็นธรรม
 หรือบริษัทประกันไม่ยอมจ่ายเงินค่าเสียหายเบื้องต้นให้ ก็ให้ไปร้องเรียน
 ต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการประกันภัยที่พาณิชย์จังหวัด เจ้าหน้าที่รับเรื่องราว
 มีการติดต่อประสานงาน ก็ต้องกลายเป็นต้องโต้เถียงกับทางบริษัท
 ประกันภัย สิ่งเหล่านี้กระผมเองอยากจะขอเรียนว่า ประชาชนไม่ค่อย
 รู้กฎหมายอยู่แล้ว เพราะว่าวัน ๆ หนึ่งก็ต้องทำมาหากินเลี้ยงชีพ
 เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เสร็จแล้วรัฐบาลได้ผลักดันกฎหมายฉบับนี้
 ให้เกิดประโยชน์กับประชาชน แต่ว่าถูกเอาไรต์เอาเปรียบจากบริษัท
 ผู้ทำประกัน ผมขออนุญาตยกตัวอย่างว่า มีอยู่รายหนึ่งซึ่งผมเองค่อนข้างจะ
 เศร้าใจว่า ไม่น่าจะเป็นอย่างนี้ขึ้นมาได้ แต่เนื่องจากว่าหลักฐานทุกอย่าง
 มันเป็นไปแล้ว ราษฎรชื่อนางจ๋าแดงสกุล อยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลหินแก้ว
 อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร ได้มาร้องเรียนกับกระผมว่าลูกชายของเธอ
 เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ลูกชายคนหนึ่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ไปชนกับ
 รถจักรยานยนต์ด้วยกัน และรถจักรยานยนต์นั้นก็มีประกันภัยทั้ง ๒ คัน
 เหตุเกิดตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม เมื่อปี ๒๕๓๖ วันที่ ๒ ธันวาคมเธอก็
 ไปแจ้งบริษัทประกัน ในฐานะที่ลูกชายเธอเป็นบุคคลที่ ๓ ผมถามว่า
 จริง ๆ แล้วลูกชายเสียชีวิต ทำไมจะต้องมารอจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น
 ทำไมไม่จ่ายเลยครึ่ง ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทเขาตายแล้ว แล้วเขาก็เป็น
 บุคคลที่ ๓ ไม่ต้องไปรอฟิวส์อะไรทั้งสิ้น แต่ผลปรากฏว่าจากการที่ไปแจ้ง
 เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม เขาได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นในวันที่ ๒๒ ธันวาคม
 และมาร้องเรียนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือตัวกระผมเองในวันที่ ๑๖ มีนาคม
 ว่าส่วนที่เหลือทางบริษัทประกันก็อ้างว่า ทางสำนักงานใหญ่ยังไม่ได้ส่งเงิน
 มาให้ และเธอก็ยังบอกไว้ว่าครั้งที่เธอได้รับเงินเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม
 จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาทนั้น ไม่ได้รับเต็มหรอกครึ่ง เนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่
 ไปแจ้งว่าตอนนี้บริษัทยังไม่ได้ส่งเงินค่าเสียหายเบื้องต้นมาให้ ๑๐,๐๐๐ บาท
 แต่ว่าจะออกให้ก่อน โดยมีเงื่อนไขว่าให้ทำประกันชีวิต ๕,๐๐๐ กว่าบาท
 เหลืออีก ๕,๐๐๐ กว่าจะมอบเงินสดให้ เห็นไหมครึ่ง ทำนประธานครึ่งว่า
 นี่มันคืออะไร ผมอยากจะเรียนว่าหลังจากนั้นผ่านมา ๓ - ๔ เดือน
 จนกระทั่งกระผมได้ทำหนังสือเรียนท่านรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีก็ได้
 ให้ความกรุณา บังเอิญว่าตอนนั้นผมติดต่อท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบไม่ได้

ก็เลยผ่านท่านรัฐมนตรีจรัญรินทร์ ท่านก็เลยได้ประสานงานให้ รับทราบมาว่า ทางบริษัทได้จัดให้เจ้าหน้าที่ไปพบกับกระผม ให้กระผมไปตามผู้เสียหาย มารับเงินจำนวนส่วนที่เหลือ มารับก็มารับเป็นเช็คครับ แต่เป็นเช็คเงินสดที่เบิกได้ แต่ว่ามันมีเรื่องตลกครับท่านประธาน หลังจากทีนางจำ แดงสกล แยกไปเบิกเงินที่ธนาคารก็ถูกปฏิเสธ โดยธนาคารอ้างว่า เช็คใบดังกล่าว ถูกสั่งอายัดไว้ กระผมก็เลยมีความสงสัยโทรศัพท์ไปสอบถามทางธนาคารว่า ผู้ที่สั่งอายัดเช็ค เขามีอำนาจหรือได้รับการมอบหมายจากผู้สั่งจ่ายหรือไม่ หรือว่าผู้สั่งจ่ายเป็นผู้อายัดเอง ธนาคารก็บอกว่าผู้ที่มาอายัดนั้นคือเจ้าหน้าที่ของบริษัท ผมก็เลยบอกว่าถ้าอย่างนี้ทางธนาคารต้องรับผิดชอบ ท่านกำลังทำผิดกฎหมาย เพราะเจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจในการที่จะสั่งอายัดเช็ค เพราะเขาไม่ได้เป็นผู้สั่งจ่าย และไม่ได้ได้รับการมอบหมายด้วย ก็ปรากฏว่าผมเองต้องพาผู้เสียหายไปที่ธนาคาร ทางธนาคารก็ยินยอมจ่ายให้ เจ้าหน้าที่ที่รับมาขอโทษกับผมบอกว่า เนื่องจากที่สั่งอายัดเพราะต้องการ อซากจะให้นางจำ แดงสกล ไปติดต่อคู่กรณีมาเซ็นชื่อด้วย ผมบอกมันคนละเรื่องกัน -----

ผมถามว่า ชีวิตลูกชายเขาคนหนึ่งต้องเสียไป ทั้ง ๆ ที่อายุแค่เพียง ๑๘ ปี
 เสรีจนคิดว่าจะได้เงิน สภาพไม่แตกต่างไปจากชอกานหรือกรับ และถ้า
 ชาวบ้านไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้คอยให้คำแนะนำ ไว้คอยประสานงาน
 ให้ความช่วยเหลือ แน่นอนที่สุดส่วนจำนวนนี้ไม่ได้แน่ ผมอยากจะเรียน
 ท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า บางบริษัทได้สมรู้ร่วมคิดกับบริษัท
 ผู้จำหน่ายรถจักรยานยนต์ แน่นอนที่สุดผู้ที่ซื้อรถใหม่ต้องทำประกันตามกฎหมาย
 แต่ว่าทางบริษัทผู้จำหน่ายรถจักรยานยนต์ก็จะบอกว่า ถ้าคุณไปติดต่อกับบริษัทนี้
 มันจะช้า หรือไม่ก็ใบกรมธรรม์อะไรก็ยังไม่เรียบร้อย เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน
 คุณเพิ่มค่าใช้จ่ายมาเป็น ๓๐๐ บาท จาก ๒๐๘ บาท เป็น ๓๐๐ บาท ผมถามว่า
 อย่างนี้เป็นการเอาวัดเอาเปรียบกับพี่น้องประชาชนหรือไม่ อย่างลิ้มว่าเรามี
 กฎหมายเพื่อให้ประโยชน์กับพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องติดตาม
 ดูแลรักษาผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนอย่างใกล้ชิด ท่านประธาน
 กระทบเห็นด้วยที่ท่านสมาชิกหลายต่อหลายท่านบอกว่า สมควรมีการแก้ไข
 เพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้ แต่กระผมเองก็ยังข้องใจมาตรา ๓๘
 ซึ่งผมคิดว่า เดิมมาตรานี้ น่าจะคงไว้ ไม่น่าที่จะมีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไข
 เพิ่มเติม เพราะว่ากรณีบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษ
 ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ปกติบริษัทประกันก็ไม่ค่อยชกแล้วเราอยู่แล้ว
 เอาสิครับท่านรัฐมนตรี เชือดไก่ให้ลิงดู เขอะแยะบริษัทประกันผมเองก็คิดว่า
 หลายบริษัทมีได้ชิวที่มักจะทำปัญหา แล้วก็ถือว่าเป็นประเพณีปฏิบัติกันมา
 เป็นเวลาช้านาน ตั้งแต่ยังไม่มี พ.ร.บ.คุ้มครองผู้บริโภคจากรถ
 เห็นไหมครับเราทำประกันผมคิดว่าท่านประธานเอง ถ้ามีรถท่านก็ต้อง
 ทำประกันไว้ ทั้ง ๆ ที่เรารู้อยู่แก่ใจว่า เวลาจะต้องจ่ายเบี้ยประกัน
 มักจะได้รับการเอาใจ แต่พอเวลาที่ทางบริษัทประกันจะต้องมาจ่ายให้กับเรา
 จะต้องมารับผิดชอบ จัดเอาเงื่อนไขต่าง ๆ นานา มาเป็นเงื่อนไข
 ในการที่จะจ่ายเงินค่าเสียหายกับเรา เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมอยากจะ
 ผากหรือสังเกตไว้ว่า อย่างไรรู้ก็ตามผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนที่ควรจะ
 ได้รับการช่วยเหลือ แต่ที่ถูกต้องเอาวัดเอาเปรียบ ถูกขึ้นเชิงเล่นเหลี่ยมจาก
 บริษัทประกันกับบางบริษัทที่เอาแต่ผลประโยชน์เข้าบริษัทตนเอง แต่ไม่น่า
 ผลประโยชน์คืนกับพี่น้องประชาชน ผมก็อยากจะให้ทางท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ
 ได้หันมาเอาใจใส่ต่อปัญหานี้อย่างจริงจัง ผมเองก็ทราบแล้วว่า ท่านก็ดูแล
 เรื่องนี้เป็นอย่างดี ผมก็ยังเคยขอหนังสือที่ท่านได้พิมพ์แจกท่านสมาชิก

สภาผู้แทนราษฎร เป็นข้อมูลที่จะเกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชน แต่ถึงเหตุท่านเองก็บอกว่าพิมพ์จำนวนจำกัด ซึ่งความจริงผมเห็นว่า เวลาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ออกไปเยี่ยมเยียนพี่น้องประชาชนตามหมู่บ้านต่าง ๆ เขาจะได้มีโอกาสชี้แจงให้ประชาชนได้เข้าใจถึงกฎหมายฉบับนี้ว่า เกิดประโยชน์อย่างไร ผมก็ขออนุญาตสรุปว่า สิ่งเหล่านี้เราอย่าลืมว่า กฎหมายแต่ละฉบับมีความหมาย มีประโยชน์กับประชาชน แต่ทำอย่างไร เราจะให้ประชาชนเขาได้เข้าใจในกฎหมายนั้น ๆ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุญเสริม ครับ
แล้วก็คุณรงค์เลิศ คุณลำพอง คุณสังสุท

นายบุญเสริม ถาวรกุล (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเสริม ถาวรกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร พรรคชาติไทย ก็คงจะเหมือน ๆ กับเพื่อนสมาชิกที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้ออกเร็ว แล้วก็ ๑ ปี เป็นบทเรียนที่ล้ำค่าที่รัฐบาลเจตนาดี แต่พี่น้องประชาชนเหมือนกับเป็นผู้ทดลองยา ท่านประธานที่เคารพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนที่อยู่ในต่างจังหวัด [เพิ่มมีสำนักงานทำการเป็นเรื่องเป็นราวนั้นจะได้รับการร้องเรียนมาก กระผมเองขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า -----

กฎหมายฉบับนี้เป็นความเจ็บปวดของพี่น้องประชาชน เนื่องจากว่า
 ไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่ได้รับการตอบสนองตามเจตนารมณ์ของ
 กฎหมายที่ร่างขึ้นมา และสภาผู้แทนราษฎรของเราได้รับร้องไป
 ทั้งนี้ทั้งนั้นกระทรวงพาณิชย์มีเจตนาที่จะให้เราปฏิบัติเหมือนกับสากล
 ประเทศอื่นเขา แต่ประเทศชาติเรานั้นคงมีคนเห็นแก่ตัวอีกมาก
 แม้กระทั่งกฎหมายออกมาก็ไม่สามารถควบคุมให้เป็นไปตามกฎหมายได้
 กระทบเองอยากจะกราบเรียนว่า บางครอบครัวแสนสาหัส บางทีเสียชีวิต
 ทั้งบิดา มารดา มีลูก ๓ คน เล็ก ๆ ปู่ ย่า ตา ยาย ต้องลำบาก
 สาหัสสากรรจ์ ในเขตจังหวัดพิจิตร ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผู้เสียชีวิตจาก
 อุบัติเหตุ ๑๘๘ คน ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ มีผู้เสียชีวิต ๑๘๘ คน สำหรับ
 ปี ๒๕๓๗ ๖ เดือนนี้ยังไม่ได้ตัวเลข ตัวเลขที่ยืนยันอันนี้เป็นตัวเลขที่
 กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดพิจิตร เป็นผู้ยืนยันกับกระผมมา
 ท่านประธานที่เคารพ สาหัสสากรรจ์ แต่ในขณะที่เดียวกันทางรัฐบาล
 หรือทางรัฐมนตรีก็อยากจะแก้ไข ท่านจูนทร์ ต้องขอประทานอภัย
 ที่เอ่ยนาม รัฐมนตรีช่วยได้เป็นผู้ชี้แจงเป็นผู้ยืนยัน เป็นผู้ต้องการให้
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาใช้ วันนี้ในที่ประชุมท่านไม่อยู่ กระผมนั่งฟัง
 ว่าท่านเป็นผู้ชี้แจง เป็นผู้ยืนยัน แต่ท่านรัฐมนตรีช่วยท่านนี้ท่านเพิ่งมา
 ผมไม่ทราบว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะแก้ไขไหม ถ้ารัฐบาลชุดนี้อยู่อีก
 ๑ ปี จะแก้ไขเป็นครั้งที่ ๓ ไหม นี่คือความรู้สึก ท่านประธานที่เคารพ
 ความสาหัสสากรรจ์ของพี่น้องผู้ใช้ยานยนต์ในต่างจังหวัด เป็นเรื่องที่ไม่
 สามารถจะไปพึ่งพาใครได้ คณะกรรมการที่มีอยู่ส่วนกลางและท่าน
 ก็กำลังจะขอเพิ่มเติมไปนั้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ทำไม
 เราไม่ตั้งประจำจังหวัดด้วย เราตั้งประจำจังหวัดด้วยสิทธิรับท่านรัฐมนตรี
 เพื่อให้เป็นคณะกรรมการอันหนึ่งที่จะต้องตรวจสอบดูแลในเบื้องต้น
 อย่างน้อยก็เป็นการกวดขันความประพฤติของบริษัทประกัน แล้ว
 ในขณะที่เดิวก่อนถ้าเกิดเหตุขึ้นมาก็ต้องให้ผู้เกิดเหตุที่มีประกันนั้น
 ทำแบบฟอร์มแจ้งให้พาณิชย์จังหวัดทราบทุกกรณี แล้วพาณิชย์จังหวัด
 ก็จะได้ข้อมูลว่ามีบริษัทประกันใดบ้างที่ก่อเหตุขึ้นในจังหวัดนั้น ๆ
 ขนส่งจังหวัดก็เป็นตัวแปรอีกหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ
 ท่านประธานที่เคารพ งานของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเกิดคดีแล้ว
 ต้องผ่านเจ้าหน้าที่ตำรวจ กระผมขอกราบเรียนว่า งานของตำรวจ

ก็มากมาย เพราะฉะนั้นถ้าเราจะแก้กฎหมาย หรือจะตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นมา เพื่อให้หน่วยงานที่มาเกี่ยวพันกัน แล้วเพื่อเป็นตัวตรวจสอบ
ความประพฤติของบริษัทประกัน ผมคิดว่าจะเป็นตัวเลขอีกอันหนึ่งที่
รัฐมนตรีสามารถขอสรุปเป็นรายเดือนส่งเข้ามาที่กระทรวงพาณิชย์ได้
นั่นแหละคือความประพฤติว่า บริษัทประกันกับรายใดที่ไม่ปฏิบัติตาม
เจตนารมณ์ และถ้าปฏิบัติไม่ถูกต้องบ่อย ๆ โดยข้อมูลจากทั่วประเทศ
เข้ามายังกระทรวงพาณิชย์ ผมคิดว่าตามที่ท่านสมาชิกเสนอให้มี
การยกเลิกบริษัทประกันนั้นไป เป็นเหตุผลที่ค่อนข้างจะมีหลักฐาน
และก็มีคามยุติธรรมแก่ผู้ประกอบการอาชีพ -----

ท่านประธานที่เคารพ ถ้าสามารถตั้งกรรมการประจำจังหวัดได้ เราจะเรียก
ว่าอนุกรรมการก็ดี หรือจะเรียกอะไรก็ตามที่ อย่างน้อยก็เป็นเบื้องต้นในการ
ชี้ขาดและจัดสรรเงินกองทุนไปให้อำนาจคณะกรรมการชุดนี้ชี้ขาด ในเมื่อ
บริษัทประกันไม่สามารถที่จะปฏิบัติตามกฎหมายนั้นได้ ถ้าเราทำอย่างนี้
พี่น้องประชาชนจะได้รับความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น ท่านประธานที่เคารพ

พี่น้องผู้ใช้รถบอกว่าเวลาเก็บ^{เป็น}เสียภาษี เวลาเขาจะเอาคืนมันยากแสนเข็ญ
เพราะฉะนั้นสิ่งที่ระดมได้นำกราบเรียนมานี้ ผมคิดว่าเป็นข้อมูลอันหนึ่ง

ที่ท่านรัฐมนตรีจะนำไปพิจารณา เพื่อเป็นการตอบสนอง อย่างน้อยพาณิชย์จังหวัด

ต้องรับรู้เมื่อมีการเกิดรถชนกัน จะทำอย่างไรให้ผู้เสียหายไปแจ้งให้พาณิชย์^{จังหวัด}
ทราบด้วย จะทำอย่างไรให้ขนส่งทราบ ท่านต้องไปร่วมมือกัน และจะต้อง

แต่งตั้งคณะอนุกรรมการประจำจังหวัดขึ้นอย่างน้อย ๗ คนหรือ ๘ คน โดยมี
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นตัวแทนอย่างเช่น สาธารณสุข^{จังหวัด} ส.ส.จ. ขนส่งจังหวัด

พาณิชย์จังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าตำรวจจังหวัด ท่านจะเอาใครมาอีก
เพื่อให้เป็นผู้พิจารณาเบื้องต้นโดยมีกำหนดกฎเกณฑ์ หลังจากนั้นถ้าไม่ปฏิบัติ

ภายใน ๗ วันหรือ ๑๕ วันตามกฎหมายเดิมที่มีอยู่ ขอให้คณะกรรมการจังหวัด
เป็นผู้พิจารณาชี้ขาดในเบื้องต้น ถ้าทำอย่างนี้ได้บริษัทประกันจะกลัว และ

ในขณะเดียวกันบริษัทประกันรายใดที่ไม่มีสำนักงานในจังหวัดนั้นไม่ควรให้รับประกัน
ท่านประธานที่เคารพ นี่คือการแก้ปัญหา แต่ถ้าเราจะมั่วทุกเรื่องต้องรอกจาก

ส่วนกลาง บริษัทประกันก็อยู่ส่วนกลางโยนกันไปโยนกันมา ผมกราบเรียนถาม

ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพว่า ใครเป็นผู้เช็ดน้ำตา

ให้ผู้ที่เดือดร้อน ใครเป็นผู้แก้ปัญหาให้พี่น้องประชาชน เราต้องการให้ประเทศชาติ

ของเราเจริญมีกฎหมายที่ทันสมัยเหมือนกับประเทศอื่น ๆ ที่เขาเจริญแล้ว แต่

คุณธรรมของคนในชาติเรายังไม่ถึง นักธุรกิจที่ลงทุนในด้านนี้ก็พยายามจะหากำไร

แต่ในขณะที่เดียวกันพี่น้องประชาชนก็พยายามอยากจะใช้สิทธิตามกฎหมายที่รัฐบาล

ได้ออกไป แต่ไม่สามารถตอบสนองเขาเหล่านั้นได้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี

สมาชิกสภาจังหวัดก็ดี และส่วนราชการระดับสูงก็ได้รับการร้องเรียน แต่

ไม่สามารถเข้าไปแตะต้องหรือไปเกี่ยวข้องกับใด ๆ ได้ ท่านประธานที่เคารพ

สิ่งที่ระดมนำกราบเรียนท่านมาผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีช่วย

ซึ่งมานั่งอยู่ ณ ตรงนี้ คงจะเป็นข้อมูลอันหนึ่งที่ท่านจะได้กรุณาช่วยเหลือเสริมเข้าไปแล้ว

ก็ให้กฎหมายนั้นศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น ฉะนั้นการเชือดไก่ให้ลิงดู ผมไม่อยากจะให้ทำ โดยไร้เหตุผล แต่ต้องทำมีมาตรการและมีข้อมูลจากจังหวัด เพื่อให้บริษัท ประกันนั้นต้องยอมด้วยเหตุและผลนั่นคือหลักการ เพราะรัฐบาลนี้นิยมหลักการ ผมก็อยากจะเสนอให้ทำตามหลักการ ขอขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองประธาน สภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ได้ก้มมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณณรงค์เลิศศรี

นายณรงค์เลิศ สุรพล (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ณรงค์เลิศ สุรพล ส.ส. ขอนแก่น เขต ๓ พรรคชาติไทย กระผม

ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ที่มีความพยายามในการที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติ มาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถยนต์ปี ๒๕๓๕ นั้น

กระผมเองก็เห็นด้วยนะครับ เพราะเหตุว่ากฎหมายดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็น

ถึงเรื่องความบกพร่องในการที่จะปฏิบัติตามกฎหมายให้เกิดผลขึ้นจริงดังที่คาดหวัง

ท่านประธานที่เคารพ ตลอดเวลาปีกว่า ๆ ที่ผ่านมาก็ถ้าหากเราพูดถึงเรื่อง

การประกันภัยตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้าหากว่าการประกันภัยนั้นคือ การ

ขาดความฝันความหวัง ในที่สุดการขาดความหวังความฝันนั้นก็ล้มเหลวลงแล้ว

โดยสิ้นเชิง ทั้งนี้เพราะเหตุว่าบุคคลที่ประสบภัยจากรถยนต์ไม่ได้รับความคุ้มครอง

ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้เลย ที่ท้องที่ที่ผมรับผิดชอบอยู่

เป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่นมีคนมาร้องเรียนมากมาย แต่ปรากฏว่า

ไม่มีคนได้รับเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ตามที่เรียกร้องว่าหา ท่านประธานที่เคารพ

การที่พยายามจะเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็แสดงว่าตลอดเวลาที่ผ่านมา

ได้พบกับความล้มเหลวแล้วสมจริงตามที่ผมกล่าวอ้าง

สำหรับหลักการและเหตุผลที่น่าเสนอมามากระดมอ่านแล้วในเบื้องต้นเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง และคำอภิปรายต่อไปนี้ไม่มีเจตนาจะตัดพ้อต่อว่ารัฐมนตรี ไม่ว่าจะ ^{ว่าสภา} เป็นรัฐมนตรีพาณิชย์ หรือว่าจะเป็นรัฐมนตรีช่วยซึ่งรับผิดชอบ บ้านใกล้กัน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะพูดถึงความบกพร่องในตรงนี้ว่ามันอาจจะ เป็นเครื่องชี้เจตนาที่ไม่ดีอยู่ข้างใน ถ้าพอจะแก้ไขได้ วันข้างหน้าถ้าหากมันผ่านไปถึงขั้นกรรมาธิการก็ขอความกรุณาปรับปรุงแก้ไขปรับเปลี่ยนให้เรียบร้อย ท่านประธานที่เคารพ ตลอดเวลาที่ผ่านมา กฎหมายฉบับนี้นั้นกระผมจะชี้ให้เห็นว่าทำไมมันถึงล้มเหลว แล้วนำมาซึ่งการแก้ไข ที่ว่าล้มเหลวก็เพราะเหตุว่าปัญหาที่เกิดขึ้นมาเพราะเหตุว่าสภาพบังคับของกฎหมายฉบับนี้ นั้นประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ การกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะ เป็นฝ่ายที่เป็นตำรวจหรือฝ่ายที่เป็นตัวแทนของกรมการประกันภัย ยังไม่รอบคอบรัดกุม เมื่อประชาชนไปขอความร่วมมือช่วยเหลือปรากฏว่าไม่ได้หรือกระเด็นปัญหาจึงเกิดขึ้น นี่ ^{คือ} ส่วนเรื่องสภาพบังคับนั้น กระผมขอเรียนว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาผมก็นั่งนึกตรึกตรองดูสภาพบังคับของกฎหมายฉบับนี้ในแง่ที่จะบังคับของผู้รับประกันภัย คือบริษัทประกันภัยนั้น ถ้าหากมีการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในกฎหมายก็มีสภาพบังคับก็แค่ว่าโทษปรับผมจะยกตัวอย่างในมาตรา ๔๔ ซึ่งเสนอขอแก้ไขมา ของเดิมนั้นระบุถึง การกระทำในมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๖ ไม่รวมถึงมาตรา ๒๕ บอกว่ามีโทษจำคุกตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนท่านประธานว่าเมื่อเขากำหนดระบุโทษขั้นต่ำ นั้นแปลว่ารับโทษต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาทไม่ได้ จะปรับต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่ได้ในชั้นแรก ถ้าลดลงมาแล้วอาจจะเหลือ ๕,๐๐๐ บาทได้ แต่โทษชั้นแรกที่จะตกลงนั้นคือปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่พอมาแก้ไขสภาพบังคับกฎหมายฉบับนี้ตามมาตรา ๔๔ ที่ขอแก้ไข กลับมาเขียนเงื่อนไขข้างล่างเอาไว้ว่าปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท นั้นหมายความว่า จะปรับเท่าไรก็ได้ แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท แสดงว่าสภาพบังคับกฎหมายมาตรานี้ลดลง กระผมขอเรียนท่านประธานว่าความกลัวระหว่างคนมีกับคนจนต่างกัน ถ้าคนจนแล้วเขากลัวอด นั้นแปลว่าไม่มีกิน แต่สำหรับคนมีสตางค์ สิ่งที่เขากลัวคือกลัวคุก กลัวถูกลงโทษจำคุก ถ้าหากว่ามีความพยายามในการแก้กฎหมายมา แล้วมาลดสภาพบังคับตามกฎหมายลงมา เดิมที่เขาไม่ค่อยปฏิบัติตามอยู่แล้ว แล้ว

เมื่อสภาพบังคับลดลง ผมมองไม่เห็นทางว่าเราจะปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ตรงไหน ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนตลอดเวลาที่ผ่านมา เห็นความขมขื่นของคนที่อยู่ในแวดวงของคนจน คนที่มาจากพื้นฐานของคนจนอย่างกระผม คนจนไม่ได้รับสิทธิตามกฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะเหตุว่าเมื่อเราเรียกร้องแล้ว ไม่ได้ตามที่กฎหมายกำหนด ถ้าหากเราไปเรียกร้องค่าเสียหายขึ้นต้น ค่าเสียหายเบื้องต้นตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๕ เราก็ไม่ได้รับการดูแลจากบริษัทประกันภัย เมื่อเราร้องเรียนมาทางตัวแทนของกรมการประกันภัย เราก็ได้รับการปฏิเสธ กลับไปกลับมาโยนเรากลับไป ที่บริษัทประกันภัย เขาถามหาใคร ถามหาใบเสร็จ ค่ารักษาพยาบาล ถามหาใบรับชื้อซึ่งไม่เกี่ยวข้องกันเลย นี่สิ่งที่คนจนได้รับมันเป็นอย่างนี้ คนที่ประสบภัยได้รับเป็นอย่างนี้ ถ้าหากเดิมทีสภาพบังคับของกฎหมายมันอ่อนอยู่แล้ว -----

แล้วจึงมาทำให้มันอ่อนลงไปอีก คนที่อยากจะละเมิดกฎหมาย ไม่ปฏิบัติ ตามกฎหมายอยู่แล้วก็ยิ่งได้ใจใหญ่ ไม่มีทางแก้กฎหมายฉบับนี้ แม้ว่า จะทำให้มันเกิดเป็นจริงขึ้นดังฝันไม่ได้หรอก ท่านประธาน ไปลด สภาพบังคับทางกฎหมายลง ไปลดโทษลงนี้ ถ้าเป็นดังที่ใจผมตั้งเอาไว้ว่า ทำอย่างนี้จะให้กฎหมายฉบับนี้ปฏิบัติได้เป็นจริง มันจะต้องเพิ่มสิ่งที่ มีคนเขากลัว คือต้องเพิ่มโทษจำคุกลงไปในการที่บริษัทประกันภัยไม่ ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ ผมเองผมไม่กล้าว่าหากท่านรัฐมนตรีหรือว่า ท่านกั สภาพบังคับของกฎหมายลงมาให้ต่ำนี้เป็นเพราะท่านมีเจตนาจะเคลือบแฝง ข้างใน กระผมไม่กล้าว่าหาอย่างนั้น แต่อาจจะเป็นความบกพร่องเผอเรอ กรุณาเถอะครับ ถ้าต้องการให้เขากลัว กฎหมายฉบับนี้ถ้าต้องการจะให้ สักดีสักชั้ขึ้นจริง โทษอาญาที่ตั้งหลายอย่าง เป็นต้นว่าโทษปรับ เป็นต้นว่า โทษจำคุก เป็นต้นว่าโทษประหารชีวิต อันหลังนี้ผมไม่เอา มันหนักเกินไป ก็มีโทษปรับ จำคุกเสียบ้าง ผมจะชี้ให้ท่านประธานได้แลเห็น มาตรา ๕๕ ตามร่างเดิมที่ไม่ได้ขอแก้ไข เวลาโทษลงสำหรับคนที่ชอรับเงินค่าเสียหาย ถ้าหากมีการแสดงรายการค่าเสียหายโดยทุจริตมีโทษจำคุก ท่านประธานครับ อย่างนี้จะเรียกว่ากฎหมายนี้แบ่งฝักแบ่งฝ่าย เลือกปฏิบัติต่อคนจนเอาบทหนักไป คนรวยเอาบทเบาไป ถ้าหากผมจะกล่าวหาอย่างนี้ได้ไหมครับ ท่านประธาน คนจนถ้าหากว่าได้รับอุบัติเหตุแล้วไปยื่นคำชอรับชดใช้ค่าเสียหาย ถ้าหาก มีพฤติกรมบอกแสดงว่าเจตนาทุจริต จำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แล้วทำไหมมาตรา ๕๕ เขียนไว้อย่างนี้ได้ ทำไหมมาตรา ๕๕ เมื่อขอแก้ทำไหมไม่เพิ่มโทษจำคุกเข้าไป เขาจะได้กลัว อย่างนี้ผมขอเรียนท่านประธานว่า แม้เจตนาในการแก้ไข หลักการดี เหตุผลดี แต่ถ้าเนื้อในทำอย่างนี้ ถ้าเป็นการกระทำความผิดทางอาญา เขาบอกว่า กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา ผมคงไม่คิดว่าการกระทำอย่างนี้ ของรัฐมนตรีจะมีเจตนาเคลือบแฝงซ่อนเร้นอยู่ข้างใน ถ้าหากท่านไม่มี เจตนาเป็นอื่น ไม่มีเจตนาที่จะเข้าข้างเป็นฝ่ายกับบริษัทประกัน บทบัญญัติอย่างนี้ท่านลองไปทบทวนดู แล้วมีโอกาสนแก้ไขได้ก็แก้ไข ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณล่ำพอง แล้วต่อด้วยคุณสงฆ์

นายลำพอง พิลาสสมบัติ (นครราชสีมา) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจาก
 ร่างพระราชบัญญัติผู้ประสภภัยซึ่งทางรัฐบาลได้เสนอแก้ไขข้อความและบทบัญญัติ
 หลายต่อหลายเรื่องในวันนั้น ก่อนอื่นขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่เห็นปัญหา
 และก็ได้นำเรื่องนี้มาให้สภาผู้แทนราษฎรได้แก้ไข จริง ๆ แล้วผมอยากจะ
 กราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ ผมคาดแล้วว่าจะเป็นกฎหมายเจ้าปัญหา
 แล้วก็จะเป็นปัญหาจริง ๆ ทั้งในแง่ปฏิบัติและผู้ปฏิบัติ เนื่องจากว่าพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ได้ออกในสมัยปีพฤษภาคม ๒๕๓๕ ได้ออกเอาไว้ในสมัยที่ยังไม่มี
 ผู้แทนราษฎร รัฐบาลนี้ได้นำมาเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ผมอยากจะ
 กราบเรียนว่า หลายต่อหลายเรื่องเมื่อปฏิบัติแล้วพี่น้องประชาชนได้รับความ
 ความเดือดร้อนมาก และในการแก้ไขนี้ผมมีข้อที่จะเสนอแนะอยู่หลายประการ
 ซึ่งเมื่อแก้ไขไปแล้วแทนที่จะเกิดผลประโยชน์กับพี่น้องประชาชน กลับทำให้
 พี่น้องประชาชนนั้นได้รับความทุกข์ยากมากขึ้น อันดับแรกผมอยากจะกราบเรียนว่า
 ในมาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๖ เพิ่มเติมในเรื่องคณะกรรมการผู้ประสภภัย
 ผมมาอ่านดูรายชื่อคณะกรรมการผู้ประสภภัยที่ได้ตั้งขึ้นมาี้ ล้วนแต่เป็นผู้
 ทรงคุณวุฒิและก็อยู่ในระดับสูงในระดับชาติในระดับทบวง กรมทั้งสิ้น
 ผมอยากจะกราบเรียนว่าจริง ๆ แล้วจะมีหรือไม่มีคณะกรรมการชุดนี้
 ก็เท่าเดิมเพราะอยู่ในระดับกระทรวงและท่านรัฐมนตรี และผู้ซึ่งปฏิบัตินั้น
 ในพระราชบัญญัตินี้ส่วนใหญ่มีหน้าที่รับผิดชอบอยู่แล้วทั้งสิ้น -----

และผู้ซึ่งอยู่ในพื้นที่ และอยู่ในชนบทจริง ๆ นั้น ไม่มีผู้ใดมาเกี่ยวข้องกับเลย เพราะฉะนั้นผู้ประสพภัยนี้น่าจะมีในระดับจังหวัด ในระดับอำเภอซึ่งอยู่ใกล้ชีวิตพี่น้องประชาชน แล้วจะได้เสนอความเห็นมาเป็นลำดับ ๆ นี้ ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ หน้าที่สำหรับคณะกรรมการที่จะต้องปฏิบัติหรือรับผิดชอบนั้น ล้วนตั้งแต่เป็นหน้าที่ที่เจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติการได้ปฏิบัติ อยู่แล้วทั้งสิ้น ท่านรัฐมนตรีก็ดี ในระดับกระทรวงก็ดี มีทั้งที่ปรึกษา มีอะไรต่อมีอะไรเยอะแยะ แต่หน้าที่ ที่จะ เป็นประโยชน์สำหรับพี่น้องประชาชนจริง ๆ คือเรื่องเกี่ยวกับการรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชน เช่น พี่น้องประชาชน ได้รับเรื่องหรือไม่ได้รับความเป็นธรรม คณะกรรมการชุดนี้ไม่มีหน้าที่จะต้องดูแลเลย

ประเด็นที่ ๓ คณะกรรมการชุดนี้ไม่มีตัวแทนของประชาชน น่าจะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาจังหวัด หรือกรรมการสุขาภิบาล หรือเทศบาล หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน น่าจะมีบุคคลเหล่านี้ด้วย อย่างน้อยที่สุดเป็นการ คำนวณอำนาจและเป็นผู้ซึ่งได้อยู่ในพื้นที่ที่จะรู้ปัญหาของพี่น้องประชาชนอย่างจริงจัง นี่เป็นประเด็นเกี่ยวกับคณะกรรมการที่กระผมเองนั้นค่อนข้างจะไม่เห็นด้วย แต่ถ้าหากว่าเพิ่มเติมตั้งที่ระดมกราบเรียนมานี้ นับว่าจะมีประโยชน์สำหรับ พี่น้องประชาชนเป็นอย่างยิ่ง

ประเด็นที่ ๔ ที่ได้ให้มีการแก้ไขเกี่ยวกับการใช้จ่ายในมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๓๖ เกี่ยวกับการใช้จ่ายเบี้ยประกัน เดิมนั้นกำหนดเป็นรายปี ในจำนวนรายปีนั้น เป็นตัวเลขค่อนข้างจะสูงสำหรับบริษัท แต่ตอนหลังมาในการแก้ไขนี้จ่าย เป็นงวด ๓ เดือน ซึ่งอาจจะต้องทำให้บริษัทที่รับประกันนั้นได้ผ่อนคลายเป็น งวด ๆ ลง นี่ประเด็นที่หนึ่ง และมาตรา ๓๗ นั้น ถ้าบริษัทใดไม่ส่งเบี้ยประกัน ตามกำหนดให้ปรับร้อยละ ๑ ต่อเดือน ซึ่งอัตรานี้ค่อนข้างจะต่ำมาก ผมอยากจะ กราบเรียนว่าถ้าบริษัทมีปัญหาเรื่องการเงินไม่ต้องส่ง ^{เบี้ย} เพราะจะไปเสียค่าปรับมันจะต่ำกว่าดอกเบี้ยของธนาคารที่จะต้องกู้ยืมตั้งที่ท่านสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดศรีสะเกษ ขอประทานโทษที่เอ่ยนามคือ คุณณัชฤทธิ์ ได้กล่าวไว้แล้ว ท่านประธานที่เคารพ ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยสำหรับมาตรา ๓๗ สำหรับผู้ใช้รถ ถ้าไม่ประกันบุคคลที่ ๓ เดิมนั้นกำหนดจะต้องเสียค่าปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ปัจจุบันนี้ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท จริง ๆ แล้ว ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่าน ฯพณฯ รัฐมนตรีทั้ง ๒ ท่าน

ด้วยความเคารพว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของรถค่อนข้างจะมีฐานะแตกต่างกันมาก นับตั้งแต่รถปิคอัพเก่า ๆ จนกระทั่งรถเบนซ์ ๕๐๐ รถเบนซ์ ๑๐๐๐ อะไร ทำนองนี้มันจะแตกต่างกัน แต่จะต้องมาเสียค่าใช้จ่ายค่าปรับเท่า ๆ กัน ผมอยากจะกราบเรียนว่า เรื่องนี้จริง ๆ แล้วพี่น้องประชาชนค่อนข้างจะเดือดร้อน เพราะว่าหลายต่อหลายคนยังไม่ทำ ท่านประธานครับในปัจจุบันนี้ แทนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะถามหาใบขับขี่ ไม่ถามแล้วครับท่านประธาน ถามหาใบเสร็จประกันป้ายที่อยู่หน้ารถ ถ้าไม่มีจะต้องปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ผมอยากจะกราบเรียนว่า พี่น้องประชาชนที่จะใช้รถทุกวันนี้ สำหรับคนที่เงินที่ไม่สามารถจะดำเนินการหรือลืมนำป้ายหรือทำอะไรสูญหาย เกิดปัญหาเป็นอย่างยิ่งในเรื่องนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่าถ้ามาตรา ๓๗ นี้จะลดลงเป็น ๕,๐๐๐ บาท ดังที่ท่าน ส.ส. บุรีรัมย์ คือท่านโสภณ เพชรสว่าง ได้กราบเรียนแล้วจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง-----

แต่สำหรับมาตรา ๓๘ ในเรื่องบริษัท ผมอยากจะกราบเรียนว่าตอนนี้
 ในขณะที่การที่เจ้าของรถจะไปทำประกันสำหรับบุคคลที่ ๓ อย่างเดี๋ยวนั้น
 จะไม่ได้รับความสะดวก เว้นแต่จะต้องทำอย่างอื่นแล้วทำบุคคลที่ ๓
 พ่วงไปด้วยนั้น จะได้รับความสะดวก เช่นจะต้องประกันชีวิตบ้าง หรือ
 ไม่อย่างนั้นก็ประกันชั้น ๒ หรือชั้น ๑ ไปเลย หรือไม่อย่างนั้นก็ต้อง
 ประกันชีวิต ถ้าไม่ดำเนินการอย่างนั้นก็จะกำหนดว่า วันนี้ทำได้แค่
 ๑๐ รายแล้วก็อีกวันหลัง คือจะไม่ได้รับความสะดวก เพราะฉะนั้น
 ค่าปรับสำหรับมาตรานี้ น่าจะคงเดิม

ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นมาตรา ๓๘ ผู้ใช้รถ อันนี้
 ก็น่าจะลดลงบ้าง เพราะว่าก้านัน ผู้ใหญ่บ้าน ครูประจำบาล หลาย
 ต่อหลายคน แคนำเอาไปใช้ บางทีก็ขี่มเขาไป มีความเดือดร้อนขี่ม
 รถไป แต่ว่าคนที่ขี่มนั้นจะต้องเดือดร้อนด้วย คือจะต้องไปเสีย
 ค่าปรับ ไหน ๆ ถ้าไม่ปรับรถจะต้องถูกกักเอาไว้ที่สถานีตำรวจ
 ท่านองนี้ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียน ฯพณฯ ที่เคารพว่า หลาย
 ต่อหลายเรื่องที่จะต้องแก้ไข กฎหมายฉบับนี้ในสภาพปัจจุบันนี้พี่น้อง
 ประชาชนได้รับความเดือดร้อน และก็เป็นกฎหมายที่พรรคฝ่ายค้านไม่
 เห็นด้วยมาตั้งแต่แรก เราเคยพูดเสมอว่าขอให้รัฐบาลโฆษณาได้เลย
 ว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นงานชิ้นโบแดงของรัฐบาล แล้วฝ่ายค้านก็ได้
 บอกแล้วว่า เป็นชิ้นโบดำของรัฐบาล และฝ่ายค้านพยายามที่จะคัดค้าน
 อย่างที่สุดแล้ว แต่ก็ไม่สามารถจะดำเนินการได้ เพราะว่าเสียงน้อยกว่า
 ดังที่กราบเรียนไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นถึงอย่างไรก็ตาม
 ผมก็ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่จะพยายามแก้ไขให้ดีขึ้น ก็คงจะแก้ไขกัน
 ในชั้นคณะกรรมการต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณส่งสุขครับ

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ส่งสุข ภักเกษม พรรคชาติไทย จังหวัดเชียงใหม่ กระผมขอ
 เรียนอนุญาตท่านประธานว่า การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
 คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถของรัฐบาลฉบับนี้ เป็นที่แน่ชัดว่ารัฐบาลเอง
 ได้ตระหนักว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อน ได้รับผลสะท้อนอย่าง
 ชัดเจนถึงความเดือดร้อนนาฬิกา จากกฎหมายซึ่งได้มีการตราขึ้น
 ใช้ในสมัยที่เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ด้วยกันตรงนี้ กระผม

สภา

สผ. ๑๐/๒๕๓๗ (ส. ๒)

สมบัติ ๕๕/๒

ไม่ยากที่จะฟื้นผอยหาคะเห็บอะไรขึ้นมาพูดอีกว่า เราได้ดำเนินการ
ทักท้วงและคัดค้านการใช้กฎหมายฉบับนี้อย่างเอาจริงเอาจัง เรียกร้อง
วิงวอนขอให้รัฐบาลโปรดอย่าได้นำพาถึงการเสนอกฎหมายซึ่งเป็นผลพวง
ที่มาจากรัฐบาลอื่น คือรัฐบาลของคุณอนันต์ ปิ่นยารชุน แต่รัฐบาลก็ยัง
พยายามดำเนินการในการที่จะผลักดันกฎหมายฉบับนี้ออกมาใช้จนได้
ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า สภา
แห่งนี้ได้พิจารณา ได้รับฟังเสียงท้วงติงอยู่ตลอดเวลา เอาละในเมื่อ
ระบบของสภาเสียงข้างมากได้ผ่าน การยอมรับว่าจะต้องตรากฎหมาย
ฉบับนี้ขึ้นใช้บังคับ -----

- ๖๐/๑

จนกระทั่งถึงวันนี้ ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๖ วันนี้วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๗ ๑ ปี ๒ เดือนกับ ๑๐ วัน ๕๓๐ วันที่ผ่านมาแล้ว กระผมเชื่อมั่นว่ารัฐบาล โดยเฉพาะกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งมีหน้าที่ดูแลตรงนี้คงจะได้รับฟังว่า ๑ ปี ๒ เดือนกับ ๑๐ วันนั้น ประชาชนที่เลือกพวกเราเข้ามาตั้งอยู่ในสภานี้ได้รับผลกระทบได้รับความเดือดร้อนมากน้อยแค่ไหน จากการตัดสินใจของเราตรงนี้ ซึ่งผมขอกราบเรียนท่านประธานว่าเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาดตลอดมา รัฐบาลได้ออกมาขอให้คำมั่นต่อสภาว่า รัฐบาลจะดูแลและปกป้องความเดือดร้อนของประชาชน เมื่อมาถึงวันนี้ ในห้วงระยะเวลา ๑ ปีที่ผ่านมา กระผมก็เชื่อมั่นว่ารัฐบาลได้รับทราบเรื่องนี้อย่างชัดเจนปฏิเสธไม่ได้ อย่างน้อยที่สุดท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ คือ ท่านรัฐมนตรีเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ซึ่งมีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ที่ดูแลเกี่ยวกับกรมประกันภัย ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านได้แถลงข่าวออกมาว่า ถ้าหากบริษัทประกันภัยบริษัทใดไม่ดำเนินการในการที่จะจ่ายเบี้ยประกันเบี้ยคุ้มครองให้แก่ผู้ประสบภัยแล้ว ถ้าหากว่าได้รับการร้องเรียนเป็นหนังสือ ๓ ท่านจะระงับการใช้ใบอนุญาต ตรงนี้แหละครับ เป็นตรงที่กระผมเห็นว่า รัฐบาลก็ได้มีการยอมรับในประเด็นที่ประชาชนมีความเดือดร้อน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคนทุกท่านครับ ได้ตระหนักได้รับทราบเต็ม ๒ หู เต็ม ๒ ตา ถ้ามั่นตรงนี้ก็จะได้ครับ ส.ส. มอนอินทร์ วินคำ บอกกระผม ในขณะที่ขึ้นเครื่องบินมาด้วยกันว่ามีราษฎรไปร้องทุกข์ต่อท่าน มากมายก่ายกอง ว่าไม่ได้รับการคุ้มครองจากบริษัทประกัน ซึ่งทางรัฐบาลได้ให้ความเชื่อมั่นให้ความรับรองว่าระบบของทางราชการระบบของกระทรวงพาณิชย์นั้นสามารถจะคุ้มครองประชาชน คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ คุ้มครองเจ้าของรถจากกรณีนี้ได้ บริษัทประกันนั้นขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า เรารู้กันอยู่ว่าคนพวกนี้กระดากแผ่นเดียวก็ไปขายเป็นเงินเป็นแสนเป็นล้านมาได้ นั่นคือการขายกรมธรรม์ ซึ่งลักษณะไทย ๆ เราก็เชื่อว่าคนพวกนี้เก่ง และพวกนี้ก็ยิ่งเก่งอยู่จนทุกวันนี้ มีฐานะมั่นคงเป็นปึกแผ่น มีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจสูง การมีอำนาจทางเศรษฐกิจต่อรองสูงนี้แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ ตาสี ตาสา ชาวนา ชาวไร่ ซึ่งเป็นคนยากจนอยู่ในชนบทจะเอาอะไรไปต่อกร

กับคนพวกนี้ บริษัทประกันได้ให้บริษัทลูก บริษัทสาขา เบี้ยวประชาชน
ใช้รูปแบบในการที่จะไม่ยอมรับหรือหลีกเลี่ยงในการที่จะคุ้มครองคืนเงิน
คุ้มครองให้กับประชาชน หน่วยราชการ โรงพยาบาลหลายแห่งได้ร้องทุกข์
ออกมาว่าไม่สามารถที่จะไปเรียกเก็บเงินจากบริษัทประกันต่าง ๆ
เหล่านี้มาได้ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเป็นอย่างนี้ ท่านประธานก็คงจะ
รับทราบแล้วว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นผู้มี
อาวุโสของสภาเรา คือท่านสวัสดิ์ คำประกอบ และกระผมซึ่งได้เสนอ
กฎหมายในลักษณะเดียวกันที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถนี้
ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ท่านประธานได้กรุณาบอกว่า จะเอามารวมกันพิจารณากับ
รัฐบาลใหม่ ท่านสวัสดิ์ คำประกอบ และกระผมก็บอกว่าเราขอให้
เป็นไปตามระเบียบวาระ สิ่งที่เราขอไว้อย่างนั้นมีเหตุผลครับท่านประธาน
รัฐบาลได้ใช้เวลา ๑ ปี ๒ เดือน กับ ๑๐ วัน เราก็เชื่อว่ารัฐบาลได้รู้
ได้เห็นว่าประชาชนทั้งประเทศได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสมากน้อย
เพียงไหน เมื่อรัฐบาลขอโอกาสในการที่จะเอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ขึ้นมาเป็นตัวแก้ไข รัฐบาลได้เพิ่มบทลงโทษซึ่งสมาชิกหลายท่านได้อภิปราย
ไม่เห็นด้วยกับบทลงโทษ ถ้าหากไม่มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ทุกคนต้องการ
ที่จะให้มีการใช้บทลงโทษอย่างรุนแรง เช่น การระงับการใช้ใบอนุญาต
หรือยึดใบอนุญาต หรือปิดบริษัทประกันเหล่านั้น ถ้าหากว่ากระทำการผิด
ข้อตกลง -----

ซึ่งตรงนี้เป็นหละครีบท่านประธาน เมื่อรัฐบาลเชื่อว่ามาตรการที่รัฐบาล
เสนอมาวโดขว่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สภานั้นก็คงไม่มีทางหลีกเลี่ยงที่จะ
ให้โอกาสและจะให้เวลากับรัฐบาลต่อไปอีกระยะหนึ่ง ระยะนั้นจะเป็น
ระยะสั้นหรือยาวก็แล้วแต่ อย่างน้อยที่สุดเมื่อว่างพระราชบัญญัติ
อย่างเดียวกันนี้ของท่านสมาชิกผู้อาวุโส ท่านสวัสดิ์ คำประกอบ
หรือของกระผมถูกนำเสนอเข้าพิจารณาในสมัยประชุมหนึ่งสมัยประชุมใด
เราก็สามารถจะลุกขึ้นมาทวงในสิ่งที่สมาชิกผู้มีเกียรติจากสภาแห่งนี้
ได้ดำเนินการทักท้วงอีกเป็นหนที่เท่าไรแล้วก็ไม่ทราบ ว่ามันจะยังก่อ
ความเดือดร้อนให้กับประชาชนอยู่ ท่านประธานครับ กระผมก็เข้าใจว่า
ไม่ว่าจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ ต่างก็เป็นคนที่มาจากพื้นฐานเดียวกับพวกเราซึ่งเป็น
สมาชิกแห่งสภาแห่งนี้ นั่นคือเป็นตัวแทนของประชาชน กระผมมีความเชื่อมั่นว่า
ท่านที่เกี่ยวข้องที่หนึ่งอยู่กระทรวงพาณิชย์ที่เป็นเสนาบดีนั้น ก็คงจะมีความ
สำนึกและมีความปวดร้าวเมื่อประชาชนได้รับความปวดร้าวและเจ็บแสบ
กระผมเชื่อครับ แต่สิ่งที่ผมรู้ว่าท่านกำลังทำอยู่ในขณะนี้เพราะท่านเชื่อว่า
ข้าราชการประจำที่บริหารว่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ร่วมกับท่านนั้นสามารถ
ที่จะสนองต่อสิ่งที่ท่านต้องการได้ ระยะ ๑ ปี ๒ เดือนกับ ๑๐ วันที่ผ่านมา
ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ รัฐมนตรีช่วยพาณิชย์คงไม่ต้องมาตอบสภาแห่งนี้ และผม
เชื่อว่าท่านรู้ดีว่าระบบและกลไกของท่านที่อยู่ที่กระทรวงพาณิชย์นั้นสนองตอบ
ต่อแนวนโยบายของท่านที่ท่านจะบริหารว่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพื่อจะคุ้มครอง
และป้องกันความสูญเสียและเสียหายให้กับประชาชนได้มากน้อยแค่ไหน
ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าในเรื่องนี้มีสมาชิกหลายท่านได้ลุกขึ้นมาอภิปราย
ได้ออกมาชี้อีกครึ่งหนึ่งและคงยังจะต้องชี้กันต่อไป กระผมไม่ทราบว่าวันนี้
ท่านประธานจะกรุณาให้สมาชิกแห่งสภาแห่งนี้ได้พูดให้รัฐบาลได้รู้อย่างชัดเจนว่า
๑ ปี ๒ เดือนกับ ๑๐ วันนั้นเป็น ๑ ปี ๒ เดือนกับ ๑๐ วันที่ประชาชน
ชาวชนบทนั้นมีความเจ็บปวดร้าวมาก แล้วเราจะแก้ไขอย่างไร
กระผมเคยร้องขอว่ารถมอเตอร์ไซด์ รถจักรยานยนต์อย่าเก็บแพงได้ไหม
กระผมเคยร้องขอว่ารถปิคอัพ ๘ ล้อเก่า ๆ ที่ประชาชนใช้ขนพืชพันธุ์ธัญญาหาร
ในชนบทนั้นไม่เก็บเงินจากเขาได้ไหม เพราะคนพวกนี้มีฐานะที่ยากจน
อยู่แล้ว กระผมได้พยายามชี้มาตลอดเวลาว่าการกระจายรายได้ไปสู่ชนบท
ของสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งรัฐบาลนำมาใช้เป็นแม่แบบ

ในการที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหาค่าเสื่อมล้ำต่ำสูงในสังคมนั้น
 ไม่สามารถที่จะเกื้อกูลต่อคนในชนบทได้ เรายังจะขอเวลาในการที่จะ
 ทดลองใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งกระผมเชื่อมั่นว่าจะผ่านไป
 ระยะเวลาหนึ่งที่กระผมกราบเรียนต่อท่านประธานไปนั้น กระผมคิดว่า
 ตัวเองก็มีบาป มีบาปที่เป็นผู้แทนราษฎรแล้วไม่สามารถที่จะระงับการใช้
 หรือหยุดการใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ในเมื่อฝ่ายรัฐบาลต้องการที่จะให้
 พระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่จะให้ความคุ้มครองแก่สังคม
 ด้วยความยุติธรรมและด้วยความเสมอภาค ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผมเคยเสนอกฎหมาย เคยเสนอแนวทางในการที่จะให้มีการคุ้มครอง
 และประกันสังคมนี้ในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้ประสบภัยจากรถ โดยไม่ต้องให้
 บริษัทประกันภัยต้องมาเป็นผู้หนึ่งรับประโยชน์อย่างมหาศาลอย่างทุกวันนี้
 ท่านประธานครับ นั่นก็คือเสียงเรียกร้อง เสียงตะโกนกลุ่มบอกว่าขอให้รัฐบาล
 ขอให้สภาแห่งนี้ให้ความเห็นใจแก่ประชาชนในชนบทที่มีความทุกข์ยาก
 ที่เลือกเราเข้ามาเป็นผู้แทนราษฎรเถอะ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ กระผมเคย
 เรียกร้องคนเดียว ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ปัจจุบันท่านก็เคยเรียกร้อง
 ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านก็เคยเรียกร้อง ทุกคนที่เป็น
 สมาชิกแห่งสภานี้ได้เรียกร้องกันมาหมด แต่เรายังจะต้องใช้เวลาต่อไป
 อีกสักครั้งหนึ่งเพื่อที่จะให้รัฐบาลนี้ได้เอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาทดลอง
 กับหนุตะเภาของเราที่กระจัดกระจายกันอยู่ตามชนบทนั้น ให้หนุตะเภาเหล่านั้น
 ต้องพอมั่งและเงาตายไปในที่สุดอย่างนั้นหรือ ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผมขอจบการอภิปรายของกระผมในวันนี้ด้วยมีความหวังว่า -----

ทางหลักเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่สามารถจะปฏิเสธความ
รับผิดชอบตรงนี้ได้ ถึงแม้ว่าเราจะเป็นฝ่ายที่เป็นเสียงข้างน้อยของสภา
แต่เราก็จะยึดหน้าออกมาประกาศความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นสมาชิก
แห่งสภานี้ร่วมกันว่า ความเดือดร้อนของประชาชนทั้งประเทศที่ได้รับ
ผลกระทบจากพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อ ๑ ปี ๓ เดือน กับ ๑๐ วันที่ผ่านมา
กับเวลาที่เราจะต้องให้มีการทดลองต่อไปอีกนั้นเราจำเป็นต้อง
สำรวจภาพกับประชาชนทั้งประเทศว่าเรามีส่วนรับผิดชอบด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์จะขอชี้แจง คุณม่อนอินทร์มีอะไรพาดพิงใช้ไหม
เอาสั้น ๆ เฉพาะที่พาดพิงนะครับ เดี่ยวคุณประเทืองต่อจากท่านรัฐมนตรี

นายม่อนอินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : ท่านประธาน
ผม ม่อนอินทร์ รินคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรค
พลังธรรม พระราชบัญญัติฉบับนี้ผมก็ไม่เห็นด้วยตั้งแต่แรก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวเอา
เรื่องที่พาดพิงก่อน เพราะว่าผมยังไม่ได้อนุญาตให้พูด เอาเฉพาะที่พาดพิง

นายม่อนอินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : มันต้องเท่าความ
นิดหน่อย ทีนี้เวลาไปเยี่ยมเยียนประชาชนเขาก็บอกว่าขอให้ผมมาบอก
ทางสภาเถอะว่าอย่าเอาเลยพระราชบัญญัติฉบับนี้มันเดือดร้อนทั้งประเทศ
ผมก็บอกว่าพวกเราจะไปเดือดร้อนอะไร มอเตออร์ไซค์แค่ ๑๐๐ - ๒๐๐ บาท
อดเหล้าแม่โขงสัก ๒ ขวดเราดื่มครองได้เป็นปี เขาก็เชื่อฟัง แต่เดี๋ยวนี้
ที่คุณส่งสุขพูดเมื่อกี้ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านส่งสุขบอกว่าเขามา
ร้องเรียนผม นั้นเรื่องจริง เดี่ยวผมจะพูดเรื่องที่พาดพิง คือที่อำเภอเวียงแหง
เขามาร้องเรียนผม มันเรื่องจริง ทีนี้ผมทำเรื่องถึงรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ไม่ได้รับการแก้ไขร่วม ๔ เดือนมาแล้ว ถ้าอย่างนี้
จะทำอย่างไร เดี่ยวนี้มันเป็นเรื่องที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มันทำให้ตำรวจ
มีทางหากิน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้
คุณม่อนอินทร์ เดี่ยวผมจะให้เวลาคุณม่อนอินทร์อภิปราย คุณม่อนอินทร์
อภิปรายได้ตามสบาย บังเอิญว่าตอนนี้เพียงแค่ให้คุณม่อนอินทร์ขึ้นมาพูด
ถึงเรื่องของการพาดพิงเท่านั้นเอง พอถึงเวลาอภิปรายแล้วผมจะให้
คุณม่อนอินทร์พูดสิ่งที่คุณม่อนอินทร์อยากจะพูด ขอความกรุณาเป็นไปตาม

๑๓๖

สผ. ๑๐/๒๕๓๗ (ส. ๒)

พร.เทพ ๖๒/๒

ขั้นตอน ตอนที่รัฐมนตรีช่วยจะขอชี้แจงก่อนก็ให้ท่านรัฐมนตรีช่วยชี้แจงก่อน
เดี๋ยวมีชื่อคุณม่อนอินทร์ ผมจะให้อภิปรายแน่นอน เชิญท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ก่อน

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมได้มองดูเพื่อนสมาชิกมีอีกเพียง
๔ ท่านเท่านั้นที่ขออภิปราย กระผมอยากจะขอให้ท่านสมาชิกได้อภิปราย
ทั้ง ๔ ท่านก่อนแล้วผมถึงจะขออนุญาตตอบคำถามและข้อสงสัยต่าง ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ครับ
ถ้าอย่างนั้นก็เอาตามลำดับ คุณยุทธศิลป์ แล้วก็มาที่คุณประเทือง
ถึงคุณม่อนอินทร์แน่นอนครับ

นายยุทธศิลป์ ฐาปนกุล (นครราชสีมา) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายยุทธศิลป์ ฐาปนกุล จังหวัดนครราชสีมา
 พรรคชาติพัฒนา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...)
 พ.ศ. .... ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรีฉบับนี้ ในอดีตที่ผ่านมาพิเศษ ๆ
 เราก็พูดกันอยู่แล้ว สิ่งใดก็ตามเราก็ได้เตือนรัฐบาลไปแล้ว สิ่งใดก็ตาม
 เราพยายามเสนอแนะให้แก้ไขกันอยู่แล้ว แต่ผมก็มีความดีใจอย่างหนึ่งว่า
 ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้แก้ไข นั้นแสดงถึงความ เป็นลูก
 ผู้ชายของท่าน ท่านพูดตรงไปตรงมา ดังนั้นในส่วนนี้ความทุกข์ยากของ
 ราษฎรมันเกิดขึ้นมาตลอดระยะเวลา เราในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ได้รับเรื่องมาโดยตลอด เมื่อกรณีเกิดรถชนกันปีบ เรื่องก็จะต้องถึงโรงพัก
 เมื่อถึงโรงพักแล้ว ราษฎรก็ต้องวิ่งไปหาเจ้าหน้าที่ตำรวจ วันนั้นเรื่องก็ไม่จบ
 ผมขอกราบเรียนว่า ผมประสบกับปัญหาที่ตรง ๆ มาเป็นประสบการณ์ตรง
 ขณะนี้ เขายังไม่ได้รับเงินเป็นที่เรียบร้อย บางแห่ง ยกตัวอย่างเช่นกรณี
 อ่าเภอปักธงชัย ไปเจรจากันที่โรงพักแล้วตกลงว่าจะให้เป็นจำนวนเงิน
 ๒๕,๐๐๐ บาท ผลสุดท้ายมาสรุปกัน มาออมชอมกันก็ปรากฏว่าให้
 ๑๕,๐๐๐ บาท ทั้ง ๆ ที่ว่าลงบันทึกประจำวันไว้แล้วท่านประธานที่เคารพ
 บางกรณีนั้น ระหว่างบริษัทประกันภัยตั้งแต่ในอดีตมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้
 กับเจ้าหน้าที่ ผมขอใช้คำว่า เจ้าหน้าที่ของโรงพัก ของโรงพักก็คือใคร
 ก็คือตำรวจนั่นเอง เขามีเงื่อนไขข้อตกลงกัน บางทีก็กระซิบบกระซิบ
 กันไปว่า เอาไปเท่านั้นนะ เอาไปเท่านั้นนะ แล้วตัวประชาชนล่ะครับ
 บางทีประชาชนนั่นเอง เป็นผู้เสียเงินให้กับโรงพักอีก อันนี้เป็นเรื่องจริง
 ใครกล้าปฏิเสธบ้าง แต่ไม่อยากจะพูดกันเท่านั้น ดังนั้นในส่วนนี้เป็น
 ปัญหาขึ้นมามากมายหลายอย่างหลายประการเหลือเกิน มันเริ่มตั้งแต่
 การทำประกันภัย อย่างกรณีที่จังหวัดนครราชสีมา ทำประกันภัยที่หนึ่ง
 แล้วก็ไปทำกับบริษัทอีกที่หนึ่ง วิ่งกลับไปกลับมา โอ.เค. ครับตรงนี้ประชาชน
 เดือดร้อน เหนื่อย เราก็ไม่ว่ากัน ก็พยายามต่อรองทุกอย่างทุกประการ
 ครั้งแรกที่สุดทำประกันภัยบอกว่าอย่างไรท่านทราบไหมครับ บอกว่า
เอกสารหมด ใช้ได้หรือครับนี่คือเจ้าหน้าที่ประกันภัย เราเคยแนะนำ
 รัฐบาลแล้วบอกให้รัฐบาลเอาเรื่องมาทำเองในเรื่องนี้ทั้งหมด จัดบุคลากร
 ลงไปมีอะไรทุ่มเทลงไปเพื่อประชาชนเราน่าจะทำได้กันให้มันได้ แต่ก็ไม่มี
 เป็นไรเมื่อออกมาในลักษณะเช่นนี้แล้ว บอกว่าเอกสารหมด ผมก็โทรศัพท์

ไปบอกท่านนายอำเภอ ท่านนายอำเภอก็บอกว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องของ
จังหวัด เป็นเรื่องของกระทรวงเขา ผมก็ไปอีก โทรศัพท์ไปที่จังหวัด
ปรากฏว่าทางจังหวัดโทรศัพท์มาบีบไม่นาน เรื่องเรียบร้อยบอกว่า
มีแล้ว อย่างนี้ใช้ได้หรือ นี่บริษัทที่ทำงานเพื่อประชาชนจริง ๆ ผม
ไม่เห็นบริษัทไหนในประเทศไทยที่ทำงานเพื่อประชาชนผู้ยากไร้จริง ๆ
ไม่มีหรอกครับ มีแต่เอาเปรียบประชาชนทุกด้าน ดังนั้นในกรณีเหล่านี้
ปัญหาจึงเกิดขึ้นมาตลอด เป็นช่องว่างของบุคคลระหว่างคนรวย ขอใช้
คำว่าคนรวยก็แล้วกัน ไม่บอกว่าเศรษฐี ระหว่างคนจน ช่องว่าง
ยังมีอีกมาก ดังนั้นในเรื่องเหล่านี้ผมอยากจะกราบเรียนในมาตรา ๖
มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัย เดิมที่มีจำนวน ๑๐ คน
ของ พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้นมี ๑๐ คน แต่พอมาฉบับ พ.ศ. นี้ ตั้งถึง ๑๕ คน
ผมได้อ่านดูรายละเอียดทั้งหมดแล้วไม่มีตัวแทนจากประชาชนเลย ที่เหมือน
กับท่าน ส.ส. ล่าพอง พุด ไม่มีเลย จากองค์กรอิสระใดก็ไม่มี จากพ่อค้า
ประชาชนไม่มี มีแต่ ท่านอ่านดูก็แล้วกัน มีแต่ชั้นหนึ่ง ๆ ทั้งนี้เลย แล้วก็
บุคลากรเหล่านี้ที่เป็นคณะกรรมการอยู่ในส่วนกลางทั้งหมด นั้นละครับ
คือการกระจายอำนาจของท่าน ส่วนจังหวัดมีไหม ไม่มี ส่วนอำเภอมีไหม
ไม่มี แล้วผมอยากจะถามต่อไป คณะกรรมการชุดดังกล่าวนี้ตั้งแต่ทำงาน
กันมาประชุมก็ครั้งแล้ว ปัญหาต่าง ๆ ถึงติดตามมาตลอด คณะกรรมการ
จะต้องมีหน้าที่ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เรื่องร้องเรียนต่าง ๆ เข้ามาผมก็
มีเรื่องร้องเรียน ซึ่งผมจะต้องทำเรื่องส่งมาหาท่านรัฐมนตรีจนได้ กลับไป
ผมทำเลขที่วันที่ มีอยู่ ๒ - ๓ ราย และยังไม่ได้รับเงินด้วย แล้วบริษัทใหญ่ ๆ
ด้วยในจังหวัดนครราชสีมา ผมไม่ขอระบุชื่อ ลงท้ายด้วย ย สระ ะ ด้วย
พูดกันไม่ค่อยรู้เรื่อง -----

ท่านประธานเชื้อใหม่ รถมมเป็นรถปิดอ๊อฟใช้วิ่งจนทุกวันนี้ ผมประกันชั้นหนึ่ง แล้วประกันภัยตาม พ.ร.บ. ด้วย ถอยไปชนหลักเสา ปรากฏว่าขนาดประกันชั้นหนึ่ง ขณะนี้ยังไม่ได้รับเงินเลย ผมขอทราบเงื่อนไขท่านประธาน ไปยังรัฐมนตรีด้วยก็แล้วกัน แต่ประชาชนละครับ นี่ขนาดตัว ส.ส. ประชาชนผู้ยากไร้ละ ประชาชนบางคนไม่เคยเข้ามาในกรุงเทพฯ เลย มาบางทีมันก็หลง คูสิสะพานอะไร่วนว้ายไปหมด ออกข้าวออกขวา อย่างนี้ ยิ่งแก้ปัญหาจราจรยังไม่ได้เลย ในเรื่องกรรมการตั้งแต่ ๑๐ คน เพิ่มมาเป็น ๑๕ คน ๑๐ คน ก็ยังแก้ไม่ได้เลย เอามาเป็น ๑๕ คนอีก แล้วถามว่าส่วนท้องถิ่นมีไหม ส่วนภูมิภาคมีไหม ไม่มี กฎหมายทุกฉบับที่ออกมา มันน่าจะมาจากส่วนรวมของประชาชน สอบถามความเห็นเขาหน่อย จากสถาบันต่าง ๆ ท่านประธานที่เคารพ อันนี้ผมก็ไม่ติดใจเท่าไร แต่ขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้ ที่นี้มาถึงมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๗ นั้น เจ้าของรถผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ที่นี้มาเปรียบเทียบกับมาตรา ๓๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท ท่านประธานที่เคารพ มันแตกต่างกันเหลือเกินระหว่างบริษัทกับเจ้าของรถ เจ้าของรถบางทีก็รวมกันเป็นบริษัท แต่รถในที่นี้หมายถึงว่ารถส่วนบุคคล เช่น รถจักรยานยนต์ รถปิดอ๊อฟ ซึ่งเขาใช้ในท้องไร่ท้องนา สำหรับเรื่องการปรับบริษัท ผมขอจะฝากท่านรัฐมนตรีเอาโทษหนัก ๆ หน่อย อ้อให้เอาเปรียบประชาชนมากนัก บริษัทในประเทศไทยนี้เปิดขึ้นมาอีกได้ไหม มันจะเกิดการสมดุลขึ้นมา จะเกิดการแข่งกัน มันจะเกิดความสมดุลขึ้นในสังคมเอง เอาแค่ปรับปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผมว่ามันเล็กน้อยมากสำหรับบริษัทใหญ่ ๆ มันน่าจะถูกยึดใบอนุญาต เอาตรงนี้ได้ไหมท่านประธาน ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีอู๋ทิส พิมพ์ใจชน เอาให้มันหนัก ๆ หน่อย ถ้าไม่อย่างนั้นก็โทษกั๊วไปโทษกั๊วมาอย่างนี้ตลอดระยะเวลา หน่อยคนที่โดนรถชนแล้วเสียชีวิต ญาติพี่น้องไปร้องขอ ทำเรื่องร้องเรียนขึ้นมา หรือทำเรื่องขอเงิน ก็ปรากฏว่าถูกโทษกั๊วมาโดยตลอด มีน้อยรายที่สุดที่จะได้รับภายใน ๗ วัน กระผมขอทราบเงื่อนไขท่านประธานเช่นนั้น นี่ถือเป็นเรื่องจริง เป็นเรื่องของในพื้นที่ ท่านประธานที่เคารพ นอกจากนั้นบางเรื่องบางราว เพื่อไม่ให้เป็นการเสียมารยาท กระผมต้องขอทราบเรียนว่า นายประพาส บุญชัย ประธานชมรมผู้ประกอบการรถยนต์โดยสารอุดรธานี ได้ทำเรื่องมา

ในเมื่อทางบริษัทเขา รถยนต์ประจำทางต่าง ๆ เขาได้จดแล้ว มีหลัก
ค้าประกันอยู่แล้ว ทำไมจะต้องให้เขามาทำกับทางรัฐบาลอีกในส่วนหนึ่ง
ทำไมจะต้องให้มาซ้ำซ้อนกันในเรื่องงานเหล่านี้ รัฐบาลไม่มิจำกัดหรือ
ต้องให้ทำงานซ้ำซ้อนอย่างนี้ ดังนั้นอันนี้เรื่องก็ถึงนายกรัฐมนตรีนแล้ว
นายกรัฐมนตรีก็นำปัญหาไปแล้ว ให้พิจารณาคำเนิการ ผมก็ไม่ทราบว่
ขณะนี้ทางท่านรัฐมนตรีดำเนินการตามปัญหาของท่านนายกรัฐมนตรีนไปอย่างไร
ผมก็ไม่ทราบ ดังนั้นการทำงานต่าง ๆ ขออย่าซ้ำซ้อนเลข บริษัทรถยนต์
เหล่านี้ เขาก็ประกอบการมาโดยความสุจริตใจ อย่าให้เขาไปเสียซ้ำซ้อน
เพียงนั้นก็น่าจะเป็นสิ่งทีเพียงพอสำหรับเขาแล้ว-----

แต่อย่างไรก็ตามจะเป็นบริษัทรถยนต์ก็ตามที่เขาทำมา ที่ผมอ่านชื่อ
 ผู้ประกอบการมาเมื่อกัน ในอดีตที่ผ่านมาก็เช่นกัน เขาจะใช้ลักษณะ
 การตกลงกันกับผู้เสียหาย เมื่อชนตุมเข้าไปแล้ว เจ้าของบริษัทรถยนต์
 หรือเจ้าของรถคันนั้นก็จะไปเจรจากับผู้เสียหายรวมทั้งตำรวจด้วย
 ถ้าหากเจรจากันไม่ได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดบริษัทเหล่านี้กลัวที่สุดก็คือ
 การที่ไม่ให้รถออกมาวิ่ง เพราะการที่รถยนต์ถูกตำรวจยึดไว้วัน
 มันจะเสียเวลาทำมาหากินของเขา จุดนี้แหละครับคือจุดที่สำคัญ
 ดังนั้นก่อนที่ท่านจะทำตามนี้ ตามที่ผมอ่านมาเมื่อกี้ของคุณประพาส
 บุญชัย ขอให้ท่านทำให้ดี เอาให้ดี เอาให้ชด เอาให้แจ้ง ไม่ใช่
 ว่าทำไปแล้วให้ประชาชนเสียเปรียบกับบริษัทรถยนต์ที่เดินทาง
 ไม่ว่าจะ เป็นระยะสั้นหรือระยะไกลก็ตาม ท่านประชาชนที่เคารพ
 ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้มันเกิดขึ้นมามากมายมหาศาลไม่ใช่บ่อย
 ในพื้นที่และทุกวันนี้เส้นทางคมนาคมอะไรต่าง ๆ มันดีขึ้น โดย
 การกระทำของ พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรี มนต์ บริหารดี
 รถวิ่งเร็ว แต่บางครั้งมันก็ติดกันเป็นแถวเหมือนกัน ทางหลวง
 บางทีก็กัก กักแล้วก็ทำให้รถติด แล้วก็เกิดปัญหาทางจราจรขึ้นมา
 แต่ถ้ากักในสิ่งที่ถูกที่ควรผมไม่ว่า แต่ถ้ากักไม่ถูกไม่ควร ผมว่า
 มันไม่เข้าท่า ไปเที่ยวเป่านกหวีดปัด ๆ ไม่ทราบว่าจะได้รับคำสั่ง
 จากผู้บังคับบัญชาหรือไม่ อันนี้ผมพูดเข้าประเด็นหมด ไม่ใช่
 ไม่เข้าประเด็น ดังนั้นท่านประชาชนที่เคารพ ปัญหาต่าง ๆ ซึ่ง
 เกิดจากการประกันภัย ๑. ระหว่างตำรวจคือเจ้าหน้าที่ที่โรงพัก
 ไม่ว่าจะ เป็นโรงพักไหนทั่วประเทศไทยก็แล้วกัน ๒. ผู้เสียหาย
 ๓. ผู้ซึ่งกระทำความผิด ในจุดนี้มันจะโยกย้ายกันไปโยกย้ายกันมา
 ผู้เสียหาย บางทีไปไม่รู้ก็ครั้งกว่าจะได้เงิน ๑๐,๐๐๐ บาท
 ไปโรงพักแล้วมันก็ไม่มีความหมายข้อไหนในฉบับนี้เลขที่กล่าวไป
 บอกว่าต้องรอดคดีสิ้นสุด ไม่มี ก็จ่ายเขาไปสิครับ ๑๐,๐๐๐ บาท
 จ่ายภายใน ๗ วัน ๒๐,๐๐๐ บาท จ่ายภายใน ๑๐ วัน จ่ายให้
 ครบภายใน ๕๐,๐๐๐ บาท ภายใน ๒๐ วันนี้ได้ไหม ไหน ๆ
 ท่านจะกระจายอำนาจลงไปแล้ว ไหน ๆ ท่านก็บอกว่า ท่านมา
 จากลูกคนชากคนจน มาจากลูกชาวไร่ ชาวนา ท่านประชาชน
 ที่เคารพ ผมขอกราบเรียนว่า ขอให้มีความเห็นใจกับประชาชน

ในเรื่องนี้ เพราะเราได้อภิปรายกันมามากตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ตั้งแต่ฉบับแรกเข้าแล้ว จนขณะนี้มาปีเศษแล้ว เราบอกกันแล้ว พยายามทุกสิ่งทุกอย่างทุกประการ เพื่อที่จะให้เห็นความสำคัญที่เราได้อภิปรายไป ท่านประธานครับ ผมคงจะกล่าวเพียงแค่นี้ เพราะมีเพื่อนสมาชิกอีกหลายท่านเตรียมการอภิปรายอยู่ ก็ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประเทืองครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : กราบเรียน

ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย จากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่ทางคณะรัฐบาลได้เสนอขอแก้ไขมา พูดถึงเหตุผลในการแก้ไขไว้สวญหฺรเลยครับท่านประธาน ถ้าได้อ่านกันอย่างพิถีพิถารณาในการยกเหตุผลที่ขอแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้มา คนฟังฟังแล้วชื่นใจ แต่เนื้อหาสาระในบางมาตรา ซึ่งกระผมเดี๋ยวจะกราบเรียนกับท่านประธานให้เห็นได้ชัดเจนว่า เป็นลักษณะของการหมกเม็ด ไม่ได้มีเจตนาที่จะให้การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ผมเคยนึกถึงถ้อยคำของท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นถ้อยคำที่เสนานะหฺรแล้วก็ฟังแล้วก็ชื่นใจที่ท่านเคยกล่าวไว้ว่า ไม่สามารถทำให้ทุกคนร่ำรวยเสมอกันได้ แต่จะทำให้ทุกคนเสมอกันในทางกฎหมาย คนฟังชื่นใจ กระผมก็ยังชื่นชมอยู่จนกระทั่งถึงเดี๋ยวนี แต่พอมาดูกฎหมายฉบับนี้มันเป็นกฎหมายที่ไม่สามารถจะทำให้เสมอกันได้ทุกคนตามกฎหมาย จึงไปแก้กฎหมายนี้เสียเพื่อให้มันเกิดความไม่เสมอภาคกันยิ่งขึ้นหรืออย่างไร ท่านประธานลองดูบอกว่า เหตุผลในการที่แก้พระราชบัญญัติฉบับนี้บอกว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ โดยกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ ระยะเวลาที่กำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถด้วยความรวดเร็ว เพียงแต่ค่าเสียหายเบื้องต้นซึ่งกฎหมายฉบับนี้กำหนดไว้ว่าให้จ่ายภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ร้องขอ ไม่เคยมีผู้ใดได้รับเงินภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดเลยครับท่านประธาน -----

ทั้ง ๆ ที่ในบทกำหนดโทษ กำหนดลงโทษไว้ว่าถ้าบริษัทไม่ปฏิบัติตามที่
 กฎหมายกำหนดในมาตราที่ได้กำหนดไว้ ก็มีโทษปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท
 ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท แต่พอไปฉบับนี้กลับไปแก้บทลงโทษปรับท่านประธาน
 ไม่พูดถึงอัตราขั้นต่ำของโทษที่ว่าปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท
 ไปเขียนไปแก้ไขเป็นว่าปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท อย่างนี้เป็นการคุ้มครอง
 ผู้ประสพภัยหรือคุ้มครองบริษัทประกันภัยที่ท่านประธาน ดูกันตรงนี้เท่านั้น
 เองครับ ผมอยากเรียนถามเพื่อนสมาชิกในสภานี้ลองพิจารณาว่ากฎหมาย
 ที่มีอยู่ บังคับให้บริษัทต้องจ่ายค่าสินไหมเบื้องต้น ภายใน ๗ วันนับตั้งแต่ที่
 ได้รับเรื่องร้องขอ ถ้าไม่จ่ายตามที่ได้กำหนดไว้ภายใน ๗ วันนั้น ต้องมีโทษ
 ปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ในมาตรา ๕๕ ในบทลงโทษ
 แต่พอขอแก้ไขกลับไปแก้ไขว่าปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท กำหนดขั้นต่ำหายไปเลย
 คืออย่างน้อยต้อง ๑๐,๐๐๐ แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หมายความว่า จะปรับ
 เท่าไรก็ได้อย่าให้มันเกิน ๕๐,๐๐๐ ปรับไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาทก็ได้ แล้วอย่างนี้
 จะบอกว่าเป็นการแก้ไขกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้ประสพภัยจากรถ เมื่อผมเห็น
 กฎหมายอย่างนี้ผมก็นึกทบทวนต่อไป ว่าทำไมกฎหมายที่มาจากกระทรวงพาณิชย์
 แต่จะลบบังคับเป็นการบังคับประชาชนทั้งนั้น ๑. บังคับให้ต้องประกันภัยแล้ว
 กฎหมายลิขสิทธิ์ก็ต้องทำให้เสียค่าลิขสิทธิ์เพิ่มกันมากขึ้น พอมาดูกฎหมาย
 ประกันภัย แทนที่จะช่วยผู้ประสพภัยจากรถตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย กลับเป็น
 การไปช่วยบริษัทประกันภัย แล้วบริษัทประกันภัยซึ่งท่านประธานก็คงได้รับฟัง
 ท่านคณะรัฐมนตรีทั้งหลายที่นั่งอยู่ในที่นี้ก็คงได้รับฟัง ถึงปัญหาที่มันเกิดขึ้นจาก
 เพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่อภิปรายกันมาตั้งแต่ต้น แม้ตัวกระผมเองก็เช่นเดียวกัน
 ครับท่านประธาน กระผมก็ประสบปัญหาอย่างนี้ ราษฎรมาร้องเรียนตายไปแล้ว
 พอไปยื่น นัดให้ไปรับ ๓ ครั้ง ๕ ครั้งไม่ได้ ผลสุดท้ายผู้แทนราษฎรอย่างผม
 ต้องก้มหน้าไปเองที่บริษัท มันไล่ออกจากบริษัทมาครับ บอกให้ไปฟ้องเอาเลย
 ผมก็ต้องพาราษฎรไปแจ้งความบอกว่าขอให้เอาโทษไม่จ่ายภายใน ๗ วันนับ
 ตั้งแต่ร้องขอ ขณะนี้เวลาล่วงเลยในช่วงนั้นมาเดือนกว่าแล้ว เจ้าหน้าที่ตำรวจ
 ก็กรุณาดี รับเรื่องราวไว้เฉย ๆ แต่ไม่ได้เคยเรียกผู้ที่ถูกกล่าวหามาดำเนิน
 คดีใด ๆ ทั้งสิ้น นี่คือความเป็นธรรมของกฎหมายที่บอกจะทำให้ทุกคนได้รับ
 ความเสมอภาคกันในทางกฎหมาย ในทางปฏิบัติมันเป็นอย่างนี้ ผมไม่ทราบว่
 ๗๗ นายกรัฐมนตรี ได้ฟังจากที่ผมพูดมีความรู้สึกอย่างไรกับในคำพูดที่ท่านได้กล่าว
 ว่าท่านไม่ได้รับการตอบสนองจากผู้ปฏิบัติตามกฎหมายนี้เลยนั้น เป็นประการแรก

ประการที่ ๒ บริษัทต่าง ๆ นั้นที่ประกันภัย มีข้ออ้างอีก
 ประการหนึ่งบอกว่าพวกผู้แทนราษฎรไทยเปลี่ยนแปลงแก้ไขอัตราเบี้ยประกัน
 เขาจนเหลือน้อย แล้วที่ประสบอุบัติเหตุแล้วจะมาเอามาก ฟังบริษัทพูดมา
 อย่างนี้ไม่มีท่วงปฏิเสชใด ๆ แล้วในเมื่อกฎหมายได้บัญญัติไว้ให้ต้องกระทำ
 อย่างไรต้องกระทำกันตามนั้น พรรคชาติไทยได้เคยคัดค้านกฎหมายฉบับนี้
 ตั้งแต่เริ่มเลือกตั้งเมื่อปี ๒๕๓๕ ครั้งที่ ๒ มา เพราะเรารู้ว่ากฎหมายฉบับนี้
 ออกมาก่อน ไม่ใช่ออกมาจากสภาผู้แทนราษฎร ถ้าออกมาจากสภาผู้แทนราษฎร
 กฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้ไม่ได้แน่ กระผมเชื่อว่าผู้แทนราษฎรคงพร้อมใจกัน
 ที่จะคัดค้านกฎหมายฉบับนี้ แต่ในช่วงนี้มันเป็นกฎหมายขึ้นมาแล้ว จะโดยใคร
 กระผมจะไม่กล่าวถึง ผู้แทนราษฎรเข้ามาได้รับปัญหาความเดือดร้อนในเรื่องเหล่านี้
 นำเข้ามาแล้วผลสุดท้ายสภาเราถูกประณามว่าเป็นคนโง่งมต่าง ๆ นานา
 ว่าไปคัดค้านผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในการให้ความคุ้มครองผู้ประสบภัย

ผลสุดท้ายก็ไปแก๊วกันไว้แต่เพียงอัตราเบี้ยประกันรถยนต์ไว้แค่
 รถคันเดียว รถที่ใช้เพื่อการเกษตรต่างๆ ซึ่งไม่น่าที่จะต้องให้กฎหมายที่
 เข้าไปคุ้มครอง และเมื่อเป็นอย่างนี้ ผลสุดท้ายกฎหมายฉบับนี้ใช้กันต่อมา
 ก็มีปัญหาเกิดขึ้น แม้แต่ท่านรองปลัดกระทรวงสาธารณสุข ท่านนายแพทย์
 ผู้หนึ่งเป็นรองปลัดกระทรวง ได้ให้สัมภาษณ์ในสื่อมวลชนซึ่งผมยังติด
 เทียบไว้จนทุกวันนี้ แต่ถึงเชิญขอประทานโทษวันนี้ไม่ได้นำติดกระเป๋า
 เพราะเปลี่ยนเสื้อนอก ปกติแล้วจะนำไว้ติดกระเป๋าเวลามาประชุม
 ทุกครั้ง ยืนยันได้เลยว่าผู้ป่วยทุกรายที่ประสบอุบัติเหตุ หรือประสบภัย
 จากรรม ไม่เคยได้รับค่าชดเชยเบื้องต้นตามที่กฎหมายกำหนด คือภายใน
 เวลา ๗ วัน ไม่มีบริษัทประกันภัยใดเลยที่จะปฏิบัติตามกฎหมายที่มีอยู่
 นี้ซึ่งให้เห็นถึงความบกพร่องของกฎหมายฉบับนี้ แต่ผมมีบทลงโทษเข
 ่งให้ปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท กลับไปแก้ตัวเลข
 เบื้องต่ำลดลงไปเสีย ให้ปรับเหลือแต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท กระผม
 ต้องตะโกนถามกันตรงๆ ว่า ท่านรัฐมนตรีที่กัตรงนี้มีเจตนาอะไรอะไ
 รก็เพื่อช่วยใคร คุ่มครองผู้ประสบภัย หรือว่าต้องการช่วยบริษัทประกันภัย
 เพราะกระผมไม่แน่ใจในเจตนา ในเรื่องที่กระผมได้กราบเรียน
 ไปเบื้องต้นเมื่อกี้ที่เป็นตัวอย่างนั้น เมื่อไม่ได้รับการเอาใจใส่จาก
 เจ้าพนักงาน กระผมทำเรื่องถึงคณะกรรมาธิการการยุติธรรมและ
 สิทธิมนุษยชนของสภาผู้แทนราษฎร ก็ไม่ทราบว่ามีอิทธิพลเรื่องบน
 หรือใด ๆ ก็ตามที่ ทำให้ไม่สามารถบรรจุมารเข้าสู่การประชุมได้
 ผลสุดท้ายต้องเชิญเจ้าหน้าที่จากกรมการประกันภัยเข้ามาขอประนี
 ประนอมกัน ว่าขอให้อายไปเถอะ เพราะว่าท่านผู้นั้นประสบอุบัติเหตุ
 จากรรม แล้วไปรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลหมดค่าใช้จ่ายไป ๑๐,๐๐๐
 กว่าบาท แล้วก็เสียชีวิต ควรจะได้ค่าทำศพอีก ๑๐,๐๐๐ บาท สุดท้าย
 ได้รับจริง ๆ ก็คือ ๑๐,๐๐๐ บาทเท่านั้นเอง เห็นไหมครับขนาดมาถึง
 อย่างนี้ก็ยังมีอิทธิพลจากทางบริษัทประกันภัยติดตามกันเข้ามา
 เพราะฉะนั้นกระผมไม่มีหัวใจว่าเจตนาธรรมในการแก้พระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้จะช่วยใครกันแน่ ผมต้องทำใจให้ยอมรับว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้
 เป็นการคุ้มครองผู้ประสบภัย ศาละเพื่อเห็นแก่ผู้ประสบภัยจึงไม่ตั้งร
 ้นตั้งที่ที่จะคัดค้านกฎหมายนี้ต่อไป ไหน ๆ ว่ามีแล้วจะช่วยกัน ก็ทำใจ
 ให้ยอมรับ แล้วก็ทำใจให้ยอมรับเห็นด้วย แต่พอกฎหมายนี้ปฏิบัติไปแล้ว

เกิดปัญหา ปัญหาต่าง ๆ ไม่ใช่เฉพาะที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธาน เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้หยิบยกกันขึ้นมา กระผมไม่เข้าใจเลยว่า ถ้าไม่เวลาแก๊วจึงไปแก๊วเพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับบริษัท ประกันภัย บริษัทประกันภัยนั้นไม่เคยนึกถึงโทษที่ตัวเองจะได้รับตามกฎหมาย เพราะเขายังถือสิ่งที่เป็นสิัจจะอยู่ได้ว่าเงินเท่านั้นที่จะทำให้ไม่ติดติดคุก เงินเท่านั้นที่จะทำให้ไม่ต้องรับโทษตามที่กฎหมายบัญญัติ แล้วเขาก็ทำได้จริง ๆ ไม่เคยมีบริษัทใดถูกลงโทษในการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ นี่ชี้ให้เห็นชัดเจน จนกระทั่งผมอยากจะบอกว่ามี เป็นสิัจธรรมเสียแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนั้นน่าเป็นห่วง แล้วเรา ลองมาดูกันอีกหลาย ๆ ประเด็นที่ว่าแก๊วแล้วมีเจตนาารมณ์ อย่างใน เหตุผลที่กระผมอ่านให้ฟังเมื่อสัก แต่ว่ากันในเนื้อหาสาระของกฎหมาย บางอย่างที่ไม่เขียน มีอยู่มาตราหนึ่งที่น่าจะไปแก๊วคือมาตรา ๒๓ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินของกองทุนในกรณี รกที่ไม่มีประกันภัย ยิ่งบุคคลเหล่านี้แล้วไม่เคยได้รับเลย กองทุนก็ เหมือนกัน ไปเห็น บ้างว่ารัฐบาลยังไม่ส่งมาให้ ยังไม่ตั้งกองทุนให้ อะไรให้ แล้วชาวบ้านซึ่งเป็นคนในชนบท กระผมก็ทราบว่าท่านประธาน ก็รู้ว่าคนในชนบทนี้เดือดร้อนปัญหา เดือดร้อนกาต่าง ๆ ใครจะไปติดตาม ขอเงินจากกองทุนเหล่านี้ได้ -----

น่าจะแก้ไขให้ชัดเจนกันลงไปได้เลย แต่มาตราบนี้ก็ไม่แก้ไข จริง ๆ แล้ว
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่น่าจะแก้ไขน่าจะยกเลิกไปเสียเลย เพราะ
 ไม่สมเจตนารมณ์ที่จะไปคุ้มครองผู้ประสบภัย ไปช่วยกันไว้กับ
 บริษัทประกันภัยทั้งสิ้น บริษัทประกันภัยนั้นกลัวอะไร กลัวอยู่อย่างเดียวว่า
 อย่างให้มีบริษัทประกันภัยเกิดขึ้นมาอีก ตรงนี้เขากลัวมากเพราะเขา
 ผูกขาดทำธุรกิจในด้านนี้กันอยู่ เพราะฉะนั้นกรมก็เคยกราบเรียน
 เป็นการส่วนตัวรับท่านรัฐมนตรีเฉลิมพล เพราะเคยเห็นท่านประกาศ
 ว่าจะให้อนุญาตออกบริษัทประกันภัย ใคร ๆ อาจจะมีมองกันไปว่ามันจะมี
 เบื้องหน้า เบื้องหลังในการเซ็นใบอนุญาต ผมบอกท่านเซ็นลงไปเลย
 ผมอยู่ในสภาพผมจะแค้นอกรับเอง แล้วผมจะชื่นชมว่าท่านกล้าตัดสินใจ
 แหกม่านเหล่านี้ออกไปได้ ให้มีบริษัทประกันภัยเกิดขึ้นมาอีก แม้แต่
 บริษัทประกันภัยในส่วนที่เป็นของสหกรณ์ซึ่ง ๆ ผนฯ รัฐมนตรีพาณิชย์
 คือ ท่านอุทัย ได้เซ็นใบอนุญาตให้ไปนั้นกรมก็ชื่นชม แต่ว่าให้ไว้ได้
 ทำธุรกิจได้เฉพาะประกันชีวิต ท่านให้ไปเลยบริษัทประกันภัยของสหกรณ์
 บอกให้ทำธุรกิจในด้านการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถด้วย เพราะ
 สหกรณ์เดินรถต่าง ๆ นั้นมีอยู่ จะได้หันมาประกันกับบริษัทประกันภัย
 ซึ่งเป็นของสหกรณ์ได้เอง อย่างไปจำกัดว่าให้ทำธุรกิจได้เฉพาะประกันชีวิต
 ถามเหตุผลจากเจ้าหน้าที่ระดับสูง ว่าเมื่อให้แล้วทำไมชักไว้ให้
 ไปนิดเดียว ในการที่ให้บริษัทสหกรณ์ประกันภัยประกันชีวิต เขาบอกว่า
 เนื่องจากบริษัทที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ไม่ต้องการที่จะให้มีบริษัทเกิดใหม่มา
 เป็นคู่แข่ง เพราะฉะนั้นพวกนี้ตกอยู่ในระบบผูกขาดทั้งสิ้น ท่านอย่าไป
 หวั่นเกรงอิทธิพลพวกนี้ อย่าไปหวั่นเกรงว่าบริษัทเหล่านี้จะเป็นนายทุน
 ให้พรรคการเมือง เวลาเลือกตั้งก็ได้กันอยู่ตรงนั้นแต่ประโยชน์ที่เขา
 กอบโกยเอาจากท่าน ทั้งเกียรติยศและชื่อเสียงถ้าใครคล้อยตาม
 เสียหายไปเท่าไร ประเมินค่าไม่ได้ครับเกียรติยศชื่อเสียงของคน
 ซึ่งขึ้นไปเป็นรัฐมนตรีแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมในฐานะผมเป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร กระผมติดตามดู กระผมดู พยายามดูกฎหมายทำที่
 โอกาสและเวลาจะอ่านช่วยให้กระผมได้ แม้จะไม่ได้อ่านกันทุกตัวอักษร
 ทุกฉบับ แต่ว่าสิ่งใดที่ผูกพันกับประชาชนแล้ว สิ่งใดที่จะเป็นการทำให้
 ประชาชนได้รับความกระทบกระเทือนลำบากมากขึ้น หรือมีภาระมากขึ้น
 ถ้าช่วยให้สะดวกสบายขึ้นดีสนับสนุนและส่งเสริม แต่ฉบับนี้ขอแก้ไข

ถ้าอ่านกันเฉพาะเหตุผลได้ฟังแล้วก็ชื่นชม แต่พอไปดูในเนื้อหาสาระข้างในก็ต้องบอกได้ว่าหมกเม็ด เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีหรือท่านผู้เชี่ยวชาญผู้รู้ ว่ามีเหตุผลอะไรในการไปบัญญัติ ไปแก้ไขบทลงโทษบริษัทประกันภัยที่ไปตัดอัตราโทษขั้นต่ำในการปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ถึงไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท เพราะถ้าไปพูดเฉพาะตัวสูงนี้จะปรับเท่าไรก็ได้ ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ก็ได้ ให้มีเหตุผลเพียงพอกระผมอาจจะทำให้ใจให้ยอมรับ เหมือนกับยอมรับเจตนารมณ์ของกฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งไม่เห็นตัวขมาแต่แรกแต่ต้องทำให้ใจให้ยอมรับ เพราะฉะนั้นเหตุผลตรงนี้เอาแค่ประการเดียวนี้จะว่า ไปแก้บทลงโทษของบริษัทประกันภัยลงมีเหตุผลอะไร ไม่ได้แก้ไขเพิ่มขึ้นให้เกิดความหลาบจำ ให้เกิดความเกรงกลัวต่อพระราชบัญญัติให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเลข กลับไปช่วยให้สามารถที่จะหลีกเลี่ยงได้อย่างไรก็ได้ขึ้น เพราะปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท จะปรับอัตราขั้นต่ำเท่าไรก็ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจขอฟังคำชี้แจงด้วยท่านประธาน

ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรศักดิ์
และก็คุณมอนินทร์

นายสุรศักดิ์ บัวขาว (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
 ผม สุรศักดิ์ บัวขาว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคชาติพัฒนา
 ตามที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครอง
 ผู้ประสบภัยจากรถนั้น ด้วยหลักการและเหตุผลนั้นก็น่าจะฟังได้ ซึ่งด้วยเหตุผลนั้น
 คณะรัฐมนตรีก็เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ควรจะมีการแก้ไข ซึ่งเนื้อหาสาระสำคัญ
 ตามที่ได้เสนอนั้นผมก็เห็นว่าเป็นการเพิ่มเติมตามมาตรา ๕ มาตรา ๕
 มาตรา ๖ และที่ค้ำนิยาม ซึ่งกระผมเห็นว่าในสาระสำคัญนั้นก็พอจะฟังได้
 แต่ประเด็นหนึ่งที่ผมคิดใจอยู่ก็คือการขอแก้ไขมาตรา ๑๔ ซึ่งจริง ๆ แล้ว
 มาตรา ๑๔ นั้นเดิมเขาบอกว่า การประกันตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘
 จะต้องมีข้อกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย
 จริง ๆ มาตราทั้งนี้ทั้ง ๆ ที่เราจะมีการแก้ไขอยู่แล้วก็ควรจะแก้ไขให้ดีกว่านี้
 เพราะว่าตามมาตรา ๘ ที่ขอแก้ไขใหม่นั้น เดิมนี้เป็นอำนาจให้เป็นไปตาม
 ข้อกำหนด ซึ่งข้อกำหนดเดิม ๆ นั้นการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นจำนวน
 ๑๐,๐๐๐ บาทนั้น ประชาชนจริง ๆ แล้วเขาไม่มีทางที่จะติดต่อประสานกับ
 บริษัทประกันภัยได้อย่างสะดวก นอกจากค่าเสียหายเบื้องต้นแล้ว
 เงินจำนวนหนึ่งที่จะต้องเป็นค่าสินไหมทดแทนในลำดับต่อไปคือจำนวน
 ๕๐,๐๐๐ บาทนั้น จริง ๆ ข้อกำหนดเดิมก็ยุ่งยากในการดำเนินการ
 ในการที่จะติดต่อกับบริษัทต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าหลายครั้งหลายหนที่ประชาชน
 ที่ประสบภัยจากรถแล้วได้รับเงินเฉพาะ ๗,๐๐๐ - ๘,๐๐๐ บาท
 เป็นค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้น แต่ส่วนอีกจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาทที่จะต้อง
 ได้มาอีก ซึ่งนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นแล้ว กระผมเห็นว่าเรื่องเดิม
 ก็ยุ่งยากอยู่แล้ว แต่ในขณะที่เดียวกันท่านได้มาขอเพิ่มเติมหรือขอเปลี่ยนแปลงว่า
 เมื่อมีกำหนดจำนวนเงินเอาประกันตามมาตรา ๗ วรรคสองแล้ว หลักเกณฑ์
 วิธีการจ่ายและระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทน นอกเหนือจากค่าใช้จ่าย
 เบื้องต้นให้เป็นไปตามหน้าที่ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
 ตรงนี้เองที่ผมคิดใจว่า ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ดังนั้นในเมื่อสภา
 ได้ร่างหลักกฎหมายผู้ประสบภัยจากรถแล้ว เพื่อที่จะให้เป็นประโยชน์ต่อประชาชน
 จริง ๆ แล้วมันเกิดจากสภา กฎหมายฉบับนี้เกิดจากสภาผู้แทนราษฎร
 แต่ในขณะที่เดียวกันท่านรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีจะเอาอำนาจคืนไป
 คืนไปตรงที่ว่าขอแก้ไขให้กำหนดวิธีการขั้นตอนในการจ่ายเงินสินไหมทดแทน
 หลังค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด ตรงนี้เองที่ผมคิดใจว่า

ทำไมจะต้องไปให้อ่านาคณะผู้บริหารคืนมาอีกครึ่งหนึ่ง ดังนั้นสมมติว่า
 ในเมื่อรัฐมนตรีคนนี้อยู่ จริงแล้วการช้อกั๊วไซที่จะกำหนดในหลักเกณฑ์ต่าง ๆ
 หลังจากที่ท่านจะได้อ่านาคไปแล้วนั้น ผมเห็นว่าถ้าหากว่าคนอื่นเข้ามา
 สมมติว่าบริษัทประกันภัยหลาย ๆ บริษัทเข้ามาแล้วเอาเงิน จะเป็นการแชร้
 (Share) กันเท่าไรต่อเท่าไรก็ตามแต่ ๕๐ - ๕๐ ล้านบาท ให้อ่านาคกำหนด
 ตรงนี้ขึ้นใหม่ ผมว่าประชาชนนั้นเสียหาย แต่อย่างไรก็ตามถ้าหาก
 ท่านรัฐมนตรีว่า หลังจากที่ท่านแก้กฎกระทรวง หรือมีกฎกระทรวงแล้ว
 ซึ่งกฎกระทรวงจริง ๆ แล้วเป็นกฎหมายเนื่องจากแม่บทของกฎหมายฉบับต้น
 แต่ท่านสามารถที่จะบอกว่า ถ้าท่านเอากฎกระทรวงหรือข้อกำหนดนั้น
 มารายงานต่อสภาได้ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ก็เข้าเชื่อได้ว่าท่านไม่ปิดบังอะไร
 แต่เท่าที่ผ่านมานั้นผมเห็นว่ากฎกระทรวงก็ดี ข้อกำหนดใด ๆ ก็ดีที่เกิดจาก
 ท่านรัฐมนตรีกำหนดนั้นไม่เคยเอามารายงานสภาให้ทราบ ผมก็เลยห่วงตรงนี้ว่า
 ในเมื่อเราจะแก้กันแล้ว เราน่าจะแก้ตรงที่ว่าให้มีคณะกรรมการใด
 คณะกรรมการหนึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ตัวนี้ อาจจะฝากไว้ตรงนี้ หรือคณะรัฐมนตรี
 ที่มีมติว่าการเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาเพื่อช้อกั๊วไซนั้นว่า มีเหตุผลอันใด
 นอกเหนือจากที่เขียนไว้ว่า จริง ๆ แล้วเหตุผลในการช้อกั๊วไซก็มีในนี้
 ก็คือหลักเกณฑ์ที่ว่าท่านรัฐมนตรีกำหนดนั้นแหละ ผมถึงอาจจะฝากสั้น ๆ ว่า
 ในการที่จะให้ประชาชนได้สิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมายฉบับนี้
 ก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่า การที่จะกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ นั้น
 ก็ขอให้คำนึงถึงประชาชนผู้ประสบภัยด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณมอนอินทร์

แม่กรมคนคินทร์ รินคำ (เชียงใหม่) : ขอขอบคุณ
 ท่านประธาน ผม มคนคินทร์ รินคำ มาจากจังหวัดเชียงใหม่ ต้องขอ
 อขอบคุณท่านประธาน เป็นอย่างสูงที่ทำให้เกียรติผมในครั้งนี้ พระราชบัญญัตินั้น
 ทางรัฐบาลคงกลัวว่ามีผลกระทบถึงราษฎรบ้างหรือเปล่า สมมติว่าออก
 พระราชบัญญัติว่า ห้ามมีคารุชสงครามในบ้าน ถ้าราษฎรครอบครัวนั้น
 เขาไม่มีคารุช ไม่มีปัญหา คคงพระราชบัญญัติอย่างนี้ไม่กระทบ แต่เมื่อ
 เขาใช้รถมาตั้งแต่เดิมแล้วมาคลกกฎหมายว่าคุณจะต้องประกันภัย
 ถ้าไม่ประกันทำอย่างไร ต่อทะเบียนไม่ได้ เห็นไหมมันกระทบ
 นักค้าของชาวไร่ ชาวนาที่ขายเข้ากินค้า หุดสำหรีไปซื้อเงินผ่อนรถมา
 เขามีปัญหา เขาก็ได้มาถามผมว่า ขอให้ผมมาพูดทางสภาขอ
 ไขว้ให้ผ่านได้ไหมพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมก็บอกว่าทางรัฐบาลนั้น
 เขาอยากให้เราไม่ตั้งเดือดร้อน ถ้าสมมติว่ามีอุบัติเหตุ
 เงิน เป็นหมื่น ๆ ถ้าไปเข้าโรงพยาบาล หมกคอาจจะไม่รับ ก็ตายเปล่า
 ลูกหลานเราต้องตายเปล่า ถ้าหากว่าออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา
 ลูกหลานเราพลกฐนชันปึง เขาเข้าหาหมอ รั้งกันที่ รกเครีคัง
 ๑๐๐ - ๒๐๐ บาท ถ้าหากพวกเราคุดเหล้าสักวัน ๒ วัน
 ๒ ๓ วันแต่ขึ้นเอง เราก็มีประกันไปตั้ง ๑ ปี ผมก็ชี้แจงให้เขาฟัง
 เขาก็บอกว่าเออ คดี กันนี้ เป็นเงินที่ราษฎรทั่วประเทศ เขาเพื่อรัฐบาล
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านนายกฯ ทวน ไคร ๆ ก็ต้องเช็คเพราะเป็นคนดี
 กันนี้ เมื่อประกันกันมาแล้วปรากฏว่ากระทรวงพาณิชย์ไม่ปฏิบัติ ไม่ออกไปดูผล
 ผมทำหนังสือถึงกระทรวงพาณิชย์ ๔ เดือนมาแล้ว คนค้าเกอเวียงแหง
 ไปถูกรถชนตายที่ท่าเกอฝาง ไปร้องเรียนตำรวจ ตำรวจก็ไปปากแกลเลียว่า
 จะให้เสีย ๑๐,๐๐๐ บาท เขาจะได้ ๕๐,๐๐๐ บาท แต่เสียหมื่นเดียว
 เสียหมื่นเดียวขณะนี้ยังไม่ได้ โทรศัพท์มาหาผมตลอดเวลา ว่าอย่างไร
 ก็มีหนังสือถึงเรียนมา เห็นไหมว่าการปฏิบัติหน้าที่ และจะเพิ่มโทษ
 จะลดโทษ หรือจะเขียนอะไรสวชนู ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติเสียอย่าง
 เสียเวลาเปล่า ๆ บริษัทเดีชนั้นเล่นเล่ห์เล่นเหลี่ยม เอาตำรวจมาเป็น
 เครีคังมิด ถ้ารถชนโครม ๖ ขัษขีมีหรือเปล่า ไม่มีก็จะไม่ให้
 อีกแล้ว ทั้ง ๆ ที่มีประกัน ๒. คุณผิด กันนี้คุณเดินทางผิด แล้วจะ
 ทำอย่างไร ราษฎรทั้งชั้นทั้งล่อง ถ้าคุณเดินทางผิดคุณเขาไป

๑๕๓

สผ. ๑๐/๒๕๓๗ (ส. ๒)

นิยามา ๗๐/๒

๑๐,๐๐๐ บาท แล้วทำไมเมื่อออกพระราชบัญญัติอย่างนี้มาทำไมไม่ให้
ละเอียด ทั้ง ๆ ที่สภาแห่งนี้ไม่เห็นด้วย ทั้งที่ผมเป็นฝ่ายรัฐบาล
ผมก็ไม่เห็นด้วย เมื่อพรรคบอกว่าเขานำรัฐบาลต้องเอา เขาก็เอา
แต่ทำไมปฏิบัติอย่างนี้ทำให้เสียหายทั้งประเทศ เสียหายทั้งรัฐบาล
ทั้งหมดทุกพรรคที่อยู่ร่วมกับรัฐบาล เพราะว่าประกันแล้วไม่ได้เงิน
เรื่องตำรวจนี้ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล ขอให้ช่วย
กำชับกำชาหน่อย เดี่ยวนี้ความเป็นธรรมไม่มีแล้ว ถ้ารถชนกันปุ๊บ
เรียกประกันภัยก็ต้องวิ่งมาหาแล้ว ๕๐,๐๐๐ บาท ถ้าคุณออมชอมได้
๑๐,๐๐๐ บาท คุณเอาไปอีกสัก ๒๐,๐๐๐ บาท อีก ๒๐,๐๐๐ บาท
เข้ากระเป๋าของบริษัท เป็นอย่างไร เป็นธรรมไหมท่านประธาน
รัฐบาลออกกฎหมายฉบับหนึ่ง เจตนาจริง ๆ แล้วอยากจะช่วยบ้านช่วยเมือง
อยากจะช่วยราษฎร แต่เมื่อออกมาแล้วราษฎรไม่ได้เลข อย่างนี้
เป็นการช่วยไหม เสียไหม เมื่อกระทรวงพาณิชย์ไม่ปฏิบัติตาม เพราะฉะนั้น
ผมอยากจะฝากว่า การที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าหากจะมีการชาวเสี่ยง
ชาวเสี่ยงดูว่าราษฎรส่วนไหนที่เขาพอใจไหม -----

ถ้าเขาไม่พอใจทางรัฐบาลน่าจะยกเลิก เราตั้งได้ก็ยกเลิกได้
ไม่มีปัญหา แต่ถ้าหากไม่ยกเลิกทางกระทรวงพาณิชย์ต้องปฏิบัติอันเคร่งครัด
ไม่ใช่เอาความเดือดร้อนมาให้กับประชาชน ที่จริงผมอยู่ฝ่ายรัฐบาล
ผมไม่อยากจะพูด แต่ถ้าผมไม่พูดคนทางจังหวัดเชียงใหม่ของผม
ก็ไปหลับหลับตาอยู่ที่ไหน พรรคพวกเราพยายามหลีกเลี่ยง ไม่อยาก
จะพูดเพราะ เป็นฝ่ายรัฐบาลด้วยกัน มาพูดกันมาด้วยกันในนั้นไม่ค่อยสวย
แต่เมื่อไม่ปฏิบัติอย่างนี้ก็ต้องพูดกันบ้าง ผมขอขอบคุณครึบท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

คุณวีระกร คำประกอบ ขอเป็นท่านสุดท้ายและรัฐบาลจะได้ตอบต่อไป

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน

ที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม วีระกร คำประกอบ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติไทย ความจริงแล้ว
อยากจะฟังท่านรัฐมนตรีได้ตอบเสียก่อนด้วยซ้ำไป แล้วก็ขอว่ากันทีเดียวเลย
เพราะเมื่อท่านรัฐมนตรีตอบแล้วผมก็คงจะต้องลุกขึ้นมาชี้ใช้ท่าน
อีกรอบหนึ่งอย่างแน่นอน เพราะไม่ทราบเหมือนกันว่าเพื่อนสมาชิก
ที่ได้อภิปรายมาแล้ว รวมทั้งหมดแล้วประมาณเกือบ ๒๐ ท่าน ไม่ทราบ
ท่านได้มีแนวความคิดที่จะตอบอย่างไรบ้าง ไม่ทราบว่าท่านรัฐมนตรี
จะตอบเสียก่อนเลยไหม และผมจะได้ขอชี้เป็นคนสุดท้ายอีกสักทีหนึ่ง
เมื่อท่านรัฐมนตรีไม่ตอบผมก็จะขออนุญาตในช่วงนี้ว่า เลขก็แล้วกัน
กฎหมายคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ๒๕๓๕ นี้ พรรคชาติไทย
ไม่ได้เห็นด้วยตั้งแต่ต้น ตรงกันข้ามกลับมองว่ากฎหมายฉบับนี้แม้จะมี
หลักการที่ดี ต้องการให้หลักประกันกับประชาชนผู้ประสบภัยจากรถก็ตาม
แต่เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องของการบังคับให้ประชาชนเอาเงิน
ไปให้กับบริษัทประกันภัย เป็นการบังคับกันในลักษณะที่อ้างถึงความปลอดภัย
ในชีวิตและทรัพย์สินหวังดีต่อประชาชนอยากให้เขามีหลักประกัน
แต่ในขณะเดียวกันบังคับให้เขาเอาเงินไปจ่ายให้กับบริษัทประกัน
พรรคชาติไทยมองเห็นอยู่แล้วว่า บริษัทประกันเป็นบริษัทที่ทำและมุ่งหวัง
การค้ากำไร เพราะเป็นบริษัทในภาคเอกชน ไม่ใช่บริษัทที่ทำเพื่อไม่หวัง
ผลกำไร ไม่มีบริษัทประกันที่ไหนหรอกครับ ทำงานเพื่อการกุศล
ไม่มีหรอกครับ เพราะฉะนั้นไม่ว่าบริษัทไหนก็ต้องมุ่งการค้ากำไร
เป็นเกณฑ์เป็นหลักในการทำงานเสมอ เราได้ติดตามเรื่องนี้ตั้งแต่ต้นแล้ว

และในวันนี้ผลลัพธ์ที่ออกมาไม่ว่าสมาชิกจากพรรคฝ่ายค้าน และ
 ฝ่ายรัฐบาลที่ได้ลุกขึ้นมาอภิปรายดูเหมือนจะมีเหตุผลตรงกันก็คือ
 เวลาปรับประกันรับง่าย เวลาจ่ายเงินไม่ยอมจ่าย นี่คือสิ่งที่เรา
 หวังอยู่แล้วว่ามันจะต้องเกิดขึ้นแน่ ๆ คิดอยู่แล้วว่ามันต้องเกิดขึ้นแน่ ๆ
 แล้วมันก็เกิดจริง ๆ มองจากหลักการและเหตุผลของรัฐบาล ที่ได้ขอ
 แก้อัยพระราชบัญญัติฉบับนี้ฟังดูเหมือนดี คือเขียนไว้ว่า รวมทั้งปรับปรุง
 บทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เรานึกว่าจะกำหนดโทษให้บริษัทประกัน
 ที่ไม่จ่ายเงินค่าตอบแทนไม่ว่าเบื้องต้นก็ดี หรือค่าเสียหายต่าง ๆ ก็ดี
 นึกว่ารัฐมนตรีจะมีหัวอกของผู้แทนราษฎร จะกำหนดโทษให้มันสูงขึ้น
 ที่ไหนได้ลดโทษลงไปอีก แล้วอย่างนี้จะไปไว้วางใจกันได้อย่างไร
 วันนี้ไม่ใช่ไว้วางใจก็จริง แต่รัฐมนตรีที่มีความคิดอย่างนี้ผมว่าใช้ไม่ได้
 ตั้งแต่กระทรวงพาณิชย์ในรัฐบาลของท่านชวน หลีกภัย ขึ้นมาเป็นรัฐบาล
 ในคราวนี้ กฎหมายแต่ละฉบับที่เสนอเข้ามาไม่เป็นสิบประการเลย
 ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายลิขสิทธิ์ ที่เสนอเพื่อให้ประโยชน์กับคนต่างชาติ
 มากกว่าคนไทย มาวันนี้ก็มาเจอกฎหมายที่เห็นกับประโยชน์ของ
 บริษัทประกันภัยมากกว่าประชาชนคนที่ทำการประกัน มีอย่างที่ว่าไหน
 ในมาตรา ๔๔ ลดโทษจากเดิม ซึ่งโทษเดิมเขียนไว้ว่า ๑๐,๐๐๐ ถึง
 ๕๐,๐๐๐ บาท วันนี้บอกไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท อย่างนี้มันแปลว่าอะไร
 ก็แปลว่าชู้เชี้ยกันหรือเปล่า กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มุ่งหวังเพื่อแก้ปัญหาก
 ที่มันเกิดขึ้นในบ้านในเมืองในขณะนี้ เขียนไว้ว่าต้องการปรับปรุง
 บทกำหนดโทษ ก็หวังว่าสิ่งเหล่านี้ทำขึ้นเพื่อให้บริษัทประกันเร่งรัด
 ในการจ่าย ไม่ให้เบี้ยผู้ประกันผู้เอาประกันอีกต่อไป ที่ไหนได้มาเจอ
 แบบนี้ เนื่องจากบริษัทประกันภัยไม่เคยทำผิด เพราะฉะนั้นปรับเพียง
 ๕,๐๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น-----

ท่านประธานครับ ในปัจจุบันนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกจังหวัด ผมเองตั้งแต่รับหน้าเสื่อเรื่องนี้มา เนื่องจากเป็นกรรมาธิการพิจารณากฎหมายผู้ประสบภัยจากรถด้วย ก็พยายามชี้แจงในที่ประชุมท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านและชี้แจงในหอกระจายข่าว ซึ่งได้อัดเทปออกไปเสมอ ได้ชี้แจงให้ประชาชนได้เข้าใจถึงพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่เหตุการณ์กลับย้อนศรมาที่ผมตลอด ประชาชนไปเอาเงินที่บริษัทประกันไม่ได้ก็วิ่งมาหาผมอย่างกับผมเป็นบริษัทประกันภัย แล้วผมก็ต้องมีหน้าที่ไปติดต่อกับสำนักงานประกันภัย จังหวัดนครสวรรค์ เป็นประจำ ซึ่งเจ้าหน้าที่ท่านก็ตีศรีแต่เนิ่นก็หมายความว่าในที่สุดแล้วก็ตีกลับมาที่สำนักงานประกันภัยจังหวัดจนได้เงินทดแทนขั้นต้นก็ต้องไปเอาที่สำนักงานประกันภัยจังหวัด ๑๐,๐๐๐ บาทเสมอ เนื่องจากบริษัทประกันแต่ละบริษัทไม่มีทางหรือกรับที่จะจ่ายกันได้ง่าย ๆ อย่างน้อยท่านไป ๓ ครั้งถึงจะได้สตางค์มา ๑๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ผูกบอกไปเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการและช่วยว่าการด้วย สิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้นทุกจังหวัด ความจริงท่านก็น่าจะรู้ เพราะในฐานะที่ท่านเป็นผู้แทนราษฎรจากจังหวัดอุดรธานี จากจังหวัดชลบุรีก็ดี สิ่งเหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นกับผู้แทนราษฎรทุกคน ต้องได้รับคำร้องเรียนทุกคน เหมือนกับ ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลที่ได้ขึ้นมาอภิปรายหลายท่านแล้วมีเหมือนกันครับคือโดนสิ่งเหล่านี้เป็นประจำ โดนเสียจนกระทั่งคุณแล้วบริษัทประกันสมัยนี้ไม่ได้ทำงานเพื่อประชาชน ไม่ได้ทำงานเพื่อสังคม และไม่ได้ทำการกุศลอย่างที่ท่านคิดหรือกรับ มันทำเพื่อหาประโยชน์จริง ๆ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วไหน ๆ แล้วมันจะต้องไปตบที่สำนักงานประกันภัยจังหวัด ก็ทำไม่รัฐบาลไม่รับเสียเองละครับในเรื่องการประกัน พรรคชาติไทยมีความคิดอย่างนี้มาตั้งแต่ต้น แล้วในคราวนี้บัดนี้ก็ได้ออกกฎหมายพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถขึ้นมาอีกฉบับหนึ่ง โดยคุณสวัสดิ์ คำประกอบ เป็นผู้เสนอ พรรคชาติไทยเสนอ เพื่อต้องการยุบพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วให้รัฐบาลขึ้นมาทำเอง ในเมื่อต้องการทำขึ้นมาเพื่อเป็นสวัสดิการให้กับประชาชนให้กับสังคมแห่งนี้ให้มันอยู่กันได้ ให้มีหลักประกันภัยในชีวิตและทรัพย์สินก็ทำไม่ทำให้รัฐบาลทำเสียเอง อย่างไร ๆ มันก็ต้องไปลงที่สำนักงานประกันภัยจังหวัดแน่นอนที่สุดเพราะบริษัทประกันต่าง ๆ เบี้ยวซ้ายเบี้ยวขวาไปติดต่อวันนี้ออกพรุ่งนี้มาใหม่ ไปพรุ่งนี้บอกคนเซ็นเช็คไม่อยู่ ไปมะรืนนี้บอกหลักฐานไม่ครบ ท่านประธานครับ สิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้นจนกระทั่งผมเอง

อย่างไรก็ต้องส่งไปที่สำนักงานประกันภัย เพื่อไปเอาเงินทดแทนเบื้องต้น ๑๐,๐๐๐ บาท ต้องไปเอาที่สำนักงานประกันภัยเสมอ เป็นอย่างนี้ละครับ ท่านรัฐมนตรีครับ ทำไมไม่ไห้สำนักงานประกันภัยรีบประกันไปเลย

๑ จังหวัดมี ๑ ที่ มันก็เหมือนกับบริษัทประกันภัยอื่น ๆ นั้นแหละครับ มีตัวแทนอย่างมากที่สุด ๑ ที่ บางทีมีแต่ตัวแทนรับ ตัวแทนจ่ายไม่มี จังหวัดนี้ ต้องแห่ไปเอาจังหวัดอื่น ก็เมื่อเป็นอย่างนี้ทำไมจังหวัดไม่ทำเอง ทำไมสำนักงานประกันภัยซึ่งมีอยู่แล้วตามจังหวัดต่าง ๆ นครสวรรค์มี เจ้าหน้าที่ ๕ คน แต่ดูแล ๓ จังหวัด อย่างนี้ก็ทำไมไม่ไห้จังหวัดละ ๓ คน ไปเลยมีทุกจังหวัด แล้วก็ให้ เขามีหน้าที่รับเบี้ยประกันและจ่ายเงินทดแทนด้วย ในขณะที่เดียวกันก็ประสานงานกันกับกระทรวงสาธารณสุข เพราะผู้ที่จะดูแลรักษาการเจ็บไข้ได้ป่วยจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นก็คือหน่วยงานของ กระทรวงสาธารณสุข ก็เมื่อประสบภัยจากรถพิวะก็ต้องเข้าโรงพยาบาล หรือไม่อย่างนั้นก็ต้องเข้าสถานอนามัย เมื่อเป็นอย่างนั้นก็ให้สถานอนามัย หรือโรงพยาบาลเบิกเงินโดยตรงมาที่สำนักงานประกันภัยจังหวัดที่มีอยู่ แล้วก็ตัดบัญชีกันไป ก็ทำอย่างนี้ก็แน่นอนแล้วท่านก็ต้องบอกว่าเราต้องการ ให้เอกชนเขาทำ ต้องการให้เป็น ไพรเวทเซชัน (Privatization) ต้องการให้เป็น เรื่องของเอกชนแข่งขันกัน ท่านประธานที่เคารพครับ มันแข่งขันกันรวยครับ ไม่ได้แข่งขันกันบริการประชาชน -----

เมื่อเป็นอย่างนั้นก็ต้องแก้ไขให้ถูกต้อง ไม่ใช่แก้ไขเพื่อไปลดโทษให้กับ
บริษัทประกันภัย ผมยังนึกถึงว่ารัฐมนตรีเขาคิดอะไรของเขา เขาคิด
อะไรของเขาครับ หรือได้ค่าดังมาก็ไม่ทราบ ท่านประธาน เดิมทีปรับ
๑๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ บาท วันนั้นมาบอกไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ฟังดู
เหมือนกันนั่นแหละครับ แต่อย่างนี้เขาเรียกว่าหมกเม็ด ฟังดูแล้วน่าจะให้
หน้าสภาเขาพูดเรื่องนี้ด้วย เขาพูดมันกว่าผมเยอะ ท่านประธานครับ
อย่างที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว กฎหมายแต่ละอย่างของท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ที่ออกมาแต่ละฉบับดูแล้วไม่ได้เรื่องจริง ๆ คุณแล้วเข้าข้าง
นายทุน คุณแล้วเข้าข้างชาวต่างประเทศกันมาโดยตลอด จิตใจไปไหนหมด
หรือแม้แต่คนไทยขายต่าง ๆ ที่ออกมา ไม่ว่าเรื่องของมันสาปะหลังก็ดี
เรื่องของอะไรต่อมิอะไรที่เราได้พูดกันไปแล้วในการอภิปรายคราวที่แล้วก็ดี
ดูเหมือนว่าไม่ได้เข้าข้างประชาชนเลย ไม่สมกับที่ผมเคยศรัทธาต่อตัวท่าน
มาโดยตลอด วันนั้นมาเจอกฎหมายฉบับนี้แล้วก็ทำให้งงเหมือนกันว่าท่านคิด
อย่างไรกับบริษัทประกันภัย ความจริงการแก้ไขกฎจุดที่สุดก็คือ
ให้สำนักงานประกันภัยของแต่ละจังหวัดที่มีอยู่ทำการแข่งขันกับบริษัทประกัน
ที่มีอยู่ ใครจะประกันภัยเอกชนก็ได้ถ้าเขาบริการดี แต่ท่านต้องมีของรัฐบาล
ที่คอยดูแลเขาอยู่ด้วย เพื่อให้เป็นการคานอำนาจไม่ให้มันหากินกัน
จนเกินกว่าเหตุ ปัจจุบันนี้ทุกบริษัทแข่งขันกันร่ำแข่งขันกันรวยจากนโยบาย
การออกกฎหมายผู้ประสพภัยจากภพของท่านรัฐมนตรี มาวันนี้กลับแก้ไข
เพื่อให้เขาอยู่ดีกินดีขึ้น นี่มันหมายความว่าอะไร การแก้ไขน่าจะทำได้อย่าง
กฎจุด เพราะท่านก็รู้ปัญหาเหมือนผม น่าจะแก้ไขโดยการให้รัฐหรือ
สำนักงานประกันภัยจังหวัดรับประกันด้วย เพื่อเป็นการคานดุลอำนาจกันกับ
บริษัทของเอกชน ทำไม่ไม่ทำ และสามารถที่จะตัดบัญชีโดยตรงกับ
โรงพยาบาลหรือสถานอนามัยต่าง ๆ หรือคลินิกต่าง ๆ สามารถส่งใบบิล
มาเบิกได้โดยตรงก็จะทำให้ทุกโรงพยาบาล ทุกคลินิกหรือแม้แต่
สถานอนามัยก็ประสงค์ที่จะรับรักษาผู้ประสพภัยจากภพ วันนั้นลองเข้าไปสิครับ
สถานพยาบาลเอกชน บอกผมประกันภัยไว้เป็นประกันภัยบุคคลที่ ๓
แทบจะโดนดันออกมาเสียไม่ทันละครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ
สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ว่าแก้ไขไม่ได้ โดยหลักการเป็นเรื่องที่ต้องการสร้าง
สวัสดิการให้กับประชาชน แต่เมื่อสร้างสวัสดิการแล้วอย่าไปบิบบังคับเขา
ให้ต้องไปถูกเอาไรด์เอาเปรี๊ยะสิครับ รัฐบาลจะต้องมีแนวนโยบายที่จะต้อง

คานอำนาจให้เขา ให้เขาสามารถมีทางเลือกที่ดี ให้เขาสามารถที่จะ
 ทำให้มันสมกับที่พระราชบัญญัติผู้ประสพภัยจากรถมุงหวีง มีเหตุมีผล
 แล้วก็ยังมีหลักการที่สนับสนุนไว้ดังกล่าวแล้ว แต่ในปัจจุบันไม่เป็นอย่างนั้นเลย
 ท่านประธานครับ ผมหวังเหลือเกินว่าท่านรัฐมนตรีจะต้องแก้ไขปรับปรุง
 วิธีการออกกฎหมายของท่านเสียใหม่ หากต้องการแก้ไขกฎหมายเพื่อ
 ทำให้สิ่งต่าง ๆ ดีขึ้นก็ไม่ใช่ว่าแก้ไขกันมาอย่างนี้ ความจริงแล้ว
 ผมได้ยินมานานแล้วว่าท่านจะออกกฎหมายเพื่อแก้ไข เพราะว่ามี
 เพื่อนสมาชิกได้ร้องเรียนกันไปมากในเรื่องที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว
 และท่านก็ได้บอกว่าเดี๋ยวจะแก้ เสนอเข้ามาแล้วผมก็มองดูในหลักการ
 เฉย ๆ มองดูผ่าน ๆ ตั้งแต่ที่แรกก็เห็น เอาละ ท่านเสนอมาใน
 หลักการคือการปรับปรุงโทษ ก็หวังว่าจะปรับปรุงให้บทประกันถูกโทษ
 มากขึ้น ถ้าไม่ยอมจ่ายเงินสินไหมทดแทน ไม่ว่าจะเป็ตามมาตรา ๒๐
 หรือมาตรา ๒๕ ก็ดี ซึ่งจะต้องได้รับโทษให้สูงขึ้น แต่ที่ไหนได้ ลดโทษลงไป
 มองอย่างนี้เห็นชัดเจนว่าเป็นการลดโทษลงไป ท่านประธานที่เคารพครับ
 ถ้าเป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจจะหนักกว่านี้เยอะ ท่านประธาน
 ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
 รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้
 นายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอุทัย พิมพ์ใจชน ส.ส. ชลบุรี
 ขอเรียนชี้แจงต่อสมาชิกผู้อภิปรายเกี่ยวกับกฎหมายผู้ประสพภัยจากรถ
 บางประเด็น สำหรับประเด็นอื่นนั้นผมจะมอบให้ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ
 ได้ตอบ แต่ผมขอหากจะตอบในประเด็นที่ท่านสมาชิกเพิ่งนั่งลงไปได้สงสัย
 ท่านได้กรุณาเป็นห่วงใยถึงการที่กระผมได้ดำเนินการลงไปแล้วก็ห่วงใยถึง
 ความคิดของรัฐมนตรีหรือของผมนิดอย่างใดถึงได้ทำอย่างนี้ เหมือน
 ลักษณะว่าไปเอื้อต่อนายทุน ไม่เห็นใจประชาชน -----

บางท่านก็พูดพาดพิงถึงกับว่า ไม่ต้องเป็นห่วงหรือเรื่องบริษัทประกันภัยจะ
มาช่วยเรื่องเลือกตั้งอะไรต่าง ๆ ผมขอกราบเรียนให้ทราบว่าในชีวิต
การเลือกตั้งของผมนั้น ผมไม่ได้เคยห่วงเรื่องการใช้เงินใช้ทอง สมาชิก
ที่อยู่กับผมหลายคนได้อยู่แล้วก็ได้ออกไปก็เป็นพยานได้ แล้วเราก็อยู่
ในเวทีเลือกตั้งมา ไม่ใช่แค่เพียงปีเดียวหรือ ๒ ปี ผมอยู่มาเกือบ ๒๐ กว่าปี
ตลอดเวลาที่เลือกตั้งก็มีคู่แข่งที่เป็นเพื่อนสมาชิกจากพรรคต่าง ๆ ได้
ตรวจสอบพฤติกรรมกรรมการเลือกตั้งของผมมาโดยตลอด เพราะฉะนั้นขอ
กราบเรียนว่า ที่แกไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องที่จะมีเงินหรือมีทองเกี่ยวกับการ
เลือกตั้ง กระผมขอกราบเรียนในเบื้องต้นก่อน

ในประการที่ ๒ ที่ท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครสวรรค์คือ
คุณวีระภรทถามว่า ถ้าไม่ทำให้พาณิชย์จังหวัดหรือราชการทำเสียเอง
ประเด็นนี้ผมก็ได้รับเอามาพิจารณาเหมือนกัน แต่ว่ามันมีข้อเท็จจริงบาง
ประการที่เราจะต้องยอมรับว่า กฎหมายประกันผู้ประสบภัยจากรถนั้น
มันยังมีความต่อเนื่องในเรื่องความเสียหายที่แท้จริงตามมาอีกด้วย คือ
การที่ประสบภัยจากรถ ในเบื้องต้นที่เราให้พาณิชย์รับไว้เพราะว่าเรา
เห็นกับคนที่ไม่มีสตางค์ แล้วก็มีปัญหาเวลาประสบภัยไปเข้าโรงพยาบาล
อาจจะถูกเรียกเงิน เรียกคนมาเซ็น เรียกคนมาค้า แล้วถ้าไม่มีคนมา
รับรองบางที่เขาไม่รับการรักษาพยาบาลที่เต็มใจเท่าที่ควร ปัญหา
นี้คือเป็นปัญหาเบื้องต้นที่ทำให้เกิดกฎหมายฉบับนี้ขึ้น ผมก็พยายามสอบสวน
ว่าตรงนั้นมาจากตรงไหน ท่านพูดถูกว่าเรานั้นมีจิตใจไม่ต่างกันเกี่ยวกับ
การดูแลชาวบ้าน หรือว่าการที่มีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายฉบับนี้อย่างไร
ผมก็ไปมองในแง่หนึ่งเหมือนกันว่า การที่เราไปพูดถึงคนที่บอกว่า หาเข้า
กินค่า มีรถต้องไปหากิน แล้วต้องมาเสียเงินประกัน แน่นอนถ้าพูดถึงจุดนี้
น่าเห็นใจ แต่ว่าในขณะที่เดียวกันคนที่ต้องประสบภัยจากรถ ที่ไม่มีรถ แต่เดิน
ถนนอยู่ดี ๆ โดนรถชนบ้าง โดนรถเฉี่ยวบ้าง ผู้ประสบภัยจากรถเหล่านี้
แทบจะมีมากกว่าคนที่ซื้อรถด้วยซ้ำไป ตรงนี้เป็นจุดหนึ่งที่เรามองแล้วทำ
ให้เห็นว่า ความจริงก็เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจ ถ้าหากว่าคนที่เดินถนน
อยู่ ๆ มีเคราะห์กรรมโดนรถชน แล้วจะต้องไปเข้าโรงพยาบาล รถก็
หนีไปหาตัวคนก็ไม่ได้ ตัวเองก็จนด้วย ความสงสารอันนี้มันมีมากกว่าความ
สงสารที่คนมีรถแล้วไม่มีเงินไปให้ค่าเบี่ยงประกัน ซึ่งท่านมอนอินทร์เองก็
บอกว่า อุดเหลืออีก ๒ มื้อก็ยังพอกับค่าเงินตรงนี้ แต่ตรงกันข้ามคนที่

ไม่รู้โอโห้เอ้ไหนแล้วมาโดนรถชนแล้วหนีไป หรือว่าไม่รับผิดชอบอะไร
 ทั้งสิ้น บอกว่าผมก็มีแค่นี้มีแต่รถเก่า ๆ อย่างอื่นก็ไม่มี คุณจะเอาอะไร
 ก็เอาไป ตรงนี้เขาเข้าโรงพยาบาลเขาไม่มีอะไรเลย เป็นเรื่องน่า
 เห็นใจ ตรงไหนจะน่าเห็นใจมากกว่ากัน ปัญหามันอยู่ที่ตรงนี้ เพราะฉะนั้น
 กระทบได้ตรวจสอบแล้วทั้ง ๒ ทาง ทั้งคนที่ เป็นเจ้าของรถและทั้งคนที่
 โดนภัยจากรถ เราดูแล้วว่าคนที่โดนภัยจากรถนั้นน่าเห็นใจและน่าสงสาร
 ภาวะตรงนี้แหละครับ กฎหมายฉบับนี้จะช่วยให้คนที่มีความนี้ ได้มีโอกาส
 ตีขึ้น ถามต่อไปว่าแล้วมันจริงหรือเปล่า แล้วมันจริงหรือเปล่านั้นคือคำถาม
 ต่อไป ผมยอมรับว่าท่านสมาชิกอภิปรายนั้นนะครับว่า ความหวังเห็นข่าว
 ความเชื่อซึ่งข่าวความเจโลของบริษัทประกันภัยนั้นมันจริง แต่ในขณะที่เดียวกัน
 จากการทำจริงอันนี้ก็ไม่ใช่ที่ผมจะไปเห็นดีเห็นงามด้วย กระทบได้ขอ
 เสนอแก่กฎหมายฉบับนี้ที่รับปากว่าจะแก้ ผมเริ่มแก้ตั้งแต่เดือนเมษายน
 ปี ๒๕๓๖ แต่ว่าตามกรรมวิธีของการแก้กฎหมายในภาครัฐบาล มันก็ผ่าน
 & ~~คณะรัฐมนตรี~~ ผ่านกฤษฎีกา ผ่านอะไรต่าง ๆ กว่าจะมาถึงสภา สภาปิดเทอม
 กว่าที่จะเปิดเทอม มันก็ทำให้เกิดซ้ำเหมือนกับว่าเราไม่ใส่ใจ ตรงนี้มี
 หลักฐานชั้นตอนวันที่ทุกประการ ผมกราบเรียนให้ท่านประธานได้ทราบว่า
 กระทบได้ดำเนินการตั้งแต่ต้น ถ้าหากว่ามีการแก้ไขอย่างนี้มาตั้งแต่เดือน
 เมษายนที่ขอแก้ไขในปี ๒๕๓๖ บางทีข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เรานำมาประมวล
 กันคงจะน้อยไปกว่านี้ และมีอยู่ช่วงหนึ่งเป็นช่วงที่เงินกองทุน เรายังไม่บังคับ
 ไว้ เขาจะบังคับใช้ต่อเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๓๗ ผ่านไปแล้ว ตอนนั้นแหละ
 มีปัญหามากมาย-----

เพราะว่ารลที่ท่าประกันเท่านั้น ก็จะใช้เงินจากกองทุนได้ แต่รลที่ไม่ท่า
 ประกันไม่มีสิทธิจะมาใช้ บังเอิญเงินกองทุนจำกัดเวลาเอาไว้ ตอนนั้น
 เราจะขอแก้ก็ไม่ทันกาล จนมาถึงวันนี้เลยเดือนมีนาคมมาแล้ว เงินกองทุน
 ใช้กับทุกคนแล้ว ไม่ได้ใช้กับคนที่จะประกันอย่างเดี๋ยวนั้น เพราะฉะนั้น
 ปัญหาที่ท่านบอกว่า ไปแล้วไม่ได้ อาจจะมี เพราะไม่เข้าเงื่อนไข
 แต่ตอนนี้เข้าเงื่อนไขหมดแล้ว เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อว่า ถ้าหากว่าทาง
 ท่านสมาชิกให้โอกาสกับรัฐบาลนี้ได้ดูแลกฎหมายฉบับนี้ อะไรไม่ดีก็แก้กัน
 ต่อไป เพราะกฎหมายฉบับนี้มันไม่ได้ริเริ่มมาจากรัฐบาลนี้ แต่ผมต้องมา
 รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ เมื่อรักษาการเจตนาดี เขาก็มี ไม่ใช่
 ไม่มี อย่างที่ท่านก็ยอมรับว่ากฎหมายฉบับนี้หลักการมันดี เมื่อเรามีหลักการ
 เราก็รอผลปฏิบัติ ท่านคาดคะเนนะถูกว่าผลปฏิบัติมันอาจจะไม่ได้
 ก็นับว่าเป็นความที่เฉลี่ยจลลิตและฉัจฉริยะของสมาชิกสภาผู้แทนใน
 ประเทศไทยของเรา ก็เป็นเรื่องที่น่าชื่นชม แต่ในขณะที่เดี๋ยวก็นั่นสิ่งที่เรา
 ยอมรับว่ามันจะเกิดขึ้น แล้วเราไปเลิกมันเลย ขณะที่มันพอจะแก้ได้
 เราก็ยังไม่รู้ว่าอะไรมันจะเกิดขึ้น เราก็รอว่าถ้ามันเกิดขึ้นเป็นจริง
 อย่างท่านว่าก็แก้ไ้ แล้ววันนี้มันก็เกิดขึ้นจริง ๆ ในส่วนหนึ่ง แล้วเรา
 ก็แก้ไ้จริง ๆ แล้วถามว่าสภานี้ผิดตรงไหน ถามว่ารัฐบาลนี้ผิดตรงไหน
 มันก็คล้ายเจตนาดีต่อกันทั้งนั้น แต่ว่าปัญหามีอยู่ว่าเราจะให้โอกาสซึ่งกัน
 และกันหรือไม่ หรือว่าโอกาสต่าง ๆ นั้นก็เหลือโอกาสสพุดให้มันเลยไป
 ซักใบให้เรือเสีย กระทั่งมาถึงถึงเจตนาของคนที่ดูแลกฎหมายฉบับนี้
 คือเป็นเรื่องที่น่าเสียใจเป็นอย่างยิ่ง แต่กระผมก็จะไม่พูดถึงขั้นนั้น
 ก็อยากจะเรียนว่าแม้แต่ที่ท่านทั้งหลายได้พูดถึงบริษัทประกันภัย กระผมเข้ามา
 ก็ได้ออกข้อบังคับขึ้นมาใหม่ คำว่า ประวิงกันการจ่ายเงินนั้นะครับ ไม่เคยมี
 ประกาศของกระทรวงฉบับไหนทำมาก่อน กระผมก็ได้ดำเนินการในสมัยที่
 รัฐบาลนี้ ขณะนี้ผมกราบเรียนให้ทราบว่าเป็นบริษัทประกันภัยได้ตั้งตัวแล้ว
 เพราะเขาอยู่ในยุคไหนสมัยไหน สมาคมประกันภัยได้เริ่มทำงาน
 อย่างเข้มแข็ง มีการประชุมกันบ่อยและเอาปัญหาที่เป็นปัญหาที่สภาผู้แทน
 ได้พูดถึงนั้น ได้เอาไปพยายามแก้ไ้ แม้แต่วันนี้ผมก็เดาว่ากฎหมายคงจะ
 เข้าทัน ก็ยังบอกทางกรมการประกันภัยให้แจ้งบริษัทประกันภัยให้เปิดวิกุ่ฟัง
 ให้ฟังว่าผู้แทนเขาว่าประกันภัยอย่างไรบ้าง และให้เอาไปปรับปรุง ถ้าหากว่า
 มีปัญหาแล้วจะว่าผมใจร้ายไม่ได้ ผมก็ได้พูดถึงขนาดนี้ให้เขาฟังพวกเขา

ไม่ใช่เฉพาะรัฐบาลเพียงอย่างเดียว เพื่อให้การดำเนินการปฏิบัติตามกฎหมายนั้น เป็นไปด้วยความเต็มใจด้วยกันทุกฝ่าย แล้วก็ให้เกิดประโยชน์ด้วยกันทุกฝ่าย กระทบขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ประกาศของที่พูดว่าหมกเม็ดในเรื่องของ ประกาศ ว่าเต็มทีสภาให้อำนาจของรัฐบาลนั้นแค่ไหนเพียงไร ก็ผ่านสภาแล้ว สภาก็ตรวจสอบได้ให้อำนาจได้ตามที่สภาให้กำหนด แต่ให้รัฐมนตรีมีอำนาจไป ประกาศเอง อันนี้เท่ากับว่าดึงอำนาจกลับคืนไป จริงครับถ้ามองในแง่ที่มันก็มี ส่วนจริง แต่ถ้าถามว่าทำไมเราถึงทำอย่างนั้น เพราะว่ามันมีมูลเหตุมา กฎหมาย ฉบับนี้มันเป็นกฎหมายที่มีปัญหามาก และจะต้องรีบแก้ไขโดยด่วน ท่านก็ยอมรับไหม ว่ากว่าจะแก้ไขใช้มาตั้งปีกว่าแล้ว ก็มันแก้ช้าก็เพราะมันต้องผ่านระบบ ขั้นตอน กระทบก็เลยคิดว่าบางอย่างเป็นเรื่องปฏิบัติเล็ก ๆ น้อย ๆ รัฐมนตรีน่าจะทำได้ก็ทำเสียเองจะดีกว่า เอาละถ้าอย่างนั้นอาจจะประกาศ ให้เป็นประโยชน์ต่อรัฐมนตรี อาจจะมีบริษัทเอาเงินมาให้รัฐมนตรี แล้วก็ ประกาศเพื่อประโยชน์ของบริษัท ตรงนี้แหละครับตราบไตที่เป็นรัฐมนตรี ที่อยู่ภายใต้สภาที่มาจากกาเลือกตั้ง คิดหรือครับว่ารัฐมนตรีจะทำอะไรได้ โดยสะดวก คิดหรือครับว่าสภาจะไม่ตรวจสอบรัฐมนตรีจากประกาศหรือ พฤติกรรมที่ทาลงไป ตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งที่กระทบตัดสินใจว่า อำนาจนี้ถึงจะ มองดูว่าเป็นอำนาจที่ดังมา แต่ก็รู้ว่าไม่ใช่เบ็ดเสร็จ ยังมีการถูกตรวจสอบได้

และท่านจะมองแต่ในแง่ว่า จะมีไว้ประกาศหาเงิน ทำไมไม่คิดว่า
มีไว้ประกาศเพื่อทำประโยชน์บ้างล่ะครับ ทำไมไม่คิดว่าจะไม่มีรัฐมนตรี
ดี ๆ บ้านเราสักคนหนึ่งหรือ ถ้าไม่ใช่ผม อาจจะเป็นคนอื่นที่เขาคิดดี ๆ
และประกาศดี ๆ ออกมาและมันเร็วด้วย ทำไมล่ะครับจะต้องไปคิดในแง่
ที่ว่าจะต้องประกาศร้าย ประกาศหาเงินและประกาศเพื่ออะไรอย่างเดียว
เท่านั้น ตรงนี้แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ขอกราบเรียน
ด้วยความจริงใจว่า ทำไมถึงมีสิ่งเหล่านี้ออกมา ทั้งหมดทั้งปวงนี้ล่ะครับ
กระผมคิดว่าท่านสมาชิกคงจะให้โอกาส กุณหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ใหม่
และไม่ใช้พวกเราริเริ่ม แต่หลักการเขาคดี เมื่อผมหรือรัฐบาลนี้เข้ามา
ดูแลก็ต้องตามแก้ไขไป ถ้าถึงที่สุดไม่ติจริง ๆ มันก็ต้องค่อยว่ากันไป
แต่มันยังไม่ถึงที่สุด แล้วความไม่ดีทั้งหลายนั้นก็ได้รับรเทา เขียวชวา
กันไปเรื่อย ๆ แล้ว แล้วเราเข้ามาเราทำอะไรบ้าง ท่านที่อยู่ภูมิภาคต้อง
เข้าใจดีว่า กระผมเองในฐานะเป็นรัฐมนตรีก็สั่งให้ทางกรม^{ที่}ประกันนี้
ทำความเข้าใจสัมมนานักธุรกิจ นักหนังสือพิมพ์ ผู้สื่อข่าวภูมิภาคทำความเข้าใจ
มาตลอดเพื่อที่จะให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสีย และในระหว่างสัมมนา มีข้อบกพร่อง
อะไรก็มีคำถาม คำตอบหรือมีข้อเสนอข้อร้องเรียนรับมาตลอดและเรา
ก็แก้ไขมาตลอดว่า ขณะนี้บริษัทประกันก็ถูกรับจากพฤติกรรมต่าง ๆ
ที่มันผิดต่อกฎหมายประกันภัย เราก็ปรับมาในสมัยที่ผมมาเป็นรัฐมนตรีอยู่
เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ประเด็นต่าง ๆ ที่ท่านข้องใจที่มีเกี่ยวข้องกับตัวผมนี้
เกี่ยวกับกฎหมายโดยตรงเฉพาะบางเรื่อง ผมจะกรุณาตอบท่านรัฐมนตรีช่วย
ให้ชี้แจง แต่บังเอิญเมื่อที่นี้ท่านพาดพิงถึงผม ถึงจิตใจผม ผมก็จำเป็นต้อง
ต้องขอชี้แจง ขอขอบคุณท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่าน
รัฐมนตรีช่วย

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
พาณิชย์) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เฉลิมพล
สนิทวงศ์ชัย ส.ส. จังหวัดอุดรธานี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
ขออนุญาตที่กราบเรียนตอบคำถามและชี้แจงเกี่ยวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ที่ได้กรุณาถลงชี้แจงถึงข้อดี ข้อเสีย และรวมทั้งถึงการกล่าวโทษหรือ
กล่าวหาไปบ้างนั้น ก็อยากจะกราบเรียนเป็นเบื้องต้นก่อนครับว่า

กระทบเองก็ได้คิดล่วงหน้าเหมือนกันว่า จะมีเพื่อนสมาชิกบางท่านอาจจะ
 อภิปรายเป็นการเตือนพาดพิงไปถึงว่า บางสิ่งบางประการนั้นอาจจะ
 ไม่เหมาะสมไม่ควร หรืออาจจะกระทำไปในสิ่งซึ่งไม่ถูกต้อง อยากจะ
 กราบเรียนว่า ตลอดชีวิตของกรรมพินไม่เคยมีประวัติเช่นนั้น
 จึงขอยืนยันไว้ได้ว่า ในภาระหน้าที่ต่าง ๆ ที่ผมรับผิดชอบอยู่ ไม่ว่าจะเป็น
 การเสนอออกแก้ไขพระราชบัญญัติก็ตาม จึงขอให้ท่านหรือเพื่อนสมาชิก
 ได้กรุณาไว้ใจไว้ได้ ผมทำทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความโปร่งใส ท่านประธานครับ
 กระทบคิดว่า เพื่อนสมาชิกทุกท่านที่กล่าวมานั้นก็เห็นความยึดมั่นตั้งใจ
 และก็เป็นที่แท้จริงที่ได้รับความไว้วางใจจากพี่น้องประชาชน ด้วยผลแห่ง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อที่จะให้ท่านทั้งหลายได้สบายใจ และเพื่อที่เราจะ
 ได้ยกยอท่านให้ทราบว่า ความเห็นมาของพระราชบัญญัตินี้ เป็นอย่างไร
 บางทีพี่น้องประชาชนซึ่งฟังอยู่นั้นอาจจะไม่เข้าใจ แต่อย่างไรก็ตาม
 ผมก็จะถือว่ารัฐบาลนี้จะไม่ได้ปฏิเสธใด ๆ ทั้งสิ้น ไม่ว่าพระราชบัญญัตินี้
 นั้นจะเกิดขึ้นก่อนรัฐบาลหรือสภาสมัยนี้ก็ตาม แต่ก็อยากจะกราบเรียน
 คล้ายที่ว่า โดยหน้าที่ของรัฐแล้ว เป็นความจำเป็นที่จะต้องให้สวัสดิการ
 แก่ประชาชน นั่นคือหน้าที่ หลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เป็นเรื่อง
 ที่ทุกรัฐบาลได้ทำกันมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ แต่พระราชบัญญัตินี้แต่ก่อนนั้นใช้ชื่อว่า
 พระราชบัญญัติประกันรถยนต์เพื่อบุคคลที่ ๓ แต่ต่อมาเมื่อปี ๒๕๒๘ ได้
 เปลี่ยนชื่อมาเป็น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ตรงนี้ผมก็
 อยากจะกราบเรียนว่า ความหมายมันเปลี่ยนไปทันที บุคคลที่ ๓ เรียกกับ
 ติดปากอยู่แต่นี้ ซึ่งความจริงไม่ใช่ พระราชบัญญัตินี้คือพระราชบัญญัติ
 คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ นี้หมายความว่าคนนอกรถ ในรถและรวม
 ทั้งผู้ขับขี่ต้องรับผิดชอบด้วย ตรงนี้แหละครับเมื่อเข้ามาในสมัยท่านนายกฯ
 สวัสดิชัย เข้ามา พระราชบัญญัตินี้ก็เข้ามาอีกแต่ก็ถูกยุบไปเสียด้วย รสช.
 พระราชบัญญัตินี้จึงไม่ได้นำเข้าสู่สภาหรือบังคับใช้ได้ -----

จนกระทั่งต่อมาเมื่อท่านอานันท์ ปันยารชุน ได้เข้ามาเป็นนายกรัฐมนตรี ก็ด้วยเล็งเห็นว่าเป็นความจำเป็นที่รัฐจะต้องให้ความคุ้มครองประชาชน พี่น้องโดยทั่วไปซึ่งถูกอุบัติภัยจากรถ ที่สุดพระราชบัญญัตินี้ก็ได้อาศัยใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๕ แต่เนื่องจากว่า ภายพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ในภายหลังที่ประกาศแล้ว ๑๘๐ วัน เพราะฉะนั้น ๑๘๐ วันนั้นจึงมาอยู่ในรัฐบาลชุดนี้ และสภาพขณะนี้ ท่านคง จำได้ว่า สภาพของเราได้นำเรื่องกฎกระทรวงคือค่าเบี้ยประกันรถนั้น ได้เข้ามาอภิปรายกันอย่างมากมาย และจนในที่สุดก็ได้มาเปลี่ยน ค่าเบี้ยประกันลดลง ซึ่งท่านก็คงทราบไปแล้ว อยากรจะทราบเรื่องนี้ ให้ท่านเห็นนิดหนึ่ง ผมกลัวที่จะพูดความจริงว่า แน่นนอนเรื่องธุรกิจนั้น ไม่มีก้าวไรที่คงไม่มีใครทำ ผมไม่ใช่พ่อค้าแต่เราก็ทราบดี อยากรจะทราบเรื่องว่า รถมอเตอร์ไซด์ค่าเบี้ยประกัน ๒๐๐ บาท แต่จะต้องคุ้มครองอยู่ ๓๖๕ วัน ทุกคนอยู่ในวงและนอกวงที่ได้รับอุบัติเหตุต้องได้รับการคุ้มครองเบื้องต้นทั้งสิ้น ตรงนี้ก็ขออนุญาตที่จะทำความเข้าใจก่อน หลังจากนั้นต่อมาปัญหาที่ตรงกันทั้งหมด กระผมขออนุญาตที่จะขอตอบรวม ก่อนที่ผมจะตอบคำถามของท่านรายนั้น ขออนุญาตที่จะเอ่ยชามของทุกท่านที่ได้กรุณาทั้งหมด ๑๘ ท่านที่ได้กรุณา อภิปรายชี้แจงแล้วถึงความ เป็นจริงทั้งหลายให้รัฐบาลและสภานี้ได้ทราบ ท่านแรก คุณเรวัต สิริกุล จากกาญจนบุรี ท่านที่ ๒ คุณเสกสรร แสสนภูมิ ท่านที่ ๓ คุณสุวิธ จากชุมพร ท่านที่ ๔ คุณณัยฤทธิ์ จากศรีสะเกษ ท่านที่ ๕ คุณมานะ คุณสกุล จากนครพนม ท่านที่ ๖ คุณไพจิต จากนครพนม ท่านที่ ๗ คุณโสมณ จากบุรีรัมย์ ท่านที่ ๘ คุณกุเทพ จากบุรีรัมย์ ท่านที่ ๙ คุณศิริศักดิ์ จากชุมพร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณกุเทพ ศรีสะเกษ นะครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ขอเปลี่ยน คุณกุเทพ นะครับ ศรีสะเกษ ครับ ท่านที่ ๑๐ ท่านบุญเสริม จากพิบูลย์ ท่านณรงค์เลิศ จากขอนแก่น ท่านลำพอง จากนครราชสีมา ท่านสังสุข จากเชียงใหม่ ท่านมอนอินทร์ จากเชียงใหม่ ท่านยุทธศิลป์ จากนครราชสีมา ท่านประเทือง วิจารณ์ปรีชา จากสิงห์บุรี ท่านสุรศักดิ์ จากอุบลราชธานี และท่านสุดท้ายคือท่านวิระกร คำประกอบ จากนครสวรรค์ กระผมอยากจะทราบเรื่องว่า ข้อที่ท่านทั้งหลายได้กรุณาอภิปรายชี้แจงมา

ทั้งหมดนั้น ดูเหมือนเกือบทั้งสิ้นจะเหมือนกัน นั่นก็คือการที่ผู้ประสบภัย
แล้วไม่ได้รับค่าสินไหมทดแทนเบื้องต้น หรือเกินกว่าเบื้องต้นตามกฎหมาย
ระบุไว้คือ ๗ วัน ตรงนี้ผมอยากจะขออนุญาตที่จะทำความเข้าใจนิดหนึ่งว่า
คำว่า ไม่ต้องพิสูจน์ตามมาตรา ๒๕ นั้น โดยปฏิบัติแล้วคงเป็นเช่นนั้นไม่ได้
จะต้องมีเอกสารหลักฐาน อาจจะกราบเรียนว่า คือเงินนี้จะต้องมีการ
ชดใช้อยู่ ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งคือเงินกองทุนทดแทน เงินกองทุนทดแทนนั้น
จะใช้ได้เมื่อจากวันที่ ๓๐ มีนาคมนี้เอง กรณีที่ใช้เงินกองทุนทดแทนนี้ได้คือ
รถซึ่งไม่ได้ประกัน รถซึ่งเมื่อเกิดเหตุเภทภัยต่าง ๆ แล้วไม่สามารถจับได้
โดยสรุปแล้ว เป็นเช่นนั้น การจ่ายเงินทดแทนตรงนี้ก็จะต้องมีหลักฐาน
อย่างน้อยก็ต้องมีบัตรประจำตัวผู้บาดเจ็บว่าบุคคลนั้นเป็นผู้บาดเจ็บจริง
๒. ต้องมีใบเสร็จรับเงินจากโรงพยาบาล และ ๓. ถ้าถึงแก่ชีวิตก็จำเป็น
จะต้องมีใบมรณบัตร และก็มีบันทึกของทางฝ่ายตำรวจ ท่านต้องยอมรับด้วย
ว่า ทั้งหมดทั้งมวลนี้ถ้าเป็นข้อเท็จจริงทั้งหมดก็ไม่มีตำรวจ-----

แต่ก็เพื่อที่จะต้องป้องกันไว้ และการจ่ายเงินทดแทนเบื้องต้น ๑๐,๐๐๐ บาทนั้น
 หมายความว่า จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ถ้าหากว่าผู้บาดเจ็บนั้น
 ถึงกับล้มตายก็จะช่วยค่าเงินปลงศพอีก ๑๐,๐๐๐ บาท นี่เป็นเงินกองทุน
 เงินกองทุนได้มาจากไหน ได้มาจาก...๑. หักจาก ๒ เปอร์เซ็นต์ จากบริษัท
 ประกันภัย และบวกอีก ๕ คือ ๕ เปอร์เซ็นต์นั้น ทางฝ่ายกรมการประกันภัยนั้น
 ได้เรียกจากบริษัทประกันภัย ทำไม่จึงเรียก เรียกก็เพราะว่าได้มีข้อตกลงกัน
 ในสภาแห่งนี้ว่า รถมอเตอร์ไซด์ในทางบริษัทยังไม่สามารถที่จะรับประกันได้
 เพราะเสียงมาก เสียงทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งต่างกัน ท่านคงทราบดีไม่ปฏิเสธว่า
 ผู้ขับขี่รถมอเตอร์ไซด์ในประเทศไทยนั้นไม่เหมือนกับต่างประเทศเขา ใช้ทั้ง
 ในการไปประกอบอาชีพ ใช้ทั้งที่ไปทั่ว โดยลักษณะที่สุดก็คือว่า วินัยในการใช้
 ผู้ขับขี่มอเตอร์ไซด์ในบ้านเรานั้นไม่ค่อยจะมีวินัยกัน เพราะฉะนั้นอันตราย
 ความเสียงจึงมาก สภาแห่งนี้จึงได้ตกลง ได้ร่นระยะเวลาไปในการที่จะให้
 มอเตอร์ไซด์เก่า มอเตอร์ไซด์เก่า หมายถึง มอเตอร์ไซด์ซึ่งจดทะเบียนก่อน
 วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๖ นั้นคือมอเตอร์ไซด์เก่า มีประมาณ ๗ ล้านคัน
 ที่ได้รับการยกเว้นผ่อนผันไม่ให้มีการประกัน และประเภทที่ ๒ คือ รถเกี่ยวกับ
 เรือของพวกใช้ในการเกษตร พวกรถอีแต่นี่ สภาฯแล้วอะไรพวกนั้น ก็ยังได้รับ
 การผ่อนผันอยู่ ซึ่งจะต้องไปบังคับเอาในปี ๒๕๓๘ เพราะฉะนั้นรถตรงนี้ ถ้าหาก
 เกิดอุบัติเหตุขึ้นมา ไม่ว่าจะบุคคลภายนอก หรือเป็นผู้ขับขี่ ก่อนวันที่ ๓๐ มีนาคมนั้น
 จึงไม่สามารถที่จะจ่ายเงินได้ ตรงนี้เองผมเคยอภิปรายซักถามในสภาแห่งนี้
 ท่านรัฐมนตรีรับผิดชอบอนุญาตออกชื่อท่าน คือท่านจรินทร์ ท่านก็บอกว่า
 จ่ายไม่ได้ ไม่มีกฎหมายให้จ่ายไม่ทราบจะจ่ายอย่างไร ตรงนี้ก็ขออนุญาตทบทวน
 เพื่อได้รับทราบว่า ที่ท่านได้รับการร้องเรียนต่าง ๆ นั้นเป็นเช่นนั้น ประการที่ ๒
 บริษัทนั้นมีผลมาตั้งแต่วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๖ นี้เอง ตรงนี้ก็เช่นเดียวกัน
 กฎหมายได้ระบุไว้ซึ่งเราก็ยอมรับกันในสภาว่าจ่ายเบื้องต้น คำว่า จ่ายเบื้องต้น
 นี้ก็คือ จ่ายค่าบาดเจ็บ ช่วยเหลือผู้ประสบภัย เราไม่ได้เลือกหน้า ไม่ว่าจะ
 อยู่ใน นอกหรืออะไรก็ตาม จ่ายเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
 แต่ถ้าเหตุอันเกิดขึ้นมากกว่านั้น แปลว่า จะต้องรับผิดชอบ ผู้ที่รับผิดชอบจะต้อง
 เป็นผู้ชดใช้ เบื้องต้นนี้บริษัทใดเป็นผู้รับผิดชอบ เอกสารหลักฐานแจ้งไปแล้ว
 ตามที่ผมได้ทราบเวียนเหมือนกันกับผู้ประสบภัยจากรถโดยกองทุนทดแทนนี้เอง
 เมื่อนำเอกสารเหล่านี้ไปแจ้ง ทำไม่จึงต้องแจ้ง ก็เหตุผลเดียวกัน บริษัท
 จะต้องจ่าย และหลังจากนั้นถ้าหากว่าความผิดหรือความอุบัติเหตุมากกว่านั้น

อีก ๕๐,๐๐๐ บาท จะต้องมีการพิสูจน์ นั่นก็คือกฎหมายที่เราออกไว้ ตรงนี้เอง
ต้องยอมรับอีกว่า ๑. บริษัทนั้นก่อนหน้านี้มันไม่ได้มีการจ่าย หรือจ่ายก็
หน่วงเหนี่ยว และยังซ้ำร้ายที่ผมชกซ้ำที่สุด ก็คือได้ยินคนของบริษัทพูดว่า
จ่ายนั้นจ่ายจริง จ่ายแน่ แต่จ่ายช้าดีกว่า ท่านทราบไหมครับ หัวอก
อันเดียวกัน ผมก็ได้เก็บค่าพูดเหล่านี้ไว้ในหัวอก เมื่อผมเข้ามารับผิดชอบ
ในตรงนี้ ผมได้ดำเนินการเอาค่าพูดตรงนี้ พูดให้บริษัททั้งหมดได้รับทราบทันที

ท่านประธานที่เคารพครับ วันที่ ๒๗ มกราคม หลังจากที่ผมเข้าไปรับตำแหน่งได้เกือบ ๑ เดือน ผมได้ทำกาารประชุมบริษัทประกันภัยทั้งหมด ๗๕ บริษัท โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือบริษัทประกันวินาศภัยได้ดำเนินการ เพื่อที่จะขอให้บริษัทประกันภัยนั้นให้ความร่วมมือ กระผมคิดในทางที่ว่า เราคือผู้แทนของเขาทุกฝ่าย แต่ในขณะที่เดียวกันผมก็กำลังลงไปว่าบริษัทประกันภัยนั้นใครเข้ามาเป็นรัฐมนตรีมีกจะต้องกลัว เมื่อจะทำกาารใด ๆ เข้าไปแล้วก็กลัว ผมเข้ามาอยู่ตรงนี้มีพรรคพวกเพื่อนฝูงเดือนผมเหมือนกัน คนอย่างผม ผมไม่กลัว ผมได้กำลังทางฝ่ายบริษัทประกันภัยว่า

ประการแรก ต้องมอบอำนาจไปให้ตัวแทน หรือเอเยนต์ หรือนายหน้า หรือสาขาที่มีอยู่ในต่างจังหวัดทุกแห่งให้มอบอำนาจในการ จ่ายเงินให้ได้

ข้อที่ ๒ ในกรณีที่จังหวัดใดไม่มีสาขา ไม่มีตัวแทน ไม่มีอะไรเลย ก็ให้มอบอำนาจให้ทางพาณิชย์จังหวัดหรือประกันภัยจังหวัด เป็นผู้จ่ายเงินแทน ในเบื้องต้นก่อนที่จะจ่ายเงินทดแทนนั้น ผมยังขออนุโลมให้ใช้เงินกองทุน ซึ่งมีอยู่ในขณะนั้นประมาณ ๒๑๑ ล้านบาท ให้จ่ายเงินแทนบริษัทประกันภัยนั้นก่อน เสร็จแล้วให้เรียกเก็บจากบริษัทประกันภัยในภายหลัง นี่คือข้อตกลงกับ ผมได้ทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ทำหนังสือถึง สำนักงานประกันภัย ทำหนังสือถึงพาณิชย์จังหวัดและประกันภัยจังหวัด ทำหนังสือถึงท่านผู้แทนราษฎรทุกท่าน ว่าถ้าหากใครไม่ปฏิบัติตามนี้ ขอความกรุณาได้แจ้ง ผมจะดำเนินการ และที่สุดได้มีบริษัทหนึ่งคงจำเป็น ต้องออกชื่อ บริษัทสินมั่นคง ผมได้สั่งให้กรมการประกันภัยรีบไปแล้ว ตอนนั้นค่ากำหนดของมันตั้งแต่ ๑๕,๐๐๐ บาทขึ้นไป และผมได้คาดโทษ ต่อไปอีกว่า เพื่อให้เปิดเผยบอกกล่าวกันล่วงหน้าว่าถ้าบริษัทใด ไม่จ่ายเงินทดแทนตามข้อตกลงเรื่องปรากฏการณ์ชัดเจนว่าถูกบังคับให้จ่าย ครั้งที่ ๑ จะปรับในขั้นต้นหรือขั้นกลาง ครั้งที่ ๒ สูงสุด ครั้งที่ ๓ ถอนใบอนุญาต ถามว่าทำไมจึงต้องมีถึง ๓ ขั้นตอน ตอบสั้น ๆ ก็คือ เราไม่ใช่เผด็จการ แท้ที่จริงแล้วใช้อำนาจว่าบริษัทนั้นประวิงในการจ่าย ผมก็มีอำนาจที่จะถอนใบอนุญาตได้ทันที เราต้องมองอย่างมุมกว้าง เราคือผู้แทนของเขาทุกคน และการบอกกล่าวล่วงหน้าของผมนั้น ถ้าผม ยังอยู่ตรงนั้นผมจะต้องทำอย่างเด็ดขาด ผมได้พูดกับท่านรัฐมนตรีอยู่

อย่างเด็ดขาดว่า ถ้ามอบอำนาจมาให้ก็ต้องมอบ ไม่ใช่มอบหยัก ๆ
 หย่อน ๆ ถ้ามอบอย่างนั้นไม่ต้อง เป็นกัน นี้ผมยืนยันอย่างนี้ต่อหน้า
 ท่านทั้งหลายในที่ประชุม ท่านประธาน เพราะฉะนั้นในตรงนี้ก็อยากจะ
 กราบเรียนว่าหัวข้ออันเดียวกันก็คือประชาชนของท่านมาร้อง เรียนกับท่าน
 ผมจึงอยากจะขอฝากท่านทั้งหลายว่าในการจ่ายเงินต่อไปนี้ ถ้าหากว่า
 บริษัทหรือเจ้าหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์ คือพาณิชย์จังหวัดที่รับผิดชอบ
 หรือประกันภัยจังหวัดไม่ให้ความสะดวก ไม่จ่ายเงินตามนี้แล้วกรุณาได้
 แจ้งผมมา ผมจะดำเนินการอย่างเด็ดขาด ขอเรียนว่าถ้าผมไม่ปฏิบัติ
 เช่นนั้นผมจะพิจารณาตัวผมเอง ตรงนี้ก็คงจะเป็นที่วางใจได้ว่า
 กระทรวงพาณิชย์มีความโปร่งใสในการทำงาน มีความตั้งใจจริงในอัน
 ที่จะแก้ปัญหาให้ต่อต่อ แม้ พี่น้องซึ่งจะต้องมาร้อง เรียนต่อท่าน คำถาม
 มีมากมายที่ท่านถามมาผมก็จะขออนุญาต เรื่องคำสั่งใหม่ทดแทนนี้ก็คงจะ
 จบไป มีบางท่านที่ถามว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เอื้ออำนวย อันนี้ก็ตอบไปแล้ว
 ถ้าหากว่าจังหวัดใด อย่างทองคณมูข สุไลมาน ที่ยะลา บอกว่า
 พาณิชย์จังหวัดทำกายว่าเป็นไปไม่ได้ที่ปฏิบัติเช่นนั้น ผมขอให้ออกว่า
 ขอให้มีโอกาสมาให้ผมหน่อย แล้วผมจะได้เชิญมาคุยกัน เช่นเดียวกันกับ
 ที่อื่นด้วย

ประการต่อมาอยากจะกราบเรียนว่า วิธีการที่ท่านขอร้อง
ให้มีการเปิดเสรีนั้นก็ขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่าผมกำลังดำเนินการอยู่
โดยได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งศึกษาหาความเป็นไปได้ว่าเราจะทำอย่างไร
ในประการแรกซึ่งผมได้เคยให้สัมภาษณ์เช่นเดียวกันว่าต้องเปิดแน่ ๆ
โดยการเปิดตั้งสเปคคุณสมบัติขึ้นมาว่าใครเป็นปลายถึงตรงนั้นได้ก็มาจดได้
ไม่จำเป็นจะต้องไปวิ่งเต้น ไม่จำเป็น ถ้ามีคุณสมบัติตามที่กระทรวงพาณิชย์
ได้วางคุณสมบัติเอาไว้แล้ว ท่านไปยื่น และผมได้ประกาศกับบริษัททั้งหมดว่า
ถ้าหากบริการไม่ดีแล้วบริษัทของท่านก็ในวันจะเจ๊ง และผมได้กำชับไปที่
บริษัทประกันภัยให้ออกประกาศทางวิทยุและทีวี ว่าถ้าบริษัทใด
ไม่จ่ายเงินค่าสินไหมทดแทนตามที่ว่านั้นให้ออกอากาศ ให้ออกทีวี
เป็นข้อเท็จจริงฟ้องหมิ่นประมาทไม่ได้ ตรงนี้ก็ขอให้ท่านจงอดใจรอว่า
อีกไม่นานคงจะต้องมีคุณสมบัติออกไป

ต่อไปครับ ถามว่าทำไมเปลี่ยนจากการเก็บเงิน ๒ เปอร์เซ็นต์
เป็นไม่เกิน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ก็กราบเรียนว่าขอให้ไว้ใจกันเถอะ
ไม่มีใครจะลดลงไปเก็บ ๑ เปอร์เซ็นต์หรอกครับ ก็ต้องเก็บอย่างน้อย ๆ
ก็ต้องเท่าเดิม และหากว่าการผ่อนผันรถที่ได้รับการยกเว้นนั้นได้ผันเวลา
ไปแล้วก็คงจะมีเงินกองทุนเข้ามามาก แต่ถ้ายังไม่มีพอเราก็จะต้องใช้
อำนาจนั้นเรียกเก็บเงินกองทุนจากบริษัทเพิ่มขึ้นตามความจำเป็นหรือตาม
ความเหมาะสม ก็ยังมีอีกอันหนึ่งว่าบริษัทประกันภัยกับร้านขายรถนั้นไป
สมคบกันเพื่อให้มีการเพิ่มเงินหรือพูดง่าย ๆ ว่าเอาเปรียบชาวบ้านโดยที่
ชาวบ้านรู้เท่าไม่ทัน เพิ่มเงิน ๒๐๐ - ๓๐๐ บาท ก่อนที่จะไปจดทะเบียน
ให้นั้นก็ขออนุญาตที่กราบเรียนว่าขอให้แจ้งมา และคอยดูว่าผมจะทำอย่างไร

ต่อไปการเพิ่มคณะกรรมการก็อยากจะกราบเรียนว่าที่จำเป็น
ต้องเพิ่มกลาโหม มหาดไทย หรือว่าทบวงมหาวิทยาลัยนั้น ก็เพราะว่า
โรงพยาบาลหลายแห่งเช่น ศิริราช หรือว่ามหิดล หรือรามามาพวกนี้ไป
ขึ้นอยู่กับทบวงมหาวิทยาลัย ที่นี้ประชาชนผู้บาดเจ็บนั้นก็ต้องเข้ารักษา
ที่โรงพยาบาลก็จำเป็นจะต้องมีตัวแทนทางนั้นเช่นเดียวกับสาธารณสุข
มหาดไทยก็เกี่ยวข้องกับตำรวจ ทหารก็เกี่ยวข้องกับโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล
เช่นเดียวกัน ก็จำเป็นจะต้องเพิ่มเข้าไป ส่วนถามว่าทำไมไม่มีตัวแทน
ของประชาชนนั้น ตรงนี้ผมเองก็เห็นด้วยว่าท่านสามารถที่จะแปรญัตติเข้าไป
ในที่คณะกรรมการพิจารณา ก็มีอีกอันหนึ่งที่คงจำเป็นจะต้องพูดอีกแหละ

คือชมรมผู้เดินทางจากจังหวัดอุดรธานีบ้านของผมเอง ขออนุญาตที่ออกชื่อ
 ท่านประพาส บุญชัย ซึ่งท่านเป็นประธานหรือเป็นนายกอยู่นั้น ท่านก็ได้
 ร้องเรียนแทนผู้ประกอบการรถยนต์ ผู้ประกอบการรถยนต์ก็เคยมาพบผม
 คือโดยที่อยากจะขอให้ใช้กฎหมายซึ่งผู้ประกอบการเดินทางนั้นนำไปประกัน
 ไว้กับกรมการขนส่งว่าให้ใช้แทนกันได้ไหม เป็นการเข้าซ้อน ด้วยความที่
 จำเป็นของสมาคม ท่านได้เดินเรื่องไปถึงทุกท่าน ผู้แทนทุกคนได้รับ
 หนังสือฉบับนี้ และท่านก็ยังส่งไปที่กรมการคมนาคม ท่านประธาน
 กรมการคมนาคมก็มีหนังสือถึงกระทรวงพาณิชย์ว่าขอให้อนุโลมตาม
 มาตรา ๘ (๘) ได้หรือไม่ ตรงนี้อยากจะกราบเรียนว่าผมเองเห็นใจ
 และผมเคยนำเรื่องนี้ไปปรารภ แต่ว่าหลักการของการประกันภัยของ
 กรมการขนส่งกับหลักการประกันภัยของพระราชบัญญัติผู้ประสบภัยจากรถนั้น
 ไม่เหมือนกัน คือตรงนั้นไม่ได้บังคับ เป็นการปรับการอะไร ถ้าไม่ชัดเจน
 กรมการขนส่งอาจจะไม่สามารถที่จะหักเงินเองได้ด้วย แต่จำเป็นจะต้อง
 ฟ้องร้องถึงศาลอีก แต่พระราชบัญญัติฉบับนี้โดยหลักการแล้วคือการ
 คัดกรองผู้ประสบภัยจากรถ ไม่จำเป็นจะต้องไปฟ้องร้องในเบื้องต้น
 และอีก ๕๐,๐๐๐ บาท สำหรับประกันภัย หรือ ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับ
 เงินกองทุนนั้นก็ไม่ต้องไปฟ้อง แต่เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วต้องจ่าย ปัญหาที่
 เกิดขึ้นอยู่ขณะนี้ข้าอีกทีว่า คือบุคคลไม่ดำเนินการเช่นนั้น ซึ่งเรากำลัง
 ต้องแก้ไขกันอยู่

อีกเรื่องหนึ่งที่ท่านผู้มีเกียรติได้ถามว่าค่าพาหนะนั้น
 ทายกอนุญาตกราบเวียนนะครีบบว่า มีครีบบ แต่ว่า เป็นเรื่องของสาขาวนุส
 คือโรงพยาบาลจะเป็นผู้ออกใบเสร็จหรือออกค่ารถนั้น ก็มีอัตราอยู่ว่า
 ถ้าเท่าไรเมตรจะต้องใช้เท่าไร อันนี้ก็ขอทราบเวียนว่าค่ารถค่าโดยสาร
 นั้นมี ถ้าเกินกว่ากำหนดแล้วก็จะเพิ่มกิโลเมตรละ ๑๐ บาท อันนี้ท่าน
 ก็รับทราบ ถ้าหากว่าประชาชนมาสอบถามท่าน ท่านก็สามารถที่จะตอบ
 ที่แจ้งกับประชาชนได้ จากที่ท่านถามมาผมคิดว่าคงจะตอบทุกคำถามไปแล้ว
 ถ้าหากว่าท่านมีคำถามใดที่ยังไม่ได้ถาม ผมคิดว่าผมกับท่านรัฐมนตรีก็คง
 พยที่จะมีเวลาตอบท่านได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่า
 เราใช้เวลาในการอภิปรายพอสมควรแล้ว ผมขอใช้ข้อบังคับข้อ ๘๘
 ปรึกษาหารือที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการปิดการอภิปราย โปรด
 ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
 ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงข้างน้อยครับ
 ถือว่าที่ประชุมปิดการอภิปราย ผมขอถามมติที่ประชุมครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก
 ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอถามมติ
 ที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๖ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
 ไม่รับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับหลักการ
 ๑๕๖ คน ไม่รับหลักการ ๒ คน ถือว่าที่ประชุมรับหลักการ คณะกรรมาธิการครับ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
 คณะกรรมาธิการวิสามัญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใด
เสนอเป็นอย่างอื่น จำนวนครึ่ง

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
๒๙ ท่านครึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ใดเสนอ
เป็นอย่างอื่นไหมครึ่ง

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี
ก็เชิญรัฐบาลครึ่ง

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการ ๗ ท่าน ในสัดส่วน ๗ ท่าน

๑. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย
๒. นายประชา จารุตระกูลชัย
๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์รัตนคันธ์
๔. นายประสาน นิลมานัตต์
๕. นายประเทือง ศรีรอดบาง
๖. นายสราวุธ พาสุนิษพงษ์
๗. นายสุวิทย์ เพชรพนมพร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคประชาธิปไตยครึ่ง

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ ส.ส. จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปไตย
ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปไตยคือ ๑. แพทย์หญิงพรพิชญ์
พิชิตกุลเลิศ ๒. นายสุวโรช พะลัง ๓. นายวิฑูรย์ นามบุตร
๔. นายณรงค์ นิยมไทย ๕. นายสมชาย นิยมกิจ ขอผู้รับรองด้วยครึ่ง

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
ถูกต้อง พรรคชาติไทย ๕ ท่าน

นางพวงเล็ก บุญเสียง (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ
พรรคชาติไทยขอเสนอจำนวน ๕ ท่าน ๑. นายทวิช กลิ่นประทุม
๒. นายชาญชัย ปทุมารักษ์ ๓. นายสมพร อิศวเหม ๔. นายจำนงค์
โพธิสาโร ๕. นายเรวัต สิริกุล ขอผู้รับรองด้วยครึ่ง

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
ถูกต้อง พรรคชาติพัฒนา ๕ ท่าน เชิญคุณยุทธศิลป์

นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล (นครราชสีมา) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ พรรคชาติพัฒนาขอเสนอในอัตราส่วนของพรรคชาติพัฒนา
ดังต่อไปนี้ ๑. คุณสุรศักดิ์ บัวขาว ๒. คุณวีระ ปัทมสิริวัฒน์
๓. คุณอดิศักดิ์ โภคกุลภานนท์ ๔. คุณสีหนาท ภาษา ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
ถูกต้อง พรรคความหวังใหม่ ๓ ท่าน

นายไพศาล ยิ่งสมาน (ยะลา) : พรรคความหวังใหม่
ขอเสนอ ๑. คุณชิงชัย มงคลธรรม ๒. คุณไพจิตร ศวีร์วาน
๓. นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวิมลกุล ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
ถูกต้อง พรรคพลังธรรม

นายวัลลภ ยิ่งตรง (สมุทรปราการ) : ผม นายแพทย์
วัลลภ ยิ่งตรง ส.ส. สมุทรปราการ ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วน
ของพรรคพลังธรรม ๑. นายแสวง ฤกษ์ลวีล ๒. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ
๓. พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชาติ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ
พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน เชิญคุณอร่าม

นายอร่าม อามระดิษ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อร่าม อามระดิษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคกิจสังคม จาก
จังหวัดสุรินทร์ ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคมขอเสนอ นายคณิศฤทธิ วัชรภรณ์
ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
ถูกต้อง พรรคเสรีธรรม พรรคเอกภาพ พรรคประชากรไทย พรรคราษฎร
๑ ท่าน

นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์ (ชลบุรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน เสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี
พรรคเอกภาพ ขอเสนอ นายเอกพร วัชรความสุข ขอผู้รับรองด้วยค่ะ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใด
เสนอเป็นอย่างอื่นอีก ขอเชิญท่านเลขาธิการ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการ

วิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. .... ๑. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ๒. นายประชา
 จารุตระกูลชัย ๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ ๔. นายประสาน
 นิลมานันต์ ๕. นายประเทือง ศรีรอดบาง ๖. นายสรราช พาสุนิษพงษ์
 ๗. นายสุวิทย์ เพชรพนมพร ๘. นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ ๙. นายสุวโรช
 พะลัง ๑๐. นายวิฑูรย์ นามบุตร ๑๑. นายณรงค์ นิยมไทย ๑๒. นายสมชาย
 นิยมกิจ ๑๓. นายทวิช กลิ่นประทุม ๑๔. นายชาญชัย ปทุมารักษ์
 ๑๕. นายสมพร อิศวเหม ๑๖. นายจำนงค์ โพธิสาโร ๑๗. นายเรวัต
 สิริบุญกุล ๑๘. นายสุรศักดิ์ บัวขาว ๑๙. นายวิระ ปัทมสิริวัฒน์
 ๒๐. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ ๒๑. นายสีหนาท ภาษา ๒๒. นายชิงชัย
 มงคลธรรม ๒๓. นายไพจิตร ศรีวรรณ ๒๔. นายวิชัย ชัยจิตตวิบูล
 ๒๕. นายแสวง ฤกษ์จรัส ๒๖. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ ๒๗. พันตำรวจโท พงษ์ชัย
 วราชาติ ๒๘. นายदनัยฤทธิ วัชรภรณ์ ๒๙. นายเอกพร รักความสุข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำหนดเวลา
 แปรญัตติ

นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์) :
 ตามข้อบังคับ ๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดเห็น
 เป็นอย่างอื่นนะครับ ถือว่าจบการพิจารณาวันที่ ๑ ขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

วันพุธที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๗

ผู้ตรวจงานการประชุม

อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์	วชิราภรณ์ นันลิ่งค์
สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์	สมบัติ จันทร์ไพจิตร
กรรณา พิมพ์สุวรรณ	บึงอร แก่นกุล
พรเทพ ไชยสงวนสุข	อัมภา กันทิโกวิทย์
เขาวภา เนื่องพิมพ์	พัชรี ไชคำพา
สะแกวรรณ คุ่มกิจ	กรรณิกา บุญชูบ
วิภาณี อุดมภักดี	ประไพพิศ ดีสุน
นัยนา เปรมประพันธ์	นภา วิรุทธโกศล
อุษารัตน์ เกิดโสตร์ศรี	ล้าภุ เขียงหลิว
สีนภนา ทรัพย์พูนผล	รัตนา ภูระหงษ์
จิราพร พจน์วิชัย	ฐานิสสา แก้วสถิตย์
เสาวลักษณ์ พลัดเสนา	เขาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
ประภาลักษณ์ ปูนบุตดา	กมลมาศ ทังสุภดี
ปวีญา กองสงฆ์	สุภปภา หนองพงษ์
เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ	สติมา จันทร์ไพจิตร
พุกชชาติ พรรณพรวาร	เพทชาย พันธุ์คิ่ง
สุภาภรณ์ ละอองแก้ว	วิษวี วีระกิจน้อย
รัชนิพร มณีนิล	อุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์
วิภา สัตตวัตตรกุล	หทัยกาญจน์ คงแก้ว
จงถนอม พลัดเสนา	สาวิตรี อมรदानนท์
สุจิตรา อรุโณ	รัชฎา มีคุณ
รัศมี บานเย็น	วิภาวรรณ นิลบรรจง
วีรพร กิจกนกศร	กัลยา พิมพ์เสน
ละออ ฤทธิ์ประเสริฐศรี	ดรุณี อ้าเมือง
ประทีป รัถเมือง	กนกวรรณ อรรถสิทธิ์
สายชล ไทขรรวมมิตร	รสรินทร์ กนกอุดม
สุทธิกานต์ มั่นนุช	ชนิกา ศรีสมวงศ์
ภาวดี วรรณสถิตย์	

ศูนย์ข่าวและพิมพ์ดีด

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผสรายงานการประชุม และตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	ร้อยตำรวจโท เข้าวิน ลัทธศักดิ์ศิริ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมพงษ์ สุกกอารก รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายสุเมธ พรหมพิณแก้ว รองประธาน คนที่สาม	
๕.	นายไพจิตร ศรีวราฐาน รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายไชยยศ จิรเมธากร รองประธาน คนที่ห้า	
๗.	นายแสวง ฤกษ์จรัส รองประธาน คนที่หก	
๘.	นายประเสริฐ สุธวิทย์ รองประธาน คนที่เจ็ด	
๙.	นายสมศักดิ์ ภิรมย์วานิชกุล เลขาธิการคณะกรรมการ	
๑๐.	นายบุญทรง วงศ์กวี ผู้ช่วยเลขาฯ	
๑๑.	ร้อยตรี (หญิง) พันเคา เกษมมงคล โฆษกคณะกรรมการ	
๑๒.	นายทวี สุระบาล ผู้ช่วยโฆษกฯ	
๑๓.	นายพงษ์เลิศ สุพล ที่ปรึกษา	
๑๔.	นายเกษม มาลีอศวี ที่ปรึกษา	
๑๕.	นายภูมิ สาระผล ที่ปรึกษา	
๑๖.	นายรักเกียรติ สุภทนะ	
๑๗.	นายชงชต์ อารเวสสิยะเสาชุ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๓ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

สภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)
วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๓๗ - -

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม
และขาดประชุม ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่... (๑๐) / ๒๕๓๗ สมัยที่... ครั้งที่...
วัน... ที่... เดือน... พ.ศ. ๒๕๓๗

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑	นายกนก ลิ่มตระกูล	✓			
๒	นายถนอม จิระพันธ์วานิช	✓			
๓	นายกร ทัพพะรังสี	✓			
๔	นายกระแสด ชนวงษ์	✓			
๕	นายกรีธ คงเพชร	✓			
๖	นายถนอมภูมิจันทร์ แดงโสภา	✓			
๗	นายถนอมศรีศักดิ์ สภาวสุ	✓			
๘	นายคำอ้อ เรืองกาญจนเบญจรัตน์	✓			
๙	นายคำอ้อ ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๐	นายภคิณีศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๑๑	ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	✓			
๑๒	นายเกษม มาลีศรี	✓			
๑๓	นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	✓			
๑๔	นายเกียรติ ศรีสุรินทร์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕	นายเกียรติชัย ชัยเชวรัตน์	✓			
๑๖	นายแก้ว ขิวสุวรรณ	✓			
๑๗	นายไกรสิทธิ์ ไกรสิทธิ์พงศ์	✓			
๑๘	นายชุมทอง คูมิว เคียม	✓			
๑๙	นายคณิน บุญสุวรรณ	✓			
๒๐	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
๒๑	นางเครือวัลย์ สมนะ	✓			
๒๒	นายเงิน บุญสุภา	✓			
๒๓	นายจรัส ทรัพย์ช่วย	✓			
๒๔	นายจองชัย เพ็ญธรรม	✓			
๒๕	นายจักรพันธ์ อมจินดา	✓			
๒๖	นายจำบงศ์ โพธิสาโร	✓			
๒๗	นายจำลอง คุรุฑนทศ	✓			
๒๘	พลตรี จำลอง ศรีเมือง	✓			
๒๙	นายจิระ มังคลรังษี	✓			
๓๐	นายจิรมิตร อุดมธรรมนิกิต	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๓๒	นายเจริญ คันทรวงศ์	✓			
๓๓	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๓๔	นายเจริญ เขื่อนขันธ์ะชุกร	✓			
๓๕	นายฉลาด ขามสว่าง	✓			
๓๖	นายฉัตรชัย เอี่ยมสกุล	✓			
๓๗	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๓๘	นายเฉลิมชัย อู่หารกุล	✓			
๓๙	นายเฉลิมชัย เอี่ยมสกุล	✓			
๔๐	นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
๔๑	นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ	✓			
๔๒	นายชวน หลีกภัย	✓			
๔๓	พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ		✓		
๔๔	นายชัชวาลย์ ชมภูแดง	✓			
๔๕	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๔๖	นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์			✓	

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๑	นายชาญชัย ปทุมรัตน์	✓			
๔๒	นายชาครี หิริยะกิจไพบูลย์	✓			
๔๓	พลเอก ชาคีธาย ชูณหะวัณ	✓			
๔๔	นายชำนาญ สักดิ์เศรษย์	✓			
๔๕	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๔๖	นายชินวรณ์ บุญเอเกิอริค	✓			
๔๗	พันเอก ชินวุธ สุนทรสีมะ	✓			
๔๘	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๔๙	นายชุมพล ศิลปอาชา			✓	
๕๐	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
๕๑	นายชูชาติ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๒	นายชูชีพ หาญสวัสดิ์	✓			
๕๓	นายเชาวนิศ สุกลาภา	✓			
๕๔	ร้อยตำรวจโท เขวริบ ลัทธศักดิ์ศิริ	✓			
๕๕	นายเชาวลิต สุขสวัสดิ์	✓			
๕๖	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๓.	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๖๔	นายไชยา พรพนา	✓			
๖๕	นายณรงค์ นิยมไทย	✓			
๖๖	นายณรงค์ วงศ์วรรณ	✓			
๖๗	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
๖๘	นายคณินฤทธิ์ วัชรภรณ์	✓			
๖๙	นายศุภสิริ รังคสิริ	✓			
๗๐	นายศุภสิริ โสภิตชา	✓			
๗๑	นายเกษ บุญ-หลง	✓			
๗๒	นางวาที เกชา สุขารมณ	✓			
๗๓	พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงคองรัก คุ่มชนะ	✓			
๗๔	นายเคน โค๊ะมีนา	✓			
๗๕	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
๗๖	นายตรีเพชร พรหมบิตพันธ์	✓			
๗๗	นางเดือนใจ บุญปละ	✓			
๗๘	นายไครรงค์ สุวรรณศิริ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙	นายถวิล จันทร์ประสิทธิ์	✓			
๒๐	นายถวิล ไทรสมนต์	✓			
๒๑	นายถวิล ตฤกษ์หระอา	✓			
๒๒	นายถาวร ศรีรัตนรงค์	✓			
๒๓					
๒๔	นายทรงชัย อินทรารักษ์	✓			
๒๕	นายทรงธรรม ปัญญาดี	✓			
๒๖	นายทรงพล โถวิทศิริกุล	✓			
๒๗	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			
๒๘	นายทวี กลิ่นประทุม	✓			
๒๙	นายทวี ไกรคุปต์	✓			
๓๐	นายทวี สุระบาล	✓			
๓๑	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
๓๒	นายทินวัฒน์ มฤคหัตถ์	✓			
๓๓	นายเทอดพงษ์ ไชยนิพันธ์	✓			
๓๔	นายเทกภูมิ ใจดี	✓			

๑๗๗

- ๑ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๙๕	นายธงชัย หิมพัสสุกุล	✓			
๙๖	นายอนันต์ ไครวูมิ		✓		
๙๗	นายธเนศพร พรพิพัฒน์พงศ์	✓			
๙๘	นายธวัชวงศ์ ณ เชียงใหม่	✓			
๙๙	นายธนาธิบดิ์ ใจสมุทร				
๑๐๐	นายธานี อีสวรร	✓			
๑๐๑	นายธำรงค์ แสงสุริยจันทร์	✓			
๑๐๒	นายธีระวัฒน์ ศิริวันสาธิต	✓			
๑๐๓	นายเอื้อร มโนहरหิต	✓			
๑๐๔	นายนิพนธ์ อารากุมิ	✓			
๑๐๕	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๐๖	นายนิพนธ์ พรหมพันธ์	✓			
๑๐๗	นายนิพนธ์ วิเศษยุทธศาสตร์	✓			
๑๐๘	นายนิพนธ์ อันทรสุมบิล	✓			
๑๐๙	นางนิกา พริ้งศุลกะ	✓			
๑๑๐	นายนิยม วรปัญญา	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๑๑	ร้อยตรี นกุล ธนิกุล	✓			
๑๑๒	นายเนวิน ชิดชอบ	✓			
๑๑๓	นายบรรจง โสภิตจรรย์พันธ์	✓			
๑๑๔	นายบรรพต ศิลป์อาษา	✓			
๑๑๕	นายบวร กุศลจิต	✓			
๑๑๖	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๑๗	นายบุญสง วิสัสมหาย	✓			
๑๑๘	นายบุญชาย กุศลนาพันธ์	✓			
๑๑๙	นายบุญชู ศรีทอง	✓			
๑๒๐	นายบุญชู โรจนเสถียร	✓			
๑๒๑	นายบุญทรง วงศ์ภักวี		✓		
๑๒๒	นายบุญแห่ง หองสวัสดิ์		✓		
๑๒๓	นายบุญธง สังข์ประชา			✓	
๑๒๔	นายบุญพันธ์ แซ่วิษณะ	✓			
๑๒๕	นายบุญส่ง สมิใจ	✓		✓	
๑๒๖	นายบุญเสริม ดาวารกุล	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๒๗	นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๑๒๘	นายรินทร์ นริณบุรณะ	✓			
๑๒๙	นายปณวัตร เลี้ยงห้องพันธ์	✓			
๑๓๐	นายประกิจ พลเดช	✓			
๑๓๑	นายประจวบ ไชยสาส์น	✓			
๑๓๒	นายประเทือง คำประกอบ	✓			
๑๓๓	นายประเทือง ปานลักษณ์	✓			
๑๓๔	นายประเทือง วิจารย์ปรีชา	✓			
๑๓๕	ร้อยตรี ประทาส สิมพะพันธ์		✓		
๑๓๖	นายประภักดิ์ โพธิ์สอน	✓			
๑๓๗	นายประมวล สภาวาส			✓	
๑๓๘	พลตำรวจเอก ประมาท อภิเรณูสาร	✓			
๑๓๙	นายประวิทย์ อุดตะไมศ	✓			
๑๔๐	นายประวิติ ทองสมบุรณ์	✓			
๑๔๑	นายประวิช นิลวัชรณดี	✓			
๑๔๒	นายประศาสตร์ หองปากน้ำ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๔๓	นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ	✓			
๑๔๔	นายประสพ บุระราศี	✓			
๑๔๕	นายประสพ คัมประเสริฐ	✓			
๑๔๖	นายประสพ บุณมี	✓			
๑๔๗	นายประเสริฐ มงคลศิริ	✓			
๑๔๘	นายประสิทธิ์ สุขวัฒน์			✓	
๑๔๙	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
๑๕๐	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๑๕๑	นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข	✓			
๑๕๒	นายปรีชา สุวรรณทัต	✓			
๑๕๓	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๑๕๔	นายปัญญา เกสรทอง	✓			
๑๕๕	นายปัญญา จินาคำ	✓			
๑๕๖	นายปัญญา ศรีปัญญา	✓			
๑๕๗	นายมานพ จรัสดาวงนิคม	✓			
๑๕๘	นายเมคิมชัย สะสมทรัพย์	✓			

๑๕๒

- ๑๑ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๕๙	นายพงษ์พัฒน์ ธีรประวีทองกุล	✓			
๑๖๐	นายพงษ์ศักดิ์ อินทรหาญชัย	✓			
๑๖๑	นายพงษ์อุคม ตรีสุขี	✓			
๑๖๒	ร้อยตรี(หญิง) หนิภา เกษมมงคล	✓			
๑๖๓	นายพรเทพ เตชะไพบูลย์	✓			
๑๖๔	นางพรทิพย์ หัสนกุลเลิศ	✓			
๑๖๕	นางพวงเล็ก บุญเชียง	✓			
๑๖๖	นายพา อักษรเสื่อ	✓			
๑๖๗	นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล	✓			
๑๖๘	นายพิทักษ์ ศรีตะบุตร	✓			
๑๖๙	นายพินิจ จันทรสุรินทร์		✓		
๑๗๐	นายพินิจ จันทรสมบูรณ์	✓			
๑๗๑	นายพินิจ จารุสมบัติ	✓			
๑๗๒	นางพิมพ์ภา จันทรประสงค์	✓			
๑๗๓	นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร		✓		
๑๗๔	นายพิษณุ พลไวย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๕	นายขุนสวัสดิ์ มูลศาสตร์สาทร	✓			
๑๓๖	นางสาวหุนสุข โลหะโชติ		✓		
๑๓๗	นายหลสวัสดิ์ ไทตระไวศยะ	✓			
๑๓๘	นายไพจิต ศรีวรขาน	✓			
๑๓๙	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๑๔๐	นายไพรัช นุชิต	✓			
๑๔๑	นายไพโรจน์ โล่ห์สุนทร	✓			
๑๔๒	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
๑๔๓	นายไพศาล จันทระภักดิ์	✓			
๑๔๔	นายไพศาล อึ้งสมาน	✓			
๑๔๕	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๑๔๖	นายภูมิ สาระผล	✓			
๑๔๗	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
๑๔๘	นายมงคล จงสุทธนามณี	✓			
๑๔๙	นายมงคล ไกรวิฑูรย์	✓			
๑๕๐	นายมนตรี คำนโบลย์	✓			

๑๕๔

- ๑๓ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๙๑	นายมนตรี หงษ์ธานี	✓			
๑๙๒	นายมนัส เสงยศมาก	✓			
๑๙๓	นายมอนินทร์ รินคำ	✓			
๑๙๔	นายมัน พิธโนทัย	✓			
๑๙๕	นายมานะ คูสกุล	✓			
๑๙๖	นายมานะ มหาสุวีระชัย	✓			
๑๙๗	นายมาโนชญ์ วิชัยกุล	✓			
๑๙๘	ศาสตราจารย์ มาวตา บุญนาค	✓			
๑๙๙	นาย मुख สโลมาน	✓			
๒๐๐	นายเมธา เอื้ออภิญญกุล	✓			
๒๐๑	นายยงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ		✓		
๒๐๒	นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ	✓			
๒๐๓	นายยุทธ อังกนิมพันธ์	✓			
๒๐๔	นายยุทธศิลป์ ฐาปนกุล	✓			
๒๐๕	นายระวี กิ่งคำวงศ์	✓			
๒๐๖	นายระวี ภิรัญโชติ	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๗	นายรักเกียรติ สุขณะ	✓			
๒๐๘	นายรัชชัย ศรีลาภ	✓			
๒๐๙	นายจำเริญ มามะ	✓			
๒๑๐	นายเรวัต สิริบุญกุล	✓			
๒๑๑	นายเรืองวิทย์ ติงศ์	✓			
๒๑๒	พลเรือโท ไชย วิกิตภูมิประเทศ	✓			
๒๑๓	นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์	✓			
๒๑๔	นายลากศักดิ์ ลาภาโรจนกิจ	✓			
๒๑๕	นายลำยอง ทิลาสมบัติ	✓			
๒๑๖	นายารณรัตน์ ชาตบุญกุล	✓			
๒๑๗	นายาราเทพ รัตนากร	✓			
๒๑๘	นายวัชรินทร์ เกตะวันดี	✓			
๒๑๙	นายวัทนา อัคราเหม	✓			
๒๒๐	นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	✓			
๒๒๑	นายวัลลภ ยั้งตรง	✓			
๒๒๒	นางวาณี หาญสวัสดิ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๒๓	นายวาสิศ พัทธมบุตร	✓			
๒๒๔	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
๒๒๕	นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล	✓			
๒๒๖	นายวิชัย วงศ์ไชย	✓			
๒๒๗	นายวิเชียร ชาวอำ	✓			
๒๒๘	นายวิเชียร คันทอง	✓			
๒๒๙	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๒๓๐	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
๒๓๑	นายวิฑูรย์ แก้วกราคัย	✓			
๒๓๒	นายวิทยา ชันอาสา	✓			
๒๓๓	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๒๓๔	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
๒๓๕	นายวิทยา ศรีจันทร์	✓			
๒๓๖	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๒๓๗	นายวินัย แสนเนียม	✓			
๒๓๘	นายวิรัช รมเย็น	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓๙	นายวิรัช รัตนเศรษฐ์	✓			
๒๔๐	นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์	✓			
๒๔๑	นายวิลาศ จันทรพิทักษ์	✓			
๒๔๒	นายวิวัฒน์ไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
๒๔๓	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๒๔๔	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
๒๔๕	นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์	✓			
๒๔๖	นายวีระกร คำประกอบ	✓			
๒๔๗	พลตำรวจตรี วุฒิ สุกโศล	✓			
๒๔๘	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๒๔๙	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๒๕๐	นายศิลป์ชัย น้อยปรี	✓			
๒๕๑	นายสงสุข ภัคเกษม	✓			
๒๕๒	นายสนธยา คุณปลื้ม	✓			
๒๕๓	พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	✓			
๒๕๔	นายสนั่น จันทรวงศ์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๕๔	นายสมเกียรติ จันทวานิช	✓			
๒๕๖	นายสมคิด นวลเปื้อน	✓			
๒๕๗	นายสมชาย นิยมกิจ	✓			
๒๕๘	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ	✓			
๒๕๙	นายสมชาย สากิษฐ์	✓			
๒๖๐	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๒๖๑	พลตรี สมบัติ รอดโพธิ์ทอง	✓			
๒๖๒	นายสมบุรณ์ ทองบุราณ	✓			
๒๖๓	นายสมบุรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๒๖๔	นายสมพงษ์ สุกอรอด	✓			
๒๖๕	นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์		✓		
๒๖๖	นายสมพร ศรีวงษ์	✓			
๒๖๗	นายสมพร อัสวเหม	✓			
๒๖๘	นายสมพันธ์ กัลยาวิชัย	✓			
๒๖๙	นายสมมาศ เขงสวัสดิ์	✓			
๒๗๐	นายสมศักดิ์ เกียรติสุนนท์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๓๑	นายสมศักดิ์ เทพสุทิน	✓			
๒๓๒	นายสมศักดิ์ ปริศนานันท์กุล	✓			
๒๓๓	นายสมิทธิ์ สุนทรเวช	✓			
๒๓๔	นายสมาน ชมภูเทพ		✓		
๒๓๕	นายสมาน กุณะกาญจนะ	✓			
๒๓๖	นายสมุห มงคลกิติ	✓			
๒๓๗	นายสรอรรถ กลิ่นประทุม	✓			
๒๓๘	นายสุฤต สันติเมทนีกล	✓			
๒๓๙	นายสวัสดิ์ คำประกอบ	✓			
๒๔๐	นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม	✓			
๒๔๑	นายสังข์ทอง ศรีธเรศ	✓			
๒๔๒	นายสันติ ชัยวิรัตน์	✓			
๒๔๓	นายสันติศักดิ์ จีนาภักดิ์	✓			
๒๔๔	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
๒๔๕	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๒๔๖	พันตำรวจโท สาปิตย์ สุรังษี	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๘๗	นายสาวิทย์ โพธิ์วิหค			✓	
๒๘๘	นายสำเภา ประจวบเหมาะ	✓			
๒๘๙	นายสำเร็จ ภูนิคม	✓			
๒๙๐	พันตรี สี่เทนม วิจิตรสาร	✓			
๒๙๑	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๒๙๒	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์	✓			
๒๙๓	นายสุชาติ ไชคชัยวัฒนากร	✓			
๒๙๔	นายสุชาติ คันเจริญ	✓			
๒๙๕	นางสุภารัตน์ เกษราทัศน์	✓			
๒๙๖	นายสุคิน ภูยัทธานนท์	✓			
๒๙๗	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			
๒๙๘	นายสุทิน นพเขต	✓			
๒๙๙	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๓๐๐	นายสุเทพ อัครดากร	✓			
๓๐๑	นายสุธรรม แสงประทุม	✓			
๓๐๒	นายสุนทร วิลาวัลย์	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๐๓	เรือตรี สุพนม ตั้งตระกูลโท	✓			
๓๐๔	นายสุทัศน์ ธรรมเพชร	✓			
๓๐๕	นายสุเมธ พรหมพันท้าว	✓			
๓๐๖	นายสุรเชษฐ์ มาศคิตต์	✓			
๓๐๗	นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	✓			
๓๐๘	นายสุพร คน้อยคงตระกูล	✓			
๓๐๙	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๓๑๐	นายสุวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๓๑๑	นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ	✓			
๓๑๒	นายสุรศักดิ์ บัวขาว	✓			
๓๑๓	นายสุรินทร์ หิศจันทร์		✓		
๓๑๔	นายสุวโรช ทะลิ่ง	✓			
๓๑๕	นายสุวัฒน์ ลิปะทลลภ	✓			
๓๑๖	นายสุวิทย์ คุณภักดี			✓	
๓๑๗	นายเสกสรร แสนภูมิ	✓			
๓๑๘	นายเสนาะ เทียบทอง	✓			

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๙	นายเสริมศักดิ์ การุญ	✓			
๓๒๐	นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาพิทย	✓			
๓๒๑	นายแสวง กุญชรวัล	✓			
๓๒๒	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
๓๒๓	นายไสว ทัชโน	✓			
๓๒๔	นายอดิศร เพียงเกษ			✓	
๓๒๕	นายอดิศักดิ์ โภคกุลถนอม	✓			
๓๒๖	นายอนุรักษ จุริมาศ	✓			
๓๒๗	นายอนุวรรตน์ วัฒนหงส์ศิริ	✓			
๓๒๘	นายอภิชาติ ศิรสวัสดิ์ชัย	✓			
๓๒๙	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๓๓๐	นางอรที สุทธศรี	✓			
๓๓๑	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
๓๓๒	นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๓๓๓	นายอร่าม โล่ห์วีระ			✓	
๓๓๔	นายอร่าม อามระกษ	✓			

๒๐๓

- ๒๒ -

ลำดับที่	รายชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๓๕	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๓๓๖	นางอัญชลี วาณิช เทพบุตร	✓			
๓๓๗	นายอัมพล จันทรเจริญ	✓			
๓๓๘	นางฉลิษา ฤกษ์วิเศษ	✓			
๓๓๙	นายอาคม เองฉ้วน	✓			
๓๔๐	นายอาจอง ชุ่มสาย ณ อยุธยา	✓			
๓๔๑	พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก	✓			
๓๔๒	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์	✓			
๓๔๓	นายอารยะ ชุ่มดวง	✓			
๓๔๔	นายอาร์ใหญ่ อัครสินธุ์	✓			
๓๔๕	นายอำนาจ ปะติเส	✓			
๓๔๖	นายอำนาจ สุวรรณศิริ	✓			
๓๔๗	นายอำนาจ ชนะวงศ์	✓			
๓๔๘	นายอำนาจ เห่งจิตต์	✓			
๓๔๙	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
๓๕๐	นายอิสสระ สมชัย	✓			

ร่าง
พระราชบัญญัติ

โอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาขนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอดง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้แก่เจ้าของเดิม
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาขานครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอดง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๔ ให้แก่เจ้าของเดิม

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาขานครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอดง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ

(โปรดพลิก)

จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๙ ให้แก่เจ้าของเดิม พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนกรรมสิทธิ์หรือสิ่งหาปริมาณของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตาม พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายนครราชสีมา-ขอนแก่น -อุดรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอคง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอน้ำโง อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุดรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. ๒๕๐๙ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่เจ้าของเดิมตามบัญชีรายชื่อท้าย พระราชบัญญัตินี้ หรือให้แก่ทายาทของเจ้าของเดิม

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ฝ่ายระเบียบวาระ

Signature

Signature พิมพ์

Signature ตราจ

บันทึกคำชี้แจง

ประกอบร่างพระ ราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง
 ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา-
 -ขอนแก่น-อุตรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง
 อำเภอคง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่
 อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอคำพ้อง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุตรธานี
 อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุตรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ.2509
 ให้แก่เจ้าของเดิม

พ.ศ. ....

1. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทางหลวงตามร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา-
 -ขอนแก่น-อุตรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง
 อำเภอคง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่
 อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอคำพ้อง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุตรธานี
 อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุตรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ.2509
 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 63 ตอนที่ 112 วันที่ 13 ธันวาคม 2509 ได้กำหนด
 แนวทางส่วนแคบที่สุดไว้สี่สิบเมตร และตามพระราชบัญญัติดังกล่าวได้เวนคืนที่ดิน โฉนดที่ดิน
 เลขที่ 4763 เนื้อที่ 38²/₁₀ ไร่ ราว 112+445.30 - กม.119+789.15
 ในท้องที่ตำบลหนองบัว อำเภอเมืองอุตรธานี จังหวัดอุตรธานี ของจำสิม เอกอัมพร จันทาไชย
 ให้แก่ กรมทางหลวงเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุตรธานี-หนองคาย
 เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมีอาคารอยู่หนาแน่น กรมทางหลวงจึงได้ลดแนวทางส่วนแคบที่สุด
 ให้เหลือเพียงสามสิบเมตร ที่ดินดังกล่าวจึงอยู่นอกเขตทางหลวงแผ่นดิน กรมทางหลวงจึงยัง
 มิได้จ่ายเงินค่าทดแทนให้ และเนื่องจากกรมทางหลวงไม่มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์
 ในที่ดินโฉนดดังกล่าว จึงสมควรคืนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ที่ตกเป็นของกรมทางหลวง
 ตามความในพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายนครราชสีมา-
 -ขอนแก่น-อุตรธานี-หนองคาย พ.ศ.2509 ให้แก่ จำสิม เอกอัมพร จันทาไชย ซึ่งเป็นเจ้าของเดิม

2. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

2.1 โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุตรธานี-หนองคาย ระหว่าง กม.112+445.30 - กม.119+789.15 ซึ่งกรมทางหลวงได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุตรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอดง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุตรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุตรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ.2509 ให้แก่เจ้าของเดิม เนื้อที่ 38 $\frac{9}{10}$ ตารางวา ภายในแนวเขตความแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติที่ดินให้แก่ จำสิม เอกอัมพร จันดาศิโย

2.2 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

3. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้

เนื่องจากพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุตรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง อำเภอดง อำเภอประทาย อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น อำเภอกุมภวาปี อำเภอเมืองอุตรธานี อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุตรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ.2509 ได้เวนคืนที่ดินโฉนดที่ดิน เลขที่ 4763 เนื้อที่ 38 $\frac{9}{10}$ ตารางวา อยู่ระหว่าง กม.112+445.30-กม.119+789.15 ในท้องที่ตำบลหนองบัว อำเภอเมืองอุตรธานี จังหวัดอุตรธานี ของจำสิม เอกอัมพร จันดาศิโย ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุตรธานี-หนองคาย แต่กรมทางหลวงไม่ได้ใช้ที่ดินนั้นสร้างทางหลวง สายดังกล่าว และกรมทางหลวงไม่มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์ในที่ดินโฉนดดังกล่าว สมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินคืนให้แก่เจ้าของเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

4. ผลที่มิได้เสียในการที่ให้มีพระราชบัญญัตินี้

เป็นผลให้มีพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์ของกรมทางหลวง ซึ่งได้มาตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุตรธานี-หนองคาย ในท้องที่อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอจักราช อำเภอโนนสูง

อำเภอคง อำเภอประทาย อำเภอม่วงใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา อำเภอพล อำเภอบ้านไผ่
อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอคำพ้อง จังหวัดขอนแก่น อำเภอชุมพวง อำเภอเมืองอุดรธานี
อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี และอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย พ.ศ. 2509
และทำให้เจ้าของเดิมได้รับความเป็นธรรมตามนัย มาตรา 36 วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 ซึ่งประสงค์จะให้คืนที่ดินซึ่งทางราชการเวนคืน
มาเพื่อการใด แก่มิได้ใช้เพื่อการนั้น แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท

การคืนที่ดินให้แก่ เจ้าของเดิมตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่เรียกคืนค่าทดแทน
เพราะกรมทางหลวงยังไม่ได้จ่ายเงินค่าทดแทนให้แก่ เจ้าของที่ดินแต่อย่างใด

5. ข้อกฎหมายประกอบในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

มาตรา 35 "สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครองชอบ เขต
แห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิ เช่นว่านี้ย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การสืบทอดย่อมได้รับความคุ้มครองสิทธิของบุคคลในการสืบทอดย่อมเป็นไป
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา 36 การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการอันจำเป็นในการป้องกัน
ประเทศ หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือเพื่อการผังเมือง หรือเพื่อการพัฒนาการเกษตร
หรือการอุตสาหกรรม หรือเพื่อการปฏิรูปที่ดิน หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และต้อง
ชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรมภายในเวลาอันควรแก่เจ้าของ ตลอดจนผู้ทรงสิทธิบรรดาที่ได้รับ
ความเสียหายในการเวนคืนนั้น ทั้งนี้ ตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย

การกำหนดค่าทดแทนตามวรรคหนึ่ง ต้องกำหนดให้อย่างเป็นธรรม โดยคำนึงถึง
ราคาเกินตามปกติ การได้มา สภาพและที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์ และความเสียหายของผู้ถูกเวนคืน

กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของระบุงฎบัตรสงฆ์แห่งการเวนคืน และกำหนด
ระยะเวลาการเข้าใช้สิทธิอสังหาริมทรัพย์ไว้ให้ชัดเจน ถ้ามิได้ใช้เพื่อการนั้นภายในระยะเวลา
ที่กำหนดดังกล่าว ต้องคืนให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท เว้นแต่จะนำไปใช้เพื่อการอื่นตามวรรคหนึ่ง
และโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

การคืนอสังหาริมทรัพย์ให้เจ้าของเดิมหรือทายาทตามวรรคสาม และการเรียกคืน
ค่าทดแทนที่ชดใช้ไปให้ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย"

บทบัญญัติที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าวมานี้ ย่อมถือได้ว่า
รัฐจะคุ้มครองการพลีกรรมของบุคคลในทรัพย์สิน และเมื่อใดที่รัฐจะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลใด
จะต้องมีเหตุจำเป็น ซึ่งเข้าหลักเกณฑ์ที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ได้... ร่าง ทาน

6/10/36 เพ็ญพร/พิมพ์

..... ทรวจ

๒๑๖

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เลขรับ ๔๔/๒๑๓๖ วันที่ ๓๕.๑๒.๕๖ เวลา ๑๔.๓๐	70/1
--	------

ที่ นร ๐๒๐๓/๒๕๖๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทางนียบรัฐบาล กทม.๑๐๓๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

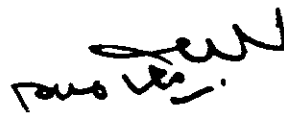
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดพิจารณาเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรดพิจารณาอนุมัติสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๒๕๑๐๐๐๓

โทรสาร ๒๕๒๖๓๕๕

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป กองการประชุม

วันที่ ๓/๑๒/๕๖

วันที่ ๓ / ๑๒ / ๕๖ เวลา ๑๕.๐๐ น.

ส่งฝ่าย.....ดำเนินการ

ฝ่ายนิติ สภาผู้แทนราษฎร

วันที่ ๑๒ / ๑๒ / ๕๖

วันที่ ๓ / ๑๒ / ๕๖ เวลา ๑๕.๐๐ น.

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติหลายประการที่ยังไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน ซึ่งมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากรถด้วยความรวดเร็ว เปลี่ยนแปลงอัตราเงินสมทบที่บริษัทต้องจ่ายให้แก่กองทุนและกำหนดให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจากรถได้ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป เพื่อให้ผู้ประสบภัยจากรถได้รับการชดใช้ความเสียหายได้ทันท่วงที รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง

ผู้ประสบภัยจากรถ

.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "คณะกรรมการ" ระหว่างคำว่า "เครื่องหมาย" และคำว่า "นายทะเบียน" ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ดังต่อไปนี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ"

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 5 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา 6 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสมาคมประกันวินาศภัย ผู้แทนสมาคมนายหน้าประกันภัย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสามคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ อธิบดีกรมการประกันภัย เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการสำนักนายทะเบียนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านการประกันภัย การแพทย์ และกฎหมาย ด้านละหนึ่งคน"

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 6/1 มาตรา 6/2 มาตรา 6/3 มาตรา 6/4 มาตรา 6/5 และมาตรา 6/6 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

"มาตรา 6/1 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 7 และมาตรา 20 และประกาศตามมาตรา 10 วรรคสอง

(2) กำหนดมาตรฐานกลางของรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่บริษัทหรือกองทุนต้องจ่ายให้แก่ผู้ประสบภัย

(3) วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับรายการและจำนวนเงินค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามที่นายทะเบียนขอความเห็น

(4) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรี

มอบหมาย

มาตรา 6/2 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจาก
ตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ

สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา 6/3 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ
ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา 6 เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
แทน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรง
คุณวุฒิซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเพิ่มขึ้นนั้นอยู่
ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 6/4 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว
แต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจาก
ตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่
จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา 6/5 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อย
กว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 6/6 ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำความในมาตรา 6/5 มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 10 บริษัทต้องรับประกันความเสียหายตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 แล้วแต่กรณี รวมทั้งต้องจัดให้มีสถานที่ทำการเพื่อบริการเกี่ยวกับการรับประกันภัยและการจ่ายค่าสินไหมทดแทนในจังหวัดที่บริษัทมีตัวแทนผู้มีอำนาจทำสัญญาประกันวินาศภัยในนามของบริษัท ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

แบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัย เอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัย และอัตราเบี้ยประกันภัย ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ"

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 14 การรับประกันความเสียหายตามมาตรา 7 และมาตรา 9 ต้องมีข้อกำหนดให้มีการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

เมื่อมีการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามมาตรา 7 วรรคสองแล้วหลักเกณฑ์ วิธีจ่ายและระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด"

มาตรา 8 ให้ยกเลิกความใน (2) ของมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(2) เงินที่บริษัทจ่ายสมทบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา 36 และเงินเพิ่มที่ได้รับตามมาตรา 36/1"

มาตรา 9 ให้ยกเลิกความในมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 36 ให้บริษัทจ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนในรอบสามเดือนในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของเบี้ยประกันภัยที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยในแต่ละสามเดือน เงินสมทบที่บริษัทจ่ายนั้นให้นำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร

การเรียกเก็บและกวดจ่ายเงินสมทบจากบริษัท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา 10 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 36/1 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

"มาตรา 36/1 บริษัทใดไม่จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนให้ถูกต้องและครบถ้วนตามมาตรา 36 ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งต่อเดือนของเงินสมทบที่ไม่ได้จ่าย"

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 39 และมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 37 เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 7 หรือมาตรา 9 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 38 บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 10 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 39 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 11 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 40 เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 12 วรรคสอง
หรือบริษัทหรือเจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 13 ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท"

มาตรา 12 ให้ยกเลิกความในมาตรา 43 และมาตรา 44
แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

"มาตรา 43 เจ้าของรถผู้ใดติดหรือแสดงเครื่องหมายที่ต้องส่งคืน
ต่อนายทะเบียนตามมาตรา 13 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา 44 บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 20 หรือมาตรา 25
หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26 ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าหมื่นบาท"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกวรรคสามของมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ.

.....
นายกรัฐมนตรี